

Tirsdag den 18. december 2012 (D)

1

38. møde

Tirsdag den 18. december 2012 kl. 9.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren og ministeren for sundhed og forebyggelse om behandling af personer med PTSD.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.
(Anmeldelse 14.12.2012).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren og social- og integrationsministeren om kommunernes efterlevelse af love, regler og ankepraksis.

Af Karina Adsbøl (DF) m.fl.
(Anmeldelse 14.12.2012).

3) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2013.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 02.10.2012. 1. behandling 04.10.2012. Betænkning 25.10.2012. 2. behandling 15.11.2012. Tillægsbetænkning 06.12.2012. I tillægsbetænkningen er der stillet 505 ændringsforslag. Ændringsforslag nr. 506-585 af 14.12.2012 uden for tillægsbetænkningen af finansministeren (Bjarne Corydon)).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Peter Skaarup (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 40 (Forslag til folketingsbeslutning om en acontoerstatning til ofre for kriminalitet).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren og ministeren for sundhed og forebyggelse om behandling af personer med PTSD.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.
(Anmeldelse 14.12.2012).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren og social- og integrationsministeren om kommunernes efterlevelse af love, regler og ankepraksis.

Af Karina Adsbøl (DF) m.fl.
(Anmeldelse 14.12.2012).

Kl. 09:00

Formanden :

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2013.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 02.10.2012. 1. behandling 04.10.2012. Betænkning 25.10.2012. 2. behandling 15.11.2012. Tillægsbetænkning 06.12.2012. I tillægsbetænkningen er der stillet 505 ændringsforslag. Ændringsforslag nr. 506-585 af 14.12.2012 uden for tillægsbetænkningen af finansministeren (Bjarne Corydon)).

Kl. 09:01

Forhandling

Formanden :

Finansministeren har meddelt mig, at han ønsker at tage følgende ændringsforslag tilbage: 179, 181, 192, 202, 274, 275, 407, 408, 429, 446, 447 og 449-456. Ønsker nogen at optage disse ændringsforslag?

Det er ikke tilfældet. Så er ændringsforslagene bortfaldet.

Jeg skal gøre opmærksom på, at både ændringsforslagene og forslaget som helhed kan kommenteres.

Forhandlingen er åbnet, hr. Peter Christensen som ordfører for Venstre.

Kl. 09:02

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Det gik slet ikke, som regeringen forventede. Så ærlig var økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager i sidste uge, da hun fremlagde regeringens nye prognose for dansk økonomi. 2012 var et dårligt år. Og jeg er ked af at måtte give ministeren ret. Danmarks velstand skrumpede i 2012. Bruttonationalproduktet faldt ligefrem. Vi blev fattigere som nation, desværre.

Selv om konjunkturerne er dårlige i udlandet, bærer regeringen alligevel en stor del af ansvaret. Regeringen har nemlig solgt danskerne en historie om, at man vil kickstarte økonomien. Meget af regeringens kickstart handlede om at indregne de udgifter, som kommunerne allerede havde planlagt, og nu viser det sig så, at de kommunale budgetter har udviklet sig lidt anderledes, end regeringen forudsatte og håbede. Samtidig har regeringens mange skattestigninger heller ikke kickstartet dansk økonomi, tværtimod. Kort sagt har danskerne fået en sang fra de varme lande. Den sang har vi hørt i mange versioner i årets løb. Vi hørte den også, da regeringen ville hjælpe de dagpengemodtagere, som var i fare for at falde ud af dagpengesystemet. De skulle hjælpes med såkaldte akutjob. Efterfølgende har vi set, at også det var en sang fra de varme lande.

Lad mig sige med det samme: Det er ikke regeringens gode hensigter, jeg kritiserer i dag. Det ville da være dejligt, om regeringen kunne kickstarte økonomien; det ville da være dejligt, om regeringen kunne skabe arbejdspladser til de ledige; det ville da være dejligt, om regeringen kunne skabe velstand til danskerne.

Men alt dette ligger tydeligvis uden for regeringens rækkevidde. Forklaringen er ikke så underlig. Befolkningen har mistet tilliden. Danskerne tror ikke på regeringens gyldne løfter og gyldne prognoser. Det kunne man jo så bare trække på skulderen af. Men problemet er, at regeringens mangel på realisme øger danskernes utryghed. Den medvirker til, at folk holder deres investeringer tilbage, sågar deres eget forbrug. Danskerne er skuffede.

Da finansloven for 2012 skulle på plads, valgte regeringen og Enhedslisten at hæve skatter og afgifter med over 5 mia. kr. Højere skatter og afgifter midt i en krise. Man tager sig til hovedet. Skattestigninger er jo ikke ligefrem kendt for at skabe arbejdspladser eller øge forbruget. Et kort øjeblik i årets løb var det, som om det gik op for regeringen, hvad den havde gjort. Så indgik den en skatteaftale med Venstre og De Konservative i forsommeren 2012, som trækker i den rigtige retning. Det var en aftale om rigtige skattelettelser finansieret af lavere offentlige udgifter. Men med finansloven for 2013 har regeringen og Enhedslisten igen fundet tilbage i det vante spor med højere skatter og flere afgifter.

Ingen nye generelle skattestigninger. Sådan lød løftet fra statsministeren. Javel. Men det skulle ikke tages så alvorligt, da statsministeren ikke havde lovet et stop for specifikke skatter. Og sådan leger man jo med ordene og danskernes penge. Men jeg vil sige til den kære statsminister, at alle skatter er specifikke, og hvad er løftet så egentlig værd?

Finanslovene for 2012 og 2013 gør det dyrere at være dansker og gør det dyrere at drive virksomhed. Det reducerer virksomhedernes og forbrugernes investeringer og forbrug. Og hvad nytter det, at regeringens skattestigninger er specifikke? Den utryghed, som regeringen skaber, er nemlig generel. Derfor skal vi væk fra regeringens zigzagkurs i den økonomiske politik. Vi skal væk fra regeringens skønmaleri. Vi har brug for en dosis realisme og en dosis mådehold. Det har danskerne forstået i modsætning til regeringen. Det har kommunerne også forstået i modsætning til regeringen.

I årene 2011-2013 ligger den gennemsnitlige stigning i det offentlige forbrug på omtrent 0,1 pct. om året. Jeg ved godt, at regeringen skammer sig over det. Jeg ved godt, at regeringen føler, at den har et forklaringsproblem, når det offentlige forbrug ikke stiger. Men

realiteten er, at vi reelt har nulvækst i det offentlige forbrug i Danmark.

Forleden morgen hørte jeg finansministeren på P1. Han sagde: Vi er blevet fattigere, og det gør, at der er ting, vi simpelt hen ikke har råd til.

Kl. 09:07

Så sagde finansministeren: Krisen har været en anledning til at se, om der ikke er ting, man kan gøre smartere eller klogere. På den baggrund undrer det mig lidt, at regeringen er så utilfreds med Venstres budskab om tilbageholdenhed med det offentlige forbrug. Vi kan jo konstatere, at det kan lade sig gøre i praksis, og Venstre foreslår såmænd blot et udgiftsstop, hvor der vil være plads til, at udgifterne stiger i takt med pris- og lønudviklingen. Den offentlige sektor vil således have nøjagtig de samme penge til rådighed som i dag, og det er derfor muligt at fastholde samme antal ansatte og købe de samme varer.

Vi har ikke sagt, at det vil være nemt at holde de offentlige udgifter i ro, men det er kun rimeligt, at verdens største offentlige sektor kan holde lidt igen. Det handler nemlig om at bevare danske arbejdspladser. Det handler om, at vi skal investere i at gøre det mere attraktivt at være virksomhed, for kun på den måde kan vi holde danske arbejdspladser i Danmark, og kun på den måde kan vi få virksomhederne til at oprette nye danske job, der kan gøre ledighedskøen kortere.

Vi skal styrke dansk konkurrenceevne, og vi skal styrke den ved at sætte skatten ned. Gør vi ikke det, ja, så kan vi ikke engang konkurrere med et ellers velstående land som Sverige, og hvis vi ikke engang kan konkurrere med Sverige, hvad er så argumentet for at vælge Danmark, når forretningen skal udvides eller en helt ny division skal startes op? Det argument findes ikke. Og konsekvensen er, at danske arbejdspladser vil fortsætte med at flytte ud af Danmark, og at der dermed bliver færre til at betale regningen for en af verdens største offentlige sektorer.

Det kan godt være, at regeringen ikke har viljen til at gå hele vejen for at få rigtige arbejdspladser i Danmark, men det har Venstre. Vi vil ikke bare flytte rundt på byrderne, men vi vil lette byrderne. Vi anerkender behovet for at rette op på de fejl, der tidligere er begået. Det fremgik tydeligt af vores finanslovudspil i september. Men vi kan ikke se pointen i at løse et problem ved at skabe nye problemer. Derfor nytter det ikke, at man, som regeringen vil, fjerner en afgift det ene sted for at hæve skatten et andet sted. Det skaber hverken den vækst eller de arbejdspladser, som dansk økonomi har så hårdt brug for.

I Venstre ønsker vi ikke at lappe huller gennem evindelige nye skattestigninger. Det er perspektivløst. Og i regeringens finanslovsforslag var der plads til at afskaffe fedtafgiften, men regeringen prioriterede anderledes sammen med Enhedslisten og valgte bl.a. at bruge yderligere 1,5 mia. kr. på det grønne område, 1,1 mia. kr. til konthjælpsmodtagere og flygtninge m.v., og sågar penge til nycirkusuddannelsen var der plads til. Men vi kan ikke leve af gøgl og tomme løfter. Det skaber ikke rigtige arbejdspladser, når regeringen hæver nogle afgifter og anvender dem til øgede offentlige udgifter, eller når regeringen fra nytår nedlægger boligjobordningen, altså det, at man kan få fradrag for bl.a. sine håndværksudgifter. Den prioritering er Venstre imod. Man skal ikke fjerne en ordning, der har skabt omkring 5.000 private arbejdspladser i en tid, hvor dansk økonomi er presset.

Arbejdspladser forsvinder. Væksten er i bund. Og vores konkurrencekraft er udfordret. De udfordringer tager regeringen ikke hånd om med finansloven for 2013. Venstres finanslovudspil »Færre afgifter. Flere arbejdspladser« var en fremstrakt hånd til regeringen. Vi ønskede at samarbejde om en styrkelse af dansk konkurrenceevne i kraft af en erhvervsskattepakke og en grænsehandelspakke. Regeringen sagde nej. Regeringen sagde nej til danske arbejdspladser.

I Venstre rakte vi også hånden frem for at fortsætte samarbejdet om økonomiske reformer. Det skulle bl.a. ske med en kontanthjælpsreform. Her sagde regeringen foreløbigt nej. Men den fremstrakte hånd er der stadig, det har Danmark brug for. Set fra Venstres perspektiv skal det altid kunne betale sig at arbejde frem for at være på passiv forsørgelse. Venstre vil derfor gennemføre en reform på kontanthjælps- og aktiveringsområdet. Det skal kunne betale sig at arbejde. Det skal kunne betale sig at investere. Det skal kunne betale sig at skabe arbejdspladser i Danmark. Det er Venstres vej. Det nytter ikke noget at sidde og vente på, at 2013 også bliver et dårligt år. Det handler om arbejdspladser, og dem vil Venstre kæmpe hårdt og indædt for, så nu mangler vi bare, at regeringen smøger ærmerne op.

Kl. 09:12

Formanden :

Vi skal nu afvikle korte bemærkninger til ordførerne efter nye regler. Jeg skal bare lige repetere, at de nye regler går ud på, at man har 1 minut til henholdsvis spørgsmål og svar første gang og ½ minut i anden omgang. Det vil vi prøve at håndhæve rimelig skrappt, fordi formålet er, at så mange som muligt inden for 45 minutter, dvs. ca. 15, kan man nok regne ud, kan nå at stille spørgsmål til ordførerne.

Jeg håber, vi kan bruge de her nye regler med nytte, og den første, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 09:13

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Tak til ordføreren for egentlig en konstruktiv indgangsvinkel til det også at være med i de fremtidige reformer. Hvis det skal blive til noget, kræver det, at vi ved, hvad Venstre vil, og det er lidt svært at finde ud af, også efter ordførerens tale nu. Jeg har forstået, at hr. Lars Løkke Rasmussen nu har flyttet Venstre over i retning af, at Venstre nu går ind for nulvækst i den offentlige sektor, men ordføreren må jo være enig med mig i, at der også stadig skal være plads til ambitioner med hensyn til f.eks. uddannelse. Vi er enige om, at der skal være ambitioner i uddannelsessektoren og på uddannelsesfronten i Danmark, men så koster det formentlig lidt flere penge, og så betyder det jo, at man skal spare så meget mere andre steder. Kunne ordføreren så ikke være god at forklare salen og dem, der lytter med ude i det ganske land, hvor det så er, Venstre vil spare, når nu Venstre er slået ind på nulvækstkursen?

Kl. 09:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:14

Peter Christensen (V):

Det er fuldstændig korrekt, at vi mener, at en af verdens største offentlige sektorer ikke skal vokse, for de penge, vi ville kunne frembringe i fremtiden, skal bruges på at forbedre konkurrenceevnen, så vi kan skabe arbejdspladser. Jeg synes jo egentlig, regeringen har vist vejen til, at man godt kan lave en finanslov, hvor man netop holder nulvækst, omtrent nulvækst, og samtidig kan prioritere inden for de midler, der er. Vi har set det de sidste 3 år, og det er sådan set den vej, vi vil gå. Vi vil få pengene til at række længere. Vi vil tage sundhedsområdet, fortsætte den kurs, hvor man øger produktiviteten, det er et godt værktøj, så man altså får mere ud af de ressourcer, man i forvejen bruger. Vi har lige lavet en forsvarsaftale med regeringen, og der viser det sig, at vi kan få det samme ud af forsvaret, men med 2,7 mia. kr. mindre. Der er masser af eksempler.

Kl. 09:15

Formanden :

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 09:15

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Ordføreren siger, hvad vi nu har gjort – og jeg er enig med ordføreren i, at vi jo også laver aftaler på andre områder – men det, jeg spurgte til, var sådan set: Hvad er det, Venstre har tænkt sig i fremtiden? For én ting er at tage et enkelt år, hvor der ikke er ret meget vækst, noget andet er at have vækst i adskillige år, 8-10 år. Så bliver man nødt til at forklare Danmarks befolkning, hvor det er, man vil spare. Og det er det, jeg spørger til endnu en gang: Hvor er det, Venstre vil spare? Hvad er det for nogle områder?

Kl. 09:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:15

Peter Christensen (V):

Nu behandler vi en finanslov, som har nulvækst. Det er ikke vores finanslov, det er regeringens. Og der er så åbenbart ikke nogen problemer i at holde nulvækst – det kan man gøre, uden at man har skullet spare de forkerte steder, altså på den borgernære service, men fremadrettet kan det ikke lade sig gøre. Det er jo en herlig socialdemokratisk logik.

Jeg kan konstatere, at mens vi havde ansvaret, fra 2001 til 2011, havde sundhedsområdet en produktivitetsgevinst på 23 pct. Så det kan jo lade sig gøre at få mere ud af de mange ressourcer, man i forvejen bruger.

Kl. 09:16

Formanden :

Hr. Nadeem Farooq for en kort bemærkning.

Vi skal lige have en mikrofon til hr. Nadeem Farooq.

Kl. 09:16

Nadeem Farooq (RV):

Tak til Venstres ordfører. Hr. Peter Christensen har jo tidligere tilkendegivet, at der er væsentlige områder, der skal friholdes for nulvækst. Lad mig bare nævne i flæng: Sundhedsvæsenet, ældreplejen og uddannelsessektoren. De områder har Venstres ordfører tilkendegivet skal friholdes. Men det må jo unægtelig betyde besparelser på andre områder. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge til f.eks. politiet: Skal politiet være omfattet af nulvæksten? Skal politiet rammes af besparelser – ja eller nej?

Kl. 09:17

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:17

Peter Christensen (V):

Jeg deler ikke den tilgang, at fordi man ikke realt får tildelt flere penge år efter år, er man blevet ramt af en besparelse. Sådan er det ikke i den virkelige verden, og sådan bør det heller ikke være, når vi diskuterer den offentlige sektor, nemlig at det, at man ikke får flere penge hvert år, er det samme, som at man er blevet ramt af en besparelse.

Jeg synes jo, det er interessant – her vil jeg igen tage forsvarsområdet, fordi det er det mest aktuelle, som vi har lige lavet en aftale om – at da man fik fokus på økonomistyring, da man gik ind og prioriterede, kunne det lade sig gøre at opretholde et forsvar med værnepligt, som vil være i stand til at levere den ydelse, som Folketinget gerne vil have, men 2,7 mia. kr. billigere. Skal jeg garantere, at man ikke vil effektivisere politiet fremover? Nej, det vil jeg ikke, for det håber jeg at man kan.

- Formanden :**
Hr. Nadeem Farooq.
- Nadeem Farooq (RV):**
Det lyder jo alt sammen meget godt. Man kan sige, at forsvaret er en ting, men nu spurgte jeg specifikt ind til politiet. Jeg tror, at der er rigtig mange borgere i det ganske kongerige, der godt kunne tænke sig at høre, om Venstre mener, at politiet skal underkastes besparelser.
- Formanden :**
Ordføreren.
- Peter Christensen (V):**
Jeg mener, at man i alle dele af den offentlige sektor skal kigge på, om man kan gøre tingene klogere og bedre. Det gælder alle områder. Jeg synes ikke, at vi som politikere lever op til vores ansvar, hvis vi ikke kritisk gennemgår alle bevillinger. Der var for nylig en diskussion om, hvad det koster at undervise en folkeskoleelev. Så går man ind og kigger på det. I Skanderborg koster det 46.000 kr., i Horsens koster det 63.000 kr. Er der mon ikke noget at diskutere der?
- Formanden :**
Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.
- Jonas Dahl (SF):**
Lad os blive lidt i den her diskussion om nulvæksten, for det er jo interessant, at når vi spørger ind til nogle konkrete områder, kan vi ikke få nogen konkrete svar fra Venstres ordfører. Sådan har det sådan set været det seneste halve år. Vi har kunnet høre ordføreren sige, at det ikke er på sundhedsområdet, på uddannelsesområdet, på forskningsområdet eller på ældreområdet, at vi skal have nulvækst. Men det vil sige, at hvis der skal være fortsat vækst dér, stiller det jo endnu større krav til den samlede nulvækst. Det betyder, at der skal være negativ vækst på nogle områder. Kan vi ikke få nogle eksempler på, hvor det i givet fald skal være?
- Nu har vi jo lavet en forsvarsaftale, hvor vi sparer 2,7 mia. kr. Det er vi fra SF's side meget tilfredse med, men jeg vil da gerne høre, om Venstres ordfører mener, at der skal spares yderligere på forsvarsområdet, eller hvad det er for nogle områder, der skal stå for, når man skal fastholde en vækst på en række områder, men overordnet set vil have nulvækst? Det skylder Venstre et svar på – kan vi få det her i dag?
- Formanden :**
Ordføreren.
- Peter Christensen (V):**
Jeg ved ikke, om det egentlig skyldes, at regeringspartierne skammer sig over den finanslov, vi er ved at behandle nu, for det er en finanslov, som opererer med nulvækst, og hele diskussionen handler nu om: Jamen kan man have nulvækst? Kan man have et udgiftsstop? Kan man sige, at verdens største offentlige sektor må klare sig med de penge, den har – vel at mærke hvor man øger bevillingen i forhold til inflationen, så man har den samme købekraft fra det offentlige side?
- Kl. 09:18 Det handler diskussionen om nu. Regeringen har lige vist den danske befolkning, at det kan man. Så jeg er dybt forundret over, at det her nu er en diskussion om, hvorvidt man kritisk skal gå ind og kigge på alle områder i det offentlige, hvor vi bruger penge, og se på: Kan vi gøre det klogere? Kan vi gøre det smartere? Kan vi få pengene til at række længere?
- Kl. 09:18 Vores ambition er, at det skal vi, for på den måde kan vi frigøre penge til at skabe private arbejdspladser.
- Kl. 09:21
- Formanden :**
Hr. Jonas Dahl.
- Kl. 09:19
- Jonas Dahl (SF):**
Så må vi bare konstatere, at Venstre ikke har nogen konkrete svar på, hvor pengene skal hentes. Der kommer ingen konkrete bud. Det er lidt det samme som at læse Venstres finanslovsforslag, som også blev skilt ad af Finansministeriet. Det understreger jo bare, at det igen kun er lommeuld, der kommer frem fra Venstres side. Der er simpelt hen ingen substans i det, i forhold til hvordan man vil finansiere den stigende ældrebyrde, finansiere, at der er flere unge, der tager en uddannelse.
- Med regeringens finanslovsforslag finansierer vi uddannelserne på en måde, som man ikke har set i de tidligere år under VK-regeringen. Regeringen lægger konkret finansiering på bordet. Der er ingen penge fra Venstre.
- Kl. 09:22
- Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 09:19
- Peter Christensen (V):**
Regeringen fører nulvækst i finansloven for i år. Jeg blev spurgt, hvor man kan frigøre ressourcer, og jeg har svaret med en lang række konkrete eksempler. Og så er der jo hele reformsporet – det har vi slet ikke været inde på endnu. Og med hensyn til kontanthjælpsreformen vil jeg sige, at vi meget gerne hjælper regeringen med at lave en kontanthjælpsreform, men vi har lidt svært ved lige nu at se, hvordan regeringen vil få den til at hænge sammen med sin langsigtede økonomiske politik. Det kan vi jo ikke få svar på, når vi spørger.
- Kl. 09:22
- Formanden :**
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.
- Kl. 09:23
- Frank Aaen (EL):**
Hr. Peter Christensen kritiserer, at arbejdsløsheden stiger, og det er vi enige i. Hr. Peter Christensen kritiserer akutplanerne for, at de ikke virker, og det er vi også enige i. Men spørgsmålet er jo: Hvad vil Venstre så gøre? Var det nu klogt, at man halverede dagpengeperioden, sådan som Venstre også var med til at gøre det? Er det ikke noget, der vil komme til at betyde, at der vil være mange tusinde mennesker, der vil falde ud af dagpengesystemet, og at de vil miste deres forsørgelse? Hvis vi er enige i det, hvad vil Venstre så gøre ved det?
- Vil Venstre bare lade i tusindvis af mennesker falde ud af dagpengesystemet og miste deres forsørgelsesgrundlag?
- Kl. 09:23
- Formanden :**
Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Man kan jo sige meget om hr. Frank Aaen, men ærlig er han i hvert fald. Prisen for, at Enhedslisten ville indgå en finansloftale med regeringen, var en akutupakke. Mens vi så er ved at behandle selv samme finanslov, konstaterer hr. Frank Aaen, at det ikke virker. Det er besynderligt. Hr. Frank Aaen burde jo egentlig derfor lytte mere til Venstres løsninger. Vi tror på, at det bedste svar, man kan give til de ledige danskere, er, at man skaber vækst i samfundet, og at man skaber flere arbejdspladser. De to ting hænger uløseligt sammen. Vi tror på, at den mest konkrete måde, man kan skabe vækst på, er ved at fjerne nogle af de byrder, som virksomhederne har, så de tør investere i Danmark. Hvad angår boligjobordningen, altså den ordning, hvor man kan få et fradrag for at få lavet reparationer på sit hus eller få gjort rent i sit hjem, har den vist sig at være en ordning, der giver 5.000 arbejdspladser, også til ufaglærte, og i alle dele af landet. Men den ordning er hr. Frank Aaen nu med til at nedlægge med den her finansloftale.

Kl. 09:24

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 09:24

Frank Aaen (EL):

Jamen det er da noget sludder, at Enhedslistens pris for at kunne indgå en finansloftale, var akutupakker. Det var sådan set blot et udtryk for, at vi ikke mente, de var gode. Jeg vil derfor igen sige til hr. Peter Christensen: Der må jo være et svar til de mennesker. Det er altså ret mange tusinde, vi taler om, der den 1. januar mister deres dagpengeret. De vil for en kort periode, i et halvt år, blive hjulpet af en aftale, som Enhedslisten har været med til at lave sammen med regeringen, men det fundamentale problem er der stadig væk. Hvad vil Venstre gøre for at hjælpe dem, der mister deres dagpengeret?

Kl. 09:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:25

Peter Christensen (V):

Vi tror, det bedste svar er at skabe vækst og at skabe arbejdspladser. Hr. Frank Aaen spørger nu til, hvordan man på individniveau vil garantere, at der ikke er nogen, der falder ud af dagpengesystemet. Det har jeg også hørt Enhedslistemedlemmer råbe og skribe om hele vejen op til, at der blev indgået en finansloftale. Nu sidder vi så med finansloftalen, og der kan vi se, at de selv samme partier jo ikke har kunnet give de ledige nogen garanti på individniveau. Det hele er noget, der bæres af en akutupakkeaftale, som hr. Frank Aaen siger er dårlig. Det er da et besynderligt forløb, vi nu er vidne til.

Kl. 09:26

Formanden :

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 09:26

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Der er så megen snak om nulvækst. Jeg vil godt høre, om Venstres ordfører kunne give en forklaring på, hvordan det egentlig kan gå til, at den nuværende regering skaber misvækst på det private arbejdsmarked med de vækstpakker, der er blevet sendt ud, og som normalt skulle give arbejdspladser. Vi ved jo, at Socialdemokratiet bryster sig med, at de i 1990'erne skabte vækst og arbejdspladser og de vil gøre det samme i den regering, de er kommet i nu. Men indtil videre har vi kun set misvækst på det private arbejdsmarked. Så vil

jeg høre, om Venstres ordfører, der egentlig er en fornuftig og kløgtig mand med indsigt i mange ting, kan give en forklaring på, hvordan det kan lade sig gøre at skabe misvækst med de vækstpakker, der er sendt ud.

Kl. 09:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:27

Peter Christensen (V):

For regeringen handler politik meget om ord i langt højere grad end handling. Regeringen har den forestilling, at hvis de taler om kickstart og vækstpakker, er det løsningen, selv om virkeligheden er, at man f.eks. sætter skatterne op og lægger byrder på virksomhederne. Der er ingen sammenhæng mellem ord og virkelighed. Det var grunden til, at 2012, hvor regeringen sagde, at nu kommer der en kickstart, endte med at give et fald i væksten.

Lærer regeringen så af det? Ikke spor. Hvad ser vi nu? At man stadig væk taler om en kickstart af økonomien for det kommende år, selv om man i sine egne prognoser skriver, at der vil komme et fald i beskæftigelsen alene i den private sektor på 7.000 personer. Der er ingen sammenhæng mellem ord og handling.

Kl. 09:27

Formanden :

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 09:28

Bent Bøgsted (DF):

Med hensyn til sammenhæng mellem ord og handling så vi, at Venstre indgik en aftale om en skattepakke, og efterfølgende fandt man ud af, at der var noget, der skulle laves om. Det var så meget fornuftigt, det er slet ikke det. Jeg vil bare lige høre, om der er andre ting, som Venstre har indgået aftale med regeringen om, og som Venstre måske synes skulle laves om efter indgåelsen af aftalen. Det var det, man gjorde med skattepakken. Man sagde bagefter: Hov, der er lige noget, det er nok ikke så godt, det skal vi lige have lavet om.

Kl. 09:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:28

Peter Christensen (V):

Det er fuldstændig korrekt, at vi indgik en skatteaftale. Det gjorde vi først og fremmest, fordi den indbefattede ægte skattelettelser på 7 mia. kr. Det var værd at slå til på. Jeg tror derfor i en overordnet sammenhæng, at vi er mere glade for den skatteaftale, end regeringen dybest set er.

Så var der nogle små elementer i aftalen, som vi forsøgte at få forhandlet ud. Det kunne vi af ideologiske årsager hos regeringen ikke. Efterfølgende ramte virkeligheden regeringen, og det er nu blevet ændret. Det synes vi er kløgt, for det gør jo grundlæggende, at den samlede skattereform står endnu smukkere tilbage.

Kl. 09:29

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Er der problemer? Hr. Rasmus Prehn har fået en kort bemærkning. Vi skal have en mikrofon, og den kom nu.

Kl. 09:29

Rasmus Prehn (S):

Det er meget interessant at høre Venstres hr. Peter Christensen tale om ord og handlinger. Når man hører på Venstres retorik, når man

hører på hr. Peter Christensens tale her, er det jo rigtig, rigtig mange ord, men meget lidt konkret. Der bliver brugt ord som prioritere, effektivisere, vi skal gøre det klogere, smartere, bedre, og pengene skal strækkes noget længere. Det er meget lidt konkret, det er nærmest sådan en rundrejse i svulstige superlativer, men meget lidt konkret. Man kunne fristes til at kalde det paradekørsel med tom vogn.

Jeg kunne godt tænke mig bare helt konkret, når vi taler nulvækst, at høre om noget. Venstre har udeladt det ene område og det andet område, så kan hr. Peter Christensen nævne bare ét område, bare et eneste område, hvor vi bruger offentlige penge i dag, hvor Venstre siger, at der skal vi bruge noget mindre – bare ét?

Kl. 09:30

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 09:30

Peter Christensen (V):

Kontanthjælpsområdet. Jeg skulle kun svare med ét ord, så det fik ordføreren.

Kl. 09:30

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 09:30

Rasmus Prehn (S):

Så det er altså Venstres svar til de danske borgere. Det, Venstre vil prioritere, er, at dem, der har mindst i forvejen, skal have endnu mindre. Er det det, der er svaret, altså at dem, der har mindst, skal have endnu mindre, når vi skal fordele samfundskagen?

Kl. 09:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:31

Peter Christensen (V):

Det er jo et af mange eksempler på, hvordan vi vil sikre, at verdens største offentlige sektor ikke vokser yderligere fremover, for det er vores ambition. Nu kan jeg se på ordføreren, og det er igen der, hvor jeg bliver lidt overrasket, at han nærmest er gået i svime over, at vi ønsker at lave en kontanthjælpsreform, men jeg kan bare som almindelig borgeroplysning sige, at det er en del af regeringsgrundlaget og altså en del af måden, regeringen vil få sin fremtidige økonomi til at hænge sammen på. Så læs regeringsgrundlaget, så kan vi måske mødes endda.

Kl. 09:31

Formanden :

Fru Camilla Hersom for en kort bemærkning.

Kl. 09:31

Camilla Hersom (RV):

Tak. Det er utrolig svært at forstå, hvilke prioriteringer Venstre konkret vil foretage, for ordføreren siger, at det, at man ikke får tilført flere midler, ikke er en besparelse. Men når Venstre samtidig vil bruge flere penge på en lang række områder, bliver det vel nødvendigt at lave en omprioritering inden for den offentlige sektor.

Jeg interesserer mig for sundhed, og jeg kan se i Venstres eget forslag, at man foreslår 2 mia. kr. til en velfærdspulje, der skal omfatte sundhed; man foreslår 50 mio. kr. til telemedicin; man vil bevare en ventelistegaranti på 1 måned – godt nok er den rigid, men man vil bevare den; og man vil have en udredningsgaranti, som vi i går her i salen kunne høre skal tilføres et reelt indhold. Så hvor er det så,

man vil prioritere i den offentlige sektor, hvis vi altså skal bruge mere på sundhed, mere på forskning, mere på uddannelse?

Kl. 09:32

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:32

Peter Christensen (V):

Det fremgår sådan set meget klart af Venstres udspil op til finanslovsforhandlingerne, at vi jo netop peger på en kontanthjælpsreform, og vi peger også på, at man kan hente besparelser i udviklingsbistanden og føre den tilbage til niveauet for genopretningspakken. Og så er det, jeg siger, at derudover bliver vi nødt til i fremtiden at have fokus på produktivitetsudvikling, ligesom vi netop har haft det på sundhedsområdet.

Så en del af svaret på, hvad vi skal gøre, hvis der f.eks. bliver flere ældre og dermed et større pres på sundhedsområdet, er, ud over at se, om der er behov for yderligere ressourcer, at få de ressourcer til at række længere. Og der kan jeg forstå på regeringen, at de ikke tror på, at de kan holde den produktivitetsudvikling, som vi havde i de 10 år, da vi havde ansvaret. Det synes jeg jo er uambitiøst. Hvad er det, der gør, at regeringen ikke tror på, at når de har ansvaret, så kan man få mere ud af de ressourcer, man bruger?

Kl. 09:33

Formanden :

Fru Camilla Hersom.

Kl. 09:33

Camilla Hersom (RV):

Altså, i modsætning til ordføreren kender regeringen jo fremskrivningerne for demografien, og derfor ved vi også, at der notorisk bliver behov for flere penge, fordi demografien ændrer sig. I runde tal er det omkring 8 mia. kr. bare på den konto. Hvor vil Venstre finde de midler?

Kl. 09:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:33

Peter Christensen (V):

Jamen det, der fremgår af Venstres finanslovsudspil, er, at vi i form af reformer, f.eks. også at skære ned på udviklingsbistanden, kan tilvejebringe penge til yderligere velfærd alene i 2013. Men det ændrer ikke ved, at jo mere man kan få ud af de mange ressourcer, man bruger i forvejen, altså det, der hedder at øge produktiviteten, jo færre nye penge er der jo selvsagt brug for til de samme områder. Så det er jo en del af løsningen.

Kl. 09:34

Formanden :

Hr. Jesper Petersen, kort bemærkning.

Kl. 09:34

Jesper Petersen (SF):

Jeg lyttede meget grundigt til hr. Peter Christensens tale i dag, for Venstre formår jo at skjøtte igennem den politiske debat i en ellers ret alvorlig situation for vores land, fuldstændig uden en sammenhængende plan for, hvad det er, man vil. Der kommer nogle luftige overskrifter, men man kan ikke forklare sin egen politik. Det udspil, der blev lagt frem til en finanslov, er hullet som en si, der er ikke dækning for de ting, man foreslår. Stiller vi spørgsmål, kan vi ingen svar få. Det får vi heller ikke i dag. Jeg lyttede ellers grundigt, men der var ingen.

Noget af det, hr. Peter Christensen dog siger, er, at den offentlige sektor på forskellige områder vil have nøjagtig det samme, som den havde sidste år, med det, som hr. Peter Christensen lægger op til, og som han kalder nulvækst. Men man skal jo ikke gå længere end til Venstres egen 2020-plan, hvori der bliver sagt, at »uden reformer vil der kun være plads til omtrent nulvækst i det offentlige forbrug i mange år fremover. Det vil reelt betyde, at man bliver nødt til at spare på kernevelfærd som folkeskole eller ældrepleje, hvis sundhedsvæsenet fx skal kunne anvende de nyeste – og ofte dyre – behandlingsformer og medicin.« Hvorfor gælder det ikke længere?

Kl. 09:35

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 09:35

Peter Christensen (V):

Hr. Jesper Petersen nævner nu folkeskolen. Hvis man vil lidt mere på folkeskoleområdet, hvordan kan man så det uden at finde nye penge? Ja, det har regeringen lige vist: Der er kommet et folkeskoleudspil fra regeringen, og ikke én ny krone er der tilført. Man vil løse det via overenskomsterne ved at få lærerne til at arbejde længere. Det er den produktivitet, jeg taler om.

Men igen: Det er, som om regeringen skammer sig over sin egen politik. Der er ikke nye midler, kan man se, hvis man kigger på, hvad der i årene forud har været lagt ind af midler til folkeskoleområdet. Det hele skal løses, ved at lærerne skal arbejde mere. Så regeringen giver sådan set svaret på, hvordan man også kan holde et udgiftsstop. Det svar giver regeringen selv.

Kl. 09:36

Formanden :

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 09:36

Jesper Petersen (SF):

Jamen regeringen vil hele tiden gerne se efter, om pengene kan bruges bedre. Vi mener også, at vi i vores 2020-plan kan finde 5 mia. kr., som frem til 2020 kan bruges bedre inden for den offentlige sektor. Vi har en idé om, at vi måske vil bruge dem lidt anderledes, end Venstre vil, men vi har faktisk lagt os i selen for at bruge pengene klogt.

Venstre fortæller bare ikke danskerne sandheden om, hvad der er konsekvensen af Venstres luftige overskrifter. Den er nemlig, at hvis man vil have den her nulvækst, er det i virkeligheden en nedskæringsplan, der skal til, for der bliver flere unge, der skal have en uddannelse, og der bliver flere ældre, der skal have pleje og behandling. Derfor skal man skære ned på andre områder, og Venstre nægter at fortælle, hvor det er. Der blev spurgt konkret før om kontanthjælpen, men hvad med daginstitutionerne – skal daginstitutionerne skære ned?

Kl. 09:37

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:37

Peter Christensen (V):

Helt fredeligt vil jeg sige, at jeg ikke synes, at SF skal være så fløv over den politik, regeringen fører. Jeg synes, det er en god ambition at have for folkeskolen og lærerne at sige til dem: Lad os få mere ud af de ressourcer, vi bruger.

Vi vil gerne bakke regeringen op. Vi synes sådan set, det er klogt at tage det med ind i overenskomstforhandlingerne. Jeg synes ikke, at SF skal skamme sig over det. Det er jo en måde at kigge på tinge-

ne på inden for mange områder, altså, hvordan vi kan få mere ud af de ressourcer, vi bruger.

Kl. 09:38

Formanden :

Så er det hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 09:38

Finn Sørensen (EL):

Tak. Ordføreren siger, at Venstre vil gå samme vej, som man er gået de sidste 3 år. Jeg går ud fra, at man hentyder til perioden 2008-2011, hvor Venstre havde regeringsmagten. I den periode blev der fyret 30.000 offentligt ansatte, især skolelærere, pædagoger og SOSU-assisterter.

Mine spørgsmål er: Tyder det på, at man kan opnå nulvækst uden at fyre en hel masse offentligt ansatte? Hvor mange tusinde offentligt ansatte skal fyres for at opnå den nulvækst, som Venstre nu går ind for, og som vi ser ud til at få i 2013? Hvor mange tusinde offentligt ansatte skal fyres for at opfylde Venstres målsætning om at sænke skatten med 65 mia. kr.?

Kl. 09:39

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:39

Peter Christensen (V):

Som udgangspunkt betyder nulvækst og en regulering af den i årene fremover med pris- og lønudviklingen rent faktisk, at man kan have det samme antal offentligt ansatte.

Men igen vil jeg sige, at jeg er nødt til at komme med en service-meddelelse til Enhedslisten. Det år, vi er på vej ud af nu, og som går på hæld, har betydet, at der er blevet 7.000 færre offentligt ansatte. Det er altså en finanslov, som Enhedslisten har fået. Så jeg forstår ikke rigtig angrebet. Hvis Enhedslisten ikke kunne lægge stemmer til en politik, der betyder, at man sådan set går ind og holder igen og tillader, at kommunerne også bruger færre penge, end der oven i købet var sat af i budgetterne, skulle Enhedslisten jo sige fra.

Kl. 09:40

Formanden :

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 09:40

Finn Sørensen (EL):

Nu bad jeg ikke om servicemeddelelser, men om svar på nogle meget konkrete spørgsmål. Tyder de sidste 3 år, hvor der i hvert fald har været nulvækst i det seneste af årene, i 2011, på, at man kan opnå nulvækst uden at fyre en hel masse offentligt ansatte? Hvor mange tusinde offentligt ansatte vurderer Venstre der skal fyres i 2013 for at opnå den nulvækst, som Venstre nu går ind for? Hvor mange tusinde offentligt ansatte skal der fyres for at opfylde Venstres målsætning om at sænke skatten med 65 mia. kr.? Kunne man få et svar?

Kl. 09:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:40

Peter Christensen (V):

Der var sådan set også et svar tidligere, men jeg vil godt prøve at gøre det mere enkelt. Altså, når jeg siger, at det offentlige forbrug i fremtiden skal have lov at stige med lønudviklingen, betyder det, at den lønstigning, som gennemsnitligt er til medarbejderne, stiger budgetterne med. Det betyder oversat til dansk, at hvis man vil, kan man

holde det samme antal offentligt ansatte år efter år. Det er jo sådan set vel at mærke med udgangspunkt i en af verdens største offentlige sektorer.

Kl. 09:43

Kl. 09:41

Formanden :

Hr. Jeppe Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 09:41

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tilbage i 2010 fortalte hr. Lars Løkke Rasmussen på Venstres landsmøde, at man ønskede at tage et opgør med strafabatten, og for en måneds tid siden bekræftede Venstre, at det stadig er partiets politik. VK-regeringen satte i 2010 Straffelovrådet til at beregne, hvad det her ville koste. Nu er tallet så kommet, og det vil koste 3.000 ekstra fængselspladser. Vi har omkring 4.100 i dag. Det vil altså betyde, at man skal ud at bruge en engangsudgift på – og nu håber jeg, at hr. Peter Christensen holder godt fast i talerstolen deroppe – 9-10 mia. kr. her og nu og derefter 1,8 mia. kr. årligt fremadrettet i driftsudgifter. Det er mange penge, og Venstre har endnu ikke peget på, hvor man vil finde de her penge henne, og jeg vil da gerne give hr. Peter Christensen mulighed for at gøre det nu.

Kl. 09:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:42

Peter Christensen (V):

Min holdning til sådan nogle spørgsmål er, at selvfølgelig skal pengene være der. Man skal have økonomien til at passe, den skal være ansvarlig, og den skal hænge sammen. Jeg ville da være lidt ked af, hvis enhver retspolitisk diskussion fremover ikke starter med udgangspunkt i, hvad der er behov for af strafferegler i det her land, men starter med at være en diskussion af, om vi har råd til at have folk i fængsel, for det tror jeg kunne ende et lidt løssluppet sted. Så jeg har sådan set den holdning: Lad os føre en konsekvent stram og hård retspolitik, og så må vi også, synes jeg, udsætte Kriminalforsorgen for de samme krav til effektivitet og produktivitet, som vi stiller til andre, altså, få mere ud af de penge, vi bruger der. Det kunne også ligefrem være, at vi skulle prøve at spørge nogle private, om de kunne være med til at løse nogle af opgaverne.

Kl. 09:43

Formanden :

Hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 09:43

Jeppe Mikkelsen (RV):

Hvis vi skal bruge 1,8 mia. kr. mere i Kriminalforsorgen, svarer det til en vækst på ca. 60 pct. i udgifterne til Kriminalforsorgen. Jeg ved ikke, om det lyder som nulvækst i hr. Peter Christensens ører. Nu er det jo snart jul, og jeg vil gerne give hr. Peter Christensen en tidlig julegave: Kan man finde bare halvdelen af de penge, det faktisk koster, kan vi sige, at resten er fundet i effektivisering osv. Det vil sige, at hr. Peter Christensen og Venstre bare skal finde 5 mia. kr. her og nu og ca. 900 mio. kr. årligt fremadrettet. Er det muligt for Venstre at finansiere bare halvdelen af dette forslag inden for et konkret område?

Kl. 09:43

Formanden :

Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Jeg står altså ikke og tryller regnestykker frem. Jeg synes som sagt, at det afgørende er, at enhver retspolitisk diskussion ikke handler om, hvorvidt vi vil prioritere fængselspladser eller ej. Det handler om, at vi starter med at have en diskussion med hinanden om, hvad det er for regler, der skal til, for at vi får kriminaliteten ned i Danmark. Og min erfaring er så bare, at når man skal have pengene til at række længere, fordi der ikke hele tiden bliver sendt flere og nye penge, sker det helt af sig selv, at man i alle grene af det offentlige faktisk kan gøre det billigere.

Kl. 09:44

Formanden :

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 09:44

Eigil Andersen (SF):

Det er jo meget tydeligt, at Venstre er et planløst parti. Danmarks største parti mangler simpelt hen en økonomisk helhedsplan. Man har nogle overskrifter, men under de overskrifter er der luft; der står der ingenting. Som det er fremgået, har Venstre jo hidtil ment, at der skulle være en vækst på 0,8 pct. om året for at lave en afbalanceret økonomi i det offentlige, og nu mener man så nulvækst.

Der er ingen, der vil tro på – det passer også, at det ikke er sådan – at man kan effektivisere så meget, at det kan kompensere så store nedskæringer. Og den forskel, der er på 0,0 pct. og 0,8 pct. i vækst er 48.000 offentligt ansatte. Derfor vil jeg gerne vende tilbage til spørgsmålet: Er det Venstres mening, at der skal skæres ned på ældreområdet, eller er det Venstres mening, at der eksempelvis skæres ned på sundhedsområdet? 48.000 job.

Kl. 09:45

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:45

Peter Christensen (V):

Det er jo en besynderlig debat, for det er, som om den fremtidige virkelighed ikke har noget at gøre med den nuværende virkelighed. Enhedslisten har lige indgået en finanslovaftale for 2013 med regeringen, og den er tæt på nulvækst. Og det kan ikke lade sig gøre, siger SF så, uden at det medfører voldsomme nedskæringer. Men hvad er det for voldsomme nedskæringer, der er i den her finanslov, vi er ved at behandle lige nu? Jeg beder bare om, at der også måske er en lille sammenhæng mellem det, der sker lige nu, og så den debat, der åbenbart pågår.

Men jeg vil så sige, at grunden til, at det er vigtigt, at vi ikke bare holder krampagtigt fast i 0,8 pct. – og det tør regeringen jo ikke engang – er, at vi har behov for at gøre noget for at få den private beskæftigelse op. Det er den, vi skal leve af. Det er i øvrigt også den, den offentlige sektor skal leve af.

Kl. 09:46

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 09:46

Eigil Andersen (SF):

Det er såmænd meget enkelt: Den finanslov, der gælder for i år, giver en vækst på 1,5 pct., og den finanslov, der kommer til at gælde for næste år, giver en vækst på 0,1 pct. Det er tilsammen 1,6 pct., altså 0,8 pct. over 2 år. Sådan er det.

Men det står jo tydeligt for enhver, der lytter til det her, at Venstre ikke har et svar på, hvor der skal skæres ned. Hvor er det, der

skal nedlægges 48.000 stillinger? Det fremgår jo på ingen måde af de svar, vi får her.

Kl. 09:49

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 09:46

Ole Birk Olesen (LA):

Det er rigtigt, at nogle af de skatteforhøjelser, der blev vedtaget, blev brugt til at sænke skatten på arbejde, men det er også rigtigt, at en meget stor del af skatteforhøjelserne blev brugt til at finansiere det offentlige overforbrug, som man havde haft op til 2008. Det må hr. Peter Christensen jo i al stilfærdighed erkende. Så er spørgsmålet bare: Er det noget, som Venstre vil beklage i dag, så vi kan have tiltro til, at Venstre mener det, når Venstre siger, at det skal man ikke gøre fremover, eller er det sådan, at Venstre undervejs bare har skiftet politik, og at Venstre mener, at det, der var godt dengang, ikke er godt i dag?

Kl. 09:46

Kl. 09:49

Peter Christensen (V):

Jamen nu forstår jeg pludselig bedre, hvorfor finanslovaftalen gled igennem SF's folketingsgruppe, for SF's folketingsgruppe har fået at vide, at den her finanslov giver en vækst på 1,5 pct. Men det gør den ikke, og man kan jo med fordel spørge finansministeren om det, når han kommer op. Den giver en vækst i det offentlige forbrug på 0,1 pct. Den har oven i købet de konsekvenser, siger regeringen, at man forventer et fald i beskæftigelsen på 12.000 personer i år og yderligere 2.000 personer næste år. Det er fakta, og man kan spørge finansministeren.

Kl. 09:47

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 09:49

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 09:47

Peter Christensen (V):

Vi har ændret kurs. Vi har ikke lagt skjul på, at vi har ændret kurs, fordi Danmark er langt hårdere ramt, end landet har været tidligere. Vi er udfordret i forhold til arbejdspladser i en sådan grad, at vi synes, vi er nødt til at skifte kurs. Hvis vi skal genvinde de arbejdspladser, skal vi fjerne nogle af de byrder, der er på danske virksomheder, og det vil sige, at vi skal sætte nogle af skatterne ned for de danske virksomheder, så de vil skabe arbejdspladser her i landet. Det er en kursændring, det har vi ikke lagt skjul på, og vores ambition er, at de penge, vi kan finde i årene fremover, ikke skal gøre verdens største offentlige sektor endnu større, de skal bruges til at skabe private arbejdspladser.

Kl. 09:50

Ole Birk Olesen (LA):

Først tak til Venstres ordfører for talen, som var så glædelig set fra vores pladser her i salen. Det er så godt, at Venstre ikke længere går ind for, at verdens største offentlige sektor skal være større år for år, men nu mener, at den godt kan holdes på det samme niveau. Det lover rigtig godt for det fremtidige samarbejde. Jeg skal være ærlig og sige, at jeg var lidt bekymret ved udsigten til det borgerlige samarbejde efter et folketingsvalg, hvor Venstre ville have en større offentlig sektor og vi ville have en mindre. Hvordan skulle vi finde ud af det? Nu ser det hele meget nemmere ud. Men jeg vil lige høre Venstres ordfører om noget. Hr. Peter Christensen sagde, at det er håbløst, at regeringen hæver skatter og afgifter i en krise, men hvorfor hævede Venstre skatter og afgifter i den krise, som kom efter 2008, med over 20 mia. kr.?

Kl. 09:48

Formanden :

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 09:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:48

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg tror, at der er mange, der gerne vil vide, hvad Venstre egentlig vil. Det eneste, vi indtil videre har fået at vide, er, at man har en overskrift, der hedder nulvækst, men hvad nulvæksten vil betyde for det danske samfund, har vi ikke fået et klart svar på endnu, selv om der er blevet stillet klare spørgsmål.

Faktum er, at når der kommer flere ældre, er der flere, der får behov for sundhedsbehandling, og så kommer der stigende udgifter i sundhedsvæsenet. Det vil så betyde, at der skal skæres ned et andet sted i velfærdssamfundet, men Venstres ordfører har endnu ikke kunne give et klart svar på i dag, hvor der skal skæres ned. Det eneste, der er kommet frem, er, at det er på ulandsbistanden og kontanthjælpen. Jeg tror, at der snart er svaret så mange gange, at det er på de to emner, at vi ikke har nogen ulandsbistand tilbage, og vi har heller ikke nogen kontanthjælp tilbage i Danmark med den nedskæring, som Venstre vil med en nulvækst.

Når vi på skatteområdet ser, at Venstre vil lave skattelettelser, ser vi også, at en af finansieringskilderne ofte er, at man vil sanere erhvervsstøtten. I dag kunne jeg godt tænke mig helt konkret at spørge Venstres ordfører om, hvilke erhvervsstøtteordninger der skal skæres ned på for at finansiere en fremtidig nulvækst.

Kl. 09:51

Peter Christensen (V):

Det var ellers nogle venlige ord, som hr. Ole Birk Olesen startede med, men så blev spørgsmålet alligevel noget fortegnet, vil jeg sige, for det, hr. Ole Birk Olesen glemte at fortælle i sit spørgsmål, var, hvad pengene blev brugt til. De blev brugt til at lave den største sænkning af marginalskatten nogen sinde i Danmark. Og det var sådan set en skattereform, som vi syntes var fornuftig nok. Det, der er afgørende, er jo, at når regeringen går ind og hæver skatter og afgifter, går pengene altså til at finansiere, at den offentlige sektor bliver endnu større. Det er sandt, vi lavede nogle omlægninger, hvor vi brugte pengene til at sænke skatten på arbejde. Så er jeg undervejs ofte blevet spurgt, om ikke det ville have været bedre, hvis vi havde haft råderum til bare at sænke skatten. Der svarer jeg meget enkelt: Jo, det ville da have været klart bedre for konkurrenceevnen, men det var der først og fremmest politisk ikke mulighed for.

Kl. 09:49

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Formanden :

Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Det er altså nogle besynderligt forberedte spørgsmål, den socialdemokratiske gruppe er blevet udstyret med, for de forholder sig simpelt hen ikke til, at en del af regeringsgrundlaget er, at der skal laves en kontanthjælpsreform. Så hils oppe i den økonomisk-politiske afdeling og sig, at det vil regeringen selv. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, at det skal være den store knast mellem Venstre og regeringen.

Det, hele min ordførertale gik ud på, var, at vi fortsat gerne vil samarbejde med regeringen om reformer. Vi kan se, at regeringen vil lave en kontanthjælpsreform, at regeringen vil lave en SU-reform. Vi kan også se, at regeringens økonomiske plan frem til 2020 ikke hænger sammen, fordi der er flere elementer – eller værktøjer, om man vil – der er faldet ud. Det hæver jo kravene til en kontanthjælpsreform. Det må vi da kunne blive enige om; så lad os løse det i fællesskab.

Kl. 09:51

Kl. 09:52

Formanden :

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 09:52

Thomas Jensen (S):

Vi står fuldstændig ved det reformspor, som regeringen er inde på. Men det, jeg bare vil understrege, er, at med en nulvækst frem til 2020, som Venstre nu gerne vil have, vil det altså ikke være en finansiering, der kan klares via de reformer, vi står med nu. Med en nulvækst skal man ud og finde ret kraftige offentlige besparelser rundt omkring i systemet.

Jeg stillede et helt konkret ikkeforberedt spørgsmål om, hvor Venstre vil skære ned på erhvervsstøtten for at finansiere det her. Vi har set på skatteområdet, at når Venstre vil finansiere nogle skattelettelser, er det erhvervsstøtteordningerne, der skal holde for. Derfor spørger jeg bare: Kan ordføreren i dag nævne bare en konkret erhvervsstøtteordning, som Venstre vil skære ned på for at finansiere en nulvækst?

Kl. 09:53

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:53

Peter Christensen (V):

Jamen den debat havde vi jo også under førstebehandlingen af finansloven, hvor jeg sådan set gjorde det klart, at man også kan tage en procentsats af alle de såkaldte erhvervsstøtteordninger, der er, og spare lidt på dem alle sammen. Men det, jeg synes der er helt afgørende, er, at vi modsat det, regeringen gør, vil føre pengene tilbage til erhvervslivet ved at lette nogle byrder, der er for virksomhederne. Det nytter jo ikke noget, at det igen er en øvelse, sådan som regeringen lægger op til, hvor man fører pengene over i den offentlige sektor. Det bliver vilkårene for konkurrenceevnen jo ikke bedre af.

Kl. 09:54

Formanden :

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 09:54

Joachim B. Olsen (LA):

Venstre har ændret kurs, når det gælder det offentlige forbrug i Danmark, altså hvor mange penge vi skal bruge på den offentlige sektor.

For ikke ret mange måneder siden gik man ind for en vækst på 0,8 pct. – nu går man ind for nulvækst. Det er rigtig glædeligt, men det, der bekymrer mig en lille smule, er Venstres argumentation, for

den går ud på, at fordi der nu er en krise, skal vi omlægge for at skabe arbejdspladser. Intentionen er rigtig god, og vi deler den bestemt i Liberal Alliance.

Men skal det forstås sådan, at hvis der ikke havde været nogen krise, men i stedet et råderum, så ville man have ført en politik, hvor den offentlige sektor i Danmark – verdens største offentlige sektor – skulle vokse yderligere med 0,8 pct eller 1 pct. eller 2 pct., i stedet for at man rent faktisk gjorde danskerne rigere ved at bruge pengene på at sænke skatterne?

Kl. 09:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:55

Peter Christensen (V):

Vores begrundelse er sådan set ikke den aktuelle krise som sådan. Krisen har forværret situationen – selvfølgelig har den det. Men det, der er vores fokus, er sådan set konkurrenceevnen. Det, at vi kan se, at investeringer flytter ud af landet, og at beskæftigelsen i den private sektor falder i Danmark, er det, som er det væsentlige.

Det bliver selvfølgelig forstærket af den aktuelle krise, men det ændrer jo ikke ved, at det bliver et langt og sejt slid at få rettet op på dansk konkurrenceevne, så vi kan få væksten tilbage til det her land.

Man må også sige, at der er et helt andet aspekt af den her diskussion om 0,8 pct. eller nulvækst, som spiller ind. Det aspekt er, at når vi i Venstre ser på regeringens 2020-plan, konstaterer vi, at den simpelt hen ikke hænger sammen. Vækstskønnet er for positivt og de reformer, som skulle være en del af løsningen, har regeringen ikke kunnet komme igennem med. Trepartsforhandlingerne faldt pinligt til jorden, og vi kan ikke få at vide af regeringen, hvad den så vil gøre.

Kl. 09:56

Formanden :

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 09:56

Joachim B. Olsen (LA):

Den dagsorden deler vi fuldstændig i Liberal Alliance, altså det med konkurrenceevnen, og at der skal skabes arbejdspladser. Men der er også noget andet i det.

Der er også det helt enkle, at danskerne skal have lov til at beholde flere af de penge, som de selv tjener. Uanset om der er krise eller ej, så skal verdens største offentlige sektor ikke vokse mere. Danmark er rutsjet ned ad listen, når det gælder privatforbrug. I 1970 havde vi det sjettehøjeste privatforbrug, og nu har vi det fjortendehøjeste, fordi den offentlige sektor har slugt mere og mere.

Vil Venstre ikke bare sige, at det er slut nu? Den offentlige sektor skal ikke vokse mere. Danskerne skal beholde flere penge, fordi det bare er rimeligt.

Kl. 09:57

Formanden :

Jeg er nødt til at håndhæve de her nye taletider.

Ordføreren.

Kl. 09:57

Peter Christensen (V):

Jamen det er da en god ambition. Altså, man får jo ikke folk til at bruge deres egne penge, hvis de hele tiden er bange for, hvilke byrder der ryger ned over dem.

Det er jo grunden til, at vi ser, at privatforbruget lige nu under den her regering ikke er til stede, og det kan ellers være en ret kraftig motor at sætte i gang i en økonomi som den danske, hvis danskerne

tør bruge af deres opsavede midler. Det kan vi hurtigt blive enige om.

Kl. 10:00

Kl. 09:57

Formanden :

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:00

Formanden :

Den sidste korte bemærkning til hr. Simon Kollerup.

Kl. 09:57

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Jeg synes jo, at det er mærkeligt at sidde og lytte til sådan nogle underlige, forberedte og fastlåste svar. Jeg synes bare, at ordføreren skal hilse dem nede på første række og sige, at nu vil man gerne have lov til at svare selv.

Det skal man så få lov til på et spørgsmål, som jeg tror rigtig mange danskere går og undrer sig lidt over i forbindelse med Venstres trylleøkonomi. Der kan man nemlig prioritere sundhed, man kan også tage sig af, at der kommer flere ældre, men man kan alligevel lave noget, der hedder nulvækst frem til år 2020, altså en årrække frem.

Jeg er bare nødt til at prøve at finde ud af, hvor det så er, det skal koste henne. Hvad er det for nogle kerneydelser, det skal koste på? Kunne Venstre forestille sig, at man skulle skære ned eller fjerne ældrechecken for at komme i mål med nulvæksten?

Kl. 09:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:58

Peter Christensen (V):

Nej, vi har ingen ambitioner om at fjerne ældrechecken.

Hvad er det egentlig, vi diskuterer i dag? Det er, at regeringen har en økonomisk politik frem til år 2020, hvor regeringen siger, at hvis man laver en SU-reform, oversat til dansk betyder det, at man tager penge fra det område, og hvis man laver en kontanthjælpsreform, oversat til dansk betyder det, at man tager penge fra det område, kan man have en vækst i det offentlige forbrug under de givne omstændigheder på 0,8 pct.

Vi siger: Ja, lad os lave reformerne, det vil vi gerne hjælpe regeringen med, men i stedet for at have en vækst i den offentlige sektor så lad os da bruge de samme penge på at fjerne byrder fra erhvervslivet, så vi kan lave nogle arbejdspladser i stedet for.

Det drejer hele diskussionen sig om. Det er to forskellige veje at gå.

Jeg kan konstatere, at regeringen er så usikker på sin økonomiske politik, at statsministeren ikke tør garantere en offentlig vækst på 0,8 pct. Alligevel diskuterer vi det, som om det er helligt.

Kl. 09:59

Formanden :

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 09:59

Simon Kollerup (S):

Det, vi diskuterer i dag, er jo forskellen på den vækst, man gerne vil have i det offentlige, altså enten den nulvækst, som Venstre står for, eller en realvækst i det offentlige, som regeringen står for.

Frem mod år 2020 løber det alligevel op i en pæn sum af milliarder, som man altså fra Venstres side er nødt til at forholde sig til.

Nu vil jeg bare give Venstres finansordfører muligheden for at forholde sig til det, som Venstres kommunalordfører har sagt. Drejer det sig om boligsikringen, om varmetilskuddet, om børnechecken, om ældrechecken?

Peter Christensen (V):

Nu bliver der altså spurgt til det kommunale område. Det, jeg synes er interessant, er, hvor stor forskel der er på det pengeforbrug, der er, når man netop går ind og kigger på det kommunale område.

Tager man Københavns Kommune, bruger den 9.000 kr. pr. borger på administrationsomkostninger. Tager man Gentofte Kommune, som ligger lige ved siden af, bruger den 5.300 kr. pr. borger i administration.

Sådan har jeg eksempler på ældreområdet, på sundhedsområdet, på undervisningsområdet, og man kunne blive ved. Der er jo masser af ting, som kan gøres bedre og billigere.

Så vil jeg bare minde om, at den her finanslov har nulvækst.

Kl. 10:00

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Det var de 15 korte bemærkninger på lige godt 45 minutter. Vi er ved at bestå prøven.

Det er den socialdemokratiske ordfører, hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 10:01

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

For 2 år siden lancerede Venstre-regeringen udspillet »GenopretningsPakken. Danmark ud af krisen – regningen betalt«. For blot 18 måneder siden erklærede hr. Lars Løkke Rasmussen frejdigt, at Danmark er ude af krisen. I dag ved vi alle, at Danmark ikke er ude af krisen. Vi ved alle sammen, at den sidste del af regningen ikke er blevet betalt endnu. Når jeg siger det på den måde, er det såmænd ikke kun, fordi det er en selvstændig fornøjelse at slå Venstre oven i hovedet med tidligere fejltagelser, men også fordi vi jo alle sammen, uanset hvilken side af Folketinget vi kommer fra, deler håbet og ambitionen om, at Danmark kommer ud af krisen. Og vi ser alle frem til, at sidste afdrag på regningen bliver betalt.

Men vi må og skal gøre mere end blot at håbe, at krisen går over af sig selv; vi må og skal gøre noget konkret for at holde hånden under beskæftigelsen; og vi må og skal gøre noget konkret for at sikre dansk økonomi. Vi ved godt, at Danmark blev hårdt ramt af krisen. Vi ved godt, at vi måske kunne være kommet bedre ud af krisen, end vi gjorde. Men det nytter ikke noget at klage nu. Vi kommer ikke ud af krisen ved at pege fingre ad hinanden. Det, der betyder noget, er, at vi handler, og at vi gør noget for at skabe arbejdspladser og vi gør noget for at skabe vækst nu og her.

Der er ingen nemme løsninger, og vi kommer ikke uden om det lange, seje træk. Derfor styrer vi dansk økonomi behårdt, fordi det styrker tilliden til dansk økonomi og holder den danske rente i bund. Det er bl.a. til gavn for danske boligejere. I sig selv vurderes det at betyde 41.000 job i Danmark. Derfor har vi fokus stift rettet mod at skabe flere job. Derfor bidrager næste års finanslov til dansk økonomi med 20.000 arbejdspladser.

I 2012 har væksten ikke været det, vi havde håbet på. Alligevel har vi ikke oplevet en stor stigning i ledigheden. Det er der kun én årsag til, nemlig at regeringens finanslov for 2012 har holdt hånden under beskæftigelsen. Det vil finansloven også gøre i 2013.

Der er jo ingen grund til at sætte ambitionsniveauet ned. Vi må og skal have høje ambitioner på Danmarks vegne. Vi må og skal have høje forventninger med hensyn til jobskabelse, med hensyn til uddannelse, med hensyn til sundhed, med hensyn til dansk velfærd. Det er ikke, fordi høje forventninger er en garanti for gode resultater, men fordi vi danskere har gjort det før. For os er det helt naturligt, at

Danmarks ambition er at høre til i den bedste ende af skalaen, blandt de rigeste lande, blandt de bedste lande at drive virksomhed i. Og vi er det land i verden med absolut mindst korruption. Og så er vi, naturligvis, ifølge FN verdens lykkeligste folk.

De resultater har vi nået, fordi vi danskere først og fremmest gør noget ved tingene. Det ville jo være skønt, hvis vi havde penge nok til at gøre mere, end vi allerede gør, for at skabe job. Men sandheden er, at det har vi ikke. Der er underskud på kontoen, og det har der været siden 2009.

Den økonomiske krise har tydeligt vist, at markedet ikke løser alle problemer. Derfor er svaret på krisen ikke at nedbryde velfærdssamfundet. Tværtimod. I en global økonomi har vi brug for en vel fungerende stat, så alle er garanteret ordentlig sundhed, alle er garanteret en mulighed for at få en uddannelse, så vi kan tage os ordentligt af de svageste, og så vi har mulighed for at investere i forskning og udvikling.

Derfor tror vi ikke på nulvækst. Det er vel her vandene for alvor skiller i dansk politik lige nu. Oppositionen med Venstre i spidsen har nu driblet sig frem til, at nulvækst i den offentlige sektor er vejen frem for Danmark. Det er sådan set kun godt, at Venstre nu mener noget, men uanset hvordan man vender og drejer det, betyder Venstres nulvækst store nedskæringer i den offentlige sektor. Nulvækst må jo nødvendigvis betyde det, ordet siger, nemlig nul vækst i den offentlige sektor som helhed, uanset at der bliver flere ældre i Danmark, uanset at der bliver flere udgifter til sundhed i Danmark, uanset at der skal investeres mere i uddannelse i Danmark, og uanset at der skal investeres mere i dansk forskning.

Kl. 10:06

Når nul nu netop er nul, betyder stigninger på nogle områder, at der skal spares så meget mere andre steder i den offentlige sektor. Det er ikke småpenge, vi taler om. Det er meget store summer. Hvordan det skal ske, har Venstre endnu ikke villet svare på. Når Venstre bliver spurgt om disse spørgsmål, taler Venstre sort – kul-sort. Vi har lige hørt Venstres ordfører tale fuldstændig i koder fra talerstolen i 1 time, når Venstres nulvækst skulle forklares. Der er ingen forklaring. Det er tilsyneladende fuldstændig umuligt at vride bare antydningen af et svar ud af Venstre, med hensyn til hvad nulvækst betyder for den offentlige sektor. Men jeg kan godt give svaret. Det betyder nedskæringer, nedskæringer og atter nedskæringer. Det skaber en helt unødvendig usikkerhed. Det skaber helt unødvendig utryghed for danskerne, og det er på ingen måde det, vi har brug for lige nu. Derfor er nulvækst på ingen måde den vej, Danmark skal gå.

Vi skal styrke konkurrenceevnen, er vi alle enige om. Det siger Venstre også, og jeg er også helt enig. Man kan selvfølgelig gøre sig lidt morsom over, hvorfor Venstre ødelagde dansk konkurrenceevne, da de selv havde regeringsmagten, men sådan er der jo så meget. Hvad er det man siger? Gud glæder sig mere over en omvendt synder end ti hellige. Det vigtigste er vel under alle omstændigheder, at vi for alvor nu tager fat på at forbedre dansk konkurrenceevne.

Sandheden er, at den udfordring ikke er ny. Den udfordring har vi stået over for i mange år og mange gange før. Mens de borgerlige partier fokuserer ensidigt på lavere lønninger som løsningen, har vi traditionelt i Danmark fokuseret på at øge produktiviteten mere og bedre end andre. Det kan vi fortsat gøre. Det kan vi først og fremmest gøre, fordi danske lønmodtagere er parate til at påtage sig et medansvar for, at danske virksomheder er mindst lige så gode og gerne bedre end deres udenlandske konkurrenter. Så også på dette område har den danske arbejdsmarkedsmodel vist sig at være bedre end andre modeller. Fokus har altid været på, hvordan vi kan gøre tingene lidt bedre end de andre, hvordan f.eks. uddannelse kan trække lønnen med op. Det fokus må vi aldrig slippe af syne, heller ikke her i Folketinget.

Derfor har regeringen fjernet hr. Lars Løkke Rasmussens fedtafgift. Vi har afløst vores egen sukkerafgift, vi har givet virksomhederne mulighed for betydelig skatterabat, hvis de vel at mærke investerer i maskiner og nye arbejdspladser. Vi har fjernet iværksætterskatten, og vi har fjernet multimedieskatten. På den måde har vi bidraget til dansk konkurrenceevne og til at skabe danske arbejdspladser. Samtidig har vi afsat 1½ mia. kr. til at styrke miljøet og grønne arbejdspladser, og det hele er finansieret krone for krone.

Men det er jo ikke nok at tænke på konkurrenceevnen og produktiviteten nu og her. Vi skal også sørge for, at næste generation er bedre end os. Derfor er der i finansloven afsat 3 mia. kr. til at gøre den næste generation den dygtigste nogensinde, bl.a. ved bedre kvalitet på ungdomsuddannelserne, bedre kvalitet i de videregående uddannelser, bedre kvalitet i erhvervsuddannelserne. Der er afsat penge til en ungepakke, der skal hjælpe unge uden uddannelse i gang med en uddannelse og unge nyuddannede ind på arbejdsmarkedet.

Det er vigtigt, at vi satses på fremtiden, men vi må ikke glemme nuet. Selv om vi har holdt hånden under beskæftigelsen, selv om vi har stoppet væksten i antal ledige, er der stadig ledige, der gerne vil have et job eller en uddannelse. Derfor har vi afsat næsten 500 mio. kr. til uddannelse for arbejdsløse, der opbruger retten til dagpenge i første halvdel af 2013. Derfor har vi igangsat akutpakken, derfor har vi lavet en aftale med arbejdsgiverne om akutjobbene, og derfor har vi taget initiativer, der skaber mere end 13.000 nye fleksjob, og derfor har vi styrket bekæmpelsen af social dumping. Så der er lyspunkter i krisen. Danskernes reale disponible indkomst er i år vokset med 1,2 pct., og i 2013 vil indkomsterne vokse med det dobbelte, nemlig 2,3 pct. Det er godt for danskerne.

Vi er jo langtfra nået i mål endnu. Vil skal give danskerne den tryghed, danskerne så inderligt fortjener. Men det er en lang og sej kamp at bringe Danmark helskindet igennem krisen. Det er en lang og sej kamp at bringe Danmark videre efter krisen. Regeringens finanslovsforslag for 2013 er et godt og vigtigt skridt i den rigtige retning.

Kl. 10:11

Formanden :

Der er selvfølgelig en lang række korte bemærkninger. Da jeg ikke har fået nogen speciel vejledning om rækkefølgen fra partierne, tager jeg dem nogenlunde i den rækkefølge, de kom ind, i hvert fald de første.

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:11

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil gerne spørge lidt til det, som ordføreren var inde på, med regeringens intention om at bekæmpe ledigheden i Danmark. Det er selvfølgelig meget prisværdigt, men det, vi i Dansk Folkeparti har en bekymring om, er sådan set den måde, man vælger at håndtere det her arbejde med at bekæmpe ledigheden på. For vi kan jo se, at antallet af østeuropæiske arbejdere er et stigende problem i Danmark, hvor vi kan se at danske medarbejdere bliver sluset ud, og så kommer der folk ind fra Polen og Tyskland og alle mulige andre lande i stedet for. Den er den ene side af sagen.

Den anden er så den diskussion, vi har haft om ledighed. Vi kan jo se, at man inden for vores rigsfællesskab har den helt store udfordring i, at Grønland eksempelvis har intentioner om at importere op til 5.000 kinesere som arbejdskraft i forbindelse med minearbejde osv. Der vil jeg meget gerne høre ordførerens holdning til de her ting, altså de her eksempler med endnu flere østeuropæiske arbejdere i Danmark. Jeg tror, der er omkring 70.000 nu, og så er der de her op til 5.000 kinesere, der er på vej til Grønland. Hvad synes regeringen egentlig om, hvordan det går med det, når man ser det i forhold til regeringens flotte intention om at skabe arbejdspladser?

Kl. 10:12

Kl. 10:15

Formanden :
Ordføreren.

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg deler jo bekymringen over, at vi ser og igennem nogle år har set, også lang tid før sidste folketingsvalg, at antallet af det, nogle kalder østarbejdere, specielt inden for nogle brancher har været meget stort. Jeg har fornøjelsen af at tage rundt med nogle af de faglige folk i det område, hvor jeg er valgt, og se på byggepladser og har også set, hvor mange udenlandske arbejdere der er. Det er ikke, fordi der er noget problem i, at udlændinge kommer til Danmark og arbejder, men de skal sandt for dyden gøre det på danske vilkår. Den bekymring deler jeg, og det gør regeringen jo også.

Vi afsatte midler sidste år til bekæmpelse af social dumping. Det har vi gjort igen i den nye finanslov, og beskæftigelsesministeren kom jo i går med et udspil, der skal sikre, at det er dansk arbejdskraft, der f.eks. bliver beskæftiget på Femern Bælt og i forbindelse med sygehusbyggerierne. Så jeg deler helt bekymringen. Jeg deler også ambitionen om, at vi gør noget konkret på det her område, og det vil jeg håbe at Dansk Folkeparti vil være med til.

Med hensyn til Grønland vil jeg sige: Skulle vi nu ikke lade grønlænderne bestemme, hvad der er bedst for Grønland?

Kl. 10:13

Formanden :
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:13

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men jeg synes jo, det sidste næsten taler for sig selv. Altså, her i Folketinget har vi hvert år en afrapportering fra OECD om alle mulige andre steder, hvor vi går ind og kigger på, hvordan det går med demokratiudviklingen i andre lande osv. Vi vil gerne blande os i, hvordan det går i Ukraine og i Hviderusland og andre steder, men når det så drejer sig om Grønland, inden for vores eget rigsfællesskab, så må vi ikke blande os. Jeg synes da, det er en besynderlig fremtoning, som vi oplever fra Socialdemokraterne, Danmarks ellers hæderkronede arbejderparti.

Kl. 10:14

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:14

John Dyrby Paulsen (S):

Få nu lige perspektiverne på plads. Lad nu være med at sammenligne demokratiet i Grønland med demokratiet eller manglen på demokrati i Ukraine. Få nu lige perspektiverne ordentlig på plads.

Der må jeg lige sige ganske kort: Når vi hylder demokrati andre steder, skal vi også gøre det her. Lad dog grønlænderne selv bestemme. Det er en demokratisk ret, de har fået. De har fået en selvbestemmelsesret, men det er den, Dansk Folkeparti åbenbart vil tage fra dem, når det ikke passer ind i Dansk Folkepartis kram. Man kan være enig eller uenig, man kan tage debatten, men man kan ikke være enig eller uenig i, at det er grønlænderne selv, der skal bestemme.

Kl. 10:14

Formanden :

Jeg tror, vi har fået lidt bedre styr på listerne. Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Peter Christensen (V):

Hr. John Dyrby Paulsen trak Vorherre ind i debatten, og jeg tror da sådan set, at Gud også glæder sig over socialdemokrater, for han er meget mere rummelig, end danskerne er.

Men det, jeg ikke forstår i den her debat, er, at Socialdemokratiet siger, at nulvækst betyder nedskæringer, nedskæringer og nedskæringer. Det er jo påstanden. Den finanslov, vi nu ser, er så tæt på nulvækst, som den kan komme, og hvor er nedskæringerne henne i den finanslov?

Kl. 10:15

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:15

John Dyrby Paulsen (S):

Nu hørte jeg jo hr. Peter Christensen stå heroppe i en time, og vi har forsøgt, jeg tror med 15 eller 16 spørgsmål, at spørge om, hvad det egentlig var, Venstre mente med nulvækst. Og det eneste, hr. Peter Christensen kom til at pege på, var regeringens politik, og at det ville Venstre også, men ikke noget om, hvad Venstre selv vil.

Det, der er kernen, når vi snakker nulvækst, er jo den nulvækst, Venstre vil have frem til 2020. Det er mange år, og det er mange, mange milliarder kroner. At tage et enkelt år ud, hvor vi har skullet opfylde en EU-målsætning, som Venstre i øvrigt har sørget for at vi blev pålagt, har intet at gøre med den nulvækst, som hr. Lars Løkke Rasmussen har flyttet Venstre over til at have. Den nulvækst varer ved helt frem til 2020, det koster milliarder og milliarder og atter milliarder, og Venstre har endnu ikke peget på, hvor de penge skal komme fra. Det er derfor, jeg siger, at de kun kan komme et sted fra, og det er fra nedskæringer, nedskæringer og nedskæringer.

Det er jo derfor, at vi igen og igen spørger ind til hos Venstre: Hvad betyder nulvækst for den offentlige sektor frem til 2020? Og vi får det samme svar. Det er sort, det er kulsort, hvad der bliver sagt af Venstre, og det er intet svar, for vi får ikke noget konkret.

Kl. 10:16

Formanden :
Hr. Peter Christensen.

Kl. 10:16

Peter Christensen (V):

Det er jo altså ikke mig, der påstår, at nulvækst er lig med nedskæringer. Det gør hr. John Dyrby Paulsen, og bliver det ikke lidt fjollet og lidt tyndt, når vi nu har en finanslov for 2013, som er nulvækst, og jeg så ikke kan få noget svar, når jeg spørger: Jamen hvis Socialdemokratiet har ret, hvor er det så, nedskæringerne er? Eller er konklusionen virkelig, at der ingen nedskæringer er, hvis Socialdemokratiet har nulvækst, men at hvis Venstre har nulvækst, er der nedskæringer? Det giver jo ingen mening.

Kl. 10:17

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:17

John Dyrby Paulsen (S):

Det hænger sådan sammen, vil jeg sige til hr. Peter Christensen, at Venstre selv i sit eget 2020-udspil, som lå tidligere, sagde, at nulvækst betyder nedskæringer i kernevelefærden. Det er jeg enig i. Og nu har Venstre åbenbart driblet sig frem til, at nulvækst er rindningen for Danmark frem mod 2020. Men Venstre vil stadig ikke fortælle, hvor det er, de nedskæringer skal komme. Så jo, det er faktisk Venstre selv, der har sagt, at det betyder nedskæringer, nedskæringer og

atter nedskæringer. Venstre vil bare ikke fortælle, hvor de nedskæringer skal komme henne, og hvor de skal ramme henne – og det er jo det, der er problemet.

Kl. 10:17

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.
Der skal mikrofon til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er lige lidt underholdning her! Så kom den. Tak, hr. formand.

Hr. John Dyrby Paulsen havde i sit indlæg en historisk gennemgang af, hvornår nogle havde sagt at krisen var ovre og regningen var betalt og sådan noget. Men den historiske gennemgang endte brat; den endte pludselig ved regeringsskiftet i september 2011. Så hørte vi ikke mere om, hvad nogle havde sagt. Mit spørgsmål til hr. John Dyrby Paulsen går derfor på, om vi ikke kan få sådan opdateret den historiske gennemgang til også at indeholde, hvad den nytiltrådte regering efter 2011-valget sagde i forhold til den økonomiske udvikling.

Er det rigtigt forstået – for sådan har jeg forstået det – at det, regeringen sagde, var: I 2012 vender det, og der kommer væksten; det bliver måske lidt trægt i starten af 2012, men i slutningen af 2012 vil vi opleve, at det går fremad? Er det rigtigt forstået? Og er det også rigtigt forstået, at det, man nu siger, er: Nå, men det gik så ikke – væksten kom ikke – men næste år, i 2013, vil det være sådan, at i starten vil det være lidt trægt, men i slutningen af 2013 vil væksten så til gengæld komme?

Kl. 10:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:19

John Dyrby Paulsen (S):

Nu vil jeg nok ikke kalde min gennemgang af, hvad Venstre sagde, og hvor mange gange Venstre aflyste krisen, for en historisk gennemgang. Det synes jeg er lige i overkanten i forhold til to citater, men i øvrigt tak for tilliden.

Så vil jeg gå videre til, hvad der blev sagt om den økonomiske vækst for et år siden, altså forventningerne til 2012. Jeg har en oversigt over, hvad de forskellige økonomiske vismænd og Nationalbanken og bankerne sagde, herunder også hvad regeringen sagde på daværende tidspunkt, og der kan jeg se, at man jo over en bred kam var enige, og at alle – alle – forudsagde, at der blev vækst i 2012. Jeg kan endda se, at regeringen ikke var dem, der var mest optimistiske, vi lå nærmest i bunden. Så det var vel et udtryk for, at alle økonomer på daværende tidspunkt mente, at der ville ske noget i 2012.

Så må jeg også lige anholde den der med, at nogle i regeringen skulle have aflyst krisen eller sagt, at Danmark var ude af krisen i 2012. Det kan jeg ærlig talt overhovedet ikke mindes, men hvis hr. Kristian Thulesen Dahl kan komme med nogle citater, hører jeg da gerne på dem.

Kl. 10:20

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, man skal vel nærmest tage det svar som et ja. Det, jeg spurgte til, var: Er det rigtigt forstået, at for et år siden sagde regeringen, at i 2012 ville vi opleve en start, som var træg, og en slutning, hvor det gik fremad? Nu har vi haft en økonomi i 2012 med tilbagegang, og

nu siger man, at det bliver i 2013, altså at vi bare har en træg start i 2013, men at ultimo 2013 går det fremad. Er det ikke rigtigt, vil jeg spørge hr. John Dyrby Paulsen, at regeringen bare har ladet 2013 være årstallet for det, som man sagde skulle ske i 2012, altså at man skubber det hele foran sig og siger, at vendingen ikke skete i 2012, som man selv havde forudset for et år siden? Men nu tror man, eller håber, at vendingen sker i 2013. Er det ikke rigtigt forstået?

Kl. 10:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:21

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, jeg kan fuldstændig bekræfte, at regeringen er enig med de førende økonomer i det her land – i øvrigt med førende økonomer i OECD og i Valutafonden. Alle økonomer siger nøjagtig det samme, og hr. Kristian Thulesen Dahl har selv hørt det – vi sidder jo sammen i Nationalbanken. Alle økonomer er enige om, at det er den profil, man tegner for dansk økonomi i 2013. Og der er vel egentlig ikke noget mærkeligt i, at Finansministeriets økonomer også er enige. Finansministeriets økonomer er faktisk lidt mere forsigtige end de fleste andre økonomer med hensyn til væksten i 2013.

Kl. 10:21

Formanden :

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:21

Frank Aaen (EL):

Tak. Ordføreren sagde, at vi ikke er ude af krisen, og at der stadig væk er meget at gøre for at holde hånden under beskæftigelsen. Det ændrer jo så ikke ved, at arbejdsløsheden stiger i de prognoser, regeringen selv kommer med. Derfor er de to helt enkle spørgsmål: Hvad vil Socialdemokratiet gøre for at sætte ekstra gang i beskæftigelsen, altså sørge for, at der bliver tilbud om arbejdspladser til de mennesker, der gerne vil have et arbejde? Og hvad vil Socialdemokratiet gøre ved dem, der så ikke kan få tilbudt et arbejde og derfor vil ryge ud af dagpengesystemet, altså miste deres dagpengere? Senest til sommer vil der være en hel stribe, fordi vi har hjulpet folk her i foråret 2013. Hvad vil Socialdemokratiet rent praktisk gøre ved de to problemer?

Kl. 10:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:22

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg deler den bekymring med hr. Frank Aaen og Enhedslisten, og det er jo derfor, vi har lavet finansloven med Enhedslisten, og vi sørger for, at der er afsat ½ mia. kr. til uddannelsesinitiativer for dem, der står til at miste dagpengereetten i første halvdel af 2013. Det synes jeg er fornuftigt. Det er derfor, vi har taget initiativet til ordningen med akutjobbene, og vi kan også se, at det i hvert fald ser ud, som om det begynder at virke nu. Det er derfor, vi har taget initiativerne omkring social dumping, for det, der skal komme ud af det, er jo job, nye job, så ledige har mulighed for at søge et, om jeg så må sige, beredskab af job, der er til stede. Derfor må målet være at skabe så mange job som overhovedet muligt inden for de økonomiske rammer, der er – inden for de økonomiske rammer, der er. Og de er snævre, det ved jeg godt, men pointen er jo inden for den meget lille økonomi, der er til rådighed, hele tiden at forsøge at holde hånden under beskæftigelsen.

Jeg mener faktisk, at ledighedstallene både i år og, forventes det, til næste år er et klart udtryk for, at hånden bliver holdt under beskæftigelsen af den her regering – meget, meget bastant endda.

Kl. 10:26

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:23

Kl. 10:23

Frank Aaen (EL):

Jamen det er vel ikke regeringens mål, at arbejdsløsheden skal blive ved med at være så høj, som den er, og oven i købet er stigende? Man må da forvente, og det er det, jeg har hørt tidligere, at man ønsker at få arbejdsløsheden bragt ned. Vi skal investere os ud af krisen, ikke spare os ud af krisen. Der er det bare at jeg mangler nogle nye initiativer, også efter at den nye økonomiske redegørelse, som viser, at det går skidt med dansk økonomi, er kommet. Hvad vil man tage af nye initiativer?

Med den arbejdsløshed, vi har nu og kan se for hele året, vil der være flere og flere, der falder ud af dagpengesystemet. Hvad gør Socialdemokratiet ved det?

Kl. 10:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:24

John Dyrby Paulsen (S):

Nu sidder vi jo – og står – i dag og skal vedtage finanslovsforslaget. Finansloven er jo i virkeligheden et katalog af initiativer, der bliver taget til næste år, og som alle sammen stort set sigter på at forbedre beskæftigelsen. Vi har lavet nogle initiativer, så virksomhederne laver nye investeringer i det her investeringsvindue, som også skaber nye arbejdspladser, ordentlige arbejdspladser. Vi har taget en række initiativer i finansloven, som tilsammen skaber 20.000 job i Danmark. Så alle de her initiativer, der er i finanslovsforslaget, er jo i virkeligheden det, regeringen vil gøre i 2013. Og der er ikke plads til at gøre ret meget mere. Så i virkeligheden er finansloven et langt katalog over de initiativer, regeringen vil tage til næste år.

Kl. 10:24

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Ole Birk Olesen (LA):

Socialdemokraternes ordfører siger: Vi kommer ikke uden om det lange, seje træk, og der er ingen nemme løsninger i dansk økonomi.

Det er jeg helt enig i, men det undrer mig lidt, at det kommer fra den socialdemokratiske ordfører, for vi i Liberal Alliance har jo spillet ud med reformer, der netop fokuserer på det lange, seje træk, og vi er så blevet mødt af Socialdemokraterne med det svar, at det er alt for langsigtet, og at vi i stedet skal gøre noget her og nu, nemlig en kickstart. Den kickstart vil jeg gerne spørge ind til.

Kan Socialdemokraternes ordfører bekræfte, at regeringen i sin økonomiske redegørelse, som netop er udkommet, forventer lavkonjunktur i Danmark helt frem til 2018? Og kan den socialdemokratiske ordfører så bekræfte, at det, kickstarten gør, er, at den fordeler et offentligt forbrug, nogle offentlige udgifter, fra et år med lavkonjunktur til nogle tidligere år med lavkonjunktur, altså at man flytter om på vækst og beskæftigelse inden for en lavkonjunktur?

Kl. 10:26

Formanden :

Ordføreren.

John Dyrby Paulsen (S):

Ja, hvis man ser på de tal, der er kommet i den økonomiske redegørelse, er det rigtigt, at vi ikke vil se den her meget kraftige vækst i Danmark over de næste år, og det vil holde ved et godt stykke tid i Danmark. Vi vil se nogle lidt højere vækstrater end dem, vi har set i år og i 2011, og det er jo kun godt. Derfor er pointen med kickstarten i virkeligheden at flytte nogle investeringer frem, så vi igen holder hånden under beskæftigelsen. For sandheden er jo, vil jeg sige til hr. Ole Birk Olesen, at hvis ikke vi gjorde det, så ville ledighedskøerne i Danmark være meget, meget lange. Og så ville vi se nogle ledighedsprocenter, som ville være meget, meget højere end det, vi ser nu. Derfor er det en selvstændig ambition at holde hånden under beskæftigelsen. Det er i det lys, det skal ses.

Kl. 10:26

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:26

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil spørge hr. John Dyrby Paulsen: Hvad skal så holde hånden under beskæftigelsen i de år, hvor man tager vækst ud af dansk økonomi ved ikke at bruge de penge, som man bruger nu i stedet? Fra de kommende lavkonjunkturår frem til 2018 har man jo taget noget vækst og beskæftigelse og placeret det i 2012 og 2013 i stedet for. Hvad skal der så ske med dem, der bliver ledige frem til 2018, hvor der stadig er lavkonjunktur i Danmark?

Kl. 10:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:27

John Dyrby Paulsen (S):

Pointen er jo – det kan hr. Ole Birk Olesen også forsikre sig om, hvis han læser den økonomiske redegørelse – at forventningen er, at ledighedskurven knækker til næste år. Vi vil have en stabil og måske svagt stigende ledighedskurve, der så knækker og går nedad. Det vil jeg sige, at vi i virkeligheden – selv om der ikke er højkonjunktur, men det, man kunne kalde lavkonjunktur, dog på et lidt højere niveau end det, vi har nu, vækstmæssigt set – ender på en lavere ledighed end det, vi har set nu. Det er jo det, der er pointen med den økonomiske redegørelse, og det er det, der er pointen med regeringens økonomiske politik, nemlig at vi holder hånden under den her beskæftigelse og får sænket ledigheden.

Kl. 10:27

Formanden :

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Mike Legarth (KF):

Det er godt, at fedtafgiften og sukkerafgiften fjernes, men det er helt skævt, at det gøres ved at hæve andre skatter. Regeringen har ført en slingrekurs: Først, da man tiltrådte, gennemførte man skattestigninger for 5-6 mia. kr. sammen med Enhedslisten, så gennemførte man en reform sammen med det borgerlige Danmark til stor gavn for landet, men så hæver man skatterne igen med den her finanslov. Kan det virkelig passe, at den her regering og Socialdemokratiet, som står i spidsen for regeringen, ikke kan finde de penge i verdens største offentlige sektor i stedet for at brandbeskatte hårdtarbejdende danskere?

- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Ordføreren.
- Kl. 10:28 muligt, må man jo formode, at det er den samme retorik, man så bruger om det, men det er det så imidlertid ikke. Derfor skal mit spørgsmål til ordføreren være: Hvorfor betyder et udgiftsstop, når Venstre lancerer det, nedskæring, udsultning og blodbad, men når Socialdemokraterne lancerer noget tilsvarende, er det kickstart af dansk økonomi?
- Kl. 10:31
- John Dyrby Paulsen (S):**
Tak. Nu bliver jeg nødt til lige meget kort at redegøre for fakta omkring skattestigninger i Danmark. Hvis vi tager skatterne i Danmark i perioden 2011-2014 – og lad os nu holde den der pensionsbeskatning ude, for den påvirker jo ikke husholdningerne lige nu og her – er 90 pct. af de skattestigninger, som danskerne oplever, indført af VK-regeringen. Så i virkeligheden burde Konservative måske sætte sig ned i gruppeværelset og spørge sig selv: Kan vi være det bekendt, hvad er – og det spørgsmål er i virkeligheden rettet mod os selv – svaret på det? Og det får vi nok ikke et svar på. Det kan være, vi gør det senere, når Konservative er på talerstolen. Men sandheden er, at de skatter og skattestigninger, som danskerne oplever lige nu, er sendt fra VK-regeringen med venlig hilsen, og det påvirker altså danskernes disponible indkomster i *negativ* retning. 90 pct. af det skyldes VK.
- Kl. 10:29
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Hr. Mike Legarth igen, værsgo.
- Kl. 10:29
- Mike Legarth (KF):**
Det jo fuldkommen til grin, at man skal stå og høre en af regeringens ordførere tale til Det Konservative Folkeparti, som om vi var nogle, der ønskede at hæve skatten. Altså, længere ud på landet kan man næsten ikke komme, og jeg gider simpelt hen ikke deltage i den debat, for den er simpelt hen for useriøs.
- Jeg vil stille et andet spørgsmål med hensyn til kickstart. Den her regering har pralet af, at den har gennemført en kickstart. Nu vil jeg gerne høre: Hvad er regeringens definition på en kickstart, og synes regeringen, at den har kickstartet antallet af danske arbejdspladser?
- Kl. 10:30
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Så er det ordføreren, værsgo.
- Kl. 10:30
- John Dyrby Paulsen (S):**
Tak. Kickstarten har holdt hånden under dansk beskæftigelse. Det er der slet, slet ingen tvivl om, det er fuldstændig uomtvisteligt.
- Lad os lige gå tilbage til det der med skat. Det er jo altså ikke nogle tal, jeg står og finder på. Det er besvarelser fra Skatteministeriet. Det er fakta, vil jeg sige til hr. Mike Legarth, og så kan Det Konservative Folkeparti lide det eller lade være, men man skylder da sig selv og måske vælgerne at forholde sig til de fakta. For det er sandt, at 90 pct. af de skattestigninger, vælgerne oplever og befolkningen oplever fra 2011-2014, er pålagt af VK.
- Kl. 10:30
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Så er det hr. Jacob Jensen, Venstre, værsgo.
- Kl. 10:30
- Jacob Jensen (V):**
Tak. Når vi fra Venstres side siger, at verdens største offentlige sektor må klare sig med de samme penge til næste år som i år, altså et udgiftsstop, hører man fra Socialdemokraternes side, at det er udtryk for nedskæringer, udsultning, massakre og blodbad – vi kender retorikken fra valgkampen. Når man så skal se det finanslovsforslag, som vi diskuterer i dag, og som er så tæt på udgiftsstop som overhovedet
- Kl. 10:31
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Ordføreren, værsgo.
- Kl. 10:31
- John Dyrby Paulsen (S):**
Tak for spørgsmålet, for det giver mig endnu en gang anledning til over for en Venstremand at forklare, hvad Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, har sagt på Venstres landsmøde. Vi har hørt gang på gang, at Venstre sammenligner sin egen nulvækst, som jo gælder frem til 2020 – det er jo det, der ligger i nulvækst for Venstre – med, at der til næste år er et behov for, at vi lever op til EU-målsætningen og derfor har en meget lav vækst i det offentlige forbrug. De to ting kan ikke sammenlignes, for de har intet med hinanden at gøre, det er som at sammenligne æbler med noget, der ikke er frugt. Lad det være sagt meget klart. Jeg er ikke sikker på, at Venstre forstår det, men lad det være sagt meget klart.
- Derfor er spørgsmålet til Venstre stadig: Når nu Venstre har sagt, at vi skal have nulvækst frem til 2020, hvor er det så, nedskæringerne skal ramme i den offentlige sektor? Vi får ikke noget svar fra Venstre. Vi kan spørge hundrede gange, men vi får det samme svar, nemlig ingenting. Det bliver sort snak, det bliver kulsort.
- Kl. 10:32
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Så er det hr. Jacob Jensen igen.
- Kl. 10:32
- Jacob Jensen (V):**
Nu diskuterer vi jo her i dag finansloven for 2013, og når man må forstå på Socialdemokraterne, at et udgiftsstop medfører nedskæring på nedskæring, vil jeg bare spørge hr. John Dyrby Paulsen, hvor i finansloven, som regeringen har lagt frem for 2013, nedskæringerne så viser sig. For når man lægger et finanslovsforslag frem, som er tæt på at indebære nulvækst, må det også dermed med Socialdemokraternes egen retorik og logik betyde nedskæringer i den offentlige sektor. Så jeg vil spørge hr. John Dyrby Paulsen, hvor nedskæringerne i finansloven for 2013 er.
- Kl. 10:33
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Hr. John Dyrby Paulsen, ordføreren, værsgo.
- Kl. 10:33
- John Dyrby Paulsen (S):**
Tak. Det er rigtigt, at vi skal stemme om ændringsforslagene til finansloven senere i dag, og i morgen skal vi stemme om den endelige finanslov, men det er ikke rigtigt, at vi kun diskuterer finansloven for 2013. Det, vi diskuterer, er jo også, hvad det er, Venstre mener, når de siger nulvækst frem til 2020. Enhver kan tage regeringens finanslov og se, hvordan det hænger sammen, og den er finansieret krone til krone. Det bør enhver ansvarligt parti sørge for ens politik er. Det er jo derfor, vi bliver ved med at spørge Venstre: Hvor er det, man vil finde pengene fra til den nulvækst, der skal ske frem til 2020? Vi har ikke kunnet få et eneste svar endnu. Så jeg vil sige til hr. Jacob Jensen, at det i høj grad også er Venstres økonomiske politik og nulvækst frem til 2020, vi diskuterer.

Kl. 10:33

Kl. 10:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Anne-Mette Winther Christiansen, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:33

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak. Nu kan jeg jo høre på ordføreren, at han godt kan lide meget klare svar. Og der er ikke noget, jeg holder mere af end klare svar.

Derfor vil jeg gerne spørge, hvad jeg skal svare formanden for Grenaa Haandværker- & Industriforening. Han har rettet henvendelse til mig, fordi regeringen afskaffer boligjobordningen. Han kan se, hvad konsekvensen bliver lokalt på Djursland i fyringer, på grund af at den afskaffes. Hvad skal jeg lige svare ham?

Kl. 10:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren, værsgo.

Kl. 10:34

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror, at man skal svare alle, der snakker om boligjobordningen, herunder ikke mindst Venstre, som snakker om den i tide og utide, at det sådan set er en udmærket ordning i en begrænset periode. Man kan bare ikke gøre den permanent, så er det jo sådan en permanentgørelse af en skatterabat i den her sammenhæng.

Så må man bare sige, at det ikke er ret mange job, der bliver skabt i boligjobordningen. Finansministeriet skønner, at det ca. drejer sig om 1.200 job, og de er dyre. Det koster 1,5 mio. kr. pr. job at skabe dem.

Hvis man regner det om til det jobtab, Venstre led fra 2009 til 2011, svarer det jo næsten til, at vi har tabt 300 mia. kr. Så mange penge drejer det sig om. Derfor er det en meget, meget dyr ordning at skabe job med.

Man kan sige, at regeringens finanslov til næste år holder hånden under 20.000 job. Så kan man sige, at i den sammenhæng er boligjobordningens 1.200 job ikke mange.

Jeg er enig i, at det på mange måder er en god ordning, men det er jo sådan en ordning, der skal gælde i en begrænset periode, og Venstre har selv bestemt, at den skulle udløbe med udgangen af 2012. Det er sådan set bare den beslutning, vi fortsætter med at følge.

Kl. 10:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Anne-Mette Winther.

Kl. 10:35

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Derfor havde vi et ønske om at få den forlænget, det var med i vores finanslovsforslag.

Se, nu er det jo ikke 1.200 job, jeg snakker om på Djursland; det er et færre antal, bevares. Men se, det er folk, der er i beskæftigelse, og jeg har forstået – det kan være jeg har misforstået det – at regeringen har talt om akutpakke og akutjob og har talt om, at folk skulle i beskæftigelse, om ikke andet skulle de i hvert fald holdes i den beskæftigelse, de var i.

Det vil sige, at jeg så kan ringe hjem og sige, at nu kan han fyre folk, regeringen er ligeglad, der kommer ikke nye job til dem.

Kl. 10:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg skal ikke bestemme, hvad fru Anne-Mette Winther ringer hjem og siger til Venstrefolk hjemme i Grenaa.

Jeg må bare sige, at vi jo har en forpligtelse til at bruge skatteydernes penge med meget stor omhu. Og hvis vi har en ordning, som Venstre i øvrigt selv har besluttet skulle slutte ved udgangen af 2012, der betyder, at det koster 1,5 mio. kr. pr. job, der skabes, må man, hvis man sidder i Finansministeriet og skal være lidt objektiv, sige, at det er mange, mange penge at bruge på hvert enkelt job.

I virkeligheden er der i boligjobordningen det, de i Finansministeriet kalder en betydelig dødvægt. Det vil sige, at en hel del af det ville blive lavet alligevel. Derfor er rådet fra Finansministeriets regndreng: Lad være med det her.

Kl. 10:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 10:36

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg synes, at det er positivt, at hr. John Dyrby lægger vægt på, at der skal være styr på økonomien. Man kan selvfølgelig diskutere, hvor meget styr på økonomien der så er, men det er i hvert fald en god målsætning at have for enhver regering, også for den nuværende regering.

Det er også godt, at man er parat til at effektivisere, køre med nulvækst i perioder, hvis det er det, der er brug for.

Men når man kigger på finanslovsforslaget og alle de udgifter, der er kommet ekstra igennem det seneste år på udlændingeområdet, er det, der undrer mig, at man så kan få det til at harmonere.

På den ene side kan man altså få sig selv til ikke eksempelvis at ville forlænge dagpengeperioden midlertidigt, til gengæld for at man på den anden side bruger 888 mio. kr. ekstra på udlændingeområdet. Det forstår jeg ikke noget af.

Der kunne jeg godt tænke mig, at hr. John Dyrby Paulsen forklarer Folketinget i dag: Hvad er baggrunden for, at man har råd til mange nye ekstrapludninger på det område, men ikke har det på andre områder?

Kl. 10:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren, hr. John Dyrby Paulsen, værsgo.

Kl. 10:38

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg synes måske, at det sådan nogle gange er en underlig, bagvendt ting, at vi skal høre partiet, der i virkeligheden har været med til at bestemme, at dagpengeperioden blev sat ned til 2 år, nu gøre sig sådan lidt hellig over det: Det skulle man aldrig have gjort, man skulle have gjort noget helt andet. Fred nu være med det, man har lov til at blive klogere.

Sandheden er, at skal man ændre på de her ting, skal tingene også finansieres. Vi har bare en situation i øjeblikket, hvor kassen er tom. Der er ingen tvivl om, at hvis der var mange penge i kassen og vi kunne bruge dem til hvad som helst, ville Danmark også se anderledes ud. Men sandheden er – og det ved vi alle sammen – at det er der ikke.

Derfor skal der være styr på pengene. Der er ikke et pengetræ ude i en eller anden have, vi kan gå ud og plukke fra. Det virker nogle gange også, som om Venstre har fundet et pengetræ, men det har vi altså ikke. Derfor er vi nødt til at få pengene til at passe.

Der er ikke de penge på de områder, som hr. Peter Skaarup nævner, til at lave alle de indsatsfor, som vi gerne vil på andre områ-

der. Derfor er det ikke rimeligt at lave den sammenligning. Der er ikke penge nok på de områder.

Kl. 10:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Peter Skaarup, værsgo.

Kl. 10:39

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror simpelt hen, at hr. John Dyrby glemte, hvad jeg egentlig spurgte om. Man kan diskutere, hvad der er sagt og skrevet om dagpengeområdet.

Det, jeg i virkeligheden spurgte om, var: Når regeringen gerne vil have styring på de offentlige finanser, det er det, regeringen siger hele tiden, hvordan kan det så være, at man altså på en række områder, selv om man lovede det modsatte, lemper udlændingepolitikken i de her år? I 2012 og 2013 får vi jo rekordstore asyltal i forhold til tidligere, det får vi faktisk i år. Hvordan kan det være? vil jeg spørge hr. John Dyrby.

Kl. 10:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:39

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup: Nej, man kan sådan set ikke diskutere, hvad der er sagt om dagpengereglerne. Man kan ikke diskutere, at det var den tidligere regering, der med stor hjælp fra Dansk Folkeparti indførte de dagpengeregler, vi nu har. Man kan heller ikke diskutere, at Dansk Folkeparti var en af hovedkræfterne i forbindelse med de nye regler om dagpengene, som vi har nu.

Derfor er det jo stadig lidt underligt, at Dansk Folkeparti bliver ved med at kritisere sin egen lovgivning og sine egne bestemmelser, som man har indført på et tidspunkt. Det kan man ikke diskutere, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup.

Kl. 10:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Per Clausen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 10:40

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at det er en spændende debat, for måske kan vi i dag få afklaret, hvad der i virkeligheden er forskellen på regeringen og Venstre. Derfor vil jeg bare stille to enkle spørgsmål til hr. John Dyrby Paulsen.

Kan jeg forstå den meget markante afvisning af Venstre sådan, at Socialdemokraterne ikke har tænkt sig i de kommende år at indgå en aftale med Venstre om at forringe kontanthjælpen? Og skal jeg forstå hr. John Dyrby Paulsens udtalelser på den måde, at selvfølgelig får vi mindst en vækst på 0,8 pct. i den offentlige sektor frem til år 2020, så det her år altså er en undtagelse?

To bekræftende svar, så kender vi jo forskellen.

Kl. 10:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:40

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, man må sige, at vi er en mindretalsregering. (*Munterhed*). Tak for anerkendelsen.

Hvis jeg her fra talerstolen stod og sagde, at der er nogle, vi absolut ikke vil lave en aftale med, ville jeg jo lægge alle mine lodder i én vægtskål. Det ville være meget, meget dumt ud fra sådan et for-

handlingssynspunkt. Så nej, det vil jeg ikke, den garanti kan ikke gives.

Der er heller ikke nogen økonomer, der ved deres fulde fem vil kunne give en garanti for, at vi når et eller andet bestemt mål, et eller andet bestemt tal frem til år 2020. Det tror jeg ikke man kan.

Der, hvor jeg synes vandene skiller nu, er jo ved, at de borgerlige partier nu meget klart har sagt, at der er nulvækst frem til år 2020, og at regeringen jo lige så klart har sagt: Nej, der er ikke nulvækst frem til år 2020, der er noget, der er større.

Kl. 10:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Per Clausen igen, værsgo.

Kl. 10:41

Per Clausen (EL):

Jeg synes ikke, at svaret var ret klart; det må jeg erkende. (*Munterhed*). Men forudsætningerne kan jo briste, det er jeg enig med hr. John Dyrby Paulsen i.

Når nu forudsætningerne for at sige, at man ikke skulle forlænge dagpengeperioden, også er bristet, fordi akutpakken ikke virker, og fordi arbejdsløsheden stiger næste år i stedet for at falde, skulle man så ikke ændre på det?

Jeg synes jo altså, at det at tage hensyn til, hvordan tingene udvikler sig, er en rigtig god idé, men går det kun én vej, er det eneste, hr. John Dyrby Paulsen så kan forestille sig, at det skal gå skidt, så han kan lave dårlige aftaler med Venstre, hvorimod det aldrig kan gå i den rigtige retning?

Kl. 10:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:42

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg kan godt se, hvorfor man har det synspunkt, når man er i Enhedslisten. Så vil man selvfølgelig gerne have, at regeringen på forhånd siger: Vi vil kun indgå en aftale med Enhedslisten. For så er det klart, at Enhedslisten vil stå bedre i forhandlingssituationen. Men lige nøjagtig af den årsag vil jeg heller ikke give den garanti til Enhedslisten.

Så synes jeg, at man skal passe på med at lægge akutpakken og ordningen om akutjobbene i graven alt for tidligt. Vi ser jo, at akutjobbene virkelig kommer nu. Og jeg er ikke i tvivl om, at de også kommer over de næste par uger, så jeg abonnerer ikke på den der holdning om, at den ordning har spillet fallit.

Jeg tror nok, den skal komme til at virke, og jeg ved, at den også kommer til at virke i det nye år.

Kl. 10:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Vi går til en ny spørger, og det er hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 10:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Hvis ordføreren så er færdig med at mundhugges med sit parlamentariske grundlag, vil jeg sådan set glæde mig over, at ordføreren selv lagde op til, hvilke parametre man gerne vil måles på. Det vigtigste er højere vækst og lavere arbejdsløshed, blev der sagt.

Jeg vil spørge hr. John Dyrby Paulsen: Helt ærligt, hvordan synes man selv det går?

Kl. 10:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:43

John Dyrby Paulsen (S):

For det første vil jeg lige sige, at jeg ikke synes, at jeg på noget tidspunkt har oplevet, at jeg mundhugges med Enhedslisten, hverken nu eller tidligere. Jeg har nogle ganske udmærkede drøftelser med Enhedslisten, og jeg sætter stor pris på deres deltagelse i det parlamentariske arbejde og på deres flid.

Så til spørgsmålet: Ja, jeg kunne da godt tænke mig, at væksten var højere. Jeg kunne da også godt tænke mig, at beskæftigelsen var højere og ledigheden lavere. Det, jeg glæder mig over, er, at regeringens politik trods alt har holdt hånden under beskæftigelsen.

For sandheden er, at hvis den her regering ikke havde holdt hånden under beskæftigelsen på den måde, den har, havde ledighedsprocenten i Danmark været meget, meget lange; så havde ledighedsprocenten i Danmark være meget, meget høj; så havde beskæftigelsen i Danmark været endnu lavere, end den er i dag.

Så på den måde synes jeg egentlig, at det er gået godt nok; på den måde er jeg glad for, at det er os, der sidder ved roret. Men jeg kunne da godt tænke mig, at væksten var højere, det skal da være indrømmet.

Kl. 10:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:44

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I forhold til at det kunne være gået værre, er ordføreren glad. Det må være dejligt at være så stærk i troen, mens arbejdsløsheden er steget og væksten er faldet. Det er egentlig ret imponerende.

Det er jo ikke ret lang tid siden, man mente, at væksten ville blive på 0,9 pct. Så blev den på -0,4 pct. i stedet for, altså en negativ vækst.

Enten var man naiv, og så må man jo skiftes ud, eller også vidste man bedre, og så er det vel i virkeligheden utilgiveligt, at man på den måde spiller hasard med danske menneskers jobmuligheder og fremtidsmuligheder.

Hvordan synes man selv det går med at få højere vækst og lavere arbejdsløshed? Jeg mangler stadig svar.

Kl. 10:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg skal bede om, at man overholder taletiden, tak.

Værsgo, det er ordføreren.

Kl. 10:45

John Dyrby Paulsen (S):

Jamen det svarede jeg jo meget klart på. Jeg vil meget gerne have en højere vækst, men jeg er glad for, at vi har holdt hånden under beskæftigelsen, for ellers ville mange flere stå uden arbejde. Det er da et meget klart svar.

Pointen er jo i virkeligheden, at vi har haft nøjagtig den samme vurdering som andre økonomer – økonomerne i Nationalbanken, blandt vismændene, i OECD, i Valutafonden – vi har haft nøjagtig den samme vurdering af den økonomiske udvikling. Vi har i virkeligheden bare ligget lidt lavere.

Så hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll har en ambition om at skifte regeringen ud på den baggrund, så fred være med det. Men så skulle hr. Simon Emil Ammitzbøll også skifte Nationalbankens økonomer ud, skifte vismændene ud, OECD's økonomer ud og Valutafondens økonomer ud. Det tror jeg trods alt ikke der er baggrund for.

Kl. 10:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så går vi til en ny spørger, og det er hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre, værsgo.

Kl. 10:45

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Nu har den politik på skatteområdet og afgiftsområdet, som den socialdemokratisk ledede regering har gennemført, betydet, at en lang række arbejdspladser er flyttet til udlandet. Gode og solide arbejdspladser er flyttet ud af landet. Det er produktionsarbejdspladser og handelsarbejdspladser, der er flyttet syd for grænsen. Prognosen for 2013 siger, at der vil det blive endnu værre. Synes den socialdemokratiske ordfører ikke, at det er en kedelig nytårshilsen til de danske lønmodtagere?

Kl. 10:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:46

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jamen nytårshilsenen er jo i virkeligheden, at den her regering har holdt hånden under beskæftigelsen. Hvis man ser på, hvornår Danmark virkelig har tabt private arbejdspladser, var det, da Venstre stod ved roret. Vi tabte næsten 130.000 private arbejdspladser i perioden 2009-2011. Så kan man jo godt sige, at det burde Venstre have gjort noget mere ved. Jeg tror i virkeligheden, at det ville have været svært, men man kunne godt have fundet på politikker, der havde holdt hånden under beskæftigelsen på en helt anden måde end den måde, vi så Venstre og den Venstreledede regering gjorde det på fra 2009 til 2011.

Kl. 10:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det sidste spørgsmål fra hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 10:47

Flemming Damgaard Larsen (V):

Men VK-regeringen gennemførte jo en lang række foranstaltninger for at imødegå tab af arbejdspladser og for at forbedre rammevilkårene og andre vilkår for danske virksomheder. Vi gennemførte bl.a. boligjobordningen. Den er nu blevet afskaffet, hvilket betyder, at 5.000 personer, faglærte og ufaglærte, mister deres arbejdsplads i 2013. Er det så en god hilsen til de danske lønmodtagere?

Kl. 10:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:47

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror, at hilsenen går ud på, at vi dels holder et lavt renteniveau – det skaber 40.000 job – dels at finansloven i sig selv vil holde hånden under 20.000 job i 2013. Det er jo alt andet lige en god nytårshilsen, for sandheden er, at havde regeringen ikke ført den økonomiske politik, som regeringen har ført, ville antallet af ledige i Danmark være væsentligt højere, end det er. Derfor er det en kerneopgave for den her regering at sørge for at holde hånden under beskæftigelsen, og det er lige nøjagtig det, vi gør, også med finansloven for 2013.

Kl. 10:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en ny taler. Hr. Jan E. Jørgensen, Venstre, værsgo.

Kl. 10:48

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne starte med at rose regeringen for at afskaffe fedtafgiften, men samtidig undre mig over, at man ikke kan gøre noget godt uden samtidig at skulle gøre noget skidt som at indføre NO_x-afgift, indføre reklameafgift, hæve marginalskatterne vist for første gang i 23 år, hæve bundskatten og fjerne håndværkerfradraget. Hvis finansministeren nu var læge og jeg var en patient, der havde pest, så kom jeg op til doktor Corydon og blev kureret for min pest, men samtidig skulle jeg lige have kolera og tuberkulose, spansk syge, gul feber og røde hunde. Hvorfor kan jeg ikke bare blive gjort rask?

Kl. 10:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:48

John Dyrby Paulsen (S):

Nu skal man jo passe på, hvad man siger her fra talerstolen. Jeg vil ikke påtage mig at gøre Venstre sådan rask med hensyn til den økonomiske politik, for der må jeg indrømme, at der er noget langt til en egentlig forståelse af, hvad Venstre gerne vil. Bare sådan noget meget simpelt, som når hr. Lars Løkke Rasmussen siger, at han har flyttet Venstre frem til at ville have nulvækst i 2020, hvad betyder det så? Det kan vi ikke få et eneste svar på.

Nu bliver der bl.a. nævnt skatteaftalen fra i sommer, og sandheden er, at Venstre jo er med i den. Det var en aftale, vi indgik sammen med Venstre og Konservative – en fornuftig aftale på mange områder, som jo øger den disponible indkomst hos danskerne til næste år med 2,3 pct., og det er vel ikke så dårligt endda.

Så den her snak om sygdom og ikke sygdom skal jeg ikke forholde mig til, det skal jeg heller ikke gøre mig klog på. Jeg konstaterer bare meget kort og præcist, at den finanslov for 2013, som vi nu kommer til at vedtage i morgen, holder hånden under beskæftigelsen i Danmark, øger beskæftigelsen i Danmark og sørger for, at væksten i Danmark bliver højere, end den ellers ville være blevet. Det er sådan set fornuftigt nok. Tak.

Kl. 10:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Et sidste spørgsmål fra hr. Jan E. Jørgensen, værsgo.

Kl. 10:49

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg skal forsøge at forklare ordføreren for Socialdemokraterne, hvordan det fungerer her i salen. Det fungerer på den måde, at jeg stiller et spørgsmål, og så skal ordføreren forsøge at svare på det spørgsmål, jeg har stillet. Ordføreren skal ikke stille spørgsmål til mig, for så mange runder har vi altså ikke. Så vil ordføreren ikke nok være venlig at svare på det spørgsmål, jeg stillede: Hvorfor kan man ikke gøre noget godt uden samtidig at skulle gøre en hel masse skidt?

Kl. 10:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:50

John Dyrby Paulsen (S):

Jamen det kan man også.

Kl. 10:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det var sidste besvarelse fra ordføreren, og så går vi til de sidste spørgsmål. Det er først hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 10:50

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg bemærkede, at hr. John Dyrby Paulsen ikke var meget for at svare på hr. Peter Skaarups spørgsmål om udlændingepolitikken, og det må jo hænge sammen med, at regeringen har mistet kontrollen med udlændingepolitikken, især på asylområdet. Vi kan jo se, at vi nærmer os, at det er et rekordhøjt antal asylansøgere, der kommer til Danmark i løbet af i år. Så undrer det mig bare, at regeringen har en finanslov med en masse forskellige initiativer, som man kan diskutere herfra og til evigheden, men ikke har nogen initiativer, der går efter at begrænse den store tilstrømning til Danmark, som vi ser via f.eks. asylsystemet. Der vil jeg bare høre, hvordan det kan være.

Kl. 10:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:51

John Dyrby Paulsen (S):

I virkeligheden synes jeg, at mange af de initiativer, som justitsministeren har taget, vedrører det her område. Sandheden er, at man ikke bare kan smide folk ud. Der skal ligesom være en hjemmel til det og en ordentlig begrundelse, så det nytter ikke noget bare at lukke Danmark inde og gøre os hermetisk lukket i forhold til alt, der kommer udefra. Det duer jo ikke. Jeg tror ikke, at man kan komme af sted med det, som hr. Martin Henriksen og Dansk Folkeparti gerne vil gøre. Jeg tror i øvrigt heller ikke, at det er særlig sundt for Danmark som sådan. Sandheden er jo, at ja, vi kan godt gøre nogle ting inden for de rammer, der er, og jeg mener faktisk, at det, justitsministeren har gjort, og også de initiativer, han har taget på det seneste, er rigtig, rigtig gode skridt i den rigtige retning.

Kl. 10:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:51

Martin Henriksen (DF):

Det kan være, at hr. John Dyrby Paulsen kan redegøre for, hvad justitsministeren så har taget af initiativer inden for det seneste stykke tid, der skal begrænse tilstrømningen. Jeg har altså ikke bemærket nogen. Jeg har bemærket initiativer, der sådan set gør det vanskeligere at føre en stram asylpolitik. Det kan godt være, at hr. John Dyrby Paulsen ikke er opmærksom på det, men i det nye år kommer hans regering jo til at fremlægge en række forslag, der lemper asylpolitikken, en lang række forslag, der lemper asylpolitikken. Så man lægger altså op til, at man lemper asylpolitikken. Det er altså regeringens svar på, at der kommer flere og flere asylansøgere. Måske kan hr. John Dyrby Paulsen lige redegøre for, hvilke initiativer justitsministeren har taget, der kommer til at begrænse tilstrømningen. Det har jeg ikke lige fanget.

Kl. 10:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Og det er ordføreren.

Kl. 10:52

John Dyrby Paulsen (S):

Prøv nu at høre bare ganske kort: Det er jo ikke en uskik at hjælpe folk i nød, tværtimod. Det har vi altid kunnet i Danmark, og det vil vi også fortsat gøre. Der, hvor vi har problemet, er, når nogle misbruger vores gæstfrihed. Det er jo derfor, at indsatsen over for kriminalitet i nogle af flygtningelejrene er blevet kraftigt opgraderet på det seneste. Det var på tide, det var også relevant, det medgiver jeg – man kunne have gjort det for mange år siden, da Dansk Folkeparti også var med til at have magten – og på det område synes jeg, at den indsats, der er gjort, er god. Men det bliver aldrig i Danmark, at vi ikke kommer til at hjælpe folk i nød.

Kl. 10:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det den sidste spørger, og det er hr. Kristian Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:53

Kristian Jensen (V):

Hr. Dyrby Paulsen er både i sit ordførerindlæg og i sine spørgsmål til Venstres ordfører fokuseret rigtig meget på, hvor stor væksten i den offentlige sektor skal være. Jeg synes, at hr. Dyrby Paulsen og Socialdemokraterne helt glemmer forudsætningen for diskussionen. Forudsætningen er, at danske virksomheder er under et enormt pres i øjeblikket: Beskæftigelsen er faldet, og væksten er forsvundet. Vi havde vækst i Danmark i 2010, vi havde vækst i 2011, men i 2012 har vi negativ vækst.

Kigger vi på regeringens egne forudsætninger for næste år, ser vi, at beskæftigelsen falder. Der bliver færre danskere, der har arbejde i 2013. Og jeg spørger bare: Hvorfor er det, Socialdemokraterne fravalgte det tilbud, Venstre gav, om at lave en finanslovaftale, der kunne mindske byrderne, gøre det billigere at drive virksomhed i Danmark, skabe optimisme og få gang i økonomien igen og skabe vækst i beskæftigelsen, og i stedet valgte at lave en finanslovaftale, der tilsyneladende fører til, at vi bliver et fattigere land med færre i beskæftigelse?

Kl. 10:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ja tak. Ordføreren.

Kl. 10:54

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er ikke enig i, at vi bliver et fattigere land. Til næste år forventer vi en vækst i BNP på omkring 1½ pct., det gør de fleste økonomer også. Så på den måde kan man sige at vi bliver rigere. Vi lavede ikke en finanslovaftale med Venstre, men vi gjorde det, som enhver mindretalsregering skal gøre, nemlig at forhandle åbent og ærligt med henblik på at nå frem til en aftale, og da vi fik regnet Venstres eget udspil til en finanslov igennem, ja, så kunne vi se, at det ganske enkelt ikke hang sammen, altså finansieringen passede ikke. Der var ikke en finansiering krone til krone. Der var et ret stort hul i finansieringen.

Det gjorde jo, at vi blev nødt til sætte os ned og spørge: Hvor finder vi så de penge henne? For vi havde jo en bunden opgave med, at vi skulle leve op til de EU-målsætninger, der var. Vi havde en bunden opgave med, at underskuddet skulle være maks. en vis størrelse, for hvis vi kom over den størrelse, så ville udlandets tillid til Danmark lide skade, og renten i Danmark ville stige. Derfor var det en bunden opgave, og den bundne opgave løste Venstres udspil ikke.

Kl. 10:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Sidste spørgsmål fra hr. Kristian Jensen.

Kl. 10:55

Kristian Jensen (V):

Sagen er den, at regeringen med sin finanslovaftale med Enhedslisten valgte at udvide den offentlige sektor på en række områder, hvilket bl.a. Venstres ordfører nævnte i sin ordførertale. Dermed fravalgte man at gøre noget for at mindske byrderne for virksomhederne.

Jeg vil sige til hr. John Dyrby Paulsen, at man lægger op til en finanslov, der betyder, at der næste år vil være færre danskere i beskæftigelse. Vi vil få en lav vækst. Det er faktisk sådan, at FTF har kaldt regeringens finanslovaftale og Økonomisk Redegørelse for ønsketænkning. Hr. Bent Greve, professor ved RUC og tidligere socialdemokratisk folketingskandidat, siger, at det, regeringen gør, er for optimistisk.

Hvorfor fravalgte man en finanslov, der ville skabe vækst og arbejdspladser, og valgte en, der i stedet skaber færre arbejdspladser i Danmark?

Kl. 10:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ja tak. Ordføreren, værsgo.

Kl. 10:56

John Dyrby Paulsen (S):

Det var, fordi Venstres finanslovudspil ikke hang sammen finansieringsmæssigt. Så enkelt er det. Og så er det jo lidt underligt, at vi nu skal skoses af en af toppolitikerne fra Venstre for, at vi bruger flere penge i den offentlige sektor til næste år. Nu ved jeg ikke, hvor mange Venstrefolk der har taget ordet her og klandret mig for, at vi har nulvækst i den offentlige sektor til næste år. Altså, helt ærligt: Jeg synes, Venstre skal gå tilbage og læse finanslovudspillet for at finde ud af, hvad Venstre mener. Bruger vi flere penge, eller bruger vi ikke flere penge? For det her er da en lidt underlig oplevelse.

Kl. 10:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det var sidste spørger og sidste svar. Tak til ordføreren. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører for Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Det har jo været, som det plejer, havde jeg nær sagt. Det kan godt være, at partierne lidt skifter rolle, men når jeg kommer herop som den tredje ordfører i rækken, har jeg normalt kunnet sige, at vi først har hørt et ordførerindlæg, hvor man i den grad har fået at vide, at tingene ser nærmest sådan paradisiske ud i Danmark, og at vi også har hørt et ordførerindlæg, der har berettet om, hvor forfærdeligt det hele er i Danmark. Sådan har det også været i år. Normalt har det måske været Venstres ordfører, der heroppe har fortalt om, hvor godt det har stået til, og Socialdemokratiets ordfører, der har fortalt om, hvor skidt det har stået til. I år er der så byttet roller, så det har været Venstres ordfører, der har fortalt, hvor skidt det har stået til, og Socialdemokratiets ordfører, der har fortalt, hvor godt det har stået til. Og nu kommer den tredje ordfører i rækken og fortæller noget om virkeligheden; fortæller noget om den situation, vi rent faktisk har i det danske samfund ved slutningen af 2012.

For sagen er jo, at der er rigtig mange gode ting i det danske samfund. Der er en masse ting, der fungerer. Der er en masse ting, vi kan være glade og stolte over. Og jeg synes, at vi i alle de her store de-

batter, vi har, ikke skal være blege for – uanset hvilken rolle vi har i det parlamentariske arbejde i dagligdagen – at sige, at der er rigtig mange ting i Danmark, som vi kan være glade for og stolte over. Der er mange ting, der fungerer. Der er mange offentligt ansatte, der går på arbejde hver eneste dag. Uanset hvordan de overenskomstfor-handlinger, de kigger frem til nu, ser ud, så er der mange, der går på arbejde hver eneste dag og knokler med vores syge medborgere; der tager tjansen i skolen med vores børn; der i daginstitutionen passer dem, mens far og mor er på arbejde; der er ude i kulden og sætte tog-tider op på togstationerne, så vi alle sammen kan se, hvornår toget går, hvis det kører til tiden, og det gør det jo oftere, end folk måske lige tror. Der er faktisk mange ting, som vi kan være glade for.

Sådan er det også med sådan en finanslov, vi står med. Der er en masse ting i en finanslov og i en finanslovaftale, som jeg tror de fleste partier herinde synes er ganske glimrende. Der er mange ting i den finanslovaftale, der er indgået, som Dansk Folkeparti synes er gode, altså at det er godt, at der gøres noget ved det. Så er der selvfølgelig også en masse ting, som vi synes man godt kunne gøre bedre.

Men jeg må egentlig sige et tillykke til finansministeren, for det var jo en utrolig – i citationstejn – billig finanslovaftale, regeringen kom i hus med. Jeg ved ikke, hvor mange herinde der for kort tid siden havde troet, at Enhedslisten ville acceptere en finanslovaftale med nulvækst i den offentlige sektor til næste år. Jeg tror ikke, at man skal være mange dage gammel i politik for at tænke, at det nok er en umulighed. Men nej, ikke desto mindre har regeringen indgået en finanslovaftale med Enhedslisten, og den betyder nulvækst næste år. Og de rundspørger, som f.eks. FTF og andre har lavet rundt i kommunerne, siger jo, at nulvækst betyder fyringer. Altså, jeg husker nogle år, hvor vi lå på en vækst i den offentlige sektor på sådan et par procent om året, og hvor vi fik at vide fra venstrefløjens side, at det ville være nærmest den sociale massegrav. Det ville være en nedskæringspolitik, der var fuldstændig utilfredsstillende, og det ville være frygteligt at se på. Nu gennemfører venstrefløjens så åbenbart sin nedskæringspolitik, i hvert fald hvis man skal tage retorikken for gode varer, og hvis man skal tage de forespørgsler, der sker bl.a. rundt i kommunerne, for gode varer. Det er da i hvert fald en interessant nyudvikling, som jeg ikke tror de fleste havde set komme.

I forhold til den overordnede styring af økonomien må vi sige, at regeringen har mistet en masse troværdighed. Jeg har allerede i korte bemærkninger været inde på det her med, at bl.a. økonomi- og indenrigsministeren jo for et års tid siden forklarede os alle sammen, at 2012 ville blive året, hvor tingene vendte. Jo, jo, vi ville få en start på 2012, der ville være træg, ville være besværlig osv., men ultimo 2012 ville det gå fremad. Nu har vi så fået den opdaterede prognose fra regeringen selv om økonomien i 2012. Prognosen viser, at Danmark er i tilbagegang, ikke engang stilstand, vi er i tilbagegang, hvad angår økonomien. O.k., men det hele vender i 2013, får vi så at vide. O.k., starten af 2013 bliver lidt træg, bliver lidt besværlig, vi skal over nogle bump, som jeg tror det har været formuleret fra regeringens side, men i slutningen af 2013 vender det, og så går det godt. Det kan man jo så vælge at tro på eller det modsatte. Men det viser i hvert fald, at regeringen ikke har fat om den økonomiske udvikling. Regeringen har allerede efter godt et år misset, hvad der rent faktisk sker ude i den virkelige verden.

Kl. 11:01

Når vi så kigger ud i vores samfund, kan vi se, at vi i den i øvrigt trængte situation, mange danskere så er i, bliver overrumplet af mange udenlandske arbejdere, som kommer til Danmark for at tage jobbene. Vi troede måske, det var noget, der hørte højkonjunkturen til, at der kom mange østeuropæere til Danmark for at tage arbejde, som der måske ikke var danskere til at udføre, men nej, det hører åbenbart også en lavkonjunktur til. I en tid, hvor danskerne er pressede, hvor mange danskere frygter for deres job, og hvor mange danskere

frygter, at de af arbejdsgiveren får at vide, at de skal gå ned i løn, hvis de overhovedet skal kunne beholde deres arbejde, kan de altså også se, at alternativet er, at man ansætter østeuropæisk arbejdskraft til en meget billig penge. Det er fuldstændig organiseret, sat fuldstændig i system, og det betyder jo, at mange danskere virkelig er truet.

Regeringens linje har så været, at man vil gøre noget ved det. Der er afsat midler – og det er vi jo glade for, det er en af de ting, vi selvfølgelig godt vil anerkende i forhold til finanslovaftalen – til bekæmpelse af det, der hedder social dumping, løntrykkeri, men når vi kan komme i tvivl om, hvorvidt regeringen mener det alvorligt og virkelig vil gøre det, der måtte være nødvendigt at gøre i den situation, vi nu er i, er det jo, fordi der pludselig kommer en diskussion op som den, vi ser om det grønlandske samfund, hvor regeringen åbenlyst synes, det er en fin idé, at der kommer måske 3.000-4.000-5.000 kinesiske løntrykkere til Grønland i forbindelse med de her storskala-projekter og tager arbejde i Grønland. Det handler om, at det skal grønlænderne da selv bestemme. Og selv om det også er omfattet af regler, der er en del af selskabslovgivningen – altså som vi her i Folketinget skal tage stilling til – forsøger man at skubbe det ind under det synspunkt, at det må grønlænderne da selv bestemme. Men ikke desto mindre kommer vi jo her i Folketinget til at tage stilling til det. Og det er jo interessant, at regeringen ikke bare synes, det er o.k., men faktisk selv har syntes, at det var ganske udmærket, at det er sådan i Grønland. Det kan jo få os til at sætte spørgsmålstegn ved, hvad regeringen egentlig mener om social dumping: Er det i orden i Grønland? Så er det måske også i orden i Danmark. Og det er måske derfor, man åbenbart accepterer, at det foregår.

Det næste, jeg vil nævne, er jo, at når vi ser på de udfordringer, vi står med i vores velfærdssamfund, er det også et spørgsmål om, hvor man bruger sine penge, når krisen kradses og økonomien er trængt. Altså, prioriteres der så, som der bør prioriteres? Her får vi jo i hvert fald øje på, at regeringen har valgt at opprioritere udviklingsbistanden, ulandsbistanden, for andet år i træk, så det betyder vel, at der nu bruges over 600 mio. kr. mere i udviklingsbistand. Det har man dog fundet penge til.

Så når hr. John Dyrby Paulsen her i sit ordførerindlæg og i sine svar tidligere i dag fra talerstolen hele tiden – når der var spørgsmål om noget, man gerne ville – har brugt det her med, jamen vi har jo ikke mange penge, kassen er tom, og alt det der, så er det jo ikke alene et spørgsmål om, at der ikke ret mange penge i kassen. Så er det også et spørgsmål om den måde, man prioriterer på. Og det er klart, at hvis man forlods prioriterer over 600 mio. kr. mere om året til udviklingsbistand, er de penge der jo ikke til nogle andre ting.

Eller hvad med de lempelser i udlændingepolitikken, der er sket? Vi har rejst spørgsmålet tidligere under debatten. Samlet set, når man gør det hele op, siger regeringens tal, at det kommer til at koste 888 mio. kr. for de offentlige kasser. Det er jo altså så en lille milliard kroner, der kommer oven i det med udviklingsbistanden. Så det er vel nok ikke helt forkert at sige, at man i hvert fald har valgt at disponere med 1,4 eller 1,5 mia. kr. på en bestemt måde, og så er det klart, at de penge jo ikke er til noget andet. Det siger jo sig selv. Sådan er det.

Så det er ikke alene et spørgsmål om, om der er penge i kassen, det er også et spørgsmål om, hvordan man prioriterer. Regeringen har valgt at prioritere på én måde, og vi vil selvfølgelig vælge at prioritere danskerne i højere grad, og det betyder, at mange af de steder, hvor regeringen har fundet penge til udlændinge – uanset om de kommer her til Danmark eller det er i udlandet – synes vi godt at der kunne have været brug for nogle penge til nogle danskere, der kunne have fået gavn af dem.

Derfor har vi jo stillet en række ændringsforslag til regeringens finanslovsforslag. Det er jo bl.a. ting, der skal sørge for, at ganske almindelige danskere kan mærke, at de får en håndsrækning. Altså,

man kunne jo godt vælge at gøre noget mere ved det i den tid, vi står i, med krise og risiko for fyringer, og hvor folk er nervøse for deres privatøkonomi, og de holder igen, og det er med til at forstærke krisen. Tankevækkende er det jo også, at det finanslovsforslag, som regeringen har lavet, jo er lavet før den sidste prognose om tilbagegang i dansk økonomi. Og det, man kunne bruge dagens debat til at spørge om, er jo også: Hvad får det af økonomiske konsekvenser? Betyder det, at regeringen på nogle områder sadler om, eller fastholder man bare den linje, der er nu?

Kl. 11:06

Vi håber, regeringen sadler om, og vi håber, det betyder, at sådan en ordning som boligjobfradragsskemaet kan fortsætte i 2013, i modsætning til, hvad regeringen vil nu, hvor den vil nedlægge boligjobfradragsskemaet. Det er jo en ordning, hvor husejere og -lejere kan få fradrag for forbedringer. Og i og med, at det er, jeg havde nær sagt, småskalaprojekter, er det jo også nok nogle ting, der skaber danske arbejdspladser. Det er i lokalområderne, man efterspørger den lokale håndværker til at komme og gøre nogle ting ved huset, og det er sådan en ordning, som regeringen så i en krisetid, hvor folk er nervøse, og hvor folk er i risiko for at blive fyret, altså vil fjerne.

Det betyder jo så også, at regeringen fjerner hjemmeserviceordningen – den ordning, som vi ellers har kendt i mange år, og som har givet pensionisterne mulighed for at få lidt støtte og noget hjælp. Og man kan sige, at i en tid, hvor kommunerne så bliver presset på økonomien, kunne man måske forestille sig, at det var en meget god ordning at bevare af hensyn til vores pensionister, men nej, den får også lige kniven, havde jeg nær sagt, af regeringen. Den bliver fjernet af forslaget.

Man kan jo også godt diskutere den grænsehandel, som er i voldsom vækst, og som er med til at skabe en endnu større kulturændring i den danske befolkning i forhold til, hvornår det kan betale sig at køre for at handle i udlandet. Gavner det det danske samfund, at der på den måde er en stigende grad af handel i forhold til vores dagligvareforbrug, der foregår i udlandet? Nej, selvfølgelig gør det ikke det. Der kunne regeringen jo også vælge at sætte kraftigere ind; der synes vi også regeringen har meget at lade tilbage at ønske i forhold til at gøre det nødvendige.

Taletiden er ved at rinde ud – men vi håber selvfølgelig, at det, at krisen er blevet forstærket og regeringen nu også har måttet indse, at den danske økonomi er i tilbagegang, kunne få regeringens øjne op for, at nogle af de her elementer bør komme i spil. Regeringen kender jo altid vores telefonnummer, og får regeringen brug for en god snak om, hvad der kan gøres for at bringe Danmark bedre videre, er Dansk Folkeparti altid parat. Regeringen kan bare sige til.

Kl. 11:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det den første spørger, og det er hr. John Dyrby Paulsen, Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 11:08

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det, som jeg opfatter som en imødekommenhed her til sidst fra Dansk Folkepartis side. Det sætter jeg meget stor pris på, for jeg tror i virkeligheden, at på mange områder af den økonomiske politik deler hr. Kristian Thulesen Dahl og jeg synspunkter.

Derfor er det også vigtigt for mig at vide, hvad Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl tænker om den økonomiske politik og om Venstres forslag om nulvækst. Man skal jo huske, at Venstres forslag går på nulvækst frem til 2020, ikke til næste år, men frem til 2020. Deler hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti den vision for den økonomiske politik i Danmark, at det skal være nulvækst frem til 2020?

Kl. 11:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det gør vi ikke. Vi lavede før valget sidste år en plan for, hvordan økonomien burde udvikle sig frem til 2020, og der lagde vi meget vægt på, at der er plads til en omend begrænset vækst i de offentlige udgifter og gerne en vækst i de offentlige udgifter, der er lavere frem til 2020, end den vækst, der forhåbentlig kommer i den private sektor. Det har lidt at gøre med forholdet mellem den private sektor og den offentlige sektor. Men vi tror ikke, at det er muligt eller realistisk at have nulvækst frem til 2020.

Derfor har jeg også med glæde noteret mig, at da Venstres formand sagde de her ting på Venstres landsmøde, sagde han, at det er Venstres udgangspunkt. Det tager jeg som udtryk for, at Venstre jo kan have sit udgangspunkt og sin politik, men er vidende om, at der nok alligevel er et stykke vej til at få 90 mandater alene i Folketinget, og så skal der jo snakkes med andre, hvis der måtte komme en dag, hvor regeringen ser anderledes ud, altså hvor vælgerne er blevet spurgt, og hvor der er sammensat et nyt flertal herinde. Det er jo forudsætningen, og vi ved jo ikke, om det kommer til at ske, og der er sikkert også 2-3 år til et valg. Jeg kan næsten se limen på taburetterne, så der kommer nok til at gå lidt tid endnu.

Kl. 11:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. John Dyrby Paulsen, værsgo.

Kl. 11:10

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for svaret. Det synes jeg sådan set var meget klart. Men hvad er det så, der ligger i Dansk Folkepartis økonomiske politik med hensyn til væksten i den offentlige sektor? Er det en vækst på 0,1 pct.? Snakker vi om, at det er dernede? Man kunne jo godt have den frygt, at Dansk Folkeparti for at komme med i en regering bliver nødt til at flytte sig over i retning af Venstres nulvækstambitioner. Eller forestiller hr. Kristian Thulesen Dahl sig, at det i virkeligheden er noget i retning af den 2020-plan, som regeringen har fremlagt? Hvor ligger Dansk Folkeparti henne i det spektrum?

Kl. 11:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dejligt med den anden korte bemærkning fra den ledende socialdemokrat om, at Dansk Folkeparti er på vej ind i en regering. Det går søreme stærkt med at kaste håndklædet i ringen og overlade tøjlerne til andre, må jeg sige. Spøg til side.

Vores holdning er, at vi synes, det vil være ønskværdigt, at der er en vækst i de offentlige udgifter frem til 2020 på 0,8 pct., sådan som vi sagde før valget. Det er vores udgangspunkt, og det er det, vi arbejder på at skabe rum for. Jeg noterer mig bare, at før valget var det jo i sig selv ifølge venstrefløjens utrolig horribelt. Der fik vi jo at vide, at det var alt for lidt. Så har regeringspartierne så flyttet sig hen til det standpunkt, som vi havde før valget. Det er da fint.

Kl. 11:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Den næste spørger er fru Lotte Rod.

Kl. 11:12

Kl. 11:14

Lotte Rod (RV):

Venstre vil have nulvækst. Det fik i sin tid hr. Kristian Thulesen Dahl til at sige, at det skulle man ikke have på sundheds- og ældreområdet, for der var brug for flere penge til sundhed og ældre. Det får mig til at spørge: Hvad med uddannelse? Vil Dansk Folkeparti gå med til, at der kommer nulvækst på uddannelsesområdet?

Kl. 11:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 11:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak igen, for at Dansk Folkeparti bliver betragtet som værende tilbage i den gode gamle vante rolle med stor indflydelse. Det er jeg vældig glad for.

Vi har ikke lagt os fast på, hvordan den vækst i de offentlige udgifter, som vi mener der bør være plads til frem til 2020, præcis skal udmøntes. Vi siger bare, at vi også historisk kan se, at sundhedsudgifterne er blevet forøget, fordi der er kommet et større pres på vores sundhedsudgifter. Det skyldes, at der – gudskelov for det – er kommet flere behandlingstyper, altså der er flere, der kan behandles for sygdomme, som man tidligere ikke kunne blive behandlet for.

Når vi peger på de ældre, skyldes det jo også det faktum, at der i vores samfund gudskelov kommer flere ældre; gudskelov, for alternativet ville jo være, at de døde, så det er sådan set meget godt, at der kommer flere ældre i det danske samfund. Det giver også et forventeligt pres på nogle af de offentlige ting, der skal leveres, og det er bare derfor, vi har nævnt dem.

Kl. 11:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Lotte Rod for det sidste spørgsmål.

Kl. 11:13

Lotte Rod (RV):

Nu kan man jo diskutere, om det er godt eller skidt, at Dansk Folkeparti har stor eller lille indflydelse, men jeg stiller sådan set et ret konkret spørgsmål, nemlig: Mener Dansk Folkeparti, at det er i orden at lave nulvækst på uddannelsesområdet – ja eller nej?

Kl. 11:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Thulesen Dahl.

Kl. 11:13

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Svaret er igen, at vi ikke har lagt os fast på, hvordan en begrænset vækst bedst finder anvendelse. Jeg tror i øvrigt, at den bedste måde at gøre det på, hvis man ikke har ret mange penge at gøre godt med, er, at man år for år finder ud af, hvordan pengene bedst kan anvendes. At bede mig – sandsynligvis to-tre år før et folketingsvalg, hvor danskerne skal spørges, om de ønsker et nyt flertal – svare på, hvordan jeg præcis på sektorer vil udmønte en begrænset vækst i den offentlige sektor år for år frem mod 2020, kræver mere taletid.

Kl. 11:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det en ny for en kort bemærkning, og det er hr. Jonas Dahl, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Jonas Dahl (SF):

Jamen det er dog alligevel interessant, at hr. Thulesen Dahl gladelig siger, at lige på sundhedsområdet og ældreområdet vil man ikke være med til nulvækst, men når det så kommer til uddannelsesområdet, kan man ikke rigtig svare på det og siger, at det kommer lidt an på, hvordan det ser ud år for år. Det er nærmest ligesom at høre hr. Peter Christensen; så kunne man ikke rigtig svare på, hvad partiets egen politik egentlig er.

Det er dog lidt interessant at høre, at Dansk Folkeparti mener, at man ikke skal have nulvækst på sundheds- og ældreområdet, og ikke vil svare på det, for så vidt angår uddannelsesområdet. Det er jo det, vi hører i dag. Kan hr. Thulesen Dahl så forklare, hvilke områder det er, Dansk Folkeparti ikke vil have nulvækst på?

Kl. 11:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det kan jeg ikke. Men jeg kan sige, at når man kigger på det historisk, kan man se, at der vel har været en vækst i sundhedsudgifterne på ¾ pct. eller noget, der ligner. Det kan vi slå efter. Facts diskuterer man ikke, dem kan man slå efter. Jeg tror, det er ¾ pct. Det vidner jo noget om ambitionen, hvis man skulle holde en nulvækst på sundhedsområdet.

Så hvis man har en begrænset mulighed for vækst, så ved vi bare, at sundhedsområdet er et af de områder, hvor danskerne helt naturligt efterspørger flere behandlingsmuligheder, og dem vil vi gerne være med til at kunne levere. Så ved vi også, hvad angår ældreområdet, at der kommer ganske mange flere ældre. Og gudskelov for det – mange vil blive selvhjulpne, mange vil jo kunne mange ting, i takt med at man forbliver rask i længere tid. Men der vil også være et træk på almindelig, god gedigen gammeldags service til de ældre, der nu bliver flere af, og det skal der også være plads til. Og så er det bare, at vi siger, at vi kan se, at de to områder jo er oplagte at notere sig i forhold til nulvækst, altså at det bliver svært. Det tror vi er urealistisk.

Så er der jo selvfølgelig alle mulige andre dele af den offentlige sektor, som vi også gerne vil prioritere, men vi har ikke lagt en plan frem for, hvad der præcis kommer til at ske i forhold til områderne. Det må man væbne sig med tålmodighed med hensyn til at få at vide.

Kl. 11:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Jonas Dahl for et sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 11:16

Jonas Dahl (SF):

Jamen det, der er det interessante her, er jo forskellen på den ambition, som Venstre har, og den ambition, som regeringen har, og den er jo, at der i 2020 er ca. 30 mia. kr. i forskel på, hvad man vil bruge på den offentlige sektor. Jeg er sådan set enig med hr. Thulesen Dahl i, at vi skal bruge noget af det på sundhed, at vi skal bruge noget af det på ældrepleje. Jeg vil bare gerne høre, om vi også skal bruge nogle af pengene på uddannelse.

Kl. 11:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:16 de været rigtigst at lave en midlertidig forlængelse af dagpengeretten nu.

Kl. 11:19

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Men man kan jo problematisere det spørgsmål om uddannelse lidt, for man kan senere på dagen også få lejlighed til at spørge finansministeren om det. For jeg har forstået regeringens politik på folkeskoleområdet sådan, at en stor del af de ressourcer, der skal tilføres folkeskolen, skal findes ved, at lærernes arbejdstid bliver anderledes; at en stor del af kvalitetsløftet i folkeskolen skal ske, ved at lærerne arbejder mere og bruger en større del af deres tid på undervisning.

Så altså, det handler jo også om, hvor god man er til inden for et område at nyttiggøre pengene, og det ved vi jo ikke. Altså, vi ved jo ikke, om vi i 2018 vil være supergode inden for et område – nogle bruger jo at sige det her med, at den offentlige sektor skal løbe lænere på literen og lignende – eller om der er behov for flere penge. Det må jo bero på, hvad vi ser på det tidspunkt.

Kl. 11:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en ny spørger, og det er hr. Frank Aaen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:17

Frank Aaen (EL):

Tak. Det er åbenbart meget svært at få at vide, hvad Dansk Folkeparti mener med hensyn til det fremadrettede, men vi ved jo så i hvert fald, hvad Dansk Folkeparti har været med til. Man har været med til at halvere dagpengeperioden, sådan at tusindvis af arbejdsløse stod til at miste deres dagpenge og dermed miste hele deres forsørgelse. Og det er et af de problemer, Enhedslisten har arbejdet meget hårdt med i de her finanslovforhandlinger, nemlig at sørge for, at folk ikke pr. 1. januar mister deres forsørgelse.

Så mit spørgsmål til Dansk Folkeparti er ganske enkelt: Var det ikke en fejl at halvere dagpengeperioden og i en periode med meget høj arbejdsløshed at sige: Nu skal du kun have ret til dagpenge i halvt så lang tid, som du havde før? Er det ikke en fejl, som partiet har fortrudt?

Kl. 11:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Svaret er: Nej, det er ikke en fejl. Dagpengereformen er god for det danske samfund på lang sigt. Men det bør ikke få os politikere til at lade være med at gøre os nogle overvejelser om, hvad man vil gøre på kort sigt.

Sagen er jo, at den kickstart, som regeringen har talt meget om det sidste år, ikke har virket – tingene er ikke kommet i gang, vi har ikke fået sat gang i det danske samfund. Det danske samfund er i tilbagegang. Vi har oplevet nu, at det ikke engang er stilstand, det er regulær tilbagegang.

Bør vi politikere så ikke tage op til overvejelse, hvordan vi så kan indrette de ting, vi i øvrigt har lavet, på en måde, så mennesker bliver stillet ordentligt i den her situation, hvor der er ekstraordinær krise, og hvor krisen trækker længere ud end ellers? Jo, selvfølgelig bør vi det. Og derfor har Dansk Folkeparti også stillet et ændringsforslag til finansloven, der handler om, at man bør forlænge dagpengeretten med op til de her 6 måneder mere. Ligesom man gjorde det i foråret, bør vi gøre det én gang til.

Vi har jo argumenteret for hele vejen igennem, at det er den rigtige måde at håndtere det her på. Det kan vi jo desværre ikke få flertal for. Nu er der så lavet en anden løsning, og vi synes da, det er fint, at man gør noget – det vil vi gerne kvittere for – men vi synes, det hav-

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Sidste korte bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:19

Frank Aaen (EL):

Det er vel en form for fortrydelse, og så er det bare, jeg spørger: Hvorfor skal det kun være en fortrydelse, der gælder ½ år? Der er jo ikke noget, der tyder på, at arbejdsløsheden er på vej til at falde, tværtom, og det har vi jo også lige hørt: Arbejdsløsheden ser ud til at være permanent høj og endda stigende. Derfor vil jeg spørge: Hvorfor skal man overhovedet halvere dagpengeperioden? Hvorfor skal man fratage mennesker, der gerne vil arbejde, og som kun har ét ønske i livet, og det er at få et arbejde, og som ikke kan få et arbejde, retten til at få dagpenge? Det er jo det, Dansk Folkeparti står for. Hvordan kan det være?

Kl. 11:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det ligger jo faktisk inden for det tankegods, som Arbejdsmarkedscommissionen i sin tid havde i forhold til at lave en dagpengereform, altså at man så, når ledigheden havde en eller anden størrelse, kunne lave midlertidige forlængelser af dagpengeretten. Og det er jo præcis det, vi foreslår at man gør, altså laver en midlertidig forlængelse af dagpengeretten. Det er jo, fordi man så har den langsigtede positive effekt af en dagpengereform, nemlig at der kommer et større arbejdsudbud – forhåbentlig, når der bliver behov for det. Men det er også sådan i den situation, at man tager hånd om de mennesker, der ellers kommer i en knibe nu og her omkring nytår på grund af de nye regler. Og sådan en måde mener jeg faktisk godt man kan lave politik på, altså at man gør det langsigtet, der er rigtigt for dansk økonomi, men at man indfaser det på en måde, så det også tager højde for den konkrete situation, som mennesker i dagligdagen oplever. Det ville skabe mere tryghed, hvis man gjorde det på den måde – det har regeringen desværre ikke valgt.

Kl. 11:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en ny spørger. Det er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 11:21

Ole Birk Olesen (LA):

Dansk Folkeparti vil udvide det offentlige forbrug med 0,8 pct. frem mod år 2020, altså 0,8 pct. årligt, men hr. Kristian Thulesen Dahl kan ikke sige, hvad pengene skal bruges på; de skal bare bruges. Hvordan de specifikt skal bruges, og hvor det er, der er behov for pengene, kan hr. Kristian Thulesen Dahl ikke svare på.

Det synes jeg er en lidt underlig tilgang til brugen af andre folks penge, for det er jo andre folks penge, det er jo skatteydernes penge. Altså, hvis man vil bruge flere penge – der er vist ikke gået 1 minut – så må vi forvente, at man ved, hvad de skal bruges til.

Kl. 11:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det kan jeg sådan set se heroppefra. Tak.

Værsgo, ordføreren.

Kl. 11:21

Kl. 11:24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan svare hr. Ole Birk Olesen, at jeg netop før blev beskyldt for, at jeg kunne udnævne to områder, som særligt var i vores søgelys i forhold til, at der godt kunne bruge flere penge.

Hvis vi ser på sundhedsområdet, ved vi altså, at der er en efterspørgsel efter nye behandlingstyper og behandlingsformer. Og det er helt legalt, at danskere, der bliver ramt af sygdom eller har familie-medlemmer, der bliver ramt af sygdom, gerne vil have, at det offentlige også stiller behandlingsfaciliteter til rådighed. Det vil efter al historisk erfaring koste flere penge. Altså, uanset at vi bliver dygtigere til at bruge de penge, der er, vil det også set ud fra den historiske erfaring komme til at koste flere penge. Det var den ene ting.

Den anden ting er ældreområdet, hvor vi kan se, at der kommer ganske mange flere pensionister, og gudskelov for det, for alternativet er skræmmende, nemlig at de er døde. Vi kan godt lide, at der bliver flere pensionister, og at folk lever længere, og at de forhåbentlig også får en masse gode år, når de lever længere. Men vi ved også, at der traditionelt set er nogle, der får hjælp behov fra det offentlige, og det skal der også være penge til.

På den måde synes jeg, at jeg egentlig har gjort det ganske klart, hvor det er, jeg kan se, at der bliver behov for flere penge til det offentlige, om end begrænset. Men der bliver lidt flere offentlige udgifter fremover.

Kl. 11:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:22

Ole Birk Olesen (LA):

Vi ved at der på grund af en ældre befolkning i Danmark er behov for 0,3 pct. flere udgifter i den offentlige sektor end tidligere. Men hr. Kristian Thulesen Dahl vil jo have 0,8 pct. mere, så hvad er det, de penge specifikt skal gå til, når det nu ikke er det, som de 0,3 pct. skal dække?

Hvorfor kunne de penge ikke afsættes til at gøre dansk erhvervsliv mere konkurrencedygtigt? Hr. Kristian Thulesen Dahl har i Børsen fortalt, at han ønsker at gøre dansk erhvervsliv mere konkurrencedygtigt, men det virker, som om han hellere vil prioritere et offentligt forbrug, som ikke er specificeret, end at gøre dansk erhvervsliv mere konkurrencedygtigt.

Kl. 11:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:23

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er en af de ting, jeg faktisk også kvitterede for i forbindelse med Venstres formands tale på Venstres landsmøde, nemlig det her med, at han dog sagde, at så måtte man år for år frem til år 2020 finde ud af, hvordan pengene gjorde mest gavn, gjorde bedst gavn.

Der siger jeg bare, at jeg godt kan se, at der er nogle steder i den offentlige sektor, som jeg i hvert fald synes har brug for pengene, og så kan man jo få den diskussion. Jeg kan bare se, at allerede, når hr. Ole Birk Olesen her siger 0,3 pct., er der jo en erkendelse af, at der er nogle steder, der kommer til at koste lidt flere penge i fremtiden.

Kl. 11:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så har vi en ny spørger, og det er hr. Simon Kollerup, Socialdemokratiet, værsgo.

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Og tak for, at Dansk Folkeparti også som en del af de borgerlige partier, i Danmark, siger det tydeligt, nemlig at forslaget om nulvækst ikke er et, partiet deler, det er noget, man anser for ikke at være muligt, ikke at være realistisk. Det synes jeg var rart at få slået fast og få på plads, for der har været sådan en vis tvivl om, hvad de borgerlige partier i Danmark mente.

En af de ting, som skulle finansiere nulvæksten i Venstres arbejdsplan og landsmødetale osv. var, at man skulle øge udbuddet i det offentlige væsentligt. Derfor vil jeg bare spørge ordføreren for Dansk Folkeparti: Har ordføreren nogen grænse for, hvor langt man kan gå i retning af udbud inden for den offentlige sektor, altså det her med at udlicitere og privatisere opgaver? Er der nogen grænser for ordføreren, eller kan man på det punkt følge Venstre helt til dørs? For jeg forstår, at det er et enormt stort finansieringselement i forbindelse med at skulle skabe nulvækst.

Kl. 11:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Det er ordføreren.

Kl. 11:25

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har altid været stor tilhænger af, at man laver udbud. For jeg er tilhænger af, at man spørger til prisen, jeg er tilhænger af, at man finder ud af, om man leverer den bedste kvalitet til den rigtige pris.

Men det har ikke for mig at se noget som helst at gøre med, om man efterfølgende så lader private udføre en opgave, der i dag udføres af det offentlige. Altså, et reelt udbud kan jo sagtens medføre, at man finder ud af, at det faktisk er klogt, at det offentlige udfører en bestemt service og skal blive ved med at gøre det.

Men jeg synes altså, at det tit og ofte bare bliver sådan et spørgsmål om, at man ikke engang må spørge til prisen, for så er det nærmest forkert. Det gør jeg da hjemme i min privatøkonomi, der spørger jeg da til, om jeg får den rigtige kvalitet til den rigtige pris.

Kl. 11:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det sidste spørgsmål, værsgo hr. Simon Kollerup.

Kl. 11:25

Simon Kollerup (S):

Det gør jeg også. Jeg synes, det er en rigtig god idé, at man gør det, når man også måske er i tvivl og synes, at der kan være anledning til det.

Men grunden til, at jeg spørger lidt ind til det her, er jo, at det, der sådan skal finansiere økonomien i fremtiden i Danmark med et eventuelt borgerligt flertal, hvis det måtte ske, så skal være, at udbuddet bliver drevet rigtig langt. Der vil jeg bare spørge ordføreren, om der er nogle områder, hvor man synes at det kan gå for langt. Jeg vil samtidig også spørge, om Dansk Folkeparti er klar til at genindføre de regler om tvungne udbudsstrategier, om tvangsmuligheder fra indenrigsministeren over for kommuner, som ikke er langt nok med hensyn til konkurrenceudsættelse. Er Dansk Folkeparti klar til at genindføre de ting sammen med Venstre?

Kl. 11:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:26

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, der er ingen tvivl om, at der er nogle af tingene, der kun kommer, hvis man siger til kommunerne, at de skal.

Jeg kan huske tilbage til 2000-2003 eller deromkring, hvor vi, da jeg var kommunalbestyrelsesmedlem, skulle sidde og begynde at lave prissætning på, hvad vores ydelser kostede. Det udløste nærmest et lokalt ramaskrig hos de folkevalgte og embedsmændene, at man skulle det. Men det var nu en meget god idé, for det gav os byrådsmedlemmer et redskab til at spørge til, hvorfor vi lå anderledes i pris end vores nabokommuner, hvis vi gjorde det. Så det handlede bare om, at vi kunne sikre, at vi fik en bedre kvalitet til den samme pris, eller at vi i virkeligheden fik den kvalitet, vi nu betalte for, til en lavere pris.

Det tror jeg altså er sundt at gøre. Men jeg understreger, at det ikke har noget at gøre med, hvor det ender med at leveringen skal foregå fra. Det kan stadig væk være det offentlige, der ender med at have retten til at levere. Det synes jeg er vigtigt at sige.

Kl. 11:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Lone Loklindt, Radikale Venstre.

Kl. 11:27

Lone Loklindt (RV):

Tak. Jeg lagde mærke til, at DF ikke mener, at det er realistisk med en nulvækst frem til 2020, og jeg lagde også mærke til, at ordføreren havde et vist håb i stemmen, da han sagde, at Venstres udgangspunkt var nulvækst, men at det måske ikke var nødvendigt, at det blev nulvækst. Men hvad nu, hvis uheldet er ude, og vi får et nyt flertal, hvor Dansk Folkeparti skal arbejde sammen med tre partier, der i hvert fald mindst som minimum vil have nulvækst, er Dansk Folkeparti så parat til at acceptere færre ansatte i den offentlige sektor?

Kl. 11:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:28

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil først lige komplimentere mange af dem, der har haft ordet indtil nu. Vi står her godt et år efter det sidste valg, og man er i gang med sin store finanslov nu, den første, man egentlig rigtig selv laver, hvor man virkelig har haft tid til at forberede det, og en stor del af spørgsmålene til mig handler om, hvad der sker efter valget, når flertallet er skiftet. Jeg er ikke sådan indrettet, at jeg tror, at sejren er hjemme. Der vil være en lang, hård kamp frem til en valgdag, som sikkert kommer meget sent i valgperioden, og så finder danskerne ud af, om de overhovedet vil have et skifte. Det håber jeg selvfølgelig at de vil, og så kommer der – i citationstegn – andre boller på suppen, men lad nu vælgerne blive spurgt først.

Vores udgangspunkt er, at der er behov for en vækst i de offentlige udgifter. Den må gerne være beskeden, men der er behov for nogle ting, som vi kan se det. Man kan ikke have nulvækst i en længere årrække. Det tror vi ikke er muligt. Vi har noteret, at det så er Venstres udgangspunkt, som jeg siger. Vi noterer os også, at det er deres udgangspunkt. De har ikke formuleret det, som jeg har forstået det, som et ultimativt krav. Det er deres politiske sigtelinje – når de fortæller danskerne, hvordan de tror den økonomiske politik kan udvikle sig fremover – at der er nulvækst. Så må vi se.

Kl. 11:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Lone Loklindt.

Kl. 11:29

Lone Loklindt (RV):

Nu er det jo ikke, fordi vi nødvendigvis skal tale om efter næste valg, men vi taler jo også om en 2020-plan, og det her indgår jo i en

2020-plan, og derfor er det jo rimeligt at spørge til, hvad Dansk Folkeparti egentlig mener, når der er en nulvækstplan, der siger, at der vil forsvinde 17.000 job i det offentlige, og hvis det er en vækst på 0,8 pct. ville det være en forskel på 46.000 job i det offentlige ifølge svar fra finansministeren. Hvad er det så for nogle job, som DF i så fald kunne forestille sig skulle falde væk i den offentlige sektor? Jeg ved, at det åbenbart ikke vil være inden for flygtningeområdet og udviklingsbistanden, at DF ville have svært ved at spare, men det er ikke 17.000 job.

Kl. 11:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg tror, det er vigtigt, at vi prøver at overholde taletiden. Tak.

Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:30

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Men det er jo rigtig nok at spørge Venstre om Venstres politik, og hvad den medfører og har af konsekvenser. Jeg prøver så at redegøre for Dansk Folkepartis politik. Det er vel mest naturligt som finansordfører for Dansk Folkeparti og formand for Dansk Folkeparti. Jeg kan jo notere mig, at det, vi står med lige nu, er en finanslov for næste år, der inkluderer nulvækst. Det er somme tider, som om det forbigår regeringspartierne folk her i salen. Vi har fået at vide fra dem, der kigger på kommunerne, at det f.eks. betyder fyringer næste år i den kommunale sektor. Man burde jo spørge sig selv, om det, man sidder og gør, er rimeligt, hvis man synes det er helt forkert, når det nu bliver problematiseret, som det bliver.

Kl. 11:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er der en ny spørger. Hr. Jesper Petersen, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:31

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. Jeg synes ikke, hr. Kristian Thulesen Dahl skal småglædehygge sig over, at der er nogle, der varmer op til, at der skal ske et politisk skifte, men for overhovedet at kunne føre en politisk debat bliver jeg nødt til at have en form for svar på, hvad det er, først Venstre og nu Dansk Folkeparti mener og har tænkt sig, for ellers er det jo totalt umuligt at føre en politisk diskussion, og der bliver det altså noget ved overskrifterne.

Men vi får i det mindste så et klart svar fra hr. Kristian Thulesen Dahl, nemlig at det der med decideret nulvækst, som i mine øjne jo vil være det samme som en nedskæringsplan, ikke holder. Det mener Dansk Folkeparti ikke, det mener hr. Kristian Thulesen Dahl ikke. Det kan såmænd sagtens være, at der skal være en vækst på 0,8 pct., for at vi kan have en ordentlig kvalitet i vores fælles velfærd.

Men kan hr. Kristian Thulesen Dahl ikke prøve at pensle lidt ud, hvorfor det efter Dansk Folkepartis mening så ikke duer med nulvækst, hvorfor det egentlig er et problem, hvis det bare var 0,0, altså ingen udvikling i de offentlige budgetter, og hvad konsekvensen af det ville være?

Kl. 11:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:32

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu svarer jeg jo på de spørgsmål, jeg bliver stillet. Vi har jo stillet en række meget konkrete ændringsforslag til den her finanslov, og dem vil jeg meget gerne diskutere: Boligjobordningen skulle fortsætte, vi skulle gøre mere ved grænsehandelen osv. Men jeg svarer jo på de

spørgsmål, der bliver stillet, og så bliver debatten selvfølgelig afledt af det. Når der nu kommer et spørgsmål igen om det her med nulvækst, og hvor vi ser problemerne i nulvækst, og om ikke jeg vil konkretisere det, så vil jeg svare, at jeg da rigtig gerne vil det, og at jeg allerede har gjort det nogle gange.

Når vi kan se, at der historisk, det er efter hukommelsen, har været en stigning i sundhedsudgifterne på ¾ pct., bl.a. fordi der kommer nye behandlingsformer, som danskerne naturligt efterspørger, og når vi kan se, at der sker en demografisk udvikling, der kommer flere ældre, og gudskelov for det – når man tager alternativet i betragtning, er det faktisk et gode, at der kommer flere ældre – så ved vi også erfaringsmæssigt, at det kræver et træk på de offentlige ydelser. Så spørger vi så, om det i en længere årrække er realistisk at operere med nulvækst i den offentlige sektor, og nej, det tror vi ikke er realistisk, hvis vi vil have det velfærdssamfund, som vi i Dansk Folkeparti gerne vil have. Så enkelt er det.

Kl. 11:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Jesper Petersen for det sidste spørgsmål.

Kl. 11:33

Jesper Petersen (SF):

Med andre ord, hvis man forestillede sig, der var den nulvækst, og der så bliver flere ældre, og gudskelov for det, så ville det faktisk betyde, at man var nødt til at skære ned på nogle andre områder. Sådan forstod jeg svaret fra hr. Kristian Thulesen Dahl. Jeg var egentlig meget på bølgelængde udlægningen i det foregående svar, så det håber jeg egentlig også jeg kan være i det næste. Hvis der skal uddannes flere unge, og hvis der bliver flere ældre, gudskelov for det, og hvis man så ikke lader kvaliteten i velfærden følge med der, så vil det faktisk føre til, at der skal skæres ned på andre områder. Er det sådan, jeg skal forstå hr. Kristian Thulesen Dahl?

Kl. 11:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man skal forstå det sådan, at hvis man vil have nulvækst og undgå at gøre mindre på sundhedsområdet og ældreområdet bl.a., områder, som danskerne efterspørger, så skal man finde pengene andre steder, og så kræver det virkelig en behård prioritering. Det kan man muligvis gøre i få år, men det kan man ikke gøre frem til 2020.

Når vi kan gøre det i få år, ligger det selvfølgelig i, at når regeringen med hr. Jesper Petersen som talsmand for det ene regeringsparti f.eks. har valgt at sige, at man skal have spenderbukserne på i forhold til vores udviklingsbistand, man skal have spenderbukserne på i forhold til asylsøgere her i Danmark, så har man jo valgt at prioritere nogle penge til det, som ikke kan bruges andre steder. De penge ville jo kunne kanaliseres tilbage til ældreområdet eller til sundhedsområdet.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en ny spørger, hr. Christian Juhl, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:34

Christian Juhl (EL):

Jeg takker mange gange. Vi mistede 100 arbejdspladser pr. dag, inklusive om søndagen, under VK-regeringen, kunne jeg læse i avisen i dag. Føler Dansk Folkeparti et ansvar for det kæmpe tab af arbejdspladser i de 10 år, de støttede VK-regeringen?

Kl. 11:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 11:35

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, selvfølgelig føler vi et ansvar for, hvad der foregik i de år, vi var støtteparti. Vi lavede finanslovaftaler, og vi lavede andre store aftaler. Så selvfølgelig føler vi et ansvar. Og det er jo også derfor, vi har vurderet, når vi f.eks. som et svar på finanskrisens efterdønninger lavede en dagpengereform og vi nu kan se, at krisen kradser meget længere end det, man kunne forudse tidligere – og endda længere end det, som regeringen kunne forudse for et år siden, for da regnede man med, at nu var tingene vendt, men det er de ikke, og nu vurderer regeringen, at det måske vender engang i 2013 – at så må vi politikkere selvfølgelig også gøre os nogle overvejelser.

En af de overvejelser, vi jo så har gjort os, er bl.a. den, som et af vores ændringsforslag handler om, nemlig at komme de ledige dagpengemodtagere, der ellers står til at ryge ud af dagpengesystemet nu, i møde med en midlertidig forlængelse af deres dagpenget.

Det er så et af de virkemidler, som man kunne tage i brug, men som desværre ikke vinder opbakning her i Folketingssalen. Men på den måde tager vi selvfølgelig ansvar for det, vi var med til, og vi anviser så også nogle veje til at gøre tingene bedre for almindelige danskere.

Kl. 11:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Christian Juhl.

Kl. 11:36

Christian Juhl (EL):

En midlertidig forlængelse bliver der sagt, men når arbejdspladserne er fosset ud af landet i de 10 år, som Dansk Folkeparti har haft magt, er det jo lidt mærkeligt, at man ikke siger, at det da var en fejl.

Jeg vil gerne høre, hvorfor pokker Dansk Folkeparti ikke mødte op til den nuværende regerings finanslovforhandlinger med kravet om en midlertidig udskydelse af ikrafttræden af dagpengeforliget. Hvorfor står det ikke i de otte punkter, som man offentliggjorde som de punkter, man ville satse mest på, når man kom ind til statsministeren til forhandlinger?

Kl. 11:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, det er velkendt, at vi hele tiden har ment det om midlertidig forlængelse af dagpenget.

Det, vi forsøgte med de otte punkter, vi lavede i forbindelse med en invitation til et møde i Finansministeriet om finansloven for 2013, var jo at se, om der var reel forhandlingsvilje fra regeringens side over for Dansk Folkeparti. Og derfor havde vi selvfølgelig også lavet kravene ud fra at ville teste regeringen, om den var interesseret i at indgå en reel forhandling med os. Og kravene blev jo aflæst sådan uden for huset, at det var det, der var vores mål med det.

Det viste sig jo desværre, at regeringen ikke ønskede en reel forhandling, for vi kom til dét ene møde, og så hørte vi ikke mere. Sådan er det, og det er jo regeringens ret. Vi er ikke bitre folk, så vi kommer, næste gang der bliver kaldt, og så prøver vi igen. Men det var simpelt hen derfor, at vores krav var afstemt, som de var.

- Kl. 11:37 **Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Der er en ny spørger, hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance, værsgo.
- Kl. 11:37 **Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. En ny spørger, fru Sara Olsvig, IA. Værsgo.
- Joachim B. Olsen** (LA):
Hvad er det for nogle forudsætninger, som har ændret sig, siden Dansk Folkeparti indgik aftalen om en 2-årig dagpengeperiode? Hvad er det for nogle forudsætninger i den aftale, som har ændret sig, siden man indgik den?
- Kl. 11:38 **Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.
- Kl. 11:38 **Kristian Thulesen Dahl** (DF):
Jamen det drejer sig sådan set ikke om forudsætningerne i selve aftalen. Det er mere det med, at der i den retorik, som aftalen blev omgærdet af, var en erkendelse, også hos vores aftalepartnere, om, at man mente at kunne forudse, hvornår krisen var overstået, og hvornår tingene blev normaliseret igen.
Det, der efterfølgende har vist sig, er, at det vidste man åbenbart ikke. Den daværende regering håbede eller troede eller spåede, at krisen ville vare kortere, end den varede. Vi kan se, at krisen har været ved i længere tid. På trods af at der så er kommet en ny regering, der taler om kickstart, til, kan vi se, det ikke har virket. Krisen kradser fortsat, og nu har man udskudt det forhåbentlige opsving foreløbig med 1 år.
Det er simpelt hen baggrunden for, at vi har vurderet, at man må tage nogle initiativer for at hjælpe de ledige.
- Kl. 11:38 **Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Joachim B. Olsen.
- Kl. 11:38 **Joachim B. Olsen** (LA):
Det lå i forudsætningerne i den aftale, som Dansk Folkeparti indgik om en 2-årig dagpengeperiode – hvilket jeg synes at Dansk Folkeparti fortjener meget stor ros for, de tog ansvar for dansk økonomi på lang sigt – at nettoledigheden i de efterfølgende år ville være på 135.000 personer, som der stod i aftalen.
Nettoledigheden er i dag på 125.000. Det vil sige, at forudsætningerne har holdt. Når man har indgået en aftale og forudsætningerne holder, hvorfor vil man så ændre på en aftale?
- Kl. 11:39 **Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren, hr. Kristian Thulesen Dahl.
- Kl. 11:39 **Kristian Thulesen Dahl** (DF):
Den, der virkelig lyttede godt efter, ville altså kunne høre, at det, jeg svarede, og det, hr. Joachim B. Olsen nu siger, er fuldstændig stringent.
Jeg henviser ikke til noget i indholdet af aftalen. Jeg henviser jo til, at retorikken, da vi lavede den forkortede dagpengeperiode til danskerne, var, at nu kunne man imødesee, at krisen snart var ovre, og nu kunne man forvente, at der blev en normalisering.
Man må bare sige, når man kigger ud nu, og når vi senest i sidste uge fik at vide, at økonomien ikke bare er i stilstand, men er i tilbagegang, så ser man, at krisen er langt dybere end det, der blev forudset dengang.
- Kl. 11:40 **Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.
- Kl. 11:40 **Sara Olsvig** (IA):
Tak. Jeg kunne høre, at ordføreren i sin ordførertale kom ind på spørgsmålet om udefrakommende arbejdskraft i Grønland. Derfor vil jeg høre, om Dansk Folkeparti kan bekræfte det, som man skriver på sin hjemmeside, nemlig at det er Dansk Folkepartis opfattelse, at storskalaloven skal til endelig vedtagelse her i Folketinget. Tak.
- Kl. 11:40 **Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.
- Kl. 11:40 **Kristian Thulesen Dahl** (DF):
Vi afventer jo regeringens forslag til behandling i salen af de ting, der skal til behandling her i salen.
Jeg håber, at jeg kan tage spørgsmålet som udtryk for, at vi så i hvert fald er enige om, at der er dele af storskalaprojektet eller af lovgivningen omkring det, som jo har baggrund i en accept fra Folketinget. For der er altså dele, som er omfattet af fællesskabsregulering, som altså ikke er hjemtagne områder for Grønland, og dem skal vi behandle her i Folketinget. Og så ser vi det konkrete forslag, når det kommer og vi skal behandle det.
Det, jeg har brugt tid på her i dag, har jo været på at udtrykke min forundring over, at regeringspartierne taler meget om at bekæmpe social dumping og løntrykkeri, men åbenbart synes, det er glimrende, eller i hvert fald synes, det er fuldt tilfredsstillende, hvis det sker i Grønland, bare det ikke sker i Danmark. Det synes jeg er dobbeltmoralisk, og det synes jeg er forkert.
- Kl. 11:41 **Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Sara Olsvig.
- Kl. 11:41 **Sara Olsvig** (IA):
Tak. Dansk Folkeparti skriver specifikt på sin hjemmeside, at det er storskalaloven, som skal til endelig vedtagelse i Folketinget, og det er det, jeg vil spørge om stadig er Dansk Folkepartis holdning at den skal.
Derudover vil jeg høre, om Dansk Folkeparti tidligere har oplevet problemer med, at udefrakommende arbejdere tager ophold i Danmark efter endt arbejde i Grønland. Vi har jo erfaringerne med olieefterforskningsboringerne i 2010 og 2011, hvor der også kom hundrevis af arbejdere til Grønland og udførte det arbejde.
Endelig vil jeg høre, hvordan Dansk Folkeparti har kunnet vide, at det lige præcis skulle være kinesere, som kom, eller – i gåseøjne – kommunistkinesere, som Dansk Folkeparti godt kan lide at kalde de arbejdere, der muligvis kommer til Grønland. For vi ved faktisk ikke selv, hvem der lige præcis kommer og arbejder der.
- Kl. 11:42 **Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 11:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er Kina jo et kommunistisk land, så at tale om kommunistkinesere er jo at sige det, som det er. Jeg ved ikke, om de bliver fornærmede over det eller stolte over det; det kan jeg ikke rigtig finde ud af. Det er jo et diktatur, de lever jo ikke i frihed i Kina.

Om storskalaloven vil jeg sige, at den kommer til behandling her på forskellig vis. Der er rejst en forespørgselsdebat, hvor vi jo kommer til at diskutere storskalaprojektet. Der kommer også et lovforslag fra regeringen, som skal udmønte de dele, som har at gøre med dansk kompetence i forhold til Grønland. Så Folketinget kommer til at tage stilling til det. Og så kommer vi jo til at trykke på knapperne, med hensyn til om vi synes, det er en god idé, at man giver mulighed for social dumping, løntrykkeri, bare det foregår i Grønland, eller om vi ikke synes, det er en god idé.

Kl. 11:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en ny spørger, og det er fru Liv Holm Andersen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 11:43

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til kontanthjælpen, som vi har diskuteret en lille smule i dag. Forleden dag diskuterede vi starthjælpen hernede i Folketingssalen, som Dansk Folkeparti jo som bekendt ønsker at genindføre. Det kunne Dansk Folkeparti godt tænke sig, fordi det har et enormt beskæftigelsesincitament, når man sådan giver særlig udvalgte grupper, her udlændinge, særlig lave ydelser.

Så kunne jeg bare godt tænke mig at høre, om det så er Dansk Folkepartis plan, at al kontanthjælp skal ned på det samme lave niveau som starthjælpen, hvis det har den her store beskæftigelseseffekt. Er det Dansk Folkepartis holdning?

Kl. 11:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det er ikke vores holdning. Vi ønsker starthjælpen genindført. Vi mener, at det er et integrationsfremmende redskab. Vi synes, at det er dårligt, at regeringen har valgt at afskaffe starthjælpen.

I forhold til kontanthjælpen ønsker vi jo et kontanthjælpsloft genindført, og så imødeser vi i øvrigt, at regeringen tager initiativ til forhandlinger om en kontanthjælpsreform. Vi møder gerne op til de forhandlinger. Vi synes bestemt, at der er ting, man bør kigge på. Men den der tro på, at bare man tager kontanthjælpsmodtagerne og giver dem en markant lavere ydelse, så er det godt, deler vi ikke. Det er vi ikke med på. Der er forsørgere, og der er også andre folk, som vil få store, store problemer, hvis vi ændrer grundlæggende på kontanthjælpsordningen.

Vi kommer til de forhandlinger, regeringen indbyder til, og så ser vi, om der er nogle muligheder for, at vi kan lave en aftale med regeringen. Vi ser på det.

Kl. 11:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 11:44

Liv Holm Andersen (RV):

Jeg må indrømme, at jeg simpelt hen ikke forstår, hvorfor de sociale problemer, som Allan støder på, er anderledes end de sociale proble-

mer, Ahmet støder på, eller hvorfor incitamentsstrukturen for Allan er en anden, end den er for Ahmet.

Men lad nu det ligge, for jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til det andet, vi har talt om i dag, nemlig den fremtidige kontanthjælp.

Venstre, som er Dansk Folkepartis samarbejdspartner, vil jo gerne skære ned i kontanthjælpen for at få råd til, at der skal være nulvækst, samtidig med at man bibeholder høje udgifter til uddannelse, til sundhed og til ældreområdet.

Så jeg kunne bare godt tænke mig at høre: Er Dansk Folkeparti enig i det?

Kl. 11:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har ikke opfattet det sådan, at der er kommet et fælles udspil om en kontanthjælpsreform fra Venstre og Dansk Folkeparti. Venstre er kommet med sit bud, men det må man altså diskutere med Venstre.

Vi imødeser regeringens udspil. Vi har fået at vide, at der kommer et udspil til en kontanthjælpsreform. Det vil vi meget gerne drøfte med regeringen. Vi ser nok ikke helt den samme provenumulighed som andre her i salen, men vi diskuterer det gerne med regeringen, hvis regeringen ønsker at indbyde Dansk Folkeparti til forhandlinger om kontanthjælpsområdet.

Kl. 11:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en ny spørger, og det er hr. Eigil Andersen fra Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:46

Eigil Andersen (SF):

Hvilken regering mener Dansk Folkeparti har gjort mest mod social dumping? Var det den tidligere regering under hr. Lars Løkke Rasmussen eller den nuværende?

Vi kan se på, hvad den nuværende regering har gjort. Den har f.eks. årligt bevilget 65 mio. kr. til mere effektiv kontrol fra myndighedernes side mod social dumping. Der er gennemført mange razziaer. Og jeg kan fortælle Dansk Folkepartis ordfører, at når der ruller en kortege af biler ind på en byggeplads med Arbejdstilsynet i den første bil, SKAT i bil nummer to, og så politiet i bil nummer tre, er det noget, der gør indtryk. Der er blevet gennemført i stribevis af razziaer og afsløret i hundredvis af ulovlige forhold fra østeuropæiske firmaers side.

Vi har fordoblet størrelsen på de bøderne i forbindelse med ulovlig kørsel med udenlandske lastbiler. Arbejdstilsynet kan nu uddele straksbøder, hvis man ikke er registreret i det register, som man skal være registreret i osv. Det er noget af det, som den nye regering har gjort.

Men hvad gjorde den tidligere regering, som Dansk Folkeparti støttede? Hvilken af de to regeringer har efter DF's opfattelse gjort mest mod social dumping?

Kl. 11:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:47

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er faktisk to svar.

Det ene svar er, at ingen af regeringerne, der bliver nævnt, har gjort nok i forhold til social dumping. Det synes jeg da er åbenbart, når man ser, hvordan virkeligheden ser ud – ser den, som den er.

Det andet svar er, at man skal være opmærksom på, at problemet eskalerede, da man åbnede for, at østeuropæiske arbejdere kunne komme til Danmark.

Må jeg ikke bare henlede opmærksomheden på, at da man havde diskussionen om, hvorvidt man skulle åbne det danske arbejdsmarked for østeuropæiske arbejdere, var Dansk Folkeparti ikke enig med den daværende regering. Men vi kunne ikke stille noget op, for den daværende regering havde jo et flertal sammen med nogle af de nuværende regeringspartier.

Derfor kunne man sådan set ændre på vilkårene, selv om Dansk Folkeparti ikke syntes, at det var en god idé. Vi kunne se, at det her ville kunne skabe en alt for voldsom påvirkning af det danske arbejdsmarked. Og det er præcis også det, vi ser i dag.

Så synes jeg, at det er fint, at der bliver sat nogle midler af til razziaer og lignende, det støtter jeg – det sagde jeg allerede i mit ordførerindlæg; jeg vil gerne kvittere for de positive ting, der er i finanslovaftalen. Men det har jo ikke noget at gøre med, at man slet ikke tog fat på problemet, dengang man havde muligheden.

Dengang var der desværre et flertal her i Folketinget uden om Dansk Folkeparti for at lempe vilkårene for at komme til Danmark.

Kl. 11:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:48

Eigil Andersen (SF):

Der bliver meget behændigt ikke svaret på det, som jeg spurgte om.

Der bliver sagt, at der ikke er gjort tilstrækkeligt mod social dumping. Det er vi i SF enige i. Derfor arbejder vi også videre med spørgsmålet, ligesom vi har gjort i det her års finanslov.

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål. Blev der gjort mest under den tidligere regering eller under den nuværende? Sandheden er jo, at der er foregået langt, langt mere mod social dumping under den nuværende regering end under den tidligere.

Under den tidligere regering havde Dansk Folkeparti et medansvar for, at den bare lagde armene over kors.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:49

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man vil altså hurtigt kunne erindre, at Dansk Folkeparti i hvert fald ikke lagde armene over kors. Dansk Folkeparti har i den grad påberåbt sig problemets omfang, hvad angår social dumping og østeuropæisk arbejdskraft. Det vil jeg gerne berige spørgeren med ved eventuelt at fortælle om efterfølgende.

Den anden ting, jeg vil sige noget om, er, at jeg altså synes, at det er en underkendelse af problemets omfang, hvis man tror, at man lige kan håndtere det ved hjælp af et øget antal razziaer og lignende. Det er godt, at man gør det, men helt fundamentalt er der jo et kraftigere behov for, at man løser problemet, bl.a. ved hjælp af andre regler i EU for, hvad Danmark har ret til.

Det er fint med symptombehandling og fint, at der bliver sat penge af til det. Men løser det problemet fundamentalt? Nej, det gør det ikke.

Der er regeringen jo ikke til at trække til truget i forbindelse med de mulige løsninger, der kan anvises, og som for alvor vil gøre op med social dumping og løntrykkeri.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en ny spørger. Hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:50

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest vil jeg gerne have lov til sådan officielt at ønske Dansk Folkepartis finansordfører tillykke med formandsposten i Dansk Folkeparti. Det er jo sådan lidt et sceneskifte, vi ser her. Når man kigger op på talerstolen, ser man jo, at der er tale om en hel partierobring. Det er sådan et helt nyt sceneskifte, vi ser her, hvor både formandsstolen og talerstolen er erobret af Dansk Folkeparti.

Varsler det en ny tid i dansk politik? For når jeg sådan hører på, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl har sagt hele formiddagen her, synes jeg jo, det er én lang kritik af partiet Venstre. Det er én lang kritik: Til Venstres forslag om nulvækst siger man nej tak; til Venstres forslag om en hård kurs over for de offentligt ansatte og over for de svage siger man nej tak, og til Venstres forslag om selskabsskattelettelser siger man nej tak.

Det virker, som om Dansk Folkeparti hele vejen igennem står og lægger Venstre på is. Er budskabet, vi kan tage med her fra finanslovdebatten, at Dansk Folkeparti opfordrer Venstre til at få en ny økonomisk politik, og at Dansk Folkeparti i og for sig – hvis ikke det sker – er i gang med at melde sig ud af blå blok?

Kl. 11:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 11:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan sige tak til formanden for ordet; så er det jo fuldendt.

Altså, de ting, jeg siger her, repræsenterer jo meget nøje de ting, Dansk Folkeparti sagde i valgkampen sidste år. Den træuede og erfarne lytter vil jo notere sig, at der er en rimelig robusthed over det, vi sagde før valget sidste år, for det er det samme, vi siger nu. Og så må andre partier jo svare for sig. Men man kan jo dårligt klandre Dansk Folkeparti for, at partiet er til at kende både før og efter et valg.

Kl. 11:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 11:51

Rasmus Prehn (S):

Man kan ikke klandre Dansk Folkeparti for at sige noget før et valg og det samme efter et valg. O.k. – lad os lige lade den stå lidt. Hvad er det så, der er ændret? Er det måske Venstres politik, der har ændret sig? Var Dansk Folkeparti så enig med hr. Lars Løkke Rasmussen, da han sagde, at nulvækst vil give nedskæringer i den offentlige sektor, og at det vil give fyringer og katastrofal udvikling osv., eller er Dansk Folkeparti enig med hr. Lars Løkke Rasmussen, når han i dag siger, at nulvækst er vejen frem?

Kl. 11:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det Venstres formand, der ofte bliver nævnt her under debatten i dag, og jeg mener, at han på Venstres landsmøde sagde noget med, at han mente, at han flyttede Venstre. Jamen så er det jo sådan set

noget hokuspokus at forsøge at gøre det til en problemstilling for os. Venstre må jo svare på, hvorfor de så gør det, de gør.

Jeg svarer på, hvad Dansk Folkepartis politik er, og hvad vi mener. Og nu har jeg igennem, jeg tror snart en times tid svaret på, hvad jeg mener om det realistiske i nulvækst frem til 2020, og hvad det vil betyde for de områder, som vi ønsker skal prioriteres i den offentlige sektor.

Det er sådan set min rolle her. Den er jo sådan set at modtage spørgsmål og at svare efter bedste evne, og jeg synes, det herefter står rimelig klart, hvad Dansk Folkeparti mener.

Kl. 11:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en ny spørger. Hr. Ole Hækkerup, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:53

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg tror, at det, som vi er mange der prøver at få has på, er følgende: Dansk Folkeparti siger, at de støtter Venstre. Så siger Venstre: Vi laver vores politik om, så den bliver mere liberalistisk. Så er vi rigtig mange, der prøver at spørge Dansk Folkeparti: Hvad giver det så anledning til af overvejelser i Dansk Folkeparti?

Man kan spørge om det på utrolig mange måder. Man kan også spørge om det på følgende måde: Dansk Folkeparti siger, at de ikke ønsker en nulvækst, men realvækst. Og regeringen siger, at den ønsker realvækst. Nå for pokker, tænker man, det var da pudsigt. Det kunne næsten lyde lidt som det samme. Så kommer Venstre og siger: Nej, nu skal vi virkelig have nulvækst. Hvorefter Dansk Folkeparti så drager følgende konklusion: Så for søren, det må vi hellere støtte.

Det giver jo anledning til et spørgsmål, som helt grundlæggende handler om, hvordan det kan være, at Dansk Folkeparti støtter Venstre, når Venstre vil noget grundlæggende andet i den økonomiske politik end Dansk Folkeparti. Den situation er fundamentalt anderledes end under årene med VKO. Man ville det samme – ja, jeg var uenig – men man ville dog det samme, nu vil man ikke det samme mere. Kan ordføreren forholde sig til det?

Kl. 11:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo en fantastisk interesse, der er for, hvordan Dansk Folkeparti stiller sig. Og den glæder jeg mig over, og den takker jeg virkelig oprigtigt for. Det er ikke taktik eller sniksnak, det er virkelig oprigtigt. Jeg mener, det er vældigt godt.

Hvis regeringspartierne mener, at jeg siger noget, der kan give anledning til, at regeringen vil invitere Dansk Folkeparti til fremtidige, store politiske forhandlinger, med henblik på at man kan finde hinanden, så kommer vi jo beredvilligt. Det har vi jo sagt fra første dag. Vi vil jo gøre alt, hvad vi kan, for at sparke døren ind og få indflydelse, fordi vi mener, at det er nødvendigt.

Vi vil da også forsøge at se, om vi kan formå regeringen til at normalisere f.eks. hele værdipolitikken. Man har jo sagt, at asylansøgere skal ud fra asylcentre osv. Kan vi få noget indflydelse? For det er jo et af de områder, hvor vi traditionelt har fået noget indflydelse de sidste 10 år. Og tingene er blevet lavet helt om, på trods af det som Socialdemokratiet så sagde i valgkampen, for der ville man jo ikke lempe udlændingepolitikken. Det gør man så alligevel efter valget. Kan vi få indflydelse på det, så tager vi den jo.

Sådan er verden jo lidt mere nuanceret, end spørgeren måske lige gav udtryk for. På den måde vil Dansk Folkeparti altid være kendt som et parti, der søger aktiv indflydelse. Får vi mulighed for f.eks. at

få indflydelse på en kommende kontanthjælpsreform eller lignende, som regeringen skal forhandle, så tager vi jo den indflydelse.

Hvis det i virkeligheden er det, der sådan ligger til grund for Socialdemokraternes interesse her i dag for at udsørge mig, vil jeg bare sige, at så er det jo en åben dør, man sparker ind.

Kl. 11:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Sidste spørgsmål fra hr. Ole Hækkerup.

Kl. 11:55

Ole Hækkerup (S):

Altså, hvis man grundlæggende ikke kan støtte Venstres politik, når det gælder pengene til velfærden, hvorfor støtter man dem så?

Kl. 11:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er da ret åbenbart. Det drejer sig om vores mulighed for at få indflydelse. Hvis man bare ser fra september sidste år og til nu, så var vores mulighed for at få indflydelse på den førte politik da langt større, da vi havde en Venstreledet regering end nu under en socialdemokratisk ledet regering.

Hold nu op. I realiteten har den her regering inviteret til nogle pseudoforhandlinger, hvor vi har kunnet møde op. Vi har ikke kunnet få svar på vores spørgsmål.

Jeg har i forbindelse med to finanslove – både i forbindelse med forhandlingerne om finansloven for 2012 og 2013 – været inviteret til møder ovre hos finansministeren. Jeg stiller en lang række spørgsmål for at finde ud af, om der er steder, hvor vi kan finde hinanden. Jeg får ikke svar på et eneste af mine spørgsmål.

Så tror man minsandten her i salen i dag, at det er relevant at spørge: Hvorfor vil I støtte nogle andre, for man kunne da måske snakke om tingene? Jamen så lad os da snakke om tingene. Men det er jo ikke det, der har været udtrykt, når vi har været inviteret.

Lad os nu se, hvordan det går. Man kan invitere os, og så kan vi se, om vi kan få indflydelse på tingene. Det glæder vi os til.

Kl. 11:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak! Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen, værsgo.

Kl. 11:57

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu synes jeg, at hr. Kristian Thulesen Dahl begynder at blive lidt længere i spytten, når det kommer til, om man støtter Venstres økonomiske politik eller ej. Jeg synes egentlig, at vi stadig væk mangler at få styr på det.

Hvis man grundlæggende ikke er enig med Venstre om den økonomiske politik med en nulvækst, som de lægger frem, mangler vi svar på, hvorfor man bliver ved med at støtte op om det. Er det alene, fordi man ikke synes, at man har indflydelse på den her regerings udlændingepolitik, eller er det, fordi Dansk Folkepartis interessefællesskab med Venstre i virkeligheden rækker langt ind i også den økonomiske politik, og at man i virkeligheden godt kan leve med nulvækst, når det kommer til stykket?

Kl. 11:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:57 Mødet er udsat til kl. 13.00.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I en tid, hvor regeringen siger, at der ikke er råd til nødvendige forbedringer for danskerne, i en tid, hvor der er behov for – siger regeringen – større brugerbetaling på sundhedsområdet, f.eks. i form af større brugerbetaling på høreapparater, i en tid, hvor regeringen siger, at det er nødvendigt at skære i tilskuddet til tandrensning, den forebyggende tandbehandling, samtidig med at man har råd til at øge udviklingsbistanden, samtidig med at man har råd til at bruge mange flere millioner kroner på indvandrere og på asylansøgere i det danske samfund, giver det jo sig selv, at Dansk Folkeparti godt kunne tænke sig en anden prioritering i den økonomiske politik.

Det har jeg ikke lagt skjul på. Det her er en ting, som jeg sagde helt tilbage i mit ordførerindlæg. Så jeg har i den grad sagt, at der er mange ting, vi godt kunne tænke os at prioritere økonomisk anderledes.

Dem, der vil tale med os om det, skal bare ringe, så kommer vi, og så ser vi, om vi kan få indflydelse. Og hvis Socialdemokraternes interesse i dag er udtryk for, at Socialdemokraterne godt kunne tænke sig et samarbejde med Dansk Folkeparti, så skal man bare ringe, så kommer vi.

Lad os så se, om vi kan blive enige om ting og sager. Det tror jeg ville tjene danskernes interesser. Spørgsmålet er jo, om man har modet til det, når det kommer til stykket, men vi er klar.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 11:59

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vælger at tolke det derhen, at Dansk Folkeparti stadig står præcis det samme sted, som man gjorde, da man underskrev genopretningspakken, hvor man jo selv var med til at indføre brugerbetaling for 200 mio. kr. i det danske sundhedsvæsen, hvor man lavede en meget, meget kraftig opbremsning på hele sundhedsområdet, så vi faktisk gik baglæns i forhold til, hvor meget sundhedsområdet blev tilført. Der blev fyret tusindvis af social- og sundhedsassistenter og sygeplejersker i foråret 2010, fordi opbremsningen i de offentlige udgifter til sundhedsområdet var så heftig, at mange tusinde stillinger blev nedlagt.

Jeg lytter mig til, at det stadig væk er der, Dansk Folkeparti står, uanset hvad man siger.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:59

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som jeg har sagt tidligere under debatten, tager vi ansvar for det, vi har lavet. Vi tager ansvar for de aftaler, vi har indgået. Dem står vi gerne til ansvar for både her i Folketingssalen og andre steder.

Jeg noterer mig, at fru Sophie Hæstorp Andersens kritik kommer på baggrund af, at jeg nævner, at den her regering åbenbart, efter fru Sophie Hæstorp Andersens opfattelse, viderefører, at der kommer en øget brugerbetaling på sundhedsområdet. Det må vi jo bare notere os. Man skærer i tilskuddet til tandrensning, til den forebyggende tandbehandling, og man øger folks egenbetaling til et nødvendigt høreapparat. Sådan er det bare. Det er jo bare en konstatering.

Kl. 12:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg siger tak til hr. Kristian Thulesen Dahl.

:
Mødet er udsat. (Kl. 12:00).

Kl. 13:00

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingerne er genoptaget. Det ser ud til, at vi har ministrene indendøre, så det er jo helt fint.

Jeg har en meddelelse, inden vi fortsætter med sagsbehandlingen og ordførertalerne.

I dag er der følgende meddelelse:

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Lovforslag nr. L 108 (Forslag til lov om forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændstoffer og afgiftslempelse for procesenergi).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Der er ikke flere meddelelser, så vi fortsætter punktet om tredje behandling af lovforslag nr. L 1, som er forslag til finanslov for finansåret 2013.

Den næste ordfører er fru Sofie Carsten Nielsen, Det Radikale Venstre.

Inden ordføreren går i gang, skal jeg lige repetere, at vi jo har reduceret spørgetiden i dag. I første omgang er der 1 minut og derefter ½ minut. Man er frit stillet med hensyn til, om det er spørgsmål eller bemærkninger, for det hedder jo principielt korte bemærkninger.

Værsgo til ordførerens 10 minutter.

Kl. 13:01

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Som jeg ser det lige nu, kan hr. Jacob Jensen godt nå det. Tak.

Når jeg møder unge mennesker under uddannelse, som ingen praktikplads har, så ved jeg, at vi ikke har gjort det godt nok endnu i Danmark, og når jeg møder unge, der ikke kan få et arbejde, selv om de har gjort alt for at få sig en uddannelse, så bliver jeg forstemt, fordi jeg tager mig selv i at tænke: Godt man ikke er ung i dag.

I Danmark i dag er der unge, der ønsker at skabe sig et meningsfuldt liv, men er meget langt fra at realisere deres drømme på grund af en krise, som de ikke har skabt. Jeg føler mig dybt, dybt forpligtet på at forandre deres situation og sætte deres kræfter fri til gavn for hele Danmark. Jeg er sikker på, at det gælder de fleste af os. Som ny formand for Finansudvalget er jeg glad for lejligheden til at diskutere regeringens bud på fremtiden i form af finansloven for 2013.

Den økonomiske krise kan Danmark ikke forandre alene, men selvfølgelig skal vi tænke os om. Kunne vi have gjort noget anderledes for at undgå at blive ramt så hårdt? Nej, det er ikke Danmarks skyld, at der er krise i verdensøkonomien og Europa har været plaget af en langvarig gældskrise.

Til gengæld bærer VK-regeringen et stort ansvar for ikke at udvise rettidig omhu og for, at krisen ramte så hårdt, som den gjorde. Lad mig citere Nationalbankens direktør: Det gode spørgsmål er, om vi her i landet forinden havde gjort os sårbare over for det hårde stød, som kom til os udefra. Svaret er et ubetinget ja.

Også uden en finanskriser ville dansk økonomi have været under pres. Ja, der var tilstrækkeligt med advarsler allerede i 2006. Det kom så vidt, at Nationalbanken direkte opfordrede VK-regeringen til

at stramme finanspolitikken med 8 mia. kr., men VK-regeringen gav endnu mere los for forbrugsfesten, og konsekvensen af den her uansvarlige finanspolitik blev helt som forudsagt en overophedning af økonomien og boligboblen.

VK-regeringen turde ikke gennemføre de nødvendige reformer, og lønningerne steg uforholdsmæssigt meget, og det forringede vores konkurrenceevne. Det betød, at mindst 130.000 arbejdspladser forsvandt, da krisen ramte os, og det er på den baggrund, at vi i dag debatterer finansloven for 2013 – en finanslov, der skal bringe Danmark sikkert og trygt igennem krisen, en finanslov, hvor vi prioriterer de knappe ressourcer, vi har til fællesskabet, behårdt.

Lad mig kort nævne hovedprioriteterne i finansloven. Den første hovedprioritet er at holde hånden under beskæftigelsen og bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden. Vi har fremrykket offentlige investeringer for knap 18 mia. kr., vi har betalt efterlønsbidrag på knap 28 mia. kr. tilbage, vi har lavet en skatteaftale med et investeringsvindue, der fremrykker og øger private investeringer for mellem 15 mia. og 20 mia. kr. og øger danskernes disponible indkomst med 7 mia. kr. allerede fra 2013. Vi har lavet en energiaftale, om øger investeringen i grøn energi over de næste 10 år med et beløb på mellem 90 mia. og 150 mia. kr. Samlet set sikrer regeringens økonomiske politik 20.000 nye private arbejdspladser i 2013.

Noget af det allervigtigste for danskernes muligheder i fremtiden er, at regeringens økonomiske politik med reformer og skarp prioritering har styrket verdens tillid til os. Når internationale investorer betragter Danmark som en sikker havn og er villige til at placere deres penge til meget lave renter, så gavner det både familier og virksomheder. Den historisk lave rente, vi oplever nu, har holdt hånden under 40.000 job i 2012. Det er 40.000 mennesker, der hver dag går på arbejde, gør nytte, løser problemer, finder på nye løsninger. Hvis renten havde været højere, ville nogle af de her mennesker være arbejdsløse. Verdens tillid er vigtig, når man er en lille økonomi.

Regeringen er opsat på at hjælpe de mange unge, som hverken kan finde et arbejde eller komme i gang med en uddannelse. De unges kvalifikationer skal forbedres, og de skal have erhvervs erfaring. Vi vil ikke tabe årgange på krisens gulv. Derfor har vi afsat 600 mio. kr. til en ungepakke, der målrettet sætter ind over for de grupper af unge, der er særlig ramt af ledighed. Det er en pakke, der bl.a. forbedrer voksenlærlingeordningen for ledige og udvider og styrker jobrotationsordningen, og så er det en målrettet indsats til forløb, der bygger bro mellem uddannelse og praktik.

Kl. 13:06

Den anden hovedprioritet i finansloven er uddannelse og forskning. Vores ambition er at gøre næste generation til den dygtigste generation nogen sinde.

Vi er glade for, at der aldrig før er blevet optaget så mange på både ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser som i 2012, selv om det betyder, at vi i endnu højere grad skal prioritere vores ressourcer skarpere.

Vi finansierer de nye studiepladser. Vi lukker ikke bare flere ind uden at ændre bevillingerne, som VK gjorde. Vi vil ikke have discountuddannelser. Vi har afsat flere midler til at styrke erhvervsuddannelserne, både når det gælder kvaliteten, og når det gælder en langsigtet løsning på mangelen på praktikpladser.

For regeringen er forskning og innovation en central forudsætning for, at fremtidens nye arbejdspladser bliver skabt herhjemme. Uden styrket forskning vil vi ikke kunne konkurrere med udlandet, og mange arbejdspladser vil gå tabt.

Trods krise og stramt budget investerer vi fortsat massivt i forskning. Finansloven sikrer et offentligt forskningsbudget på 20,3 mia. kr., som vil bidrage til at sikre Danmarks velfærd i fremtiden. Det svarer til 1,07 pct. af BNP, og dermed opfylder vi jo Danmarks mål-sætning om at afsætte mindst 1 pct. af BNP til offentlig forskning.

Vi har også prioriteret noget mere sund fornuft. Nu afsætter vi basismidler til universiteterne for en 3-årig periode. Det giver langt bedre muligheder for langtidspanlægning og gode vilkår for grundforskning og udbud af uddannelser på højt internationalt niveau. En stor del af pengene er afsat til målrettet forskning i løsninger på de allerstørste udfordringer, vi har som samfund: energiforsyning, fødevarer, sundhed og miljø. Vi har også afsat midler til produktionsforskning. Viden og produktion går hånd i hånd på fremtidens danske arbejdspladser.

Den tredje hovedprioritet i finansloven er bekæmpelse af langtidsledighed og et uddannelsesløft til de ledige, der risikerer at miste dagpengene. I forlængelse af ungepakken har regeringen afsat yderligere 600 mio. kr. til uddannelse til ledige, til at styrke omskoling og løfte ufaglærte til faglærte. Pakken indeholder også initiativer, der sikrer en målrettet job- og uddannelsesindsats for de dagpenge-mottagere, der risikerer at miste retten til dagpenge.

Vi skal hele tiden huske, at vi har én stor udfordring: Underskudet på de offentlige finanser vil løbe op i godt 46 mia. kr. i 2013. Det er penge, som vi ikke har og skal ud at låne på finansmarkederne.

Takket være vores ansvarlige økonomiske politik kan vi i modsætning til mange andre lande låne og endda til en billig rente. Men det ændrer ikke den bundne opgave, som regeringen har pålagt sig selv. Vi kan ikke låne os til velfærd, og underskud skal vendes til overskud.

Det har krævet og vil fortsat kræve hård prioritering og stram styring af udgifterne både i staten, i regionerne og i kommunerne.

Vi sikrer, at der er balance på den strukturelle saldo i 2013, og at vi lever op til EU's henstilling om forbedring af de offentlige finanser. Men demografien, renteudgifterne og flere i uddannelse i de kommende år vil forværre den offentlige saldo igen. Det kræver yderligere reformer og prioriteringer, og det er det arbejde, der ligger foran os.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at den her finanslov bringer os et skridt nærmere det Danmark, jeg ønsker at mine børn skal vokse op i. Politik handler jo om konkrete forandringer for mennesker. Finansloven handler også om mennesker. Den handler om, at vi hjælper de mennesker, der har allermest behov for det: med bedre vilkår for handlede mennesker, med børnecheck til flygtninge og en fair modtagelse, når de kommer til Danmark, med tilskud til at få ordnet tænder for socialt udsatte og med hjælp til hjemløse i København.

Det handler om mennesker, når vi prioriterer behårdt, så vi kan investere i mere og bedre uddannelse. Det giver muligheder for vores børn. Og det handler om mennesker, når vi afskaffer både fedtafgift og sukkerafgift, for det gavner dansk erhvervsliv og skaber arbejdspladser. Det handler om de unge mennesker, som jeg møder. De skal have en fremtid, et job, en uddannelse, en praktikplads, og det er også vores ansvar. Det er dem, finansloven er for. Det er en ansvarlig finanslov i en svær økonomisk tid. Jeg er glad for aftalen, og jeg ser frem til at debattere den i dag.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er foreløbig ti indtegnet til korte bemærkninger, og vi starter med hr. Jacob Jensen, Venstre.

Kl. 13:12

Jacob Jensen (V):

Det overrasker mig nok, at jeg ville få ordet som den første, men det takker jeg for. Så vil jeg sige, at jeg lagde mærke til, at ordføreren i sin tale sagde – nu citerer jeg efter hukommelsen – at VK-regeringen ikke turde gennemføre de nødvendige reformer. Det er måske en sandhed med nogle modifikationer, i og med vi jo faktisk gennemførte en del reformer, også sammen med De Radikale, bl.a. dagpenge-reformen.

Jeg har kigget i Økonomisk Redegørelse, som blev offentliggjort her i sidste uge fra regeringens side, og hvor der står, at man forventer et mærkbart fald i ledigheden, i takt med at dagpengereformen slår fuldt igennem, og jeg vil så spørge ordføreren: Hvilken negativ konsekvens for ledigheden får det så, når De Radikale nu er med til at udskyde indfasningen af dagpengereformen?

Kl. 13:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 13:12

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen reformen står ved magt. Reformen holder hele vejen igenem, og den kommer til at blive indfaset og få den virkning, som hr. Jacob Jensen selv refererede til. Det er jeg stolt af, og jeg står fuldt ved den reform, som vi har været med til at gennemføre sammen – tak for det; det var jo på falderebet for Venstre.

Det, jeg hentydede til i min tale, var de 10 år, hvor Venstre havde magten, de havde magten i gode år og gennemførte ikke de nødvendige reformer; tværtimod var de med til at overophede økonomien og skabe en boligboble. Men reformen står ved magt.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 13:13

Jacob Jensen (V):

Så vil jeg spørge helt kort, om ordføreren har en fornemmelse af, hvilken negativ konsekvens det har for ledigheden, at De Radikale sammen med regeringen og venstrefløjens er med til at udskyde indfasningen af dagpengereformen. For vi er enige om, at dagpengereformen er positiv i forhold til at få ledigheden til at falde. Men når man nu vælger at udskyde den, må ordføreren vel også have en fornemmelse af, hvilken negativ konsekvens det får, når man nu er med til at lægge stemmer til det.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:13

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Dagpengereformen står ved magt og træder i kraft den 1. januar. Derefter er der en række initiativer, der er sat i gang for at give en særlig målrettet uddannelsesindsats til ledige og til folk, der risikerer at miste dagpengene i det kommende halve år. Jeg er rigtig glad for, at vi er med til at lave den helt konkrete målrettede indsats for 600 mio. kr. for at give de her mennesker en mulighed for at blive opkvalificeret og komme ind på arbejdsmarkedet. Men reformen står ved magt og træder i kraft den 1. januar.

Kl. 13:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, og tillykke med ordførerskabet. Jeg glæder mig selvfølgelig til samarbejdet i Finansudvalget, et fantastisk udvalg, et vigtigt udvalg.

Regeringen har tidligere vurderet, at der ville være vækst i samfundet netop nu, at vi ville have en vækst i år på 0,9 pct. af BNP, at det ville gå fremad igen. Nu er regeringen i sidste uge kommet med sin vurdering af, hvordan det så rent faktisk går i 2012, og den her

positive vurdering af en vækst på 0,9 pct. er nu afløst af, at der er et tilbageslag for dansk økonomi, at vi er i tilbagegang med 0,4 pct. Finansloven, som vi behandler i dag, er jo altså så lavet i en tid, hvor man troede, at der ville være en vækst i samfundet, som nu er afløst af en økonomi i tilbagegang. Så er spørgsmålet: Giver det anledning til, at der så kommer nye initiativer, at man gør noget?

Vi har jo altså at gøre med en regering, der påstod, at man med en kickstart kunne bringe Danmark ud af den økonomiske krise, at man virkelig kunne få sat gang i tingene igen, så betyder det, at vi nu er en økonomi i tilbagegang, selv om man altså øjensynlig har foretaget det, man selv vurderede var en kickstart, og at der bør tages nye initiativer for at sætte gang i dansk økonomi?

Kl. 13:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:15

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Regeringen har to opgaver. Den ene er at føre en ansvarlig økonomisk politik, så der er tillid til dansk økonomi. Det gør vi ved at holde hånden under 40.000 job i Danmark, og ved at vi fører en så ansvarlig linje, at renten er så lav. Det er rigtig godt for danske boligejere og danske virksomheder, at den internationale kapital søger hertil, fordi Danmark betragtes som en sikker havn.

Den anden opgave er at skubbe på på økonomien inden for den ramme, som vi har. Den er meget begrænset, for vi skal efterleve henstillingen i 2013. Derfor har vi taget en række initiativer, og det var nogle af dem, jeg nævnte i min ordførertale: et investeringsvindue, at fremskynde offentlige investeringer, så vi renoverer boliger, alle de her ting. Det gør, at vi skubber på økonomien, skaber 20.000 job i 2013 og 10.000 job her i 2012.

Det er de to spor, vi skal følge, for ellers kan det gå meget værre.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren til den anden korte bemærkning.

Kl. 13:16

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg forstår godt alt det der med, at hvis ikke man gør noget, går det meget værre. Men nu er vi en økonomi i tilbagegang. Danmark er en økonomi i tilbagegang, der er minusvækst. Finansloven er lavet med den formodning, regeringen havde på det tidspunkt, nemlig at vi faktisk var en økonomi i vækst. Så nu går det ned ad bakke i stedet for at gå op ad bakke, som regeringen troede, og så spørger jeg: Giver det anledning til nogle nye initiativer? Giver det anledning til noget som helst? Og svaret er vel rigtigt forstået, at det gør det ikke.

Så kommer der en masse forklaringer om, at man i forvejen har gjort noget, at hvis ikke vi havde gjort det, var det meget værre, og at EU siger et eller andet og sådan noget. Men er det så ikke rigtigt forstået, at det korte svar på mit spørgsmål i virkeligheden er: Nej, det giver ikke anledning til nye initiativer, at vi nu er en økonomi i tilbagegang?

Kl. 13:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 13:17

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Regeringen har sat en række initiativer i værk, mange af den træder i kraft her fra den 1. januar. Og sådan noget med, at EU derude siger et eller andet, og at andre lande gør noget andet, har en betydning.

Vi lever ikke i en lille gopleverden, hvor vi ikke skal forholde os til, hvad EU siger, og hvad der sker i andre lande.

Det er de samme prognoser, vi bruger, som alle andre, og de er blevet lavet om. Det er de alle steder, det er de sådan set også i de lande, der ligger omkring os, og hvor man har været nødt til at ændre på de her forhold. Det gælder både Sverige, Storbritannien og Tyskland, de lande, der er omkring os, fordi gældskrisen i Europa desværre har været langt mere alvorlig, end vi forventede, og end vores naboer forventede.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 13:18

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tillykke med formandskabet i Finansudvalget. Jeg er glad for, at den nye formand for udvalget gerne vil holde hånden under beskæftigelsen. Det er der også nogle gode tiltag til i finansloven, og det er jo en af grundene til, at vi laver finanslov sammen.

Men jeg synes, der mangler noget, så jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren har en plan for, hvordan regeringen vil skabe arbejdspladser til ca. 35.000 mennesker i løbet af 2013. Og når jeg spørger, er det jo, fordi det p.t. er det antal ledige a-kassemedlemmer, der risikerer at falde ud af dagpengesystemet, fordi regeringen holder fast i de forringelser, som VK-regeringen gennemførte med De Radikales støtte. Så er der en plan for at skabe 35.000 nye, rigtige, levende arbejdspladser til de mennesker?

Kl. 13:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:19

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen hr. Finn Sørensen kender jo de initiativer, som regeringen har sat i værk. Nogle af dem er lavet i samarbejde med Enhedslisten, og det er vi rigtig glade for.

Der er stadig væk – og jeg er ked af at gentage mig selv – to spor, vi er nødt til at følge i den her økonomiske debat. Vi er nødt til at føre en ansvarlig økonomisk politik, så der er tillid til dansk økonomi, for det er alfa og omega for, at vi overhovedet kan få et råderum til at holde hånden under og skubbe på dansk økonomi, investere i velfærd, som er de ting, vi gør på det her års finanslov inden for den meget begrænsede ramme, vi har. Hvis tilliden til dansk økonomi forsvinder, forsvinder der langt, langt flere job ud af Danmark, og det kan gå rigtig hurtigt. Derfor er vi nødt til at holde en meget ansvarlig linje, og det står jeg fuldt og helt bag.

Så har vi sat gang i de økonomiske initiativer, der gør, at vi skaber 20.000 job i 2013, og vi har en akutupakke, som gør, at vi sætter målrettet ind over for de ledige, der er ledige nu, og dem, som står til at falde ud af dagpengesystemet, og som er dem, hr. Finn Sørensen hentyder til.

Det er i gang. Det arbejde skal følges tæt, og det skal udvikle sig, men det er i fuld gang.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 13:20

Finn Sørensen (EL):

De ca. 35.000, jeg nævnte, er jo de personer, som der p.t. ikke er en løsning for. Jeg kan forstå, at ordføreren ikke har nogen konkret plan

for, hvordan man skaber arbejdspladser til dem. Men var det så ikke rimeligt, at hvis vi ikke kan skaffe job, så holder vi hånden under dem, som ordføreren selv sagde tidligere, nemlig ved at sikre, at de kan få dagpenge, hvis vi ikke kan skaffe dem et job? Og er det noget, ordføreren vil arbejde videre på sammen med Enhedslisten?

Kl. 13:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:21

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Dagpengereformen står ved magt, og den er jeg glad for og tilfreds med. Det er også den, der sikrer, at vi har og fører en ansvarlig økonomisk politik i Danmark, og at der er tillid til dansk økonomi. Og nej, jeg går ikke ind for borgerløn i Danmark.

Kl. 13:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 13:21

Ole Birk Olesen (LA):

Den radikale ordfører nævner jo ganske korrekt, at der er et forventet underskud på de offentlige finanser i 2013 på 46 mia. kr.

Nu er det jo sådan, at hvis man gerne vil gøre noget ved, at der er underskud på de offentlige finanser, skal man lade være med at bruge så mange penge. I 2012, altså i år, forventes det, at kommunerne bruger 8 mia. kr. mindre, end de ellers har gjort, og det er jo sådan set positivt – jeg tror måske, at ordføreren nikker.

Men man kan forstå på ordførerens partileder, at det faktisk er et meget stort problem, at kommunerne i 2012 har brugt færre penge, end regeringen havde håbet på, selv om det jo betyder, at underskuddet på de offentlige finanser i 2012 er mindre, end det ellers ville have været. Der taler vi om et underskud på over 70 mia. kr., som altså bliver mindre, fordi kommunerne bruger færre penge. Hvorfor problematiserer De Radikale det?

Kl. 13:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:22

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Regeringen har lagt en plan for at nedbringe underskuddet, sådan at vi rammer en balance i 2013. Når kommunerne nu har brugt 8 mia. kr. mindre end budgetteret, er der jo noget velfærd, som vi ikke har været i stand til at løfte.

Der er også nogle job, som skulle kunne være skabt derude. Derfor havde vi da gerne set, at de overholdt budgetterne. Det har de gjort, det er rigtig fint, men vi havde også gerne set, at de ikke havde været helt så forsigtige, fordi der også er mange job, der er gået tabt på den konto.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Birk Olesen for anden korte bemærkning.

Kl. 13:23

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg har altså ikke lagt mærke til, at der er store demonstrationer ude foran vinduerne af folk, der kræver mere velfærd, i de her år. Det virker, som om folk er udmærket tilfredse med det, de får fra det offentlige.

Er det så De Radikale meget magtpåliggende, at de skal have for 8 mia. kr. mere? Og hvis det handler om at skabe job, er det så De Radikales opfattelse, at man skaber job i Danmark ved at øge de offentlige udgifter?

Kl. 13:25

Det må det jo være, siden man beklager, at der er færre offentlige udgifter, og hævder, at det er årsagen til, at man ikke skaber job nok.

Jamen hvad så? Så lad os dog øge de offentlige udgifter med 100 mia. kr., hvis vi skal følge De Radikales recept, men kan det virkelig være rigtigt?

Kl. 13:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:23

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg tror trods alt, at ordføreren kender radikal økonomisk politik godt nok til at vide, at det ikke er den vej, som vi ønsker at gå.

Der er to ting, vi skal opfylde. Vi skal føre en ansvarlig økonomisk politik, og vi skal skubbe på dansk økonomi, sådan at vi får skabt nogle flere job, meget gerne i den private sektor. Men vi har også et ønske om at holde et velfærdsniveau, vi har et ønske om, at vores skoler har ordentlige lærere og det fungerer, at vores børnehaver har nok pædagoger. Det har vi også et ønske om i Det Radikale Venstre.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Mike Legarth. Værsgo.

Kl. 13:24

Mike Legarth (KF):

Ordføreren taler om ansvarlighed, og ordføreren taler om, at Det Radikale Venstre har påtaget sig et ansvar ved at sidde med i den her regering. Må jeg henlede opmærksomheden på, at da vi talte om konsekvenserne ved at indtræde i en regering efter et valg, bad vi her i salen om nogle forudsætninger fra Det Radikale Venstres side, og da fik vi en klar tilkendegivelse om, at man ikke ville medvirke til noget, der hævdede skatter og afgifter for erhvervslivet, og at man ikke ville være med til at hæve omkostningerne for virksomhederne.

Nu har man altså lavet en finanslov, hvor man er afhængig af Enhedslisten – Enhedslisten, der vil statsliggøre samtlige virksomheder og vil omdanne os andre til at skulle modtage en borgerløn, der hviler på et kommunistisk grundlag. Synes man, at det er ansvarlighed?

Kl. 13:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:25

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Jeg mindes, at da hr. Mike Legarth spurgte den socialdemokratiske ordfører om det samme, fik han også det svar – bare for nu lige at minde om det – at 65 pct. af de skatter og afgifter, der er gældende fra 2010 til 2014, er indført af VK.

Jeg glæder mig i øvrigt over, at vi, regeringen sammen med V og K, har gennemført en skattereform, der letter skatten på arbejde markant for alle danskere.

Kl. 13:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for sin anden korte bemærkning.

Mike Legarth (KF):

Så fik jeg ikke noget svar på spørgsmålet, men sådan er retorikken jo desværre ofte her i Folketingssalen.

Med hensyn til skattepolitik vil jeg sige, at jeg håber, at ordføreren og jeg er fuldstændig enige om, at der er ét parti i det her Folketing, der kan defineres som skattelettelsesparti nr. 1, og at det er Det Konservative Folkeparti. Den dagsorden har vi forfulgt fra dag et. Er der flertal, slår vi til, og så skaber vi det. Så har vi lavet nogle samarbejdsaftaler, hvor der er nogle andre konsekvenser.

Men nu diskuterer vi jo finansloven, og hvad står der i den? Først laver man skattestigninger med Enhedslisten, så laver man en fornuftig skattereform med os, og så laver man skattestigninger med Enhedslisten igen. Det var ikke det, vi havde hørt fra Det Radikale Venstre. Det er et brud på det, man havde lovet. Og er det ansvarlighed?

Kl. 13:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:26

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg konstaterer alene, at ét måske nok er, hvad man siger og står for, noget andet er, at jeg da også kender Det Konservative Folkeparti som et parti, der ofte og tit taler om lavere skatter og måske i ringere grad taler om, hvordan de skal finansieres.

Faktum er, at fra 2010 til 2014 kommer 65 pct. af de skatter, vi indfører, fra VK-regeringen. Og jeg er en stærk tilhænger af at lette skatten på arbejde, sådan som vi har gjort det sammen med V og K. Det er jeg godt tilfreds med.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste i talerrækken er hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:27

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Nu var ordføreren fra Radikale Venstre flere gange inde på initiativer over for de ledige og på, at man skal lave forskning for bedre at kunne skabe arbejdspladser osv. osv. Det er udmærkede ting, og dem er jeg meget enig i.

Men er det ikke bedre, at de høje skatter og mange skatter og afgifter, der er lagt på erhvervslivet i det år, regeringen har siddet, bliver sat ned, og at man får skabt nogle bedre rammebetingelser for erhvervslivet, således at de mange arbejdspladser, som er blevet skubbet ud af landet, kan blive i Danmark – altså at man satser på almindelige rammebetingelser frem for alle disse nødløsninger?

Kl. 13:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:27

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Må jeg minde om, at Venstre indførte fedtskatten, Venstre indførte multimedieskatten, og Venstre indførte iværksætterskatten. Vi afskaffede fedtskatten, multimedieskatten, iværksætterskatten og den sukkerafgift, som var planlagt, samt en række andre. Så jeg tror nok, at vi har været med til at give lettelser.

Ordføreren har fuldstændig ret i, at det er vigtigt med nogle ordentlige rammebetingelser for erhvervslivet. Dem er regeringen opmærksom på. Vi har netop afskaffet de skatter og afgifter, som Venstre selv var med til at indføre.

- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Spørgeren for den anden korte bemærkning.
- Kl. 13:28
- Flemming Damgaard Larsen** (V):
Nu er det således, at siden regeringen trådte til, er skatter og afgifter her i Danmark steget med mere end 6 mia. kr. Det er jo ekstra byrder på det danske erhvervsliv, og det har været med til at skubbe arbejdspladser ud af Danmark, produktionsarbejdspladser og handelsarbejdspladser flytter syd for grænsen.
Kan ordføreren ikke se, at det er en helt gal linje at forfølge?
- Kl. 13:28
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.
- Kl. 13:28
- Sofie Carsten Nielsen** (RV):
Når man afskaffer skatter og afgifter, skal man jo finansiere dem, det ved ordføreren alt om.
Regeringen har finansieret afskaffelsen af fedt- og sukkerafgiften, og Venstre, ved jeg, ville så sent som i går i Folketingssalen gerne være med til at afskaffe de her afgifter, men ville ikke være med til at finansiere det.
Det er jo et vilkår i dansk politik, i særdeleshed når man sidder i regering, at man skal være med til at finansiere de skatter og afgifter, man vil afskaffe.
- Kl. 13:29
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Den næste spørger i spørgerrækken er fru Anni Matthiesen, værsgo.
- Kl. 13:29
- Anni Matthiesen** (V):
Tak. Ordføreren sagde i sin tale, at den her finanslovaftale for 2013 simpelt hen ville sikre, at nu kom danskerne trygt igennem krisen. Det er store ord, og jeg må sige, at jeg gerne vil spørge ordføreren, hvorfor danskerne skulle have tillid til, at det så kunne lykkes den her gang.
- Kl. 13:30
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.
- Kl. 13:30
- Sofie Carsten Nielsen** (RV):
Jeg mindes, at det, jeg sagde, var, at den her finanslov er et skridt på vejen til det Danmark, jeg gerne vil have at mine børn vokser op i. Det er den, fordi den følger de to spor, som er helt afgørende for Radikale Venstre. Vi fører en meget ansvarlig økonomisk politik, sådan at internationale investorer og udlandet har tillid til os. Det er helt afgørende for at bevare job i Danmark at holde den linje, og den gør også, at både udlandet og forhåbentlig også virksomheder, forbrugere og borgere får tillid til, at nu er der en klar linje, nu er økonomien tryk, og nu kan man godt begynde at investere igen.
- Kl. 13:30
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Spørgeren for den anden korte bemærkning.
- Kl. 13:30
- Anni Matthiesen** (V):
Netop tillid er også et af de ord, som ordføreren har sagt rigtig mange gange. Jeg synes jo mere, det tyder på, at der er mistillid til den politik, som regeringen fører. Hvis man kigger uden for de her tykke mure, kan man jo betragte danskerne og se de danske virksomheder faktisk være utrygge og nervøse. Dermed beholder de jo ligesom også pengepungen i lommen, og de anvender ikke deres opsparinger til at investere i nyt. Kunne det tænkes, at det måske var den politik, regeringen fører, som gav mistillid?
- Kl. 13:31
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.
- Kl. 13:31
- Sofie Carsten Nielsen** (RV):
Jeg synes, at det er store ord i en meget svær tid, en tid med fokus på økonomi, hvor prognoserne bliver lavet om i alle lande omkring os, fordi gældskrisen i Europa har været og fortsat er ret alvorlig. Det bliver der handlet på nu. Det bliver der taget initiativer til at gøre op med. Men det er jo ikke noget, Danmark alene kan ændre.
Jeg tror, at den måde, man genskaber tillid og tryghed på, er ved at føre en meget ansvarlig økonomisk politik, så alle kan se, at Danmark er en sikker havn. Det er derfor, at renten er så lav. Det skal den blive ved med at være, og det gør den kun, hvis vi fortsat arbejder på at holde en meget ansvarlig økonomisk politik og samtidig bruger det råderum, som er lille, men som vi har skabt, til at skubbe på dansk økonomi.
- Kl. 13:32
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Den næste i rækken til en kort bemærkning er fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.
- Kl. 13:32
- Karina Adsbøl** (DF):
Jeg vil starte med at sige tillykke med den nye post. Det var jo en helt uddannelsestale, vi hørte fra ordføreren, men jeg er glad for, at ordføreren fik med, at det også handler om mennesker.
Der står jo i regeringsgrundlaget, at regeringen lægger vægt på at begrænse uligheden og sikre, at alle har lige muligheder. Det får mig til at vende tilbage til skatteaftalen og til det, at et flertal i Folketinget har vedtaget en skattereform, som betyder, at førtidspensionister, herunder tusindvis af mennesker med et handicap, bliver ramt og mister op mod 10.000 kr. i 2023. Mener ordføreren ikke, at det er et bedrøveligt signal at sende til samfundets sårbare borgere, at de skal betale for de skattelettelser, som regeringen indfører med den her skattereform?
- Kl. 13:33
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.
- Kl. 13:33
- Sofie Carsten Nielsen** (RV):
Det var svært at høre en del af det, som spørgeren sagde, for der var lidt knas med mikrofonen, men jeg prøver at genkalde mig det.
- Kl. 13:33
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Hvis ordføreren har brug for det, får vi spørgsmålet gentaget. Vil spørgeren gentage spørgsmålet?
- Kl. 13:33
- Karina Adsbøl** (DF):
I regeringsgrundlaget står der, at regeringen lægger vægt på at begrænse uligheden og sikre, at alle har lige muligheder. Skatteaftalen gør så, at flere mennesker, der er udviklingshæmmede, og menne-

sker med et handicap og førtidspensionister bliver ramt af skattereformen.

Kl. 13:36

Jeg vil godt citere Sytter Kristensen fra LEV, som har sendt et brev til Folketinget, hvori hun skriver, at de mest udsatte skal betale for skattelettelserne. I forlængelse af det vil jeg spørge ordføreren, om ordføreren mener, at det er social lighed, at de mest udsatte i forbindelse med skatteaftalen skal betale for skattelettelser. Er der efter ordførerens mening social lighed?

Kl. 13:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:34

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er rigtig glad for den skattereform, som vi har vedtaget med et bredt flertal i Folketinget, nemlig sammen med V og K. Den er jeg rigtig glad for, fordi den letter skatten på arbejde, og det, der skal til i Danmark, hvilket Dansk Folkeparti i øvrigt efterlyste lige før, er, at vi skaber arbejdspladser, og at vi skaber vækst. Det betyder sammen med den række af sociale tiltag, som vi tager inden for det råderum, vi har, at vi skaber et bedre samfund og har råd til velfærd i Danmark. Det er den eneste måde til også at få råd til at tage hånd om de socialt udsatte.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 13:35

Karina Adsbøl (DF):

Jamen så forstår jeg ordførerens svar således, at ordføreren mener, at det er rimeligt, at de mest udsatte mennesker med et handicap og førtidspensionister skal betale for skattereformen. Det er det, ordføreren står og siger. Det mener ordføreren er rimeligt.

Så må jeg høre: Mener ordføreren så, at det er rimeligt at øge brugerbetalingen for mennesker, der er ramt af handicap? Det drejer sig om høreapparatbehandling, øget brugerbetaling til befordringsgodtgørelse, som regeringen også fjerner med et forslag, plus det, at man samtidig vil stramme tilkendelseskriterierne for 10 mio. kr. Er det social lighed?

Kl. 13:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Vi er nødt til at se på alle de forskellige ordninger, vi har.

Fru Karina Adsbøl og jeg var selv med i de forhandlinger, der handlede om høreapparater. Der er tilfældet jo det, at vi i dag giver et offentligt tilskud som på det nærmeste overbetaler høreapparatproducenter inden for det private, fordi priserne i det offentlige er blevet markant lavere. Inden for det offentlige kan vi indkøbe høreapparater til en langt lavere pris end det meget store tilskud, vi giver til private høreapparatproducenter.

På den måde er der jo ikke tale om mere social ulighed. Der er tale om, at vi gør det mest fornuftige, nemlig mindsker tilskuddet på et tidspunkt, hvor vi faktisk er i gang med at overbetale private høreapparatproducenter.

Kl. 13:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste i spørgerrækken er hr. Per Clausen, Enhedslisten. Værsgo.

Per Clausen (EL):

Jeg blev meget glad, da jeg hørte hr. Mike Legarth stille spørgsmål her, for jeg kan se, at Det Konservative Folkeparti fortsætter sin ihærdige indsats for at gøre Enhedslistens synspunkter kendte. Og det går jo rigtig godt med det. Det går lidt ringere med at finde opbakning til Det Konservative Folkeparti, men fortsat endelig med det; tak for hjælpen.

Jeg skulle jo også stille spørgsmål til fru Sofie Carsten Nielsen, og jeg vil bare stille et enkelt spørgsmål.

Ordføreren kritiserede VK-regeringen for ikke at tilpasse den økonomiske politik til konjunkturerne, og det kan jo være rigtig nok, men hvordan kan det så være udtryk for en rigtig klog og ansvarlig økonomisk politik at ignorere, at konjunkturerne ser helt anderledes ud, end man forudsatte? Altså, Økonomisk Redegørelse er kommet, og af den fremgår det klart, at man har minusvækst i stedet for plusvækst i år, og at arbejdsløsheden næste år bliver meget større, end man havde forventet.

Ville det ikke, hvis man nu skulle følge fru Sofie Carsten Niensens ellers gode råd til V og K, føre til, at man faktisk var nødt til at føre en anderledes politik end den, man indtil nu har syntes var den rigtige?

Kl. 13:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:37

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det er på ingen måde for at være polemisk, at jeg alligevel kommer til at gentage mig selv, men det handler om de her to spor: Vi er nødt til at føre en stram, ansvarlig økonomisk politik, for at der er tillid til dansk økonomi. Derfor har vi et meget begrænset råderum. Det råderum skaber vi os kun ved at føre en ansvarlig økonomisk politik, sådan at vi overholder EU's henstilling i 2013. Inden for det råderum skubber vi på dansk økonomi, der tager vi en række af de initiativer, som ligger i den her finanslov, og som Enhedslisten har været med til at tage ansvar for. Og tak for det.

Kl. 13:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 13:38

Per Clausen (EL):

Den finanslov, vi aftalte for 2012, var det meningen skulle skabe øget beskæftigelse, sætte gang i økonomien. Der er jo ikke kommet gang i økonomien. Taler det så ikke for, at man, når man overvejer, hvilken politik man skal føre i 2013, måske skulle skrue lidt på et par enkelte haner? Eller er det sådan, at Det Radikale Venstre i virkeligheden er ligeglad med konjunkturudviklingen, bare man kan føre en stram økonomisk politik og nogle flere tusinde mennesker kan falde ud af dagpengesystemet?

Kl. 13:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:39

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes, at man skal være meget varsom med at skyde andre noget i skoene, f.eks. at de har mindre empati, end man selv går rundt med.

Vi er, kan jeg love ordføreren, mindst lige så interesserede i at få folk i arbejde, som ordføreren er. Det skal der på ingen måde herske tvivl om. Vi har bare forskellige syn på, hvordan man løser den ud-

fording. Det tror jeg heller ikke der behøver at være nogen tvivl om. Men der er ikke forskel på vores ønsker om at få folk i arbejde, det håber jeg ordføreren blev klar over i forbindelse med min ordførertale.

Man kan ikke bare åbne for sluserne, for så forsvinder tilliden til dansk økonomi. Og det er vigtigt for Radikale Venstre og for regeringen, at tilliden til dansk økonomi bevares, for det er måden at fastholde arbejdspladser i Danmark på.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste i spørgerrækken er hr. Kristian Jensen, Venstre. Værsgo.
Kl. 13:40

Kristian Jensen (V):

Ordføreren startede med en lang historisk belæring om, hvad der var sket, og jeg frygtede på et tidspunkt, at det var det eneste, vi ville høre om, men så slog ordføreren over i den sædvanlige gang selvros om, hvor stærk en finanslov det er.

Set i lyset af, at der, mens vi har diskuteret finansloven, er kommet endnu et bevis på, at beskæftigelsen falder, både i den private sektor og i den offentlige sektor, synes jeg, at det er sørgeligt, at finansloven ikke lægger op til, at der reelt kommer vækst i beskæftigelsen igen, men at man i stedet lægger op til, at der skal være stigende ledighed og fald i beskæftigelsen.

Hvis man tager skattereformen med VK ud, og hvis man ser i øjnene, at den lettelse af afgifterne, som ordføreren var så glad for, bliver finansieret fuldt ud af skatteyderne igen, hvad er der så egentlig til erhvervslivet i den finanslov, vi diskuterer her, bortset fra de 2 mia. kr. i stramninger, som regeringen lagde op til, allerede da man præsenterede finansloven i august måned?

Kl. 13:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:41

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er godt klar over, at Venstres ordfører gerne vil tage de lettelser og afgifter ud af regnestykket, som regeringen netop har gennemført, men de er jo med til at lette byrderne for erhvervslivet. Afskaffelsen af fedtskatten og afskaffelsen af sukkerafgiften er jo med til at gøre det nemmere for dansk erhvervsliv. Det har vi set klare beviser på fra Landbrug & Fødevarer, der i øvrigt med ordførerens tidligere partifælle roser afskaffelsen af de her afgifter, fordi de gør en forskel for dansk erhvervsliv.

Så har vi den ramme, vi har. Vi skal føre en ansvarlig økonomisk politik. Vi skal også skubbe på dansk økonomi, så vi holder hånden under beskæftigelsen. Det giver et meget lille råderum, og det er det, vi har at operere inden for.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 13:42

Kristian Jensen (V):

Når man finansierer afgiftslettelser med skattestigninger, skriver Finansministeriet selv i budgetredegørelsen, at arbejdsudbuddet stort set er nul. Der er altså ikke nogen virkning af det. Man får ikke nogen øget vækst og velstand i Danmark.

Hvad er det så, der med ordførerens egne ord skubber til dansk økonomi, altså skubber i den rigtige retning? Når man kigger på det, kan man se, at der er øgede omkostninger for virksomhederne, det er 2 mia. kr., man tager fra virksomhederne. Og det er derfor, man

kommer til at opleve, at beskæftigelsen falder og ledigheden stiger næste år, alt sammen lagt frem i regeringens egne publikationer.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Når man letter byrderne for erhvervslivet, så skal man finansiere den lettelse. Det er det, regeringen har gjort ved at afskaffe fedtafgiften og sukkerafgiften. Det er blevet rost af dem i dansk erhvervsliv, der modtager det her.

Det er rigtigt, at det skal finansieres, og det gør regeringen. Der er et meget lille råderum fremover til at tage ansvar og skubbe på. Vi har sat gang i en række initiativer, f.eks. et investeringsvindue, frem til udgangen af 2013, der gør det lettere for virksomheder at investere og afskrive. Det er nogle af de initiativer, vi har sat gang i, for at holde hånden under beskæftigelsen.

Vi er også interesserede i at holde velfærden i udvikling og ikke at skære der. Når man afskaffer afgifter og skatter, skal det finansieres.

Kl. 13:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste ordfører for en kort bemærkning er hr. Frank Aaen fra Enhedslisten.

Kl. 13:43

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg siger tak for, at jeg før kunne høre, at Det Radikale Venstre bekymrer sig om beskæftigelsen og gerne vil have mere beskæftigelse. Hvis jeg skal være helt ærlig, har jeg været lidt i tvivl, om det er Det Radikale Venstres politik, men det er jeg så blevet belært om at det er.

Nu kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad man har tænkt sig at gøre for at få flere i beskæftigelse, når de prognoser, der nu er lagt frem, viser, at det går rigtig skidt.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Regeringen har en 2020-plan, og sammen med Enhedslisten har vi en finanslov, der fremrykker investeringer og åbner et investeringsvindue som følge af skattereformen, altså alle de initiativer, vi har taget ad det ene spor, og som skubber på økonomien og holder hånden under beskæftigelsen. Det vil, sådan som prognoserne trods alt ser ud nu, skabe job, sådan at ledigheden om et år er lavere end i dag. Det er de prognoser, vi har at forholde os til nu. Det er jeg glad for.

På den anden side er vi nødt til at holde en meget ansvarlig linje for ikke at miste flere job. Måden er at holde renten lav, det er meget afgørende for en lille, åben økonomi som den danske.

Kl. 13:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 13:45

Frank Aaen (EL):

Nu har man jo lavet sådan nogle prognoser gennem årene, hvor det har været lidt op og ned. Altså, man kan sige, at prognoserne viser, at arbejdsløsheden er uændret høj, og man kan oven i købet se i re-

geringens egen prognose, at beskæftigelsen falder. Det er jo sådan set beskæftigelsen, vi lever af – det er jo ikke, hvor mange der er arbejdsløse, men hvor mange der er i arbejde, vi lever af.

Beskæftigelsen falder både i 2012, 2013 og 2014. Og derfor spørger jeg igen, hvad man har tænkt sig at gøre for at få sat gang i noget mere beskæftigelse.

Kl. 13:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:45

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Vi har taget de initiativer, der skubber på økonomien og skaber 20.000 nye job i 2013. Herefter skulle det gerne vende, sådan at ledigheden om et år er lavere, end den er i dag. Og jeg er da glad for, at ordføreren på den ene side ikke længere betvivler Radikale Venstres ønske om at få flere i beskæftigelse – det ville da også være mærkeligt, hvis han gjorde det.

På den anden side betvivler jeg i hvert fald ikke ordførerens reelle ønske om at få flere i beskæftigelse, altså at mennesker ikke skal være ledige, men netop skal kunne bidrage til samfundet, og at han mener, at det er det bedste, og at det er det, de fleste rigtig gerne vil.

Så jeg håber, at det kan være gensidigt fremover, for det giver en mere konstruktiv debat.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er fru Jane Heitmann fra Venstre. Værsgo.

Kl. 13:46

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg noterede mig for kort tid siden, at ordføreren med hensyn til akutjob brugte en vending, der lød lidt i retning af, at regeringen har sat målet ind over for ledige. Ordføreren er naturligvis velkommen til at korrigere mig, hvis jeg ikke citerer korrekt.

I forgårs kunne vi læse i avisen, at man i Region Midtjylland har 75 opslåede akutjob, og at de 2 af dem rent faktisk er gået til de mennesker, de her akutjob var tiltænkt. Kunne ordføreren ikke lige forklare os alle sammen, hvori den målrettede indsats helt præcis består?

Kl. 13:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:47

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Regeringen har indgået en aftale med arbejdsgiverne om at oprette 12.500 akutjob. 25 pct. af de job er i dag blevet oprettet, og det synes jeg er en meget god udvikling, som skal fortsætte og som vi skal holde øje med. Det er der ingen tvivl om.

Når jeg talte om en målrettet indsats, talte jeg om de 600 mio. kr., der er afsat til målrettede uddannelsesforløb her i det første halvår af 2013, hvor man netop kan hjælpe de ledige eller de mennesker, der er i fare for at falde ud af dagpengesystemet, med et konkret uddannelsesløft, et konkret kursus – noget, der gør, at lige præcis de bliver i stand til at få et arbejde.

Kl. 13:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 13:48

Jane Heitmann (V):

Jeg har i hvert fald noteret mig, at ordføreren er enig i, at 2 besatte job ud af 75 mulige langtfra er en målrettet indsats.

Jeg bliver nødt til at spørge lidt i forlængelse af indlægget fra Enhedslisten før. Jeg hørte fra Enhedslisten, at det jo er så rigtigt, at det er beskæftigelsen, vi lever af. Kunne ordføreren ikke uddybe og helt præcis fortælle, hvordan det er, vi skal leve af beskæftigelsen med de arbejdsløshedstal, som vi ser nu, og som jo er rekordhøje.

Kl. 13:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:48

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Vi skal have flere i arbejde, og det skal vi ved at følge den linje, som regeringen har lagt. Vi skal føre en ansvarlig økonomisk politik, som giver tillid til dansk økonomi, så man vil investere i Danmark og sætte sine penge her. Danmark er en sikker havn. Det gør, at renten er lav, og det gør, at mange arbejdspladser bliver i Danmark, det er op mod 40.000 indtil nu. Det skal vi være rigtig glade for. Så skal vi skubbe på dansk økonomi inden for det meget begrænsede råderum, vi har, så vi holder hånden under beskæftigelsen og derigennem skaber flere job.

Kl. 13:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:49

Joachim B. Olsen (LA):

Regeringen snakker meget om, at vejen til vækst er uddannelse, og den har opsat en målsætning om, at 95 pct. af en årgang skal have en ungdomsuddannelse, og at 50 pct. skal have en videregående uddannelse.

Nu er ordføreren blevet finansordfører, og ifølge Finansministeriet vil effekten af at nå denne målsætning betyde, at beskæftigelsen reduceres med 9.000 frem mod år 2020, og at de offentlige finanser forværres med 4,5 mia. kr. frem mod år 2020. Først i år 2040 kommer der en lille positiv effekt på 2.000 flere i beskæftigelse, og i 2060 er beskæftigelsen som konsekvens af opfyldelsen af den her uddannelsesmålsætning steget med 9.000 personer. Samlet set vil den bidrage til at øge væksten med 0,02 pct.

I stedet for at putte flere penge i uddannelse, ville det så ikke – for et rationelt parti som De Radikale – være bedre at bruge pengene på at sænke skatterne for virksomhederne? Det ville faktisk have en langt større positiv effekt på beskæftigelsen fremadrettet, specielt på lang sigt, i Danmark.

Kl. 13:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg husker godt hr. Joachim B. Olsens spørgsmål fra førstebehandlingen af finansloven, og jeg må sige, at jeg endnu en gang tænker, at det nærmest lyder, som om hr. Joachim B. Olsen har en helt bespottende holdning til mere uddannelse. Det overrasker mig noget, at man er imod mere uddannelse.

Det kan betale sig at investere i uddannelse. Det er det, som det samlede danske erhvervsliv efterspørger. I dag i Børsen er det netop det, som erhvervslivet erkender: Ja, der er rigtig gode vilkår i Dan-

mark, bl.a. fordi vi har et så godt uddannelsessystem. Vi kan hente dygtige medarbejdere lige ind i virksomhederne. Vi har en så god forskning i Danmark, at vi er med til at udvikle nye ideer hele tiden. Vi skal leve af uddannelse i fremtidens Danmark, også selv om det kræver netop en investering, men det er det, vi skal leve af.

Kl. 13:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Taleren for en anden kort bemærkning.

Kl. 13:51

Joachim B. Olsen (LA):

I Liberal Alliance har vi intet imod uddannelse. At man har en veluddannet arbejdsstyrke, er en vigtig forudsætning for vækst. Men det er ikke det, jeg spørger ind til.

Ordføreren er finansordfører, og jeg spørger ind til det svar, der er kommet fra Finansministeriet, om effekterne af at nå målsætningen om, at 50 pct. skal have en videregående uddannelse og 95 pct. af en årgang skal have en ungdomsuddannelse. Der er effekterne altså, at engang i 2060 er der kommet 9.000 flere i beskæftigelse, og at det bidrager til væksten frem mod 2060 med 0,02 pct.

I Det Radikale Venstre bryster man sig af at være et rationelt parti, der lytter til økonomer osv. Så spørger jeg: I stedet for at gå benhårdt efter den her målsætning ville det så ikke være mere rationelt at bruge nogle af pengene på at få nedsat skatterne i dette land, for det ville have en langt, langt større positiv effekt på beskæftigelse, specielt på lang sigt, i Danmark?

Kl. 13:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:52

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Uddannelse er en investering. Det tror jeg ikke at nogen af os kan være i tvivl om. Der skal prioriteres benhårdt for at kunne investere i uddannelse. Det *koster* penge. Det koster penge, og det tager for en periode mennesker ud af et arbejdsmarked, de kunne have været på som ufaglærte, og gør dem veluddannede og i stand til at bidrage til Danmarks vækst og beskæftigelse på et langt højere niveau. Det findes der masser af analyser af, som hr. Joachim B. Olsen også kender alt til.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste i talerrækken er Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:53

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er jo dejligt at høre ordføreren udtale, at der næste år kommer 20.000 nye job. Så tænker jeg, at det jo må være kickstarten, der så dan lige pludselig overraskende går i gang og får en kæmpe effekt, og det er vældig dejligt.

Mens vi venter på det, har man jo også lavet nogle foranstaltninger for de mennesker, der ryger ud af dagpengesystemet, den berømtmelige akutjobordning. Før hørte jeg ordføreren sige, at der jo er en aftale om, at der skal være 12.000 job, og at der allerede var oprettet 25 pct. af dem.

Det er muligt, at de er opslået, altså, der er jo bl.a. opslået stillinger som overlæger, selv om der ikke er nogen ledige overlæger. Men jeg vil gerne høre, hvordan ordføreren forholder sig til, hvis der nu ikke reelt kommer nogle job ud af det her, hvis der reelt ikke er nogen, der bliver ansat i de her akutjob?

Én ting er, at vi får 12.000 job opslået, en anden ting er, at det jo ligesom ikke giver nogen løsning på noget som helst, hvis der ikke er nogen, der rent faktisk kommer i job. Så hvordan får vi dem i job derude?

Kl. 13:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:54

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er enig med ordføreren i, at det ikke er forbudt at tænke sig om, når man slår akutjob op. Det gælder de berømte overlægestillinger. Men der er slået over 3.000 akutjob op. Nu skal den pakke lige have tid til at virke. Regeringen har indgået en aftale med arbejdsgiverne. Jeg går ud fra, at de arbejdsgivere også er forpligtet og føler sig forpligtet af den aftale. Så derfor skal vi se, hvordan den aftale nu virker.

Hvordan vi så ellers skaber job, handler om de andre ting, som jeg taler om. I en meget, meget svær økonomisk tid, som præger hele Europa, skal vi føre en ansvarlig økonomisk politik, så der er tillid til dansk økonomi. Det er måden at bevare job i Danmark og i øvrigt som grundlag for fremtidig vækst og velfærd, og samtidig skal vi skubbe på dansk økonomi, sådan at vi holder hånden under beskæftigelsen.

Kl. 13:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl for anden korte bemærkning.

Kl. 13:55

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Selvfølgelig skal vi stole på, at når folk har indgået aftaler, bliver de også til noget. Men jeg sidder også i en kommunalbestyrelse, hvor vi skal prøve at skabe nogle akutjob, og vi kan jo dårligt sige til de ledere, vi har rundtomkring, at de ikke skal ansætte nogen, der er velkvalificerede til de her job.

Det fører faktisk i praksis til, at det godt kan være, at vi proforma kan opslå alle job som akutjob, men i virkelighedens verden bliver der altså ikke rigtig ansat nogen i de her job.

Så vil jeg gerne vide, om regeringen så vil gå ud og sige, at det skal vi. Skal vi tage de dårligste og ansætte i de her job? Eller hvad vil man gøre, når det nu viser sig om et par måneder, at der rent faktisk overhovedet ikke er nogen, der er ansat i akutjob?

Kl. 13:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:56

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes, at jeg svarede ordføreren lige før, at det ikke er forbudt at tænke sig om, når man slår akutjob op. Det er det ikke for dem, der slog et overlægejob op, og det er det heller ikke i hr. Jens Henrik Thulesen Dahls kommunalbestyrelse. Det håber jeg da at ordføreren vil tage med i betragtning. Selvfølgelig skal job ikke besættes med folk, der ikke er kvalificerede til de job. Det har aldrig været meningen.

Nu skal reformen have lov at virke. De er i gang med at blive opslået. Der er over 3.000 job, der allerede er opslået i forbindelse med ordningen. Vi har tid endnu til det. Vi har aldrig på noget tidspunkt påstået, at hver og en skulle ansættes i et akutjob.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi er nået til den sidste spørger i den her omgang, og det er hr. Hans Andersen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:57

Venstre i 00'erne. Den her regering har gennemført flere reformer på 14 måneder, end VK gennemførte i de 10 år.

Jeg er rigtig glad for, at Venstre viser sig villig til at lave en kontanthjælpsreform med regeringen. Jeg er sikker på, at det skal vi nok nå.

Kl. 13:57

Kl. 14:00

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg synes, at ordføreren på enkelte strækninger får malet sådan et meget lyserødt billede af, hvordan det går med dansk økonomi. For fakta er – og det kan man læse i Økonomisk Redegørelse – at økonomien jo skrumper i år med 0,4 pct. Næste år vil vi have en BNP-vækst på 1,2 pct., og det betyder jo altså, at beskæftigelsen falder. Man kunne jo, når man lytter til debatten komme lidt i tvivl, men den falder faktisk med 12.000 personer i år og næste år med yderligere 2.000 personer.

Så med hensyn til det at holde hånden under beskæftigelsen – et udtryk, som ordføreren brugte tidligere – har jeg svært ved at se det ske. Hvor er det så, at væksten i det private erhvervsliv er næste år? Hvor mange ekstra job bliver der skabt i den private sektor næste år?

Kl. 13:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:58

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes faktisk, jeg brugte en del af min ordføretale på at understrege, at der ikke er noget som helst lyserødt over den økonomiske situation, som vi er i nu. Jeg synes, at jeg selv har fremlagt meget nøgternt, hvordan dansk økonomi ser ud.

Væksten i dansk økonomi afhænger jo i høj grad – det er vi altså nødt til at erkende helt bredt – af væksten rundt om os i Europa, og der er desværre mange europæiske lande, der har måttet nedjustere deres skøn for vækst i de her måneder.

Det er beklageligt, og måden at komme videre på er fortsat – det håber jeg at Venstres ordfører bakker op om – at føre en stram og ansvarlig økonomisk politik, sådan at vi kan opfylde henstillingen i 2013 og derved være med til også at skabe det råderum, der kan gøre, at vi kan skubbe på.

Kl. 13:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 13:59

Hans Andersen (V):

Jeg synes bestemt, at man skal føre en ansvarlig økonomisk politik, og det skal man fortsætte med at gøre i det her land.

Så kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge til det. Hvis man skal gøre det, hænger det sammen med reformer. Den tidligere regering gennemførte en række reformer. Vi har nu været med i en reform af førtidspensionen og fleksjobordningen. Så er mit spørgsmål egentlig: Hvor længe skal vi vente på en kontanthjælpsreform? For den har vi nu ventet på i snart et år. Så hvornår kommer der en kontanthjælpsreform, som kunne være den næste reform, vi kunne mødes om?

Kl. 14:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:00

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det er fornemt, at Venstres ordfører er så utålmodig efter 14 måneder. Vi var i 10 år vældig utålmodige efter økonomiske reformer fra

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren og sådan set også til salen for at medvirke til, at vi faktisk har nået 15 spørgere. Det er flot gået set i lyset af den tid, der er afsat til det, så det vil jeg gerne kvittere for.

Den næste i ordførrækken er hr. Jonas Dahl fra SF. Værsgo.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. I dag tredjebehandler vi regeringens anden finanslov. Det er en finanslov, der på mange måder tager hånd om det økonomiske underskud, som vi overtog fra VKO, og det er en finanslov, der samlet set gør vores samfund stærkere. Det er en rigtig god finanslov.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi befinder os i en krisetid, og at der desværre ikke er mange midler at gøre godt med. Tiderne er ikke, som de har været, og vi skal bruge pengene med omtanke. Jeg tror, at alle os herinde i salen vil det bedste for Danmark, og vi ved også godt, at vi gerne ville rigtig mange ting, hvis der var råd til det. Vi må også bare erkende, at der er grænser for, hvad økonomien rækker til.

Men når det er sagt, glæder jeg mig også, for vi har lavet en god finanslovsaftale, som både skaber bedre velfærd for min egen lille familie, men også for mine venner og deres venner og for den udsatte og for rigtig mange borgere rundt om i de danske hjem. Det er en finanslov, der tager hånd om de udfordringer, som vores samfund går i møde, men det er også en finanslov, der tager hånd om de udfordringer, vi står over for lige nu. Og lad mig bare give et par eksempler:

Sundhedsvæsenet er sat højt på dagsordenen i den nye finanslov, og det er vi rigtig glade for i SF. For SF har det nemlig været afgørende, at der er blevet mindre ulighed i vores sundhedsvæsen. Det gik regeringen i gang med i finansloven for 2012, og vi fortsætter indsatsen i finansloven for 2013. Når man brækker et ben eller en arm, får man behandling med det samme, men lider man af en depression eller en anden psykisk sygdom, kan man vente i månedsvis, før man bliver taget alvorligt. Det kan ikke være rigtigt, og der er behov for at vi prioriterer anderledes.

Derfor er jeg også glad for, at det er lykkedes at prioritere det psykiske område. Det betyder, at vi fremadrettet vil arbejde for at sikre en ligelig opdeling af både de somatiske og de psykiske sygdomme, således at alle får ret til hurtigt at vide, hvad de rent faktisk fejler. Vi afsætter 1 mia. kr. ekstra til sundhedsområdet i 2013. Her giver vi bl.a. psykiatrien et løft, så personer med depression og angst og spiseforstyrrelse ikke skal vente i månedsvis, men rent faktisk kan komme hurtigere til. Vi afsætter penge til tilskud til tandlæge-regningen for de personer, som er allermest økonomisk vanskeligt stillede.

Men det handler jo også om at prioritere. Derfor drejer det sig også om at finde fornuftige besparelser. Og det mener vi i SF er rigtigt. Derfor har vi set på, hvordan vi kan ændre reglerne for høreapparater, men vi har også set på, om det er rimeligt fortsat at give to gratis tandrensninger til de økonomisk mest velstillede borgere. Men sundhedsvæsenet er bestemt ikke det eneste, der er prioriteret.

En grøn økonomi er en investering i vores fremtid, og så har det betydning for os alle sammen, både store og små, unge og gamle. En grøn økonomi er vejen til et bedre miljø, og det er vejen til bedre sundhed, og så er det også nøglen til flere grønne arbejdspladser i

Danmark. Det er ikke nogen hemmelighed, at ressourcernes betydning er groft undervurderet.

Priserne på de vigtigste råstoffer er i de sidste 10 år steget lige så meget, som de er faldet i de foregående 100 år. Det bliver altså dyrere og dyrere for virksomheder at producere deres varer, og derfor er der behov for grønne løsninger. Det handler om at styrke teknologiuudviklingen, bl.a. inden for miljøområdet, for at blive bedre til at udnytte ressourcer som f.eks. vand og affald. Satsningen på det grønne giver flere job her og nu, men samtidig får vi også en viden, som mange lande efterspørger, og det kan være med til at styrke den danske eksport.

Så er der jo uddannelsesområdet. Jeg er rigtig glad for, at uddannelse er et bærende element i den her finanslovaftale, da uddannelse er nøglen til, at Danmark kommer tilbage på rette spor. Det er godt, at så mange unge ønsker at få en uddannelse, men alle skal også have mulighed for at gennemføre deres uddannelse. Med det stigende antal studerende er det derfor vigtigt, at pengene følger med, og det gør de med finansloven. Vi prioriterer både murerlærlingen, der mangler en praktikplads, og den humaniorastuderende, der i dag kun får 4-5 undervisningstimer om ugen.

Med finansloven er der afsat penge til at styrke erhvervsuddannelserne og mindske det alt for store frafald. Så har vi forhøjet taxametrene på de humanistiske og samfundsvidenskabelige uddannelser. Og hvor Venstre bare proppede flere studerende ind i undervisningslokalerne, finansierer vi rent faktisk det øgede optag. På den måde kan de studerende rent faktisk blive undervist uden at sidde på skødet af hinanden.

Kl. 14:05

Nu handler uddannelse også om mange andre ting, og vi prioriterer ikke kun de unges uddannelse. Vi giver rent faktisk også de langtidsledige gode muligheder for uddannelse. I august tog SF dagpengediskussionen op. Det var der behov for.

Som vi alle sammen ved er der desværre for mange langtidsledige, også selv om der i dag er kommet nye, positive tal, der tyder på, at det faktisk er i bedring. Men de langtidsledige er i risiko for at få opbrugt deres ret til dagpenge allerede om få uger, og jeg er sådan set overbevist om, at både den langtidsledige tømrer og kontorassistent har et inderligt ønske om at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Desværre kommer de langtidsledige ofte nederst i ansøgningsbunken, alene af den grund at de er arbejdsløse. Her kan uddannelse og nye kvalifikationer være springbrættet til et nyt job.

Med finansloven giver vi derfor de arbejdsløse, der har opbrugt retten til dagpenge, et tilbud om uddannelse eller opkvalificering på ½ års forsørgelse. Uddannelse kan nemlig for rigtig mange være vejen til nye indtægter og nye jobmuligheder, og det vigtigt for SF at sikre, at de langtidsledige rent faktisk får den chance. Det er også derfor, at det er vigtigt, at vi har indgået en aftale om akutpakker, eksempelvis akutjobpakken.

Det er aftalt med arbejdsgiverne, at der skal være bedre mulighed for dem, der står uden arbejde, og for dem, der står uden indtægt. På den måde skaber vi jobmuligheder; vi skaber chancen for igen at få fodfæste på arbejdsmarkedet; og så skaber vi selvfølgelig job, bl.a. til de ledige – helt præcis 20.000 job i 2013.

Det er job, der bl.a. kommer som et resultat af offentlige investeringer i folkeskoler, daginstitutioner, fremrykning af erhvervsinvesteringer, renovering af almene boliger og investering i klimatilpasninger, der mindsker risikoen for oversvømmelser i kommunerne. 20.000 flere arbejdspladser er selvfølgelig ikke nok til at skabe job til de mange ledige, vi har i dag, men det er et skridt på vejen, og det er et vigtigt og stort skridt på vejen.

Jeg synes faktisk, der er rigtig mange gode ting i den her finanslov, og jeg kunne godt fortsætte med at remse op, men det vil jeg ikke. Jeg har her fokuseret på de centrale emner, men jeg synes også, at der er nogle andre ting, man er nødt til at adressere efter at have

hørt debatten i dag, for vi løser ikke alle Danmarks problemer med finansloven.

Vi lever i en krisetid og må nøjes med en beskeden vækst i det offentlige, men væksten skal være der, og for SF er det vigtigt at bevare det gode Danmark, hvor alle uanset baggrund og uanset alder kan komme på hospitalet eller tage en uddannelse uden at have en stor opsparing. Det har været nødvendigt for at sikre en opstramning af økonomien. Vi kan ikke forbedre vores velfærdssamfund uden en vækst. Nulvækst betyder forringelser af uddannelse, pleje, omsorg og behandling, og det vil kunne mærke hos os alle sammen.

Det undrer mig ærlig talt, at Venstre ikke deler den opfattelse. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Venstre siden førstebehandling er sprunget ud i en ny ideologisk retning: Nulvækst i den offentlige sektor. Det kan lyde nok så harmløst, men det er det altså ikke. Vi går ind i en tid, hvor der kommer flere ældre – også blandt folk, der her sidder i salen – og det betyder, at der vil være rift om plejehjemspladserne og være brug for flere hænder til at passe på vores ældre.

Med Venstres nulvækst vil det ikke kunne lade sig gøre. Nulvæksten betyder, at der vil være råd til langt færre offentligt ansatte. Vi vil ikke kunne give de ældre den behandling, de fortjener. Teknisk set kan man måske godt ligge to på en dobbeltstue på plejehjemmet eller nøjes med at give de ældre et bad om måneden i stedet for et om ugen. Jeg synes bare ikke, at vi kan være det bekendt, og slet ikke, når vi snakker om en generation, som i årevis har ydet deres på arbejdsmarkedet.

Men jeg vil også gerne slutte af her med et citat fra Venstres egen 2020-plan, for det er jo interessant, hvordan Venstre har ændret holdning. Hvis vi går tilbage til Venstres egen 2020-plan, står der følgende, som jeg gerne citerer her:

Uden reformer vil der kun være plads til en omtrent nulvækst i det offentlige forbrug i mange år fremover. Det vil reelt betyde, at mange bliver nødt til at spare op, mange bliver nødt til at spare på kernevelværd som folkeskole eller ældrepleje, hvis sundhedsvæsenet f.eks. skal kunne anvende de nyeste og ofte dyrere behandlingsformer og medicin.

Nu er det jo interessant, at Venstre har forladt de 0,8 pct. Så må man spørge sig selv: Hvad er det så for nogle besparelser, man vil gennemføre?

Men nok om Venstre. For mig er linjen helt klar. Vores velfærdssamfund koster, og det vil koste mere i fremtiden. Vi får flere ældre, og de fortjener selvfølgelig, at der bliver taget hånd om dem. Flere tager en uddannelse, og 4-5 timers undervisning er bare ikke nok.

Derfor mener jeg, at finanslovaftalen er god. Det er en aftale, der yder et markant bidrag og en markant indsats til at hjælpe de dagpengemodtagere, der risikerer at miste indtægten. Det er en aftale, der skaber grønne arbejdspladser, så den arbejdsløse tømrer og den arbejdsløse social- og sundhedsassistent kan komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det er en finanslovaftale, der giver tryghed.

Finansloven prioriterer de områder, hvor der er behov for det, og den gør vores samfund stærkere. Tak for ordet.

Kl. 14:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Selv tak. Der er på nuværende tidspunkt indtegnet 15 til korte bemærkninger, så det gælder om at gentage øvelsen fra sidst og være meget sharp på sekunderne, 60 eller 30.

Den første til en kort bemærkning er hr. Peter Christensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 14:11

Peter Christensen (V):

Tak for det. Nu kan jeg høre, at SF jo også har den tilgang, at når regeringspartierne laver en finanslov, der er tæt på nulvækst, så er der ikke nogen konsekvenser, men hvis Venstre måtte komme i re-

gering og skulle lave en finanslov, der har nulvækst, så er det lig med nedskæringer.

Kl. 14:14

Kan SF ikke forklare mig den sammenhæng? Altså, bliver kernevelfærden berørt af den finanslov, der kommer til at gælde for 2013, eller er der andre steder, SF synes der er voldsomme nedskæringer i den aftale, man har indgået?

Kl. 14:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 14:12

Jonas Dahl (SF):

Jamen hvis vi ser på de to finanslove, som den her regering har stået bag, altså finansloven for det kommende år og finansloven for i år, så ser vi, at det jo rent faktisk viser sig, at der er en gennemsnitlig vækst på omkring 0,8 pct., så vidt jeg husker. Det, der jo er det interessante, er selvfølgelig, at vi har en kontinuerlig vækst. Det, Venstre siger, er, at man vil have en nulvækst år efter år efter år frem mod 2020. Det er der, forskellen bliver rigtig stor.

Hvis vi bare tager udgangspunkt i f.eks. de 0,8 pct. kontra de 0,0 pct., så betyder det jo en forskel på små 30 mia. kr. i 2020. Det er jo et spørgsmål, om man vil være med til at bruge nogle af de penge til den øgede ældrebyrde eller ej. Jeg kan forstå, at Venstres svar er, at det vil man ikke. Og det må man jo så tage konsekvensen af fra Venstres side. Jeg synes bare, at det, der er det helt afgørende, rent faktisk er, at hvis vi ser konsekvenserne af den politik, Venstre lægger op til, i forhold til konsekvenserne af den politik, regeringen lægger op til, så giver Venstres politik markante forringelser i vores velfærdssamfund.

Kl. 14:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 14:13

Peter Christensen (V):

Finansloven for 2013 isoleret set i forhold til nye initiativer giver noget nær nulvækst. Mener SF, at fordi den giver det, så indeholder den en masse nedskæringer? For ellers giver synspunktet jo ikke meget mening.

Kl. 14:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:13

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, at der er en lang række nødvendige prioriteringer, også i det her års finanslov. Det er svære økonomiske tider. Men det, der er det afgørende, er, at man år efter år lige så stille vil se en vækst i de offentlige udgifter. Den vil godt nok være beskednen. Det er det, vi fra SF's side og fra regeringens side har sagt.

Det er en markant forskel fra den nulvækst, som Venstre lægger op til. Og forskellen er, at det, når vi når frem til 2020, vil være i omegnen af 30 mia. kr. Det synes jeg er værd at tage med, og det kan man føle på. Og man kan altså få rigtig meget velfærd for 30 mia. kr.

Kl. 14:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Den næste til en kort bemærkning er hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Se, der har jo det sidste års tid været meget diskussion om det her med løftebrud, og det har været i en forbindelse, hvor det handlede om, at regeringspartierne, herunder Socialistisk Folkeparti, før valget i september sidste år lovede en masse ting, som man enten ikke har gennemført, eller hvor man har gennemført noget andet.

Når regeringspartierne har skullet forsvare sig omkring det her, har det somme tider handlet om, at man ikke var kommet i regering endnu, at man ikke havde lavet sit regeringsgrundlag, at man ikke havde lagt sin politik frem, og at det jo er det, man skal måles på.

Derfor satte jeg mig så for at prøve at måle regeringen på det, og så er spørgsmålet: Hvorfor laver man så løftebrud i forhold til det, man inden for de her 14 måneder eller 15 måneder, hvor man har haft magten, selv har lovet?

Jeg tænker selvfølgelig på hjemmeserviceordningen. Hvis vi tager finanslovaftalen for 2012, som jeg står med her i hånden, så fremgår det tydeligt på side 24, at man ville sikre, at pensionisterne igen fik åbnet mulighed for tilskud til rengøring i hjemmet i forhold til den gamle hjemmeserviceordning. Det ville man sikre, når man kom og skulle lave finanslov for 2013. Tager vi så finanslovaftalen for 2013, fremgår det, at man nu har nedlagt hjemmeserviceordningen. Spørgsmålet er selvfølgelig: Hvorfor?

Kl. 14:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Jonas Dahl (SF):

Jamen regeringen har prioriteret at bruge pengene anderledes.

Kl. 14:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren til den anden korte bemærkning.

Kl. 14:15

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så det, man lovede vælgerne som regering, efter man var kommet til, i finanslovaftalen for i år, nemlig at hjemmeserviceordningen ville bestå, har man nu fortrudt, fordi man har valgt at bruge pengene anderledes.

Så må jeg spørge: Hvor har man så valgt at bruge pengene? Er det på udviklingsbistanden, som stiger med 371 mio. kr., tror jeg det er? Er det til lempelserne af udlændingepolitikken, hvor man bruger et par hundrede millioner kroner om året, bl.a. på udflytning af asylansøgere til lejligheder og til steder ude i det pulserende landskab? Altså, er det, fordi det er en målrettet prioritering, at man ikke engang kan holde et af de løfter, man selv gav, efter man kom i regering, nemlig at hjemmeserviceordningen til pensionister selvfølgelig ville fortsætte?

Kl. 14:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:16

Jonas Dahl (SF):

Jamen hr. Thulesen Dahl ved jo udmærket godt, at det, der også lå f.eks. i håndværkerfradraget osv., var, at det stod til at udløbe med udgangen af 2012. Det var sådan set, så vidt jeg husker, et led i en aftale, som Dansk Folkeparti var med til at indgå sammen med Venstre og Konservative. Og der har regeringen valgt at bruge pengene anderledes, fordi man rent faktisk vurderer, at man kan skabe øget beskæftigelse på bedre og andre måder.

Kl. 14:16

Kl. 14:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 14:16

Frank Aaen (EL):

Nu har prognoser fra forleden dag jo vist, at beskæftigelsen ikke går som forventet, og at arbejdsløsheden ikke falder som forventet. Alltså, tværtimod vil beskæftigelsen også i det kommende år være lavere, end den var, før regeringen kom til. Hvad har SF tænkt sig at gøre ved det?

Kl. 14:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:16

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror, at vi alle sammen må erkende, at det er en ekstremt vanskelig situation, vi står i, og jeg tror ikke, det er ønskværdigt, at vi har en høj ledighed i Danmark. Jeg er sådan set glad for, at vi med de initiativer, vi har taget, også sammen med Enhedslisten, er med til at holde hånden under beskæftigelsen. Det gjorde vi både med sidste års finanslov og med det her års finanslov. Hvis vi sammenligner arbejdsløsheden i Danmark med en lang række andre lande, f.eks. de sydeuropæiske lande, så har vi trods alt en begrænset arbejdsløshed.

Er den for høj? Ja, det er den, og derfor bliver vi selvfølgelig nødt til at se på, hvad vi kan gøre for at skabe beskæftigelse. Her er kickstarten et af de eksempler: 20.000 nye arbejdspladser næste år. Det synes jeg sådan set er et ganske konkret bud, der ligger i den her finanslov. Er det nok? Er vi nødt til at følge udviklingen? Selvfølgelig er vi det.

Jeg synes bare, det er for tidligt at stå her og sige, hvor vi er på vej hen med det. Hr. Frank Aaen ved udmærket ligesom mig, at det er ekstremt svært at forudsige den økonomiske udvikling, vi har stået med. Det, der er sket i de her år, særlig i Sydeuropa, har haft meget store konsekvenser for Danmark. Det tror jeg ikke der er nogen der er i tvivl om.

Kl. 14:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til den anden korte bemærkning.

Kl. 14:18

Frank Aaen (EL):

Jo, men nu er det jo sådan, at regeringen har fremlagt en prognose, som jeg går ud fra at vi er enige om er det bedst mulige gæt i den nuværende situation. Og den prognose viser altså, at på trods af de initiativer, som Enhedslisten har været med til, og på trods af de initiativer, regeringen har taget, så stiger arbejdsløsheden, og så vil vi stadig væk blive ved med at have en lavere beskæftigelse, end før den her regering kom til. Og det er altså sådan, at regeringen kom til ved at sige, at vi skal investere os ud af krisen, at vi ikke skal spare os ud af krisen.

Det er derfor, jeg siger, at så synes jeg egentlig – og jeg vil gerne vente på finansministeren senere i dag – at regeringen godt må komme op med noget. Når det viser sig ifølge egne prognoser, at det ikke går, som man ønsker, så må man jo komme med nogle initiativer.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Jonas Dahl (SF):

Det mener jeg faktisk også regeringen gør. Nu kom der nye tal i dag, som jeg også var inde på i min tale, der viser, at antallet af langtidsledige sådan set falder. Det synes jeg er en positiv udvikling. Jeg synes, den her aftale, vi har lavet om akutjobpakken, hvor landets arbejdsgivere faktisk er med til at skabe 12.500 akutjob, er et andet eksempel på, hvordan vi rent faktisk giver nogle af dem, der i dag er ledige, en chance for at komme ind på arbejdsmarkedet.

Oveni har vi så 20.000 arbejdspladser, som bliver skabt på baggrund af kickstarten og regeringens andre økonomiske tiltag. Jeg synes, at det med al tydelighed understreger, at vi tager ledigheden meget, meget alvorligt, og det handler da i allerhøjeste grad om at skabe beskæftigelse det kommende år.

Kl. 14:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 14:19

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil gerne spørge SF's ordfører: I lyset af at der de senere år er blevet 30.000 færre offentligt ansatte, har det ifølge SF's ordfører resulteret i, at de ydelser og den velfærd, som leveres af det offentlige til borgerne, er blevet dårligere?

Kl. 14:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:19

Jonas Dahl (SF):

Regeringen har jo selv lagt for, bl.a. med besparelser inden for den statslige administration. Det har man jo gjort med udgangspunkt i, at man rent faktisk godt kunne slanke den statslige administration, som var vokset for meget under de borgerliges styre. Det har selvfølgelig været udtryk for en prioritering, hvor vi har valgt at prioritere rent faktisk at stramme op på bureaukratiet. Det synes jeg sådan set er al ære værd. Jeg troede sådan set også, at Liberal Alliance var enig i den manøvre.

Så jeg synes, vi har taget de nødvendige forholdsregler. Vi har som udgangspunkt ikke et stort ønske om at sænke beskæftigelsen, hverken i det offentlige eller i det private. Jeg har tværtimod et ønske om at sikre en god beskæftigelse, således at vi får en så lav ledighed som overhovedet muligt. Det tror jeg sådan set også vi er enige om.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Birk Olesen for anden korte bemærkning.

Kl. 14:20

Ole Birk Olesen (LA):

Hr. Jonas Dahl taler om den statslige administration. Der er faktisk blevet 30.000 færre ansatte i kommunerne, og det burde jo føre til – hvis man lyttede til SF's retorik i valgkampen og før valgkampen – at vores velfærdssamfund blev smadret. Men det er tilsyneladende ikke sket, så derfor stiller jeg bare spørgsmålet en gang til, så vi kan få det på det rene: Mener SF, at reduktionen af kommunalt ansatte med 30.000 personer de seneste par år har resulteret i en dårligere service, eller har man fastholdt en udmærket service til borgerne?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:21 gør vi jo løbende. Det er derfor, der kommer en grænsehandelsrapport.

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror overordnet set, at man har en udmærket service. Jeg skal ikke kloge mig på, om der ude i Vallensbæk Kommune har været dårligere eller bedre service inden for ældreplejen. Det er jeg ikke i stand til på nuværende tidspunkt.

Men jeg vil gerne komme med et eksempel på, hvordan man nogle gange faktisk kan ændre noget af det bureaukrati og sådan set fokusere ydelsen til borgerne.

I Aarhus Kommune, hvor både spørgeren og jeg selv er valgt, har man f.eks. en kontrolfri zone, som er skabt i sundheds- og omsorgsforvaltningen – i øvrigt ledet af en SF'er – og som rent faktisk tager hul på og fat på nogle af de problemer, der er med øget bureaukrati, og ser på, hvordan de kan mindske det, sænke bureaukratiet og så bruge pengene på varme hænder, som rent faktisk kommer borgerne til gavn. Det synes jeg sådan set er nogle af de initiativer, vi skal se om vi kan fremelske flere af.

Kl. 14:21

Jeg synes bare, det er sådan lidt mærkeligt at høre en kritik af det. Når vi så rent faktisk gør op med fedtafgiften og sænker sukkerafgiften, kommer der kritik for det, og man vil fra borgerlig side ikke engang være med til at lægge stemmer til det. Så synes jeg, det klinger en anelse hult.

Kl. 14:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgerens anden korte bemærkning.

Kl. 14:23

Mike Legarth (KF):

Der er ikke noget, der er hult i den påstand fra Konservatives side i den her forbindelse. Vi vil gerne medvirke til en pantordning, der gælder i hele Europa, så man undgår den fordel, der er ved at handle i et land sammenlignet med et andet. Men lad os komme tilbage til det, det egentlig handler om, nemlig grænsehandelsproblematikken.

Der er virksomheder, der dør, og der er folk, der mister deres arbejde. Det er vi nødt til at gøre noget ved.

Vi har jo rost, at man fjerner fedtafgiften og sukkerafgiften. Det bakker vi fuldstændig op om. Men vi synes, at det er fuldstændig tåbeligt, at man gør det ved at indføre nye skatter og afgifter; altså at man fjerner én skat ved at skabe en ny. Det er jo ikke den vej, man skal gå. Man skal lette skatter og afgifter generelt.

Hvad vil ordføreren, regeringen og SF gøre for de butikker, der ikke kan konkurrere med Tyskland, og som mister arbejdspladser, der kunne være til gavn for Danmark?

Kl. 14:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Næste spørger er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:22

Mike Legarth (KF):

I forbindelse med skattereformen forsøgte vi fra konservativ side at få indbygget nogle tiltag imod grænsehandel. Det kunne ikke lade sig gøre under skattereformforhandlingerne. Men nu har vi set efter, og der er butiksdød i Syd- og Sønderjylland. Man mister arbejdspladser, de bliver flyttet til Tyskland, arbejdet gives til de tyske butikker, og de handlende lægger afgiftskroner i den tyske statskasse i stedet for i den danske.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvad vil man gøre ved det?

Kl. 14:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Jonas Dahl (SF):

Jamen regeringen har bl.a. – desværre uden at få støtte fra borgerlig side – taget initiativ til at afskaffe den fedtafgift, som den borgerlige fløj selv indførte, og annullere de stigninger, der var på vej i forbindelse med sukkerafgiften. Det synes jeg understreger, at vi også tager de her ting alvorligt.

Omvendt må man jo så lige huske på, at den grænsehandelsrapport, som kom for en måneds tid siden fra Skatteministeriet, jo sådan set understregede, at der ikke er nogen voldsom vækst i grænsehandelen. Det synes jeg sådan set er vigtigt at huske på.

Jeg tror da, at der er nogle ting, man skal gøre. Jeg håber da, at det på et tidspunkt lykkes at overbevise tyskerne om, at der er et problem i, at de sælger dåser uden pant til danskere, mens alle andre i øvrigt skal betale pant for dåserne. Det synes jeg da skaber en ulige konkurrence, ikke mindst for de sønderjyske købmænd. Men det er i høj grad et spørgsmål om, om man kan få tyskerne med på den vogn.

Det kunne også være, at man skulle se på, hvordan man kan indføre en pant, der vil kunne udveksles alle steder – det skal jeg ikke kunne sige om kan lade sig gøre.

Men jeg tror sådan set, at der er en masse mulige initiativer. Jeg er helt overbevist om, at vi også er nødt til at forfølge nogle af de spor. Jeg vil heller ikke afvise, at vi skal følge grænsehandelen. Det

Jonas Dahl (SF):

Som sagt har vi jo rent faktisk lettet på nogle ting. Vi har fjernet fedtafgiften, og vi har sænket sukkerafgiften. Det synes jeg faktisk er nogle markante tiltag.

Jeg synes, der er en anden pointe, som fuldstændig bliver overset i den her debat, og det er, at der sådan set er flere udlændinge, der handler i Danmark, end der er danskere, der handler i udlandet.

Hvis vi skulle følge den der tankegang, så skulle vi jo også sige, at nordmændene og svenskerne også skulle gøre noget; altså, når de kommer ind med båden i Hirtshals eller Helsingør, hvad er det så for nogle tiltag, vi skal have?

Vi bliver nødt til at have proportionerne på plads. Ja, der er danskere, der handler på tværs af grænsen ved Kruså, men der er så sandelig også nordmænd og svenskere, der handler ind i Danmark. Og når man gør det samlede regnskab op, er der sådan set en større indtægt fra udlændinge, der handler i Danmark, end fra danskere, der handler i udlandet.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jacob Jensen er den næste spørger, værsgo.

Kl. 14:25

Jacob Jensen (V):

Jeg vil godt bede ordføreren om at bekræfte, at SF sammen med Socialdemokraterne gik til valg på et løfte om, at udgiftsvæksten i den offentlige sektor skulle være på 1,4 pct., og det var vel at mærke på et tidspunkt, hvor man kaldte den daværende VK-regerings udgiftsvækst på 0,8 pct. for et blodbad, en massakre og en udsultning. Det var den daværende formand for SF's ord.

Jeg vil også godt bede SF's ordfører om at bekræfte, at da SF kom i regering, kom der til at stå i regeringsgrundlaget ikke 1,4 pct., men 0,8 pct. i udgiftsvækst, og så vil jeg godt bede ordføreren om at bekræfte, at da man så nu her skulle fremsætte sit forslag til finanslov, stod der ikke længere 0,8 pct., men 0,1 pct. – altså tæl på et udgiftsstop i den finanslov, man står bag.

Kl. 14:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Jonas Dahl (SF):

Jamen det fremgår jo er regeringens 2020-plan, at vi har som udgangspunkt, at det er en vækst på 0,8 pct. Det er, så vidt jeg husker, nogenlunde det samme, den daværende borgerlige regering sagde. Det, vi så i dag har kunne høre, er, at det er Venstre sprunget fra og siger, at nu skal der være nulvækst.

Vi har i øvrigt spurgt ind til det en del gange, og det har været temmelig uklart for at sige det mildt, hvad Venstres politik egentlig er på området. Så jeg har ærlig talt svært ved at finde ud af det.

Men det, der står klart, og det er også det, vi har sagt i SF, er, at der skal være en begrænset vækst i den offentlige sektor, så vi også kan modsvare de udfordringer, der er med en demografi, der gør, at der bliver flere ældre, og så vi også kan give vores unge en uddannelse. Det lægger vi op til med den her finanslov. Det gør vi med regeringens økonomiske politik generelt. Lad mig bare sige, at det kan Venstre desværre ikke levere et svar på.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 14:27

Jacob Jensen (V):

Det var vel det, man kalder et ikkesvar. Jeg prøver lige igen.

Jeg vil gerne bede ordføreren om at bekræfte, at SF for et år siden gik til valg på en udgiftsvækst, der hed 1,4 pct. Da man så kom i regering – og det vil jeg gerne have at ordføreren bekræfter – var det ikke længere en vækst på 1,4 pct., man kunne levere, men på 0,8 pct., sådan som der står i regeringsgrundlaget.

Så vil jeg også gerne bede ordføreren om at bekræfte, at nu, hvor man er i regering og fremsætter et finanslovsforslag, kan man ikke engang levere sit eget regeringsgrundlag, men leverer en finanslov, som stort set er udgiftsneutral, dvs. stort set betyder et udgiftsstop. Det vil jeg også gerne bede ordføreren om at bekræfte.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:27

Jonas Dahl (SF):

Men det er sådan, at der bl.a. er nogle EU-krav, vi skal leve op til. Det er jo også baggrunden for, at regeringen fører en stram økonomisk politik. Det er for rent faktisk for at have hånd i hanke med en økonomi, der kørte af sporet, da hr. Jacob Jensens parti sad ved magten.

Når man ser på de 2 år, vi nu har lavet finanslove for, altså for 2012 og 2013, giver det sådan set en gennemsnitlig vækst på omkring de 0,8 pct., hvis jeg ikke regner helt skævt.

Det, vi har sagt i vores 2020-plan, er også fremadrettet. Der skal være en begrænset vækst i den offentlige sektor, ja, men en vækst i det offentlige, som ligger i omegnen af de her 0,8 pct. Det synes jeg sådan set er ret klar tale.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Flemming Damgaard Larsen (V):

I valgkampen 2011 kørte der jo busser rundt her i København med store plakater, hvorpå der stod, at billetpriserne skulle nedsættes med 40 pct., og de var underskrevet af SF. Det var altså et valgløfte fra SF. Så havde jeg og mange andre jo troet, at de vil blive sat ned med finansloven for 2012, men der skete intet, der skete det modsatte. Så havde vi jo regnet med, at det så ville ske med finansloven for 2013. Der er intet sket. Tværtimod sker der det modsatte nu, nemlig at billetpriserne stiger med 3,5 pct. for pendlerne. Hvorfor er det forslag ikke med i finansloven?

Kl. 14:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:29

Jonas Dahl (SF):

Jeg ved ikke, om det er, fordi spørgeren ikke har fulgt med i dagspressen – ellers vil jeg gerne sende et klip – for det har jo fremgået af dagspressen de seneste dage, at nu sænker man sådan set prisen på det, der hedder off peak-kørsel, i den kollektive trafik med 20 pct. 20 pct. er immer væk en sjat, det er jo cirka halvvejen.

Det synes jeg da sådan set er ret godt, når vi er halvvejs inde i valgperioden. Jeg ville da gerne se, om hr. Flemming Damgaard Larsen kunne levere noget tilsvarende.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 14:29

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er jo en meget, meget lille procentdel af befolkningen, der har mulighed for at køre i bus og tog på de tidspunkter. Man kan jo kun gøre det nogle ganske få timer om dagen. Men pendlerne, altså dem, der skal slæbe pengene hjem til det danske samfund, bliver straffet med at skulle betale 3,5 pct. ekstra i billetpriser. Kan ordføreren ikke se, at den er helt gal, og at det viser, at et valgløfte ikke er blevet indfriet?

Kl. 14:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:30

Jonas Dahl (SF):

Jeg er da glad for, at ordføreren nu pludselig godt kan huske, at vi rent faktisk sænker priserne med 20 pct. i den her off peak-kørsel. Det synes jeg sådan set er ret interessant, og jeg vil da gerne genopfriske erindringen ved at sige, at det sådan set er en sænkelse af priserne med 20 pct. i off peak-perioden. Jeg synes faktisk, at det er et vigtigt skridt i retning af at styrke den kollektive trafik. Det er jo noget, vi desværre ikke har set de sidste 10 år, hvor den borgerlige regering sad ved magten. Men nu sænker vi rent faktisk priserne ved off peak-kørsel og det synes jeg faktisk er et markant løft. Det vil jo netop også tilgodese de mange, som af den ene eller den anden grund kan benytte sig af den offentlige transport i den periode.

Kl. 14:30

Kl. 14:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 14:30

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne fortsætte lidt med debatten om regeringens egne prognoser.

Arbejdsløsheden stiger trods indsatsen. Hvad har SF tænkt sig, at vi skal gøre? Skal vi lave en kickstart mere inden den 1.7.? Skal vi sørge for, at dagpengereglerne er i orden til dem, der falder ud efter den 1.7., eller hvad skal vi gøre? Skal vi ikke have et eller andet beredskab?

Én ting er, at der er lavet en finanslov, en anden ting er, at jeg synes, at midlerne, vi har brugt i den finanslov, langtfra slår til i den meget alvorlige situation, som prognoserne antyder der er. Jeg vil gerne høre SF's bud på det.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:31

Jonas Dahl (SF):

Jeg er sådan set enig i, at det er en alvorlig situation. Det er det da altid, når der er over 150.000 danskere, der står uden for arbejdsmarkedet. Der er da ikke nogen, der kan være tilfreds med det.

Jeg synes omvendt, at vi bliver nødt til at have proportionerne på plads. Den internationale krise har ramt Danmark, men hvis man ser på den ledighed, som vi nu ser i sydeuropæiske lande, med tårnhøje arbejdsløshedstal, særligt for de yngste er arbejdsløsheden eksploderet i lande som Spanien, Italien og Grækenland, så synes jeg da sådan set, at det understreger, at vi faktisk er lykkedes med i Danmark både at sikre de unge uddannelse og holde hånden under beskæftigelsen.

Det synes jeg faktisk er al ære værd. Kunne det være bedre? Ja, det kunne det sikkert. Jeg tror, at vi alle sammen kunne ønske os, at der ikke var en international krise.

Jeg synes faktisk, at vi har formået at tage de nødvendige tiltag. Akutjobpakken er et vigtigt skridt i den rigtige retning til rent faktisk at give nogle af dem, der i dag er ledige, muligheden for at komme ind på arbejdsmarkedet ved hjælp af akutjob eller alternativt at tage yderligere uddannelse, således at man kan få de kvalifikationer, der bliver efterspurgt på arbejdsmarkedet.

Jeg synes faktisk, at det er et rigtig vigtigt løft, som Enhedslisten jo også selv har været med til at tilslutte sig.

Endelig er der kickstarten, som leverer 20.000 nye arbejdspladser næste år. Det er jeg faktisk glad for.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Christian Juhl for anden korte bemærkning.

Kl. 14:32

Christian Juhl (EL):

Nu hørte jeg, hr. Jonas Dahl igen rose akutjobpakkerne I og II. Det skal hr. Jonas Dahl have lov til at stå alene med. Jeg er i tvivl om, om arbejdsløse synes, at det er nok så fantastisk, hvis de den 1.7. står uden arbejde, uden indtægt, uden nogen mulighed.

Vil SF være med til at forberede akutpakke IV, der gør, at vi igen får et ordentligt a-kassesystem i Danmark?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:33

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil ikke stå her og diskutere en akutjobpakke IV. Jeg vil da gerne høre, hvad det er for nogle forslag, Enhedslisten har i tankerne, men uden at vide det er det lidt svært for mig at forholde mig til det her fra talerstolen.

Jeg synes, at det er vigtigt at holde fast i, hvad det er, vi har lagt på bordet. Der er en akutjobpakke, som skaber 12.500 akutjob for de langtidsløse, som i dag står til at falde uden for dagpengesystemet. Det synes jeg faktisk er vigtigt. Vi har en kickstart, som næste år skaber 20.000 arbejdspladser. Det synes jeg er et andet centralt element. Vi styrker uddannelsessystemet. Vi giver bedre muligheder for, at folk og unge kan tage en uddannelse med den her finanslov.

Jeg synes, at alle tre elementer er helt centrale for rent faktisk at holde hånden under arbejdsmarkedet, sikre, at vi får et uddannelsesløft, som gør, at Danmark er parat.

Når krisen forhåbentlig letter sit tunge låg over Danmark og resten af Vesteuropa, må vi da så sandelig håbe, at Danmark står endnu bedre rustet, så vi alle kan få gavn af det. Jeg tror, at det, den ledige gerne vil have den 1.7., er et arbejde.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Karina Adsbøl er den næste spørger for en kort bemærkning.

Kl. 14:34

Karina Adsbøl (DF):

I regeringsgrundlaget står der, at regeringen lægger vægt på at begrænse uligheden og sikre, at alle har lige muligheder. Der kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren mener, at skatteaftalen giver social lighed.

Reformen betyder, at flere førtidspensionister bliver ramt af den, og at tusindvis af mennesker med udviklingshæmning bliver ramt af den, så de mister op mod 10.000 kr. årligt i 2023 i forhold til med den tidligere reguleringsordning.

Mener ordføreren, at det er rimeligt, at mennesker med handicap skal betale for skattelettelser i det her samfund? Mener ordføreren, at det er social lighed?

Kl. 14:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:35

Jonas Dahl (SF):

Jeg mener ikke, at man kan stille det op på den måde.

Jeg synes, at det, der er det helt afgørende både i skatteaftalen og i de andre aftaler, der er lavet, er, at vi for det første sikrer, at den ulighed, der er, mindskes – det gør vi i øvrigt også med afskaffelsen af fedt- og sukkerafgiften. Der er i øvrigt for det andet en fornuftig Ginikoefficient, for nu bare at bruge det begreb, som rent faktisk gør, at dem, der tjener mindst, dybest set får mest ud af det. Det synes jeg er et vigtigt element i det.

Endelig er der også en lang række elementer i skatteaftalen, som gør, at f.eks. de enlige forsørgere får et markant økonomisk løft, hvis de er i arbejde. Jeg synes, at der er rigtig mange gode elementer, som netop så at sige trækker i den rigtige retning med et socialt sigte.

Jeg må da med skam erkende, at det ikke har været sådan de sidste 10 år, hvor Dansk Folkeparti sad med ved bordet. Men jeg synes faktisk, at den her regering, bl.a. med de tiltag, jeg har nævnt, men

f.eks. også med opgøret med brugerbetaling i sundhedsvæsenet og andre steder, gør noget, der socialt bærer tingene klart i den rigtige retning med alle de initiativer, regeringen har igangsat.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 14:36

Karina Adsbøl (DF):

Det var jo interessant, at de sidste 10 år skulle med, for så kan jeg da lige læse op her. Sytten Kristensen fra LEV udtaler:

Jeg kan ikke erindre at have oplevet et lignende angreb på samfundets mest udsatte og sårbare borgere i de mere end 10 år, jeg har været formand for Landsforeningen LEV.

Det siger jo en hel del om regeringen, så der må jeg bare sige, at ordføreren må trække sine ord tilbage om de sidste 10 år. For når vi har en formand, der kan udtale sig på den måde, siger det jo i hvert fald noget væsentligt om den nuværende regering.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Jonas Dahl (SF):

Jamen nu ved jeg godt, at man i Dansk Folkeparti er meget autoritative – undskyld, hvad hedder det? – i forhold til formandsbegrebet. Det skal nu ikke nødvendigvis lægges folk til last.

Når man ser på det katalog med politik, som den her regering har gennemført, synes jeg faktisk bare, at der er en rigtig, rigtig flot social balance i det. Jeg synes, at der er en lang række ting, f.eks. indførelse af brugerbetaling i vores sundhedssektor, som man burde være flov over; man burde være flov over den politik, som Dansk Folkeparti har ført de sidste 10 år.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til korte bemærkninger er hr. Per Clausen, værsgo.

Kl. 14:37

Per Clausen (EL):

Nu har hr. Jonas Dahl jo ret i, at finanslovaftalen for 2012 skabte større lighed, og at finanslovaftalen for 2013 vil skabe større lighed, men hr. Jonas Dahl må da erkende, at den skatteaftale, man indgik med de borgerlige partier, betød, at vi fik en forringelse af reguleringen af overførselsindkomsterne, som vi ikke har set i de 10 år, vi har haft en borgerlig regering. Så det er da rigtigt, at det var uhørt.

Det, jeg bare vil spørge hr. Jonas Dahl om, er: Synes hr. Jonas Dahl selv, at det er en fornuftig politik i en situation, hvor arbejdsløsheden stiger, at have nulvækst i den offentlige sektor? Er det det rigtige tidspunkt at have nulvækst på i den offentlige sektor, når arbejdsløsheden stiger?

Kl. 14:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:38

Jonas Dahl (SF):

Jamen det er sådan, både når man ser på i år og næste år, altså 2012 og 2013, at der i snit er en vækst på 0,8 pct., hvis vi ser på finansloven. Jeg synes, at det er en nødvendig vækst, for at vi også kan følge udviklingen i den offentlige sektor.

Jeg synes også, at det er vigtigt at understrege, at vi også lever under nogle EU-henstillinger. Der er også nogle krav, vi stiller til hi-

nanden. Vi er nødt til at nedbringe vores underskud, således at kommende generationer ikke skal betale af på vores gæld. Det synes jeg vi har et fælles ansvar for.

Jeg mener helt klart, at vi står over for nogle udfordringer. Den internationale krise betyder selvfølgelig, at Danmark er presset. Det nytter ikke noget at fornægte det. Men det er afgørende, at vi faktisk har taget rigtig mange initiativer, så det er lykkedes at holde hånden under beskæftigelsen.

Havde jeg ønsket, at beskæftigelsen var højere? Ja, ingen tvivl om det.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 14:38

Per Clausen (EL):

Jeg stillede for så vidt bare det spørgsmål, om hr. Jonas Dahl synes, at det er en god idé at have nulvækst i den offentlige sektor, når arbejdsløsheden stiger. Jeg er sikker på, at jeg kan finde mange citater, og at folk, der er mere uvenligt indstillet over for SF, kan finde endnu flere, der viser, at det har SF aldrig tidligere ment.

Derfor kunne det også være fornuftigt at få hr. Jonas Dahls svar. For det kan jo også være, at sagen bare er den, at hr. Jonas Dahl synes, at man skal følge henstillingerne fra EU, selv når de er dumme.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes faktisk, at vi er forpligtet til at følge henstillingerne fra EU.

Jeg synes også, at det er vigtigt, at vi fastholder en vækst i den offentlige sektor. Det gør vi også, hvis vi ser på de to finanslove, vi har gennemført, i øvrigt sammen med Enhedslisten; de har i snit en vækst i den offentlige sektor på 0,8 pct.

Hvis vi ser på den politik, som regeringen har lagt op til med 2020-planen, er der også en vækst på omkring 0,8 pct. Det er en begrænset vækst, ja, men trods alt en vækst frem mod år 2020. Det tror jeg både hr. Per Clausen og Enhedslisten og jeg meget hurtigt kan blive enige om er nødvendigt, når vi netop også ser på alternativet, nulvækst,ovre fra højrefløjten.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:40

Joachim B. Olsen (LA):

Da Liberal Alliance fremlagde vores reformplaner i valgkampen, blev de stærkt kritiseret bl.a. af ordførerens parti. Der blev sagt, at vi var ude på det ultraliberalistiske overdrev, bl.a. fordi vi ville reducere den offentlige sektor med 40.000 ansatte over en 10-årig periode ved naturlig afgang. Det var en afskaffelse af hele velfærdssamfundet, som vi kender det, sagde hr. Jesper Petersen fra ordførerens parti.

Nu har man så de sidste 3 år fået reduceret den offentlige sektor med det, der svarer til 30.000 offentligt ansatte. Man går altså langt, langt hurtigere frem end det, vi lagde op til.

Mener ordføreren, at vi har et velfærdssamfund i dag, efter at vi har reduceret den offentlige sektor med 30.000 ansatte?

- Kl. 14:40 Kl. 14:42
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Ordføreren.
- Finn Sørensen** (EL):
Det var sådan set ikke det, jeg spurgte om.
Kl. 14:40 Jeg spurgte, om det var en fuld og dækkende løsning, og så må jeg jo uddybe det.
Set i lyset af, at ca. 35.000 a-kasseforsikrede står til at falde ud af dagpengesystemet i løbet af 2013, og at der indtil nu kun er skaffet akutjob til 500 af dem, er det så en fuld og dækkende løsning, vi har lavet?
Kl. 14:40 Kl. 14:43
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden korte bemærkning.
- Kl. 14:41 **Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Ordføreren.
Kl. 14:43
- Joachim B. Olsen** (LA):
Det mener jeg også. Og det er jo godt, at vi kan blive enige om noget. Sådan ville man nok også have det, hvis man havde reduceret den med, skal vi sige 10.000 flere over de næste 10 år, som vi har til at nå den her målsætning.
Så vil jeg gerne spørge ordføreren: Deler ordføreren sin partikollega hr. Ole Sohns udtalelser om, at der er brug for yderligere sænkninger af bl.a. topskatten og en yderligere slankning af den offentlige sektor, hvis dansk økonomi skal være konkurrencedygtig og ud af slæbesporet, som han sagde.
Det drejede sig jo altså vel at mærke om en yderligere sænkning af topskatten i forhold til det, som man allerede har foretaget sig, og en yderligere slankning af den offentlige sektor. Deler ordføreren de synspunkter, som ordførerens partifælle hr. Ole Sohn lagde for dagen i Børsen i november måned?
Kl. 14:41
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Ordføreren.
Kl. 14:41
- Jonas Dahl** (SF):
Nej, jeg mener, at vi har taget de nødvendige initiativer i forbindelse med den skatteaftale, som regeringen aftalte i sommer. Og jeg mener, at det er det, der er behov for i den nuværende situation.
Kl. 14:42
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Den næste for korte bemærkninger er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, værsgo.
Kl. 14:42
- Finn Sørensen** (EL):
Tak. Mener ordføreren, at det, som regeringen og Enhedslisten aftalte i finansloven, hvad angår de ledige, der trues af at falde ud af dagpengesystemet, er en fuld og dækkende løsning?
Kl. 14:42
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Ordføreren.
Kl. 14:42
- Jonas Dahl** (SF):
Det er jo sådan, at når man laver en aftale, som regeringspartierne har gjort sammen med Enhedslisten, som spørgeren jo repræsenterer, synes alle parter forhåbentlig, at det er en god og en fornuftig aftale. Det synes jeg sådan set det er, og det håber jeg da sådan set også at den anden aftalepart synes.
Kl. 14:42
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden korte bemærkning.
- Jonas Dahl** (SF):
Jamen spørgeren ved jo udmærket, som jeg, at SF ikke har lagt stemmer til – hvad hedder det? – forringelserne af dagpengene. Det var ikke vores forslag, der var ikke os, der bragte det på bane. Men det er sådan, at når der er et flertal, og det er der, respekterer man det i øvrigt også.
Jeg synes, vi er kommet med en lang række gode initiativer; akutpakken, akutjobpakken. Jeg synes rent faktisk, at det er nogle tiltag, der bærer i den rigtige retning. Jeg synes, at de rent faktisk er med til at gøre noget for de mennesker, der i dag står til at blive langtidsledige her i starten af 2013. Jeg synes, at det har været nødvendige tiltag, jeg synes, at det er de rigtige tiltag.
Jeg tror, at vi har behov for at lave en bred indsats. Det er jo også det, regeringen gør. Det er baggrunden for, at vi har en kickstart, som skaber arbejdspladser næste år. For mig at se er det faktisk den palet, vi er nødt til at bruge, således at vi alle sammen gør noget ekstra for at sikre, at de ledige, der desværre i dag er uden for arbejdsmarkedet, får mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet. Det tror jeg faktisk vi godt kan blive enige om.
Kl. 14:44
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl som den næste spørger, værsgo.
Kl. 14:44
- Jens Henrik Thulesen Dahl** (DF):
Tak. Jeg vil gerne høre ordføreren, om han ikke er enig med mig i, at man egentlig som udgangspunkt skal holde, hvad man lover. Når jeg siger det, tænker jeg på hjemmeserviceordningen og det løfte, som man har givet til de pensionister, som har haft den her ordning hidtil.
I finansloven for i år står der ordret: Med nedlæggelse af boligjobordningen i 2013 vil der blive genåbnet for tilgang til den tidligere hjemmeserviceordning, som giver pensionister mulighed for tilskud til rengøring i hjemmet. Det vil sige, at i den finanslov, der er gældende lige nu, giver man pensionisterne et klart, klart løfte om, at der vil være en hjemmeserviceordning i 2013. I finansloven for 2013 er den ordning bare forsvundet. Er det ærligt spil over for pensionisterne?
Kl. 14:44
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Ordføreren.
Kl. 14:44
- Jonas Dahl** (SF):
Ja, det synes jeg faktisk det er. Vi har også sagt, at vi vil have en grøn boligjobordning. Det har vi sådan set spillet helt åbent ud med. Vi har også spillet ret åbent ud med at sige, at det ikke indgik i regeringens overvejelser. Det kunne man læse, vi kunne debattere under

førstebehandlingen af finansloven, at regeringen har prioriteret anderledes.

Jeg tror ikke, det er nogen hemmelighed, at økonomien er betydelig svagere, end vi alle sammen havde regnet med, og derfor er vi også nødt til at lave nogle økonomiske prioriteringer. Det har regeringen gjort. For os har det været helt afgørende, hvordan vi skaber så mange arbejdspladser som overhovedet muligt, og der må man bare sige, at bl.a. boligjobordningen har vist sig at være rigtig, rigtig dyr i forhold til det antal beskæftigede, man fik ud af det. Derfor har man kunnet bruge pengene på en anden og bedre måde.

For mig at se er det helt afgørende, når vi sidder med begrænsede midler i den offentlige sektor, at vi så også bruger dem på den bedst mulige måde. Og det betyder selvfølgelig også, at vi skal sikre, at vi får den bedst mulige beskæftigelseseffekt ud af det. Det synes jeg vores borgere har krav på, og det mener jeg faktisk at vi opfylder med de initiativer, regeringen nu lægger frem.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 14:45

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen nu handler det her jo ikke om boligjobordningen, som ganske rigtigt var sat til at løbe ud. Det handler om, at man faktisk selv har givet et løfte om, at når boligjobordningen løb ud, ville man sikre, at der var en hjemmeserviceordning til hjælp for de pensionister, der har brug for det.

Det er ikke noget, som jeg har set man har stået og forklaret pensionisterne, eller som man åbent har meldt ud at man nu fjerner, at man nu har besluttet noget andet, næh, den forsvinder bare. Den er bare ikke nævnt. Og så kan man ved et tilfælde opdage, at den ikke eksisterer mere. Er det ikke at løbe fra sine løfter?

Kl. 14:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:46

Jonas Dahl (SF):

Nej, det er simpelt hen noget sludder. For det første må det være op til folk at følge med i de lovforslag, der bliver fremsat. Alle har vidst, hvad det var for nogle ordninger, der udløb.

Det har for det andet i øvrigt været meget klart, hvis man så på regeringens finanslovsforslag, hvad det var for en politik, regeringen lagde frem. Når man så har indgået en finanslovaftale, har alle og enhver kunnet slå op og meget klart se, hvad det er for en politik, regeringen lægger på bordet, og hvad det er for en politik, vi gennemfører.

Jeg står fuldt og fast ved, at der ikke vil være mulighed for, at de rigeste pensionister fortsat vil kunne få tilskud til det her, fordi vi har brugt pengene på en anden måde. Når man bruger pengene et sted, kan man ikke også bruge dem et andet. Det kan godt være, at det var sådan i de gode tider i 00'erne, det er det bare ikke længere.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Den næste for en kort bemærkning er fru Anni Matthiesen, Venstre. Værsgo.

Kl. 14:47

Anni Matthiesen (V):

Tak. SF's ordfører nævnte jo selv i talen flere gange, at det var utrolig vigtigt at sikre arbejde til den arbejdsløse tømmer eller den lang-

tidsledige tømmer. Så tænker jeg bare: Hvorfor i alverden afskaffer man så boligjobordningen?

Kl. 14:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Jonas Dahl (SF):

Det er, fordi den koster 1½ mio. kr. pr. stilling, og det er simpelt hen for dyrt.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 14:47

Anni Matthiesen (V):

Men det er jo et spørgsmål om prioritering. Regeringen siger jo igen og igen, at man skaber så mange nye job, og man vil skabe så mange nye job til næste år; man vil sikre, at der kommer så mange nye job. Mener regeringen helt konkret, at man vil fjerne eksisterende job og så skabe helt nye job?

Kl. 14:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Jonas Dahl (SF):

Nej, men når håndværkerfradraget i boligjobordningen koster 1½ mio. kr. pr. stilling, så synes jeg, det er for dyrt. Det er bare for at være ærlig. Vi kan ikke bruge pengene to gange. Man er nødt til at prioritere pengene og bruge dem de bedst mulige steder.

Regeringen skaber 20.000 nye job med den kickstart og den politik, vi har lagt på bordet med den her finanslov. Vi kunne godt have skabt 1.200 job ekstra, hvis vi havde fastholdt boligjobordningen, så var der bare en lang række andre initiativer, vi ikke havde haft plads til. Derfor er man nødt til også nogle gange at bruge pengene på den bedst mulige måde, hvor de skaber flest mulige job, og det gør det altså ikke at fastholde boligjobordningen år efter år.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Hans Andersen, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Hans Andersen (V):

Tak for det. Nu er det jo sådan, at i Økonomisk Redegørelse står der jo, at beskæftigelsen falder med 12.000 personer i år og med yderligere 2.000 næste år. Det skal man lige have med, når hr. Jonas Dahl hele tiden nævner, at regeringen skaber 20.000 nye job næste år.

Så vil jeg bare spørge til det her med akutjob. Hr. Jonas Dahl bruger formuleringen, at regeringen skaber 12.500 akutjob. Han bruger formuleringen skaber. På samme måde siger hr. Jonas Dahl, at regeringen skaber 20.000 nye job næste år. Hvor mange nye job er der, når vi taler om akutjob? Hvor mange nye reelle job er der i den ordning?

Kl. 14:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Jonas Dahl (SF):

Mig bekendt er der slået ca. en fjerdedel af de ca. 12.500 stillinger, der er, op. Så det er nok lidt for tidligt at gøre regnskabet op. Det er jeg sikker på, vi kan gøre til sommer, når alle stillinger forhåbentlig er blevet slået op. Jeg glæder mig over, at arbejdsmarkedets parter, både de private og de offentlige, har sagt, at de gerne vil være med til at skabe de her akutjobstillinger eller muligheder for, at folk kan komme ind. Det er folk, der står til at miste dagpengeretten, som får muligheden for at komme ind på arbejdsmarkedet.

Så er det fuldstændig rigtigt, som ordføreren siger, at det fremgår af Økonomisk Redegørelse, at der forsvinder ca. 5.000 arbejdspladser med det, vi lægger frem. Til gengæld skaber vi 20.000 nye arbejdspladser. Det er bare for at vende tilbage til det med boligjobordningen. Man er nødt til at prioritere midlerne. Hvis man kan få fire gange så mange stillinger i forhold til det eksisterende, som man kan med det, vi lægger frem, så mener jeg sådan set, det er en fornuftig måde at bruge pengene på.

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Hans Andersen.

Kl. 14:50

Hans Andersen (V):

I Økonomisk Redegørelse står der altså, at beskæftigelsen falder næste år med 2.000 personer. Det må være det, der står til troende. Det er regeringen selv, der lægger Økonomisk Redegørelse frem, selv om hr. Jonas Dahl gerne nævner de 20.000 hele tiden. Men på bundlinjen falder beskæftigelsen altså med 2.000 personer.

Så spørger jeg bare igen om det her med akutjobbene. Hvor mange af de langtidsløse har nu fået del i de stillinger, der er slået op på Jobnet? Det kunne hr. Jonas Dahl så redegøre for her, for det er jo et forslag, som har fået stor signalværdi, men hvad er den reelle effekt af det?

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:51

Jonas Dahl (SF):

Jamen det kan man jo først gøre op, når aftalens endelige effekter kan ses. Nu er der slået ca. en fjerdedel af de 12.500 stillinger op. Det synes jeg sådan set er afgørende.

Men lad os lige tage fat i den politik, som Venstre førte som beskrevet i Økonomisk Redegørelse. 130.000 arbejdspladser forsvandt, mens personen, der har forladt den tomme stol hernede, sad i statsministerstolen. Det synes jeg sådan set er helt afgørende. Arbejdspladserne fossede ud af Danmark, da Venstre havde ansvaret. Vi skaber job med bl.a. kickstart nu. Hvis Venstre havde taget ansvaret, da de selv sad ved magten, var der måske ikke forsvundet helt så mange arbejdspladser. Jeg synes sådan set, man for en gangs skyld skulle overveje en lille smule at feje for sin egen dør.

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi kan lige nå den sidste og 16. spørger, og det er fru Jane Heitmann.

Kl. 14:52

Jane Heitmann (V):

Tak for det. Jeg hørte ordføreren for kort tid siden fra talerstolen sige, at han er flov over brugerbetaling i sundhedsvæsenet. Hvis man kigger på S og SF's sundhedsudspil »Tryghed og sundhed« fra 2011,

vil man se, at der står: Snigende brugerbetaling er en tikkende bombe under den fri og lige adgang til sundhed. Det synes jeg er et interessant postulat her fra S og SF's sundhedsudspil og et interessant synspunkt, som ordføreren har, for hvordan hænger det sammen med, at S og SF nu indfører øget brugerbetaling på tandrensninger, øget brugerbetaling på høreapparat og sidst, men ikke mindst, også fjerner medicintilskuddet fra de ældre? Vil ordføreren ikke lige udbyde, hvorfor han synes, det er i orden, at ældre mennesker skal betale mere for deres håndkøbsmedicin?

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:53

Jonas Dahl (SF):

Nu er det sådan, at min bedstefar arbejdede i en manufakturforretning, og han fortalte mig altid, at det er enormt dumt at betale for meget for et produkt. Det er sådan set det samme, vi gør med høreapparater. Når staten nu kan købe dem billigere ind, når vi giver det ud i et statsligt regi, så synes jeg ærlig talt, det er en smule urimeligt, at vi så skal give de private lige et par tusinde ekstra med bare for at hygge sig på vej ned i kiosken. Jeg synes ikke, det giver nogen mening, og jeg synes, man er nødt til at tage et ansvar for den økonomi, der er. Det gjorde min bedstefar, da han arbejdede i en manufakturforretning, og jeg forventede sådan set også, at man fra Venstres side havde gjort det samme.

Der ligger en rapport fra manden, der nu sidder i formandsstolen, den daværende sundhedsminister, som meget klart gør det meget tydeligt, at der er problemer med en overbetaling på høreapparatområdet, og det er sådan set bare det, vi tager fat på. Jeg undrer mig ærlig talt over, at Venstre vil blive ved med at overbetale en privat del af sundhedssektoren. Jeg ved godt, at man har gjort det i årevis, men jeg forstår godt nok ikke, at man ikke føler en forpligtelse til at få mest mulig sundhed for pengene. Det er sådan set det, vi gør, og det er også det, vi har sagt hele tiden.

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Jane Heitmann.

Kl. 14:54

Jane Heitmann (V):

Tak. Det, der sådan set undrer mig her, vil jeg sige til hr. ordføreren – undskyld, hvis jeg virker en lille smule belærende – er, at ordføreren bedstefar ikke har lært ham at slå ørerne ud, når han får et spørgsmål. Det, som jeg rent faktisk spurgte ordføreren om, var, om han sådan lige ville være venlig at fortælle os alle sammen, hvorfor ordføreren synes, at ældre mennesker skal betale mere for deres håndkøbsmedicin. Vil ordføreren ikke bare svare kort og klart på det?

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Jonas Dahl (SF):

Spørgeren spurgte også om høreapparater! Man skal også lade lytte-lapperne følge det, der kommer ud af munden.

Jeg synes, vi tager nogle nødvendige prioriteringer. Vi har taget et opgør med den brugerbetaling, som var ved at snige sig ind på sygehusbehandlingen, bl.a. på fertilitetsbehandlingen – en brugerbetaling, som den daværende borgerlige regering indførte. Den brugerbetaling har vi afskaffet.

Vi tager nu et opgør med høreapparatområdet, men vi ser også på – hvad hedder det? – tandrensningsområdet, og der siger vi, at det må være nok, at det offentlige betaler for én tandrensning. Hvis man vil have yderligere, må man betale selv. Til gengæld får de svageste borgere faktisk mulighed for endnu mere øget tilskud til tandbehandling, og det synes jeg er en god og fornuftig prioritering.

Kl. 14:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Timen er gået, eller rettere sagt: De tre kvarter er gået. Så giver jeg ordet til hr. Frank Aaen, ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Tak. I sidste uge fremlagde regeringen sine nyeste økonomiske prognoser, og de prognoser viste som en række andre prognoser, vi har set i en periode, at det ikke går godt, at arbejdsløsheden stiger, og at der selv med de mest optimistiske briller på ikke er udsigt til lavere arbejdsløshed. Vi kan også se i de prognoser, vi lige har fået fra regeringen, at beskæftigelsen i 2014 vil være mindre end beskæftigelsen i 2011, altså før regeringen kom til.

Når man har udsigt til, at beskæftigelsen faktisk bliver lavere, end den var, før man kom til, og når man kom til ved under valgkampen at være nogle, der ville investere sig ud af krisen, altså sørge for mere beskæftigelse, så kan man jo godt undre sig over, at der ikke er flere initiativer fra regeringens side for at gøre noget ved situationen.

Vi har jo hørt nogle gange her i løbet af dagens debat, at man har skaffet 20.000 flere job, end der ellers ville være. Det vil jeg ikke udelukke, men det er jo også ud fra en klog betragtning, at man siger, end der ellers ville være, for der kommer altså færre job. Altså, der er færre job end det, som man kunne have forventet, og det er derfor, at vi stadig væk synes, at regeringen her trænger til at blive skubbet lidt videre – og det vil vi gøre i det nye år, som vi har gjort det i finanslovforhandlingerne – med hensyn til at skabe nogle flere arbejdspladser.

Når vi så samtidig får tal for, at den offentlige sektor er på skrump og bliver ved med at være på skrump – det var den jo i år, og det var den sidste år – når vi altså kan se, at der til velfærd forbruges 8 mia. kr. mindre end budgetteret, herunder hovedsagelig ude i kommunerne, til skoler, til daginstitutioner, til folkeskoler osv., altså at der bliver brugt færre penge, end der var budgetteret med, kan vi se jo se, at et stort antal job, flere tusinde job er forsvundet alene af den grund.

Det er jo det, vi har set over en periode: at der faktisk er forsvundet 30.000 stillinger i den offentlige sektor inden for velfærden. Altså, hvorfor er man ikke meget mere opmærksom på det? Det kan vi ikke forstå. Så ved jeg godt, man siger, at vi ikke bare kan leve af at have det offentlige. Det er sådan en væsentlig diskussion, for uden uddannelse og uden at passe børn, og hvad der ellers ligger, så havde vi jo heller ikke nogen privat sektor. Men lad nu den debat være.

Man kan jo bare se, at handelsbalancen og betalingsbalancen, altså vores økonomi i forhold til udlandet, jo faktisk klarer sig rigtig godt. Det er også derfor, vi siger, at den stigning, der er sket i arbejdsløsheden, og de meget svage udsigter, der er for beskæftigelsen, jo i virkeligheden meget er et selvskabt problem, som skyldes, at man sparer på det offentlige.

Den økonomiske politik, som regeringen står for, svarer jo til den, der praktiseres i hele Europa. Man prøver at spare sig ud af krisen, men alt viser jo, at sparevejen uddyber krisen. Hvis man vil noget, skal man investere sig ud af krisen og skabe nogle arbejdspladser. Og det er det, vi synes regeringen ikke gør godt nok. Det er derfor, at vi nu kan se, at vi har store problemer med beskæftigelsen,

med arbejdsløsheden, og det problem er selvfølgelig blevet forværret, fordi et flertal i Folketinget har halveret dagpengeperioden, så folk mister deres forsørgelse.

Vi har hørt nogle gange, herunder fra hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti, der på et tidspunkt sagde det, at det jo er godt, at man halverer dagpengeperioden. Det stod bare noget uklart, hvorfor det er godt at halvere dagpengeperioden. Hvorfor skulle der komme flere i arbejde, bare fordi flere arbejdsløse mister deres dagpenge?

Hvis det er sådan, og det er det muligvis, at man mener, at det gavner økonomien, at man fratager mennesker deres forsørgelse, hvis de har været arbejdsløse i mere end 2 år, for så skulle det angiveligt betyde, at folk får lavere løn, så er det bare min opfattelse, at de partier, der har den mening, altså at man ved at afkorte dagpengeperioden øger presset på lønningerne og dermed får lønningerne til at gå ned, og at det skulle være løsningen på krisen, skal komme op og sige det helt åbent, så vi kan tage en debat om, om lavere løn og lavere realindkomst skulle være løsningen på den danske økonomiske krise.

Det kan også være, at der ikke er nogen, der vil gå op og kommentere det her. Det er så også helt i orden, men så vil jeg bare sige, at det er, fordi man ikke tør. For det er den eneste logik, jeg kan få øje på i den politik, som et stort flertal i Folketinget står for.

Kl. 15:00

Derfor var vores hovedlinje i finanslovforhandlingerne at sørge for, at der var en form for løsning for dem, der var ved at miste dagpengeretten. For det at gå fra løn til dagpenge og derefter til nul kroner, som det ville være tilfældet for rigtig mange mennesker, er en social katastrofe, som vi ikke bare kan se passivt på.

Jeg vil ikke sige, at det var nogle nemme forhandlinger, vi havdeovre i Finansministeriet – de var sådan set nærmest det modsatte – men det lykkedes trods alt til sidst at få ½ år, hvor dem, der mister dagpengeretten i løbet af det nye år, får en mulighed for kontanthjælp uden modregning. Det vil sige, at de faktisk får ret til at modtage kontanthjælp, selv om de er gift med en. Det gør, at der ikke er nogen, der falder helt ned i det sorte hul i starten af det nye år, men det gør jo ikke, at folk er reddet på lang sigt, og det er derfor, at det er et område, vi også i det kommende år vil sætte meget stort fokus på.

Hvordan sikrer vi, at dem, der mister retten til dagpenge, får et godt tilbud? Og det skal jo primært være et tilbud om arbejde. Det er jo stadig væk det, der er vores hovedformål; det er at sørge for, at der bliver skabt mere beskæftigelse, og at folk på den måde kan klare sig, altså har en indkomst. Men hvis der ikke er arbejde at tilbyde, så bør folk have ret til dagpenge, og dem, der har mistet retten til dagpenge på grund af de regler, der eksisterer allerede i dag, bør have nemmere ved at genoptjene deres ret til dagpenge.

Det, vi peger på for at skabe mere beskæftigelse, er at aktivere pensionsmilliarderne. Vi har faktisk lagt ganske mange konkrete forslag frem for, hvor man kan gøre noget for miljøet, hvor man kan sikre mere vedvarende energi, renovere offentlige bygninger og få bedre kollektiv trafik – og gøre det på en måde, hvor staten garanterer for et vist afkast, men ikke de ekstremt afkast, vi ser nogle gange inden for de såkaldte OPP-projekter, altså offentligt-private projekter, hvor pensionskasserne virkelig får penge, altså en stor forrentning, men på en måde, der er fornuftig for både samfundet og fremtidens pensionister.

Vi har også forstået på de drøftelser, vi har haft med pensionskasser, at de faktisk er relativt interesseret i at få sådan en ordning, hvor deres penge kan komme ud at arbejde til fordel for miljøet og for samfundet – og for deres medlemmer, som mangler et job, skal man jo også huske på. Det er jo arbejdsmarkedspensionernes egne medlemmer, der også mangler job, og derfor har de selvfølgelig brug for, at der bliver gjort en indsats. Det arbejder vi hårdt med, og vi vil og-

så i det nye år prøve at se, om vi kan få en aftale med regeringen om, hvordan der bliver sat gang i at aktivere pensionsmidlerne til fordel for miljø og beskæftigelse.

Vi lavede en aftale med regeringen om årets finanslov. Det afgørende var at finde en eller anden form for løsning med hensyn til forsørgelse og uddannelse for dem, som var ved at miste deres dagpenget, og det lykkedes som bekendt – ikke så godt, som vi gerne ville have, men dog i nogen grad og på en måde, så vi kan arbejde videre med problemet her i det nye år.

Derudover fik vi også andre ting gennemført: en udvidelse af seniorjobordningen med et tilbud om arbejde til dem, der ellers ville miste dagpengene og med de gamle regler ikke ville have ret til efterløn. Det har vi prøvet at få løst. Vi har lavet en ungepakke med uddannelse og praktikpladser. Vi har sikret mere uddannelse til de ufaglærte. Vi har fået en række forbedringer for flygtninge og andre udlændinge, der er kommet hertil. Vi har fået en indsats mod social dumping. Og vi har også fået vedtaget en relativt stor grøn pakke med beskæftigelse og forbedringer for miljøet.

Samlet set står vi selvfølgelig ved den aftale, vi har indgået, fordi den indeholder både det, jeg nævnte før, om hjælp til dem, der er ved at falde ud af dagpengesystemet, og også en lang række andre forbedringer. Jeg har ikke nævnt dem alle sammen.

Så har vi hørt nogle sige, at så kan det ikke passe, at vi ikke er tilfredse med det. Men det var vi jo. Vi markerede, at vi gik ind for aftalen, men at vi samtidig var kritiske over for det samlede indhold. Og man sagde, at det i hvert fald var første gang, måske nogen sinde eller i hvert fald i 40 år, at et parti ikke bare gik ud med armene højt hævet over hovedet og sagde: Det her er så godt. Jeg vil sige, at hvis det skulle være første gang nogen sinde, at det er sket, altså at et parti er gået ud og har sagt, at man er med på aftalen, men ikke synes, at den er så god, som man gerne ville have det, så siger det mere om dansk politik, end det siger om Enhedslisten.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Kl. 15:05

Mike Legarth (KF):

Vil ordføreren over for mig bekræfte, at vi under debatten har hørt hr. Jonas Dahl sige – det var kl. 14.25 – at sukkerafgiften ville blive fjernet. Men det er jo lodret forkert. Det ville jeg gerne have at der var et af regeringspartierne der kunne bekræfte, og der er Enhedslisten jo det sidste i rækken.

Sagen er jo desværre den, at desværre bevares sukkerafgiften, og skattereformaftalen gør, at den her pr. 1. januar stiger med 3,63 pct. Det siger jeg bare lige, for at vi ved, hvad det er, vi taler om.

Vi har jo lagt navn til og taget ansvar for skattereformen. For en god ordens skyld skal jeg nævne, at vi gjorde, hvad vi kunne, for at forhandle det element ud om, at der skulle være afgiftsstigninger. Det var ikke muligt, så det har vi så taget hul på efterfølgende ved at lave eller forsøgt at lave særskilte politiske aftaler. Men kan vi få bekræftet, at sukkerafgiften altså desværre er der endnu, og at den pr. 1. januar vil stige med 3,63 pct.?

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Frank Aaen (EL):

At kalde Enhedslisten for et regeringsparti er jo lige hårdt nok, både af hensyn til regeringen og af hensyn til Enhedslisten. Så det tror jeg vi skal lade være med.

Det er korrekt, at den afgift, der bliver afskaffet, er den afgift, der er på vej om tilsat sukker. Og den bliver afskaffet. Den igennem mange år gældende sukkerafgift bevares, og den reguleres med prisudviklingen.

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mike Legarth.

Kl. 15:07

Mike Legarth (KF):

Godt. Og det er jo rigtigt, at Enhedslisten ikke er et regeringsparti, men parlamentarisk grundlag for regeringen. Regeringen kan jo ikke gøre noget, uden at den har Enhedslistens støtte, og derfor var det vigtigt lige at få balanceret de her ting.

Kan Enhedslisten også bekræfte, at fru Sophie Carsten Nielsen fik sagt, at Radikale Venstre og regeringen fjerner sukkerafgiften, og at det er en fejllopfattelse af tingenes tilstand?

Bare for at bekræfte det endnu en gang vil jeg sige: Der er masser af afgifter, der giver grænsehandel, og som gør, at vi mister arbejdspladser til Tyskland, fordi de danske handlende, fordi de danske butikker, ikke kan konkurrere med de tyske, fordi vores omkostninger er for høje. Vi putter afgifterne i den tyske statskasse i stedet for i den danske.

Hvad vil Enhedslisten gøre for at hjælpe butikker, der dør, og afhjælpe, at arbejdspladser desværre flyder til Tyskland?

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:07

Frank Aaen (EL):

Vi har altså fjernet den fedtafgift, som Konservative var med til at gennemføre sammen med Venstre og Dansk Folkeparti. Det tror jeg er godt for det med grænsehandelen, så vidt jeg har forstået.

Vi har fjernet den sukkerafgift, der hedder afgiften på tilsat sukker, som jeg har hørt også skulle være dårlig vedrørende at mindske grænsehandelen. At vi så har taget den gamle sukkerafgift og givet den en almindelig prisregulering, tror jeg altså ikke gør nogen kæmpe skade.

Jeg vil så sige, at desværre er det ikke sådan, at regeringen ikke kan gøre noget uden Enhedslisten. Deesværre har man jo lavet en meget dårlig skatteaftale med Venstre og Konservative, som skader pensionister og arbejdsløse.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:08

Peter Christensen (V):

Under debatten i dag gjorde hr. Frank Aaen det jo klart, at han anså aftalen om en akutpakke for at være en dårlig aftale. Da det ligesom har været omdrejningspunktet for hele debatten omkring, hvorfor Enhedslisten indgik en finanslovaftale, så står det mig egentlig lidt uklart. Når det er et dårligt element, hvad var så egentlig grunden til, at Enhedslisten indgik aftalen?

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:09

Frank Aaen (EL):

Det ser ud, som om oppositionen ikke helt har styr på, hvad der er af forskellige aftaler. Altså, sukkerafgift og tilsat sukker var to forskellige ting, og det var vi inde på før.

Hvad angår akutpakken, er der jo akutpakke et og to. Den første var sådan et reklameinitiativ, og den anden var noget med, at arbejdsgeberne i det private skulle tilbyde job.

Det sidste går vi selvfølgelig ind på, men vi har aldrig troet på, at det hjalp noget som helst. Det har vi sagt hele tiden. Selv om vi støttede aftalen, har vi sagt, at det tror vi ikke hjælper noget som helst. Til gengæld har vi lavet en tredje ting, nemlig en sikring af, at dem, der mister deres dagpenge her fra den 1. januar, får ret til kontanthjælp uden modregning, altså er sikret en forsørgelse. Det går vi ind for.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Christensen.

Kl. 15:09

Peter Christensen (V):

Men er det ikke underligt at indgå en aftale, hvor også det, som hr. Frank Aaen kalder akutpakke to, indgår og finansieres, og hvor man så bruger penge på noget, som man lige har sagt man ikke tror på, fordi det ingen effekt har?

Jeg synes bare, det er underligt, at man bruger penge på noget, man simpelt hen ikke selv tror på. Er det en god aftale?

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Frank Aaen (EL):

Når der er 35.000-40.000 mennesker, der er i fare for at miste deres dagpengere og dermed for en stor dels vedkommende ende med ingen forsørgelse at have, altså 0 kr. om måneden at leve for, så støtter vi alle initiativer, der kan afhjælpe det, herunder akutpakke et, herunder akutpakke to, og herunder det, vi har været med til at aftale i finansloven, nemlig at folk, der falder ud af dagpengesystemet, har ret til kontanthjælp uden modregning. Dermed får de altså en vis form for forsørgelse.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tager ordet for at rose hr. Frank Aaen. Jeg synes jo, det er fantastisk. Jeg kan faktisk ikke erindre en politiker her i Folketinget, der er så omstillingsparat som hr. Frank Aaen.

Hr. Frank Aaen har i tidernes løb sagt, hvordan politik skulle føres, og Enhedslisten er jo sådan et parti, der kun stemmer for forbedringer og altid imod forringelser, men nu har man lavet en finanslovaftale, hvor der vistnok er blandede bolsjer. Hr. Frank Aaen har jo f.eks. tidligere sagt en masse om nulvækst – jeg kan næsten ikke sige alle de ting, som hr. Frank Aaen har sagt om, hvad nulvækst betød.

Nu laver man en finanslovaftale med en regering og sikrer nulvækst næste år i den offentlige sektor; det må jeg sige. Og spørgsmålet er jo egentlig bare: Kan omstillingsparatheden strækkes så vidt, at den også kan inkludere nulvækst i f.eks. 2014?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Kl. 15:12

Frank Aaen (EL):

Jamen vi har hele tiden været imod den nulvækst, der var lagt op til. Nu sendte jeg jo en pressemeddelelse ud, da regeringen fremlagde sit finanslovsforslag, hvor det var hovedpunktet, at vi var imod den nulvækst, der var lagt op til. Det er vi stadig væk, det mener vi. Men det var altså sådan, at hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti sammen med Venstre, Konservative og De Radikale sikrede en halvering af dagpengeperioden, samtidig med at man stort set også fjernede efterlønsordningen.

Den sociale katastrofe, som hr. Kristian Thulesen Dahl dér stemte for, satte vi os som målsætning at prøve at rette op på. Det er så lykkedes delvis, ikke godt nok, men det er dog sådan, at vi har givet de folk, der på grund af hr. Kristian Thulesen Dahl stod til at miste enhver form for forsørgelse på grund af arbejdsløshed her den 1. januar, et vist sikkerhedsnet.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan sige, at omstillingsparatheden endda kan strækkes så vidt, at man under sådan en debat her både kan nå at være lidt positiv over for noget, så lade være med at tage ansvar for det og tage afstand fra det og være sur over det og så igen skulle vende tilbage til det på et tidspunkt og stemme for det.

Det vidner jo altså om en politiker, der kan sit kram, og som kan nå hele vejen rundt. Han kan både blæse og have mel i munden, han kan på den ene side lave finanslovsforlig med en finansminister og på den anden side være arg modstander af det og sige, at det er noget skidt.

Det var jo det, der kom til udtryk, da man sneg sig langs panelerne, ud af Finansministeriets kontor, fordi man egentlig ikke var særlig glade for det, man havde lavet. Så det viser jo bare en omstillingsparathed.

Nu har vi nulvækst, der er resultatet af den finanslovaftale, hr. Frank Aaen har lavet sammen med finansministeren for 2013. Og så spørger jeg bare: Kan omstillingsparatheden også rumme nulvækst i 2014?

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:13

Frank Aaen (EL):

Vi sneg os ikke langs panelerne. Vi gik sådan set ud med oprejst pande og indbød alle til at komme til pressemøde ovre hos Enhedslisten – det er sådan set det modsatte af at snige sig ud. Og vi kunne fremlægge et resultat, hvor vi ryddede op efter nogle af de ulykker, som hr. Kristian Thulesen Dahl var med til at lave.

Jeg kan ikke forestille mig, at der bliver nulvækst i 2014, men vi vil også i 2014 tage stilling til, om der er flere ulykker, som f.eks. de borgerlige her i landet har været med til at lave, og som der skal ryddes op efter, og hvor vi vægter, hvor meget der er godt, og hvor meget der er skidt, og så tager vi stilling ud fra det. Vi kunne ikke stemme imod finansloven, for det ville betyde, at flere tusinde mennesker

her den 1. januar stod uden forsørgelse. Det kunne vi ikke være med til.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Mette Bock for en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Frank Aaen (EL):

Nej. De folk, der bliver ansat i kommunerne, skal jo lave noget, der er fornuftigt. Vi kunne aldrig drømme om at mene andet. Der er masser af opgaver, der ikke bliver løst godt nok i dag, og der kunne man sagtens ansætte nogle flere.

Kl. 15:14

Mette Bock (LA):

Tak for det. I maj måned udtalte Enhedslisten til flere medier, at man ønskede 30.000 flere ansatte i den offentlige sektor, og nu er det jo så gået noget anderledes. Man kan også på Enhedslistens hjemmeside se, at Enhedslisten ønsker, at regeringen skal indgå en aftale med kommuner og regioner om, at de ikke må tilpasse medarbejderstaben til den opgaveportefølje, der er. Der kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan Enhedslisten egentlig havde tænkt sig, at man skulle finansiere det. For hvis vi ser på, hvordan beskæftigelsen i den offentlige sektor har udviklet sig siden maj måned og vi dels skal fylde op på grund af dem, der blevet færre af siden maj, dels skal lægge 30.000 oveni, hvordan forestiller Enhedslisten sig så at man skal finansiere de mange ansættelser i den offentlige sektor?

Kl. 15:15

Så vil jeg sige, at jeg godt nok har hørt, at hvis man laver en skat på spekulationer, vil spekulanterne forsvinde ud af landet. Mit mod-svar til det er: Og hvad så? Altså, i dag har vi lavet, jeg ved ikke hvor mange bankpakker for at redde spekulanter. Hvis spekulanter forsvinder ud af Danmark, vil det være en fordel, og så vil der stadig væk være – hvad skal man sige? – transaktioner af forskellig anden art, som ikke forsvinder ud af landet, bl.a. fordi det her jo er en EU-regel, der skal gennemføres i alle EU-lande, og derfor kommer pengene i kassen alligevel.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 15:17

Frank Aaen (EL):

Det er fuldstændig korrekt, at vi gerne vil have rettet op på situationen for alle dem, der blevet fyret, og vi synes også, at der er brug for flere ansatte på mange områder. Den hovedfinansiering, vi havde tænkt os at pege på og har peget på, er, at den finansielle sektor kommer til at betale noget mere i skat. Det vil sige, at det specielt skal ske på det, der hedder finansielle transaktioner. Når man spekulerer, skal man aflevere en skat. Det synes vi er en rigtig god måde at finansiere det på.

Så er det i øvrigt ikke så dyrt at ansætte folk til at passe børn eller til at undervise i folkeskolen, for størstedelen af udgiften, når man ansætter en til at yde velfærd, sparer man i dagpenge og får ind i ekstra skat, når folk kommer i arbejde. Derfor er det ganske overkommeligt, og jeg synes, at det vil være helt fint, hvis den finansielle sektor kommer til at betale.

Kl. 15:16

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren, om ordføreren mener, at regeringen lever op til sit eget regeringsgrundlag om, at alle skal have lige muligheder. Her tænker jeg specielt på skatteaftalen, der blev indgået mellem regeringen, Venstre og De Konservative. Ordførerens politiske ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen, var ude at sige, at regeringen pissede på vælgerne, og at Enhedslistens tillid til regeringen var ikkeeksisterende. Har Enhedslisten fået genoprettet tilliden til regeringen, siden de kan stemme for det her finanslovfor-slag?

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mette Bock.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Mette Bock (LA):

Uden at vi skal ind i en lang diskussion om den finansielle sektor tror jeg, med den store indsigt, som ordføreren har på det her område, at ordføreren formentlig også ved, at hvis man laver sådan noget isoleret i et lille land som Danmark, har det en meget negativ effekt på den økonomiske udvikling i landet.

Men det andet, jeg gerne vil følge op på, er, om det er i overensstemmelse med Enhedslistens syn på, hvad det gode arbejde er, at man skal være beskæftiget, uden at der egentlig er opgaver. Det er altså en anden måde, om jeg så må sige, at sætte folk på pause. Nu hedder det så bare, at de er ansat, i stedet for at de er på dagpenge.

Kl. 15:16

Frank Aaen (EL):

Det er fantastisk. Før var jeg næsten en del af et regeringsparti, og nu skal jeg stå inde for regeringsgrundlaget, men vi klarer det hele, det er ikke noget problem.

Den aftale, vi har lavet med regeringen, betyder mere lighed i samfundet. Og det har været to meget afgørende ting for os. Den ene er, at aftalen i sin helhed betyder mere lighed i samfundet, og den anden er, at vi spænder et sikkerhedsnet ud under de mennesker, der er ved at miste deres ret til dagpenge og kunne gå ud i at have 0 kr. til deres forsørgelse. Det er det hovedsagelige. At regeringen så har lavet ulykker sammen med de borgerlige, er vi selvfølgelig meget kede af, men vi har været med til at rette op på nogle af tingene.

Jeg må igen sige, at den hovedulykke, som vi har været med til at rette op på, nemlig at de her folk var ved at miste deres dagpenge- ret på grund af halveringen af dagpengeperioden, er altså en, der er lavet af Venstre, Konservative, Liberal Alliance – jeg kan ikke huske, om de stemte for, men det tror jeg – Dansk Folkeparti og Radikale Venstre. Så vi har sådan set bare ryddet lidt op efter de borgerlige.

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karina Adsbøl.

Kl. 15:19

Karina Adsbøl (DF):

Det er så interessant at høre hr. Frank Aaen sige hovedulykke! Men det er også meget interessant, at Enhedslisten gik ind til de her for-handlinger med det mål at ændre på det og kom ud med hængende

hoveder og faktisk ikke fik rettet op på ret meget. Så jeg ved ikke, hvordan og hvorledes man skal tolke Enhedslisten, for Enhedslisten stemmer alligevel for en finanslov og for en skatteaftale i dens helhed, som Enhedslisten har været imod, fordi de siger, at den er socialt skæv. Så Enhedslisten bakker jo om regeringsgrundlaget.

Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:20

Frank Aaen (EL):

Vi stemte altså imod skatteaftalen, så må jeg lige være her! Selvfølgelig gjorde vi det, for vi var lodret imod den. Vi var ærgerlige over, at man ikke lavede en aftale med os, fordi den ville have været mere social retfærdig. Man havde ikke stjålet penge fra pensionister, arbejdsløse, førtidspensionister og fra andre af dem, der har allermindst, hvis man havde lavet aftalen os. Man valgte desværre at lave den med Venstre og De Konservative.

Så vil jeg sige, at det, vi har taget stilling til, er, om vi kan hjælpe nogle af de mennesker, der kommer meget i klemme på grund af den aftale om at skære i dagpengene, der er lavet mellem de borgerlige partier. Det er vi altså et stykke hen ad vejen lykkedes med, og jeg er helt sikker på, at de mennesker, som om en uge ville have set en lønningsscheck på 0 kr., 0 kr. i dagpenge, 0 kr. at leve for, er glade for, at Enhedslisten trods alt lavede en aftale og dermed sørgede for, at de kan få lidt til deres forsørgelse.

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:21

Joachim B. Olsen (LA):

Enhedslisten er meget ked af, at man har forkortet dagpengeperioden til 2 år. På trods af vores ideologiske forskelle tror jeg faktisk at vi ville kunne blive enige om, at den største katastrofe på et arbejdsmarked er langtidsledighed.

Det er det, at mennesker går ledige så lang tid, at de mister kompetencer, at de får meget svært ved at genindtræde på arbejdsmarkedet. Det kan være et økonomisk problem, men det er i høj grad et socialt problem. Det er simpelt hen den største katastrofe på et arbejdsmarked.

Når nu al forskning viser, at det både teoretisk og empirisk i forhold til de erfaringer, man har med tidligere forkortelser af dagpengeperioden, viser sig, at det, at man forkorter dagpengeperioden, sænker den strukturelle ledighed på sigt, hvorfor er Enhedslisten så imod, at man laver reformer, som modvirker det, som vi alle sammen anser som den største trussel, nemlig langtidsledighed, for det modvirker en kortere dagpengeperiode?

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Frank Aaen (EL):

Det, der sker, når man fratager mennesker dagpengene, er, at de kommer ud i en social katastrofe, hvor deres familie eventuelt må flytte fra hus og hjem, og hvor børnene må flytte fra deres venner, i det hele taget en linje til deroute. Det er bare det, man skal vide, når man snakker om, at hvis man bare fjerner dagpengene, så går det rigtig godt.

Så er det ikke korrekt, at alt viser – i hvert fald er vi ikke alle sammen enige om det – at bare man fjerner dagpengene, kommer

folk i arbejde. Der kommer ikke flere arbejdspladser, fordi man fjerner dagpengene. Det er korrekt, at i den allersidste tid, hvor folk er på dagpenge, så bliver de selvfølgelig desperate og søger, om jeg så må sige, hvad som helst for at få et job, men det skaber ikke flere arbejdspladser. Så skubber de bare en anden ud. Og derfor er det vores opfattelse, at man skal tilbyde folk et job – og det må også være Liberal Alliance synspunkt – tilbyde folk et job. Så kan de komme i arbejde til vores alle sammens bedste, i stedet for at nogle familier kastes ud i en social deroute.

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Joachim B. Olsen.

Kl. 15:23

Joachim B. Olsen (LA):

Men det er bare sådan, at man jo har erfaringer fra de tidligere gange, hvor man har forkortet dagpengeperioden. Man har forkortet den fra 7 til 5 år, fra 5 til 4 år, og dengang viste erfaringerne helt entydigt, at det øgede beskæftigelsen. Altså, jeg ved ikke, hvad ordføreren bygger det der med den sociale deroute osv. på. Har han nogle tal, der dokumenterer, at så og så mange har måttet sælge deres huse osv.? Det er i øvrigt også sådan, at har man ikke noget forsørgelsesgrundlag, er man berettiget til kontanthjælp. Så der er ikke nogen, der mister forsørgelsesgrundlaget.

Men under alle omstændigheder viser erfaringerne entydigt, at det, at man forkorter dagpengeperioden og blidt skubber folk ud på arbejdsmarkedet, sænker ledigheden. Er det ikke det, som vi burde arbejde for at gøre, lave reformer, som får folk i beskæftigelse?

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:24

Frank Aaen (EL):

Man har ikke ret til kontanthjælp, hvis man mister sine dagpenge, ikke hvis man er gift, og ikke hvis man har en lille formue, herunder en lille formue i form af en pensionsopsparing. Så derfor er der rigtig mange mennesker, der kommer ud i ingenting, og det er jo det, der er problemet.

Så synes jeg da også, at man skal sørge for, at folk får et arbejde. Men der kommer ikke flere arbejdspladser, ved at man fratager mennesker dagpengereetten, kan vi ikke være enige om det? Det kommer der ikke flere job af. Der kommer ikke mere beskæftigelse, ved at man fjerner dagpengereetten. Men vi kan skabe nogle flere job, og så kommer folk i arbejde. Det er det, vi går ind for: at skabe nogle flere job.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:25

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvordan kan det være, at Enhedslisten har været totalt fraværende, været fuldstændig passive, når det gælder om at skabe danske produktionsarbejdspladser eller i det mindste sikre, at danske produktionsarbejdspladser ikke flytter ud af landet? Tværtimod har Enhedslisten bare ladet stå til over for regeringen, der jo har ført en politik, der har gjort, at mange produktionsarbejdspladser er rykket ud af Danmark. Det er netop produktionsarbejdspladser, der er grundlaget for al velstand her i landet. Hvorfor har Enhedslisten været så passive?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:25

sentlig værre. Baggrunden var, at finansloven dengang lagde op til noget, der næsten var nulvækst i den offentlige sektors forbrug. Jeg konstaterede, at Danmark i forvejen har verdens største offentlige sektor, og at der ikke er plads til, at den bliver større, hvis vi skal have forudsætninger for ny vækst og jobskabelse i den private sektor i Danmark. For det koster jo med sådan en stor offentlig sektor, og det er private virksomheder og deres ansatte, som skal betale, hvis den skal være endnu større. Men regeringen havde altså overraskende fornuftigt lagt op til næsten nulvækst i det offentlige forbrug, og det roste jeg, fordi vi i det mindste så ikke gjorde forholdene for erhvervslivet væsentlig værre.

Frank Aaen (EL):

Det har vi da ikke været. Vi har lavet nogle ting sammen med Venstre, bl.a. et energiforlig, som skaber rigtig mange arbejdspladser. Vi har sammen med Dansk Folkeparti lavet en trafikaftale, som skaber rigtig mange arbejdspladser. Vi har lavet en grøn aftale i det finanslovsforslag, der stemmes om i morgen, og som indebærer rigtig mange arbejdspladser, og som vel og mærke jo gør det også i den private sektor. For når vi sætter gang i vedvarende energi og i renovering og i udvikling af grøn teknologi, er det jo primært den private sektor, de nye arbejdspladser skabes i. Så vi har gjort rigtig, rigtig meget.

Vil Venstre være med til at lave mere for at skabe arbejdspladser også i den private sektor, skal Venstre være meget velkommen.

Kl. 15:25

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Flemming Damgaard Larsen.

Flemming Damgaard Larsen (V):

Men i den store sammenhæng er det, som hr. Frank Aaen her nævner, jo kun pebernødder. Der er jo rigtig mange arbejdspladser, der inden for de sidste år er flyttet ud af Danmark, ikke bare inden for produktionen, men også inden for handelslivet, hvor mange er flyttet syd for den danske grænse på grund af de høje skatter og afgifter, som også Enhedslisten har været med til at gennemføre her i Danmark: over 6 mia. kr. ekstra i skatter og afgifter inden for det sidste års tid.

Kan hr. Frank Aaen ikke se, at det er en helt gal politik?

Kl. 15:26

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Frank Aaen (EL):

Nej, det kan jeg ikke. Altså, vi har været med til at skaffe nogle penge til at sørge for, at velfærden blev forbedret, sørge for, at Venstres fedtafgift blev fjernet, sørge for, at der ikke bliver sat en ny sukkerafgift i gang. Vi har lavet rigtig mange fornuftige ting, og samtidig har vi taget en lang række initiativer, som har været med til at skabe beskæftigelse.

Men som jeg sagde i min ordførertale: Vi vil gerne meget længe. Vi vil gerne have endnu flere initiativer til at skabe grøn beskæftigelse her i landet. Det bliver et hovedpunkt for Enhedslisten i starten af 2013: mere tryk for dem, der mister deres arbejde, og flere arbejdspladser.

Kl. 15:27

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Det er sørgeligt at stå på denne talerstol godt 3 måneder efter førstebehandlingen af regeringens forslag til en finanslov og konstatere, at finansloven er blevet væsentlig ringere i tiden, der er gået.

Under førstebehandlingen sagde jeg, at vi havde med et forslag til finanslov at gøre, som ikke ville gøre forholdene i Danmark væ-

Den ros skulle jeg måske ikke have givet. Måske regeringen blev helt bange for sig selv over at høre en ordfører fra et rigtig liberalt parti stå her på talerstolen og rose dens relative sparsommelighed med skatteydernes penge. I hvert fald kan man nu konstatere, at regeringen fuldstændig har opgivet målsætningen om nulvækst i det offentlige forbrug næste år.

I Økonomisk Redegørelse, som regeringen netop har udgivet, kan man nu læse, at regeringen med sin finanslov for 2013 forventer at lade det offentlige forbrug vokse med hele 1,6 pct. Dermed er vi tilbage ved den vilde spendérylst, som Anders Fogh Rasmussens VK-regering udviste i årene fra 2002 til 2009, hvor det offentlige forbrug voksede med 1,8 pct. om året. Men de fleste af Foghs år var dog i en tid, hvor det gik godt med økonomien, og hvor der var overskud på de offentlige finanser og godt gang i den private beskæftigelse.

Denne regering vil derimod bruge løs på en finanslov med et underskud på 46 mia. kr. og en privat beskæftigelse, som godt kunne trænge til, at danske lønmodtagere og dansk erhvervsliv fik lov til at beholde lidt flere af de penge, som de selv har arbejdet for.

Regeringen vælger med den vilde vækst i det offentlige forbrug, som der her lægges op til, at blæse højt og flot på al solidaritet med alle danskere, som skaffer brød på deres bord ved at lægge en arbejdsindsats som lønmodtagere, ejere eller selvstændige i den private sektor. Regeringen betragter sig selv som førstevælger. Hvis der er penge, som den mener kan bruges, så bruger den pengene på at øge dens egne budgetter frem for at lade pengene blive hos dem, som har ydet en arbejdsindsats for pengene. Jo, jo, vil regeringen indvende, men det er jo, fordi der er blevet brugt færre penge i 2012, end vi havde regnet med, og derfor er de penge, vi har afsat til offentligt forbrug i 2013, udtryk for så stor en vækst. Og det er da rigtigt. Regeringen troede, at den offentlige sektor i 2012 ville koste 8 mia. kr. mere, end det nu viser sig den faktisk koster. Der er opnået en besparelse i forhold til de forventede udgifter i verdens største offentlige sektor på 1½ pct., og det er glædeligt. Det er lykkedes for kommunerne at levere deres ydelser til borgerne på en billigere måde end forventet. Hurra! Men det betyder da ikke, at man så bare skal fortsætte med at bruge løs i 2013, som om intet er hændt i 2012. Den effektivisering, som blev opnået i 2012, skal da ikke bare smides på møddingen i 2013. Når det er lykkedes for kommunerne at producere deres ydelser til borgerne til en pris, der er 8 mia. kr. lavere end forventet i 2012, hvorfor skulle det så ikke kunne lykkes at levere ydelser lige så billigt i 2013?

Når jeg bruger så meget tid på at problematisere regeringens budgetterede overforbrug, er det jo ikke, fordi vi i Liberal Alliance i sig selv har noget imod, at man med penge i det offentlige kan købe gode ting til borgerne. Hvis penge kunne plukkes på træerne, ville det selvfølgelig bare handle om at bruge løs alt det, man kunne, men pengene kan ikke plukkes på træerne, de må tages et sted fra – ved at opkræve skatter. Enhver milliard, som bruges i det offentlige til at gøre gode ting med, er en milliard, som ikke kan bruges af borgere og virksomheder til at gøre godt med.

De danske skatter er simpelt hen for høje, fordi skiftende regeringer herinde år for år har brugt stadig flere penge. Vi skal ikke mere end 50 år tilbage i tiden, blot 10 år før finansministeren og jeg blev

født, før vi havde et Danmark med et skattetryk, som lå på niveau med skattetrykket i datidens USA.

Kl. 15:33

Danmark havde, da både finansministerens og mine forældre var unge, et af de laveste skattetryk i den udviklede verden. I dag har Danmark verdens højeste skattetryk. Skattetrykket blev fordoblet fra 25 pct. til 50 pct. på blot 25 år fra begyndelsen af 1960'erne til anden halvdel af 1980'erne.

Nu står vi så her med udsigt til en meget ringe velstandsudvikling i Danmark i de kommende år og virksomheder, der lukker deres arbejdspladser i Danmark ned og åbner nye arbejdspladser i udlandet på grund af de høje skatter, de høje skatter, skal som skal finansiere de store offentlige udgifter. Så grelt er det, at selv en SF'er som hr. Ole Sohn nu kan se det. Han skulle blot være erhvervsminister i godt et år for at drage de samme konklusioner, som vi i Liberal Alliance er nået frem til. For en måned siden sagde hr. Ole Sohn:

»Skatten på arbejde skal sænkes. Det offentlige skal slankes. Jeg mener, man med god mening kan sige, at det offentlige skal bidrage til at øge konkurrenceevnen«.

Det er en sejr for den sunde fornuft, at en SF'er kan nå frem til den erkendelse efter et år som erhvervsminister. Men sådan kan det gå, når man udsættes for virkeligheden i et ministerium, som har fingeren på pulsen.

Vi glæder os i Liberal Alliance over, at det nu er ingen ringere end SF's nye formand, som er kommet i skole i Erhvervsministeriet. Om et år vil vi måske også se de positive effekter der. Indtil da eller indtil senest ved næste folketingsvalg må vi bare erkende, at regeringen kan fortsætte sin uheldige kurs, hvor der år for år bruges stadig flere penge i den offentlige sektor med støtte fra regeringens ultraliberalistiske støtteparti, Enhedslisten.

Regeringens bud på at få gang i økonomien igen var en såkaldt kickstart, som flyttede forbruget af nogle penge i det offentlige fra 2014, 2015, 2016 og længere frem til et forbrug i 2013 og 2012.

I dag forventer regeringen, at lavkonjunktoren i dansk økonomi vil fortsætte helt til 2018. Så det eneste, regeringen har gjort med sin kickstart, er at flytte rundt på offentligt pengeforbrug og nogle få arbejdspladser fra en fremtid med lavkonjunktur til en nutid med lavkonjunktur. At Danmark forventes at blive et af de OECD-lande med den laveste økonomiske vækst i al overskuelig fremtid, har man ikke håndteret, for regeringen har ikke ønsket at håndtere det.

Liberal Alliance bragte en række forslag, som markant kunne have forbedret dansk erhvervslivs konkurrenceevne, med til vores første og eneste møde med regeringen om den kommende finanslov. De fleste af tiltagene kunne finansieres ved, at regeringen blot undlod at bruge flere penge hvert år.

Men vi fik ikke meget mere end 20 minutter i selskab med finansministeren og regeringens øvrige økonomiske ministre. Det var tydeligt, at regeringen ikke var villig til at prioritere vækst og jobskabelse i den private sektor over regeringens planer om bevidstløst at øge det offentlige forbrug hvert eneste år. Resultatet ser vi med denne finanslov, som regeringen så i stedet forhandlede hjem med ultrasocialisterne i Enhedslisten.

Man kan glæde sig over, at et stort flertal af danskerne har gennemskuet regeringen og udtrykker mistillid til regeringens økonomiske politik. Tæt på 60 pct. af danskerne foretrækker et borgerligt flertal til at styre økonomien, og 55 pct. af danskerne fortæller, at de vil stemme på partier, som vil sætte denne regering fra magten.

Regeringen kan ikke skabe forudsætningerne for økonomisk fremgang for Danmark, og den har af samme grund tabt vælgerne. Liberal Alliance hjælper gerne regeringen med at gennemføre de reformer, som kan få økonomien på ret spor igen. Måske kan regeringen på den måde også hjælpe sig selv med at vinde vælgerne tillid igen. Det første ville være godt for Danmark, det andet ville nok kun være godt for regeringen, men det må man tage med.

Den økonomiske politik, som regeringen fører nu, kan Liberal Alliance ikke støtte. Derfor vil Liberal Alliance i morgen stemme imod regeringens finanslov.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en stribe korte bemærkninger, først fra hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 15:37

John Dyrby Paulsen (S):

Først vil jeg godt spørge Liberal Alliance om det her begreb nulvækst, som vi jo har snakket om nogle gange i dag, for lige at få det helt på plads. Når Liberal Alliance tidligere har snakket om nulvækst, så må det jo glæde en liberalist som hr. Ole Birk Olesen, at Venstre nu også begynder at snakke om nulvækst. Og når Liberal Alliance snakker om nulvækst, så må man jo forstå, at det er de facto nulvækst i den offentlige sektor f.eks. frem mod 2020. Eller er der noget, vi har misforstået i den sammenhæng?

Kl. 15:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:38

Ole Birk Olesen (LA):

Når Liberal Alliance taler om nulvækst, taler vi om det samme, som alle andre taler om, nemlig at der ikke bruges flere penge i den offentlige sektor til andet end de naturlige løn- og prisudviklinger, som der er. For Liberal Alliance er nulvækst bedre, end at man øger det offentlige overforbrug. Men vi går jo ind for, at vi skal have en slankere offentlig sektor. Så vi lægger op til, at der skal være en minusvækst i det offentlige overforbrug.

Men nulvækst er, at man bruger nul ekstra kroner fra år til år, bortset fra til de omkostninger, som kommer af løn- og prisstigninger.

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

John Dyrby Paulsen.

Kl. 15:39

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Begrebet minusvækst i det offentlige overforbrug synes jeg var meget godt lige fundet på. Det, jeg egentlig gerne vil spørge til, handler om, at der jo i virkeligheden er en almindelig udvikling med, at der bliver flere ældre og større behov for sundhed og også behov for mere uddannelse og investering i uddannelsessektoren, hvilket jeg forstår Liberal Alliance også gerne vil. Alt det tilsammen betyder jo, at der må være andre sektorer, der så ikke har nulvækst, men har direkte minusvækst. Kunne Liberal Alliance ikke bare løfte sløret lidt for, dels at sådan er det, dels løfte sløret lidt for, hvad det så er for nogle sektorer i den offentlige sektor, som skal stå for skud i forhold til den her nulvækst?

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Ole Birk Olesen (LA):

Det er rigtigt, at hvis man under et økonomisk regime med nulvækst i det offentlige forbrug i erkendelse af, at det offentlige forbrug er blevet stort nok, når det nu er verdens største, har brug for at bruge flere penge et sted, så bliver man nødt til at finde de penge ved effektiviseringer eller lavere forbrug et andet sted. Men det er der også

plads til i en økonomi som den danske. Der er jo ingen lande i verden, der bruger lige så mange penge i den offentlige sektor som Danmark. Så der er et stort budget at tage af. Vi har offentlige udgifter i Danmark på over 1.000 mia. kr., og det lykkedes i år, selv om det kom bag på regeringen, at mindske kommunernes udgifter med 8 mia. kr., uden at nogen egentlig opdagede det. Så kan vi også gøre noget mere.

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:40

Jonas Dahl (SF):

Jeg bliver bare helt trist til mode af at høre ordføreren, for jeg havde faktisk forventet eller håbet på, at Liberal Alliance ville komme med nogle bud på det. Nu har vi tidligere på dagen hørt på det der udenomssnak fra Venstre, og det var jo en smule bedrøveligt, for vi kunne jo sådan set ikke få nogen konkrete svar på, hvordan man i Venstre ville håndtere nulvæksten. Det var udenomssnak fra ende til anden.

Jeg havde faktisk håbet på at høre nogle bud på fra Liberal Alliance, som jeg må erkende i det mindste nogen gange har nogle svar – jeg er sjældent enig i svarene, men jeg respekterer trods alt de holdninger, de kommer med – hvor det så er, man kan have denne her nulvækst henne. Altså, hvis man fortsat vil have en vækst på nogle områder, må man jo have en minusvækst på andre områder. Kan vi ikke få nogle bud på bordet?

Det ville være så befriende for debatten, at vi rent faktisk havde noget at debattere op imod, for ellers munder det jo kun ud i, at oppositionen sådan set ikke rigtig har noget at komme med. Man kan selvfølgelig sige, at det må være, fordi de er glade for regeringen, men det tvivler jeg nu alligevel på er tilfældet. Men har Liberal Alliance ikke nogen bud på, hvor der skal være minusvækst?

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:41

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance er jo underlagt de samme mekanismer i den offentlige økonomi, som regeringen og SF er. Det betyder, at hvis man gerne vil ansøre til et mere mådeholdent forbrug i den offentlige sektor, så sker det primært ved forhandlinger med kommunerne. Det sker ikke ved, at man peger på, at kommunerne skal holde igen med udgifterne på bestemte steder. Nej, det sker ved, at man lægger en ramme for kommunernes økonomi, og inden for den ramme tilrettelægger kommunerne så, hvordan de bedst muligt bruger pengene. Det er den måde, som hr. Jonas Dahls regering har gjort det på, og det er også den måde, som en kommende borgerlig regering formentlig vil gøre det på.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jonas Dahl.

Kl. 15:42

Jonas Dahl (SF):

Så har hr. Ole Birk Olesen jo ikke læst finanslovsforslaget særlig grundigt, for der er jo en lang række områder i det her forslag, hvor pengene faktisk bliver prioriteret. Det er bl.a. inden for sundhed og på socialområdet. Der ligger rent faktisk nogle konkrete prioriteringer i finansloven.

Det, jeg sådan set godt kunne tænke mig at høre nogle svar på, er om den prioritering, som skal til, når man vil have en minusvækst sammen med Venstre. Det er det, Liberal Alliance nu siger. Det er fint, at man har fundet sammen i den ekstreme liberale lejr. Al ære og respekt for det. Jeg vil bare gerne have nogle svar på: Hvor er det så, vi skal have den her negative vækst? Kan vi ikke få nogle områder og steder, hvor der skal være den her negative vækst? Det må man da trods alt have tænkt på i Saxo Bank-partiet.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:42

Ole Birk Olesen (LA):

Så kan vi jo kalde SF for 3F-partiet eller LO-partiet, hvis det er enormt morsomt.

Det er egentlig ganske simpelt, og vi har jo gang på gang lagt frem, hvad vi gerne vil, og jeg har svaret på samme spørgsmål rigtig mange gange fra denne talerstol. Der er en række områder, hvor vi mener, at der kan bruges færre penge. Et af områderne er efterlønnen, et andet er til erhvervsstøtte, noget tredje er, at vi gerne vil hæve folkepensionsalderen med et enkelt år, og noget fjerde er mere udlicitering, og noget femte er færre offentligt ansatte. Vi siger, at der skal være 40.000 færre; regeringen har sagt, at der skal være 30.000 færre. Der er masser af kilder til finansiering.

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Linda Kristiansen for en kort bemærkning.

Kl. 15:43

Linda Kristiansen (RV):

Tak. På Liberal Alliances hjemmeside står der:

»Liberal Alliance vil styrke velfærdssamfundets kerneområder. Vi vil have et sundhedsvæsen i topform, vi vil have et uddannelsessystem, der giver os et internationalt forspring, og vi vil øge kvaliteten i de kerneydelser, som kommunerne har ansvaret for i dag.«

Hvordan ønsker Liberal Alliance specifikt at finansiere dette?

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:44

Ole Birk Olesen (LA):

Det ønsker vi at finansiere, ved at pengene bliver brugt bedst muligt. Det, der foregår i dag, foregår måske ikke lige effektivt alle steder, så vi ønsker, at man fremover har større fokus på, hvordan vi får mest for pengene. Et godt svar på det kunne jo f.eks. være, at man i højere grad benyttede sig af at spørge private virksomheder om, hvad de skulle have for at producere en ydelse til borgerne, i stedet for at man i kommuner og regioner producerer den selv – altså udlicitering, konkurrenceudsættelse. Det virker i forvejen, og det ville også virke, hvis man brugte det mere.

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Linda Kristiansen.

Kl. 15:44

Linda Kristiansen (RV):

Kan Liberal Alliance ikke forklare mig, hvad de mener med ordene styrkelse, topform, forspring og kvalitet?

- Kl. 15:44 Kl. 15:47
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 15:44 Kl. 15:47
- Ole Birk Olesen** (LA):
Der mener vi bare, at uanset hvor mange penge, der puttes i forskellige områder af den danske velfærdsstat, skal de penge bruges på den bedst mulige måde. Det vil sige, at hvis der er en beslutning fra Folketinget om, at der skal bruges x antal mia. kr., så skal vi sørge for, at de x antal mia. kr. bliver brugt bedst muligt, sådan at borgerne får den bedst mulige service.
- Kl. 15:45 Kl. 15:47
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.
- Kl. 15:45 Kl. 15:47
- Thomas Jensen** (S):
Tak. Jeg synes altid, at det er forfriskende, når Liberal Alliances finansordfører deltager i debatten, for så kan man rent faktisk få nogle klare svar en gang imellem. Jeg synes, at for første gang i dag begynder svaret fra den borgerlige blok at åbne sig op om, hvor det er man vil skære ned. For Venstres finansordfører ville jo ikke løfte sløret for ret meget – faktisk slet ingen ting – og Dansk Folkepartis formand og finansordfører ville heller ikke løfte sløret for noget.
Men jeg hører her, at hr. Ole Birk Olesen løfter sløret for, at der skal skæres ned på erhvervsstøtteordninger. Det er jo sådan, at der gives erhvervsstøtte for ca. 20 mia. kr. om året. Så jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvilke konkrete erhvervsstøtteordninger er det, Liberal Alliance gerne vil skære ned på? Er det f.eks., at aviserne ikke betaler moms i dag, men kun lønsumsafgift? Er det her, Liberal Alliance gerne vil gå ind at fjerne noget erhvervsstøtte – ja eller nej?
- Kl. 15:46 Kl. 15:47
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 15:46 Kl. 15:48
- Ole Birk Olesen** (LA):
Ja, der bliver jeg så hr. Thomas Jensen svar skyldig, for jeg kan ikke svare meget konkret på det spørgsmål. Vi har en overordnet tilgang til det her om, at erhvervslivet i Danmark skal klare sig selv. Det er vores holdning, at erhvervslivet skal klare sig selv. Der skal ikke være erhvervsstøtte af nogen særlig karakter.
Det kommer selvfølgelig an på, hvordan man definerer erhvervsstøtte. Altså, der er noget erhvervsstøtte, som handler om, at danske virksomheder har nogle bestemte skattefordele, fordi de ellers ikke kan konkurrere med virksomheder i udlandet. Det er ikke den erhvervsstøtte, vi først og fremmest vil afskaffe. Den erhvervsstøtte, vi vil afskaffe, er primært den, hvor man giver en pose penge til bestemte virksomheder eller bestemte brancher.
- Kl. 15:46 Kl. 15:49
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Thomas Jensen.
- Kl. 15:46 Kl. 15:49
- Thomas Jensen** (S):
Jeg må sige, at de danske aviser jo ikke ligefrem konkurrerer med udenlandske aviser, i hvert fald ikke i særlig udpræget grad. Så hvis vi skal følge den analogi, som der lige kom her fra hr. Ole Birk Olesen, vil det betyde, at vi skal afskaffe momsfrigtagelsen for dagspressen i Danmark. Er det det, Liberal Alliance er ude på?
- Kl. 15:44 Kl. 15:47
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 15:44 Kl. 15:47
- Ole Birk Olesen** (LA):
Jeg kan ikke udelukke, at man også i en stor erhvervsstøttereform, hvor man sparer x antal mia. kr. på erhvervsstøtten, f.eks. 10 mia. kr., som vi foreslår, og så bruger samtlige 10 mia. kr. til at lette de generelle erhvervsskatter, kunne tage fat på momsfrigtagelsen for aviser. Det er ikke udelukket, men jeg siger heller ikke, at det nødvendigvis er det, man skal gøre. Jeg siger bare, at vi har en overordnet holdning til, at virksomhederne skal kunne klare sig selv.
- Kl. 15:47 Kl. 15:47
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.
- Kl. 15:47 Kl. 15:47
- Christian Juhl** (EL):
Jeg ved ikke, hvorfor Liberal Alliance er flov over sin hovedsponsor, Saxo Bank. Jeg ville da være stolt, hvis jeg kunne få så mange penge ud af en erhvervsvirksomhed. (*Fra salen: Det er vi også*). Nå! Hvorfor er man så ikke stolt over det, når kammeraten fortæller, at man er filial af Saxo Bank?
Den offentlige sektor er en central del i hr. Ole Birk Olesens oplæg. Det lyder, som om Liberal Alliance ikke kan lide den offentlige sektor og ikke kan se dens nødvendighed. Jeg tænker på, at der jo ikke er ret mange, der så gerne som Liberal Alliance helst vil forære andres penge til erhvervslivet. Er det helt uforståeligt for Liberal Alliance, at en stærk offentlig sektor er en vigtig og afgørende faktor for det moderne erhvervsliv, for at de kan konkurrere på et internationalt marked, hvor man skal konkurrere på meget, meget små marginer og på et meget, meget højt niveau? Det, jeg tænker på, er forskning, innovation og alt det andet, som vi er med til at skabe basis for i Danmark, og som man ikke har de steder, hvor man ikke har en stærk offentlig sektor.
- Kl. 15:48 Kl. 15:48
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 15:48 Kl. 15:48
- Ole Birk Olesen** (LA):
Jeg vil først sige, at Liberal Alliance bestemt ikke har, som hr. Christian Juhl påstod, et ønske om at forære andre menneskers penge til erhvervslivet. Det har vi absolut ikke. Det var noget, som hr. Christian Juhl blot fandt på.
Når det handler om den offentlige sektor som en betingelse for, at erhvervslivet klarer sig godt, er der nogle af udgifterne i den offentlige sektor, som hjælper erhvervslivet med at klare sig godt. Det er fuldstændig rigtigt. Og der er andre, som bare er en omkostning for erhvervslivet. I Danmark er vi nået til det punkt, hvor man må sige, at vi er gået for langt i retning af at opkræve penge hos erhvervslivet og give dem til ting, udgifter i den offentlige sektor, som ikke forbedrer erhvervslivets konkurrenceevne. Det høje omkostningsniveau, som danske virksomheder har, skyldes høje skatter i Danmark, og det ødelægger deres konkurrenceevne, det forbedrer den ikke.
- Kl. 15:49 Kl. 15:49
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Christian Juhl.

Christian Juhl (EL):

Det vil sige, at forskning, uddannelse, dagpenge til arbejdsløse, sygehuse, landeveje, tog osv. osv. ikke er støtte til erhvervslivet, det er en belastning? Jeg forstår det ikke.

Jeg har et andet spørgsmål. Vi bygger aldrig en vindmølle, uden at den er konstrueret sådan, at vingerne drejer om, hvis der er for hård vind. Vi bygger aldrig en bil, uden at den automatisk retter op efter et sving. Jeg køber heller aldrig en elkedel, som ikke slukker af sig selv, når den når op over kogepunktet.

Hvorfor siger jeg det? Det siger jeg, fordi Liberal Alliance meget gerne vil levere hele markedsøkonomien ud til det private erhvervsliv, som er anarkistisk, som ikke har styr på økonomien, og som tror, at hver gang, de ryger ind i en krise, fordi de ikke kan styre økonomien, skal vi med andres penge sørge for at rette op på banker og privat erhvervsliv bagefter. Jeg synes, det er en mærkelig anarkistisk måde at se på økonomi på. Der skulle mindst lige så meget kontrol, mindst lige så mange sikkerhedsforanstaltninger i markedsøkonomien, som der skal være ved en vindmølle.

Kl. 15:49

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:51

Ole Birk Olesen (LA):

Der skal selvfølgelig være lovgivning, der forhindrer, at virksomheder snyder andre mennesker og ødelægger det samfund, vi er en del af, ligesom der skal være for almindelige borgere. Virksomheder er jo sådan set bare mennesker, der er samlet i nogle fællesskaber som ejere eller som ansatte. Derfor skal der gælde de samme regler for virksomheder, som der gælder for borgere. Men jeg forstod ikke helt det der med at koge over osv.

Altså, den krise, vi har haft her i de senere år, har i meget høj grad været forårsaget af offentlig udgiftspolitik og dårlig pengepolitik fra verdens centralbankers side.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Sofie Carsten Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Jeg vil gerne spørge hr. Ole Birk Olesen, om han kan bekræfte, at en del af Liberal Alliances politik er, at der skal bruges færre penge på uddannelse. Det var det indtryk, jeg fik fra hr. Joachim B. Olsens side tidligere.

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Ole Birk Olesen (LA):

Det var sådan set ikke, hvad hr. Joachim B. Olsen sagde. Hr. Joachim B. Olsen problematiserede blot regeringens påstande om, at der kunne skabes enorm økonomisk fremgang ved at poste endnu flere penge i uddannelse, end man allerede gør. Det er jo sådan, at Danmark i dag allerede er et af de lande i verden, hvis ikke *det* land i verden, hvor det offentlige bruger flest penge på offentlig uddannelse, og alligevel går det ikke særlig godt med vores økonomi og med vores konkurrenceevne. Vi har udsigt til at have nogle af de laveste vækstrater af alle OECD-lande i de kommende år, så noget tyder på, at vi har nået en form for mætningspunkt, altså at man ikke kan nå meget længere med flere milliarder til uddannelse. Det viser regerin-

gens tal sådan set også. Så det var sådan set bare det. Regeringen har jo en vane med at sige, at den kan løse alle problemer, herunder vækstkrisen i Danmark, ved at poste flere penge i uddannelse, og så er det bare interessant at få regeringens ordfører heroppe til at bekræfte, at det ikke er tilfældet, fordi regeringens egne tal fortæller, at det ikke er tilfældet.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 15:53

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det må man opfatte, som at Liberal Alliance ikke ønsker at bruge flere penge på uddannelse. Men det, jeg spurgte om, var, om Liberal Alliance ønsker at bruge færre penge på uddannelse. Vi har hørt, at Liberal Alliance mener, man kan finde besparelser ved færre offentligt ansatte, mere udlicitering, højere pensionsalder og således også færre penge til uddannelse. Er der andre områder, hvor Liberal Alliance mener man kan bruge færre penge og opnå nulvækst?

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:53

Ole Birk Olesen (LA):

Det er faktisk ikke en del af Liberal Alliances økonomiske plan, at der skal spares på uddannelser. Jeg kan ikke udelukke, at man alligevel synes, det kunne være formålstjenligt, hvis man finder på en måde, hvorpå tingene kan gøres billigere, men vi har ikke finansieret de skattelettelser, som vi lægger op til i vores reformplan, med besparelser på uddannelsessystemet. Vi har finansieret det med mådehold med offentlige penge andre steder.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:53

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil godt høre, om det er ultimativt, at den økonomiske politik skal bygge på offentlig nulvækst, hvis man skal pege på Venstre som ledende regeringsparti efter et kommende valg.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:54

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg må ærligt indrømme, at det jo nok ikke alene er op til mig, hvad der er ultimativt, og hvad der ikke er ultimativt i forhandlingerne om en ny regeringsdannelse. Jeg tror, at man i højere grad bør stille spørgsmålet til min partileder, hr. Anders Samuelsen, som kommer til at sidde med ved de forhandlinger.

Men jeg vil sige, at jeg synes, det ville være svært for Liberal Alliance at stemme for nye finanslove under en borgerlig regering, som indeholdt et forbrug af flere penge end i dag, hvor vi allerede bruger flere penge i den offentlige sektor end noget andet land. Altså, vi vil i den situation til enhver tid prioritere, at hvis der er et ekstra økonomisk råderum, så skal det bruges til, at borgere og virksomheder kan betale mindre i skat, så deres konkurrenceevne på de internationale markeder bliver bedre.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:55 vil være, og det er, at vi skal have en slankere offentlig sektor i Danmark, fordi der er behov for, at den offentlige sektor nu giver plads til, at der kan komme ny beskæftigelse i den private sektor, og at der kan skabes ny økonomisk vækst i Danmark via private virksomheder, der kan konkurrere på de internationale markeder. Det er vores udspil til de forhandlinger, der kommer, og som jeg kan forstå at også Socialdemokraterne forventer efter næste valg.

Kl. 15:58

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det sådan, at Liberal Alliance og Liberal Alliances ordfører altid får det til at lyde, som om der er en konkret modsætning imellem en stærk offentlig sektor – f.eks. et stærkt offentligt sundhedsvæsen – og det, at man kan konkurrere og have et stærkt erhvervsliv. Det er jo ikke det, jeg personligt eller mit parti oplever, når vi er ude omkring og tale med eksempelvis dansk erhvervsliv; vi hører jo netop om en sundhedsindustri, der i høj grad trækker på den efterspørgsel, der kan være i et stærkt offentligt sundhedsvæsen, hvor der er fri og lige adgang for borgerne til at komme ind ad døren, og hvor det ikke er forsikringer, der bestemmer, om man kan få behandling eller ej.

Ønsker Liberal Alliance at fastholde et stærkt offentligt sundhedsvæsen med en økonomisk politik med nulvækst, eller har man forslag til, at der også skal skæres ned og fyres medarbejdere på det område og på anden vis indføres f.eks. brugerbetaling i vores danske offentlige sundhedsvæsen?

Kl. 15:55

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Simon Kollerup.

Kl. 15:58

Simon Kollerup (S):

Det vil vi jo i sagens natur arbejde for ikke bliver relevant, men lad os nu bare lege med tanken alligevel. Jeg synes, at det er lidt skammeligt, at der ikke skal andet end sådan et folketingsmedlem hernede på bageste række til at få ordføreren fra Liberal Alliance til pludselig at glemme minusvækstbegrebet, som han ellers havde med i sin meget liberale tale.

Jeg synes, at vi mangler at høre fra Liberal Alliance, om man stiller krav om, at der skal være minusvækst i den offentlige sektor, hvis man skal pege på en borgerlig statsminister. Det må da være rimeligt, at der gives svar på det, også for de mange borgere, der befinder sig derude, og som ser på den velfærd, de får i kommunerne.

Så kan vi få et kort svar på, om Liberal Alliance stiller krav om minusvækst, hvis man skal pege på en anden statsminister end den statsminister, der sidder i dag?

Kl. 15:59

Ole Birk Olesen (LA):

Ja, Liberal Alliance har et forslag om, at der skal indføres en brugerbetaling på besøg hos privatpraktiserende læge – en brugerbetaling, der ligger på i omegnen af 100-150 kr. pr. gang. Det svarer til det niveau, de har i vores naboland Sverige, hvor vi kan se, at svenskerne kun går halvt så meget til privatpraktiserende læge, som danskerne gør, og det ser ikke ud til, at det er gået ud over deres helbredstilstand.

Det er klogt at sørge for, at man ikke overbenytter de offentlige tilbud, bare fordi det er gratis. Der er jo nogen, der skal betale regningen.

Kl. 15:56

Kl. 15:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Simon Kollerup for en kort bemærkning.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:59

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg glemte ikke minusvæksten i mit svar til spørgeren. Jeg sagde, at vi ville have en slankere offentlig sektor, og det betyder en offentlig sektor, der fylder mindre end i dag. Det kan så kaldes minusvækst, hvis man ønsker det. Man kan også kalde det en slankere offentlig sektor. Det er vores ønske til den politik, som en kommende borgerlig regering skal føre. Om hr. Simon Kollerup vil kalde det vores krav, vores ønsker eller vores input, må hr. Simon Kollerup helt selv om.

Kl. 15:59

Simon Kollerup (S):

Jeg synes egentlig, at min kollega, fru Sophie Hæstorp Andersen, stillede et interessant spørgsmål, der handlede om, hvordan en eventuel borgerlig regering har tænkt sig at føre økonomisk politik i Folketinget, hvis uheldet skulle være ude og regeringsmagten skulle skifte. Der er det da relevant at få et svar fra Liberal Alliance, som jo forventeligt vil støtte en borgerlig statsminister. Hvad er kravet?

Hvad er kravet til den økonomiske politik, når vi taler om væksten i offentlige? Er det et krav, at man skal køre med nulvækst? Er det et krav, at man skal køre med minusvækst? Kunne vi ikke få et svar på, hvad det er for en økonomisk politik, Danmark vil se, hvis Liberal Alliance skal støtte en anden regering?

Kl. 15:56

Kl. 15:57

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:59

Jesper Petersen (SF):

Jeg har egentlig også syntes, at det var så befriende at høre på hr. Ole Birk Olesen, der sådan set ærligt står ved, at hvis man har den politik, som Liberal Alliance har, og som Venstre nærmer sig, så har det nogle konsekvenser. Dem fortæller Liberal Alliance så ærligt om, og så kan danskerne forholde sig til det. Det vil betyde 40.000 færre offentligt ansatte, der bliver højere pensionsalder, og man vil beskære erhvervsstøtteordninger, hvilket den nuværende regering jo også gør, men derfor har et vældigt hyr med nogle af de borgerlige kammerater.

Jeg synes egentlig, at det var så frisk, at jeg godt ville høre, om der var flere ting, og om hr. Ole Birk Olesen kunne fortælle, hvad det så egentlig indebærer. Når man vil lave den form for nulvækst, samtidig med at der bliver flere ældre og flere, der skal uddannes, så har det konsekvenser for helt almindelige danskere og den velfærds-service, som vi kan give hinanden. Der kom en opremsning før, men

Kl. 15:57

Kl. 15:57

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg kan ikke i detaljer redegøre for, hvad der skal til, for at vi støtter en ny regering. Men jeg kan sige, hvad vores input til en ny regering

jeg vil godt høre, om der er flere ting, der skal lægges til, for at vi når helt op på at have sparet alle de mange milliarder kroner, 30 mia. kr. mindst, det handler om.

Kl. 16:00

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:00

Ole Birk Olesen (LA):

Altså, jeg havde sådan set nævnt det meste, i hvert fald når det handler om at nå op på de store beløb. Men jeg kan også nævne, at Liberal Alliance gerne deltager i forhandlinger om en kontanthjælpsreform, som også kan give nogle besparelser, samtidig med at vi får flere i arbejde, hvilket jo er en rigtig god ting.

Men jeg synes, at hr. Jesper Petersen burde lægge lidt mere mærke til, hvad hans partifælle, hr. Jonas Dahl, sagde her fra talerstolen, nemlig at det var lykkedes regeringen at sidde for bordenden, mens der er blevet 30.000 færre kommunalt ansatte, uden at det er gået ud over den velfærdsservice, som borgerne modtager. Når hr. Jonas Dahl er tryk ved, at det kan lade sig gøre, synes jeg også, at hans partifælle, hr. Jesper Petersen, bør være tryk ved, at det også fortsat kan lade sig gøre. For der er et effektiviseringspotentiale i den offentlige sektor.

Kl. 16:01

Formanden :
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:01

Jesper Petersen (SF):

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at der både kan effektiviseres og rationaliseres, og vi skal hele tiden sørge for at bruge kronerne rigtigt. Regeringen forudsætter også, at det kan vi gøre for 5 mia. kr., og vil så bruge dem på ting, der giver velfærd, jobskabelse og andet, der gør, at vi kan følge med de udfordringer, der kommer, når der bliver flere ældre. Så vi har absolut, synes jeg, et meget ansvarligt og fornuftigt synspunkt på det.

Men igen er det en dejlig ærlighed fra hr. Ole Birk Olesens side, og når nu hr. Ole Birk Olesen godt vil komme ud med det, mens Venstrefolkene ikke vil, vil hr. Ole Birk Olesen så være enig med mig i, at Venstrefolkene er nogle kyllinger og nogle slapsvanse, der ikke tør fortælle ærligt, hvad deres politik går ud på – ja eller nej?

Kl. 16:02

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:02

Ole Birk Olesen (LA):

Det synes jeg faktisk ikke at Venstre er i det her spørgsmål, for jeg er enig med Venstre i, at hvis man kører en nulvækst, der tager højde for løn- og prisudviklingen, så er der ikke tale om en nedskæring. Der er blot tale om, at man ikke bruger flere penge. Så derfor synes jeg egentlig, at det forsøg, der har været fra regeringspartiernes side i dag, på at få Venstre til at sige, at de vil skære helt vildt meget ned, rammer fejl. Det er jo faktisk ikke rigtigt. Venstre vil bare ikke bruge flere penge. Det er mit svar, når jeg nu bliver spurgt om, hvad Venstre vil, selv om jeg ikke er medlem af partiet.

Kl. 16:02

Formanden :
Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, formand. Det er åbenbart en hemmelighed for regeringen, at dansk økonomi fortsat befinder sig i en svær situation. Men det er det ikke for mig, og det er det ikke for Det Konservative Folkeparti.

Jeg hører næsten hver dag fra håndværkere og andre små selvstændige, at det er mere end vanskeligt at få enderne til at nå sammen. Det gør sig gældende, også for større virksomheder.

Vi hører alle sammen om fyringer, og vi hører om fyringer, der er undervejs, fordi vores erhvervsliv befinder sig i en historisk vanskelig situation.

Der er ikke noget nyt i de meldinger. Vi har hørt om det i lang tid, faktisk i flere år. Derfor er vi måske også ved at blive immune over for alle historierne om folk, der bliver fyret. Og netop det er mere end noget andet farligt.

For bag alle historierne gemmer der sig jo mennesker, som pludselig bringes i en situation, der både er ubehagelig for den enkelte og for familierne, en situation, der kan have meget store menneskelige konsekvenser. Det må vi ikke glemme.

Vi befinder os i en historisk økonomisk krise, og det er ikke et isoleret dansk fænomen. Det er en krise, der har ramt det meste af verden. På den måde deler vi skæbne med en lang række andre lande. Den kendsgerning, at vi ikke er alene, men blot er en del af det sammen med mange andre lande, der lider under samme økonomisk vanskelige vilkår, må ikke få os til at drage den konklusion, at vi så ikke kan gøre noget. For det kan vi, og det skal vi.

Vi har en forpligtelse til at gøre, hvad der står i vores magt for igen at skabe fremgang, optimisme og tro på fremtiden. Men hvad er det så, der skal til? Hvad er det, der skal til for at skabe grundlaget for fornyet fremgang?

Helt overordnet kræver det en erkendelse af, at fremgangen først som sidst skabes i det private erhvervsliv, at fremgangen først som sidst skabes i de mange private virksomheder, især i de små og mellemstore virksomheder, som Danmark har så mange af. Det er her, grundlaget for en sund økonomi skabes. Det er her, grundlaget for arbejdspladser skabes.

En finanslov skal derfor også måles på, om den gør det lettere eller sværere at drive sin forretning eller sin virksomhed, om den gør det lettere eller sværere at skabe arbejdspladser. Gør den det sværere, er den dumpet, gør den det lettere, er den bestået.

Under min tale ved førstebehandlingen af regeringens finanslovsforslag gjorde jeg det klart, at det indeholdt en lang række ting, der trak i den forkerte retning. Med sit finanslovsforslag ville regeringen simpelt hen trække en retning, der ville komme til at koste arbejdspladser alene af den grund, at der på ingen måde var det helt nødvendige og afgørende fokus på virksomhedernes vilkår.

Jeg må desværre her på dagen, hvor det endelige finanslovsforslag skal vedtages, konstatere, at der ikke er sket noget, der sådan for alvor har ændret det billede. Regeringens finanslov skal stadig skabe rammer, der skal sikre vækst og arbejdspladser, og det gør den ikke, og det er stærkt beklageligt.

Det er stærkt beklageligt, at regeringen ikke har haft den nødvendige vilje til at skabe fornyet fremgang, håb og optimisme. Og det er jo ellers ikke, fordi der ikke er behov for at gøre noget.

De økonomiske nøgletal, vi bliver præsenteret for, og som kom i sidste uge, taler deres tydelige sprog. Vi går fra minusvækst i år til en endnu lavere vækst end ventet i det kommende år.

Til gengæld vil der være flere arbejdsløse. Og hvad er regeringens svar på det? Det er en finanslov, der hverken skaber vækst eller arbejdspladser nok.

I en økonomisk situation som den, vi står midt i, er det mange ting at gøre. Nogle af tingene har et kort sigte, der skal forbedre tin-

gene nu og her, og nogle ting har et længere sigte, som også over tid skal skabe et stærkt og solidt fundament under vores økonomi.

Fra konservativ side har vores overordnede mål med finansloven været at gøre en forskel, både nu og her og på længere sigt. Vores mål har været at skabe rammerne for fastholdelse af job og skabelse af nye job, samtidig med at vi også tager fat i de ting, der vil være med til at danne fundament for en holdbar økonomi på længere sigt.

For at skabe arbejdspladser nu og her, har vi eksempel foreslået at forbedre og udvide den såkaldte boligjobordning, som VK-regeringen indførte for nogle år siden. Det er en ordning, som den nuværende regering fjerner med næste års finanslov. En forbedret og udvidet boligjobordning ville være med til at skabe arbejdspladser og samtidig være med til at aflaste mange familier i hverdagen.

Virkeligheden er nemlig den, at prognoserne for byggeriet er foruroligende, og at vi risikerer at miste store dele af den her branche, som rammes hårdt. Det vil i sidste ende få en meget stor indflydelse på vores samlede nationaløkonomi. Derfor er det altafgørende at få skabt arbejdspladser, og det ville vi gøre med det konservative forslag.

Kl. 16:08

Men det er naturligvis ikke kun byggebranchen og dens ansatte, der vil få glæde af en ny boligjobordning. Det vil en masse familier også, fordi det vil kunne lette deres hverdag i et meget stort omfang. Hvis man eksempelvis skal have bygget om eller bygget til, vil det blive billigere, og det vil det også blive, hvis man vil have hjælp til eksempelvis rengøring i en travl hverdag.

Vi har et ønske om, at der sættes en stopper for grænsehandelen, så omsætningen og dermed arbejdspladserne kommer tilbage til Danmark, og her har vi også et forslag, der gør, at afgifterne på lokalevarer som øl og sodavand i Danmark sættes ned til tysk niveau. Det koster 615 mio. kr., og det vil være en af de bedste investeringer, vi overhovedet kunne gøre os. Med andre ord skal danske øl og sodavand ikke sælges billigere i Tyskland.

Der er ingen tvivl om, at det er de danske høje afgifter, der har fået grænsehandelen til at eksplodere. Danskerne handler nu mere på den anden side af grænsen end i samtlige NETTO-butikker i Danmark tilsammen. Dermed går danske forretninger glip af en handel af størrelsesordenen 15 mia. kr. om året. Hvad der er lige så slemt, er, at grænsehandelen vurderes til at koste op mod 10.000 arbejdspladser om året. De job skal vi have hjem igen.

Derfor er en afgiftsnedsættelse på øl og sodavand til tysk niveau den mest effektive måde, når det handler om at dæmme op for grænsehandelen og gøre det lige så attraktivt at handle på de hjemlige breddegrader. I dag forekommer det hovedløst, at danske producenter kører deres varer ud af landet, hvorefter danskerne kører samme tur og henter øl, sodavand og andre dagligvarer med hjem igen. Det kan vi gøre bedre og tilmed gavne såvel beskæftigelsen som miljøet.

Ønsket om jobskabelse er også baggrunden for vores forslag om at annullere den reklameafgift, som regeringen har besluttet at indføre, en afgift, der vil koste danske arbejdspladser, de arbejdspladser, som vi har så hårdt brug for.

Endelig vil jeg også nævne vores forslag om afskaffelse af arveafgiften. Den er et udtryk for en af de helt åbenlyse skævheder, der stadig eksisterer i det danske skattesystem. Arveafgiften er ikke andet end en ekstraskat på allerede beskattede penge. Derfor foreslår vi også den afskaffet som et led i et opgør med denne form for dobbeltbeskatning.

Som jeg sagde tidligere i min tale, har det konservative fokus været rettet mod at skabe arbejdspladser her og nu og dernæst at sikre, at der samtidig tages en række skridt mod en sund og holdbar økonomi. Når det gælder det sidste, den sunde og holdbare økonomi, indeholder vores finanslovsforslag en række reformer, der skal være med til at tilvejebringe netop det. Jeg tænker her bl.a. på vores forslag til en reform af kontanthjælpsområdet og SU-området. Reformen er helt

nødvendige, hvis vi skal skabe grundlaget for en langsigtet holdbarhed i økonomien. Det er ikke længere nok blot at dreje på nogle små håndtag. Der skal andet og mere til. Og her er vi Konservative klare i mælet og klar til at tage fat, og det viser vores finansieringsforslag også.

Her til slut vil jeg så vende tilbage til det, jeg indledte min tale med, nemlig: Om regeringen med deres finanslov har gjort det lettere eller sværere at drive virksomhed og dermed skabe de job, vi har så hårdt brug for, så vi kan sikre danskerne en større tryghed i deres hverdag. Det er nemlig det, der afgør, om den er dumpet eller bestået.

Finanslovaftalen mellem regeringen og Enhedslisten tager ikke fat på det altoverskyggende problem, nemlig udfordringen for Danmark lige nu med at bekæmpe ledigheden og skabe flere job. Finansloven løser ikke de grundlæggende problemer i dansk økonomi. Flere danskere kan se frem til at miste deres job de næste år. Det burde regeringen have gjort noget ved sammen med os og andre borgerlige partier. Vi skal skabe fornyet håb og flere arbejdspladser i danske virksomheder, og det kræver reformer og tiltag, der sænker virksomhedernes omkostninger og begrænser bureaukratiet.

Regeringen gør kun tingene værre på det hårdt pressede arbejdsmarked. Den forsøger at omgå den strengt nødvendige dagpengereform med små krumspring som akutpakke og uddannelsespusterum, der i værste fald forlænger ledighedsperioden og i bedste fald ingen forskel gør ud over at sende en dyr regning videre til skatteyderne. I stedet burde regeringen arbejde for at skabe nye, reelle, varige job i danske virksomheder.

Det er godt, at fedt- og sukkerafgiften, den forhøjelse, der var tiltænkt, nu fjernes sammen med den forøgede beskatning af danskerne, der arbejder i udlandet. Nu er det heldigvis taget af bordet, men finansieringen via højere skatter er helt skæv. Vi har en regering, der sammen med Enhedslisten hævdede skatterne i sidste års finanslov. Så sænkede regeringen skatterne sammen med os i foråret, og nu hæver regeringen sammen med Enhedslisten indkomstskatten igen. Det er en helt uholdbar slingrekurs i skattepolitikken. Det er fantasiløst altid kun at tænke i nye skatter og afgifter i et land med verdens største offentlige sektor, og det må være muligt at finde besparelser i de offentlige udgifter og sænke skatterne.

Når alt dette lægges sammen, kan bundlinjen derfor kun være den, at regeringen er dumpet.

Kl. 16:13

Formanden :

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 16:13

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Mike Legarth, om det private erhvervsliv ikke også skal vise tilbageholdenhed, hvis det offentlige skal vise tilbageholdenhed, og få noget mere ud af det, de har med at gøre. Eller er det kun den offentlige sektor, der skal strammes hårdt ind, og så kan man ellers ekstensivt arbejde med den private sektor og stadig væk kaste direktionslønninger i millionklassen ud og bruge penge på død spekulation, som skader landets økonomi? Er der sådan en himmelvid forskel på, hvad man vil gøre over for den offentlige sektor, og hvad man vil gøre over for den private sektor, og bliver der slet ikke skabt værdier i den offentlige sektor for erhvervslivet f.eks.?

Kl. 16:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:14

Mike Legarth (KF):

Med hensyn til den private sektor og de virksomheder, der er reguleret af staten, har vi jo foretaget ny regulering især i den finansielle sektor. Og kun der giver det jo mening, at vi forholder os til det frie marked, de private virksomheder, der eksisterer selvstændigt og på markedsvilkår: Det, der kan stå, består, og det, der ikke kan bestå, falder. Sådan er markedsmekanismerne. Det er fornuftigt, det er det, der giver den bedste konkurrence. Det er det, der giver os, der er købere og forbrugere, de bedste varer og ydelser, fordi man konkurrerer med hinanden.

Med hensyn til den offentlige sektor har vi sagt, at vi vil bevare den offentlige sektors størrelse i den form, den har i dag, og så vil vi lade den private sektor vokse. Det er et meget fornuftigt synspunkt, som vil være til gavn for nationaløkonomien. Og nu er min taletid ved at være udløbet, ellers kunne jeg have givet en længere redegørelse for det.

Kl. 16:14

Formanden :

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:14

Christian Juhl (EL):

Jeg tror nu, det er sådan, at den offentlige sektor skal vokse for at give det push til erhvervslivet, som er nødvendigt, for at det kan konkurrere. Hr. Mike Legarth sagde også, at det er en finanslov, der hverken skaber vækst eller arbejdspladser nok. Der tænker jeg: Giver det slet ikke anledning til en lille smule selvkritik at have været med til 10 år i træk, selv om søndagen, hver eneste dag at lukke 100 danske arbejdspladser? Det er jo resultatet af den borgerlige regerings tid. Giver det slet ikke anledning til selvkritik overhovedet?

Kl. 16:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:15

Mike Legarth (KF):

Jeg er fuldstændig, helt og aldeles uenig med Enhedslisten, når man siger, at den offentlige sektor skal vokse, for at det private erhvervsliv kan virke – lodret uenig. Men det er der ikke noget nyt i. Det Konservative Folkeparti og Enhedslisten står på to helt forskellige fundament: Enhedslisten vil statsliggøre virksomhederne, skaffe vores borgerløn – og så bliver det Enhedslistens repræsentanter, der formentlig skal drive landet, hvis det stod til dem. Det er jo en helt anden model, vi ønsker, hvor det er det private arbejdsmarked, der skal dominere, og hvor vi skal have en slank, effektiv offentlig sektor eller stat som støtte.

Så har vi jo argumenteret for en erhvervspakke, som skal drive væksten og skabe arbejdspladser.

Kl. 16:16

Formanden :

Tak til den konservative ordfører. Er der andre, der ønsker ordet?

Fru Sara Olsvig får ordet nu som ordfører, værsgo.

Kl. 16:16

(Ordfører)

Sara Olsvig (IA):

Tak. Regeringens finanslovsforslag indeholder en række emner, som vi fra Inuit Ataqatigiits side har arbejdet aktivt for skulle inkluderes i den danske finanslov. Jeg er rigtig glad for det endelige resultat og kan med glæde se tilbage på en spændende finanslovproces.

Jeg er særlig glad for, at vi nu endelig kan igangsætte den længe ventede retskredsreform i Grønland. Der er samlet afsat 28,7 mio. kr. til dette arbejde over årene 2013-2016. Jeg har dog fremlagt et par bekymringer vedrørende ændringen af retsplejeloven for Grønland, som jeg håber at justitsministeren vil svare på ved tredjebehandlingen af lovforslaget i morgen.

I morgen tredjebehandles også ændringen i L 84, som skal sikre, at personer med dansk statsborgerskab – og det har vi grønlandere som bekendt – som flytter fra Grønland til Danmark, igen får samme ret som personer med dansk statsborgerskab bosiddende i Danmark til børne- og ungeydelse. Ændringen kan synes lille, men jeg kan forsikre om, at den kommer til at betyde rigtig meget for de studerende og enlige med børn, som har taget ophold i Danmark. Jeg vil endnu en gang takke socialministeren for det gode samarbejde om denne ændring og for, at der er afsat midler til implementeringen af ændringen i den danske finanslov.

Jeg vil også kvittere for, at der er afsat 13,4 mio. kr. over 4 år til udarbejdelse af en strategi, som skal styrke indsatsen over for udsatte grønlandere i Danmark. Og jeg ser frem til at høre fra socialministeren om den løsning, ministeren har lovet at finde for videreførelsen af de grønlandske huses sociale projekter i 2013. Vi har dog stadig til gode at langtidssikre de sociale projekter, som koordineres af de grønlandske huse i Danmark, og jeg ser frem til det videre samarbejde med den danske regering og Folketinget om dette.

Den danske regering har også fundet tre gode millioner til Danmarks fortsatte støtte til det arktiske universitetssamarbejde University of the Arctic, UArctic, og har på den baggrund stillet et ændringsforslag til finansloven. Jeg havde fornøjelsen af at overvære UArctic præsenterer deres lange række af samarbejdsprogrammer ved den arktiske parlamentarisk komité's møde i Finland i november måned, og jeg ser frem til det videre arbejde med at sikre disse 3 mio. kr. på den danske finanslov fremover, således at universiteter i hele rigsfællesskabet også fortsat har andel i det gode arktiske universitetssamarbejde. Tak til forskningsministeren for dialogen om dette punkt.

Vedrørende forskningsindsatsen generelt vil jeg dog gerne gøre opmærksom på min uforståenhed over for det valg, der er taget om at nedlægge Kommissionen for Videnskabelige Undersøgelser i Grønland, KVUG. Kommissionen har eller havde rigtig mange år på bagen og har ageret knudepunkt for det fantastiske samarbejde, forskere fra Grønland og Danmark har haft gennem mange år. Jeg håber, at regeringen besinder sig i forhold til denne beslutning og vil se på, hvordan vi fortsat kan sikre det gode samarbejde vores forskere imellem, særlig i denne tid, hvor Arktis er på alles læber og store udfordringer, også forskningsmæssigt, ligger foran os.

Endelig vil jeg takke regeringen for den længe ventede afklaring vedrørende search and rescue-beredskabet i Grønland. Her er der sket nogle omstruktureringer, som sikrer, at vi har et beredskab i flere timer i døgnet end før, og på længere sigt er der nu også en aftale på plads om brugen af nye helikoptere i beredskabet. Det har været en noget kludret proces, men der blev til sidst fundet en løsning, og det er vi selvsagt rigtig glade for.

På forsvarsområdet generelt vil jeg også her kort udtrykke min glæde over de beslutninger, som forsvarsforligspartierne har taget, om at tilføre ressourcer til det arktiske. Et inspektionsskib og nye Seahawkhelikoptere ringer sødt i vores ører, og det giver en vis ro at vide, at eftersøgnings-, miljø- og sikkerhedsberedskabet i Arktis og i Grønland også er noget, de danske politikere kerer sig om.

Kriminalforsorgen i Grønland er et område, vi fra Inuit Ataqatigiits side har lagt mange kræfter i at belyse. Jeg tror, at vi alle her i salen er enige om, at der er enormt store udfordringer for Kriminalforsorgen i Grønland, og justitsministeren har da også for nylig i et brev til mig besvaret mit debatindlæg om ikke at glemme Kriminalforsorgen i Grønland.

Tak for svaret, og tak for dialogen. Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til igen at opsummere nogle af de problemer, som jeg ikke mener kan vente længere på at blive udbedret. Det gælder uddannelses- og ansættelsesforholdene for grønlandske anstaltsbetjente. Det gælder problemerne med råd og mug på nogle af anstalterne. Og det gælder sikringen af behandlings- og beskæftigelsestilbud på de grønlandske anstalter for domfældte generelt.

Jeg er glad for, at justitsministeren har påbegyndt et udrædningsarbejde på disse områder, men det bekymrer mig dybt, at der i forligsaftalen om Kriminalforsorgen, hvorunder den grønlandske kriminalforsorg også henhører, ikke er et ord eller en krone til disse opgaver. Dog er opretholdelsen af den midlertidige anstalt i Kangerlussuaq forlænget med 1 år, og det er jo positivt, men vi har også brug for, at der tages fat på de andre problemer og afsættes midler til at langtidssikre løsningen af dem.

Kl. 16:21

Vi har meget at være stolte over i rigsfællesskabet. Vi har Grønland og Danmark imellem meget at være stolte af hinanden over. En af de ting, vi har at være stolte over, er den lov, vi på demokratisk og banebrydende vis var sammen om at skabe, nemlig selvstyreloven, som sætter kursen for vores indbyrdes forhold og kursen for Grønlands færd mod en selv bærende økonomi.

Hjørnestenen i selvstyreloven er råstofområdet. Som naturlig opfølgning på selvstyrelovens vedtagelse er vi derfor netop nu i Grønland i gang med at opbygge den rammeloavgivning, som skal sikre, at vi byder vores samfund og vores økonomi de bedste forudsætninger ved udvikling af nye erhverv. Inatsisartut vedtog derfor ved efterårs-samlingen en række ændringer af vores råstoflov. Bl.a. har vi nu sikret en deling af myndighedsbehandlingen af miljødelen fra den generelle myndighedsbehandling. Vi har sikret en klagemulighed for samfundets civilsamfund, og vi har sikret en skærpelse af kravene til at inddrage grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder.

Den nu noget omtalte storskalalov blev også vedtaget ved den netop overståede efterårssamling i Inatsisartut. Det er en lov, som sikrer, at vi byder udefrakommende arbejdere en mindsteløn svarende til vores egne arbejderes mindsteløn; som sikrer, at vores arbejdstager- og arbejdsgiverforeninger bevarer en forhandlings- og konfliktret; som sikrer, at grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder anvendes i størst muligt omfang, også under anlægsfasen af eventuelle storskalaprojekter; og som sikrer, at vi har gennemsigtige og demokratiske processer i forhold til de beslutninger, der skal tages, både i forhold til om et storskalaprojekt skal realiseres eller ej, og i forhold til hvilke krav vi vil stille til de store selskaber ved indgåelse af trepartsaftalerne, Impact and Benefit Agreements.

Vi kommer til at arbejde videre med både storskalaloven, råstofloven og alle de andre love, som skal danne rammerne om det grønlandske samfunds udvikling i mange år fremover, og det vil vi gøre med ansvarlighed over for de generationer, som kommer efter os. Det er det, vores lovgivende forsamling er til for.

Jeg vil opfordre de danske partier til at tage fat i de sager, som grundet rigsfællesskabets og selvstyrelovens natur også er dette Tings ansvar. Det gælder retsvæsenet, det gælder Kriminalforsorgen, og det gælder en lang række andre sagsområder, som alle har betydning for det grønlandske samfunds ve og vel. Jeg vil opfordre de danske partier til at være meningsfulde og oplyste i deres engagement og lade være med at spille tiden på at køre indenrigspolitik i sager, som handler om et helt andet samfunds ret til økonomisk udvikling og ret til selvbestemmelse.

Den grønlandske realitet er, at vi er nødt til at finde nye indtægtskilder til vores økonomi, hvis vi vil opretholde vores velfærdssystem. Der må ikke herske tvivl om, at vi ønsker øget lighed i vores samfund, og status quo er ikke en mulighed, hvis vi skal opnå dette.

Vi ønsker bedre skoler og undervisning til vores skolebørn og uddannelsessøgende. Vi ønsker et bedre sundhedsvæsen langs vores

vidtrækkende kyster. Vi ønsker at skabe flere og lige muligheder for vores unge og vores befolkning generelt. Derfor har vi brug for indtægter til landskassen. De indtægter kommer ikke med bloktilskuddet, for det har vi fastfrosset, og de kommer ikke dumpende ned fra himlen. Vi er nødt til at skabe dem selv, og stofferne er nær ved at være den eneste mulighed for at tilføre disse indtægter.

Hvis man læser selvstyreloven igennem, vil man se, at der ikke er nogen tvivl. Vi har indbyrdes indgået en selvstyreafteale, som netop handler om, at den grønlandske økonomi skal udvikles ved udforskning og udvinding af de ressourcer, der er i vores område.

Så lad os samarbejde om det fælles projekt, som hedder rigsfællesskabet, og om styrkelsen af det. Lad os med alvor og ansvarlighed i fællesskab se på, hvad der er hvis ansvar, og sikre os, at vores interne struktur i rigsfællesskabet ikke har uhenigtsmæssige svagheder. Samarbejdet fordrer en stor forståelse for hver af vores nationers behov og realiteter. Jeg vil hermed hilse den videre debat om alle vores fælles udfordringer velkommen og se frem til en saglig, konstruktiv og reel dialog her. Qujanaq.

Kl. 16:26

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

Siden hjemmestyret blev indført, har bloktilskuddet været det væsentligste punkt for Siumut på enhver ny dansk finanslov. Sådan er det stadig, men i år er der en forskel fra alle de tidligere år. Den evige vækst i bloktilskuddet er bremset – ja, reelt er den stoppet. Den situation har været Siumuts udtalte ønske i alle de seneste års finanslovsdebatter. For enhver vækst i bloktilskuddet betyder jo, at Grønlands afhængighed af Danmark bliver større. Omvendt er hvert et fald i bloktilskuddet et klart nyt skridt på vejen mod Grønlands selvstændighed.

Den, der ikke forstår netop dette forhold, forstår heller ikke, hvad den debat omkring storskalaprojekterne i Grønland, der raser i riget disse dage, reelt handler om. For den handler i virkeligheden om muligheden for grønlandsk frihed. Frihed fra det økonomiske afhængighedsforhold, som Grønland – uanset selvstyret – fortsat befinder sig i, og som bloktilskuddet er selve symbolet på.

Dagens grønlandske økonomi har lige så alvorligt brug for vækst som den danske. Det har vi Det Grønlandske Økonomiske Råds ord for i deres rapport fra i år, som meget aktuelt hedder »Naturressourcer som vækststrategi«. Derfor har Siumut også både støttet selvstyrets overtagelse af råstofferne og været en stærk fortalere for at få startet udnyttelsen af de ressourcer, vi allerede ved er til stede.

Siumut ønsker, at Grønlands erhverv ikke kun hviler på fiskeriet, men også på andre industrier, så vi kan få en selv bærende økonomi, jo før, jo bedre, men ikke for enhver pris og ikke, uden at folket er med os i den udvikling.

Derfor vil jeg gerne understrege, at vi i Siumut ikke stemte for den nye storskalalov, som Inatsisartut vedtog for en uge siden – heller ikke, selv om loven blev ganske væsentligt forbedret via udvalgsbehandlingen. Vi har fra Siumuts side gjort det klart, at vi vil bruge den kommende tid i Grønland til at kæmpe for at få ændret den ny storskalalov til det bedre. Vi vil hverken tolerere uanstændige arbejdsforhold eller brud på internationale aftaler. Vi ønsker stramme økonomisk og miljømæssig kontrol med de udenlandske selskaber, der skal operere på vores jord.

Vi vil sikre det grønlandske folk den indflydelse på dette område, de er blevet nægtet på grund af den urimelige hast, som den foreliggende lov er blevet truffet igennem med. Det vil vi gerne gøre i et samarbejde med både den danske regering, de danske partier og den danske fagbevægelse såvel som med andre gode kræfter, der kan give os råd og inspiration. Men det arbejde er vores ansvar, og beslutningen er vores.

Den foreliggende lov er en demokratisk realitet, uanset om man er enig i den eller ej. Sabotage af den grønlandske demokratiske pro-

ces via Danmarks fortsatte magt over udlændingelovgivningen bør simpelt hen ikke være et muligt valg for nogen anstændig demokrat. Og jeg tror, at det er meget vigtigt at sige, at hvis den mulighed bliver brugt nu, ser fremtiden sort ud for rigsfællesskabet.

Vi i Siumut har noteret os den grønlandske regerings fremstrakte hånd mod Danmark. Det gælder, hvad angår fastsættelsen af fælles standarder omkring brugen af fremmed arbejdskraft. Det gælder international rådgivning i forhold til skat og kontrol med overførsler af overskud. Det gælder samarbejde om hele den enorme udvikling, der vil komme omkring Grønlands råstofposition i årene fremover.

Efter Siumuts mening burde det samarbejde allerede have fundet sted, før storskalaloven blev vedtaget. Det burde have været hele forudsætningen for storskalaloven, og det burde have kulmineret imellem anden og tredje behandling af loven. Vi i Siumut bad igen og igen om, at tredje behandling blev udsat til foråret, så der blev tid til høringer og inddragelse af gode råd udefra, inden loven blev lukket.

I dag ser vi resultatet i medierne og i debatten mellem grønlandske og danske politikere af, at dette ikke skete. Hvor der mere end nogen sinde er brug for en national samling over for de gigantiske multinationale selskaber inden for olie- og mineralindustri, som Grønland står over for, har loven i stedet splittet os ad. Det forhold vil ændre sig, hvis Siumut får magt, som vi har agt, efter forårets valg i Grønland.

Kl. 16:31

Jeg skal derfor opfordre alle dem, der i dag truer Grønland med bål og brand på grund af storskalaloven, om i stedet at støtte os i vores bestræbelser på at gøre noget positivt med den – og samtidig vise respekt for det grønlandske demokrati ved at overlade den politiske kamp til os selv.

Lad mig slutte med nogle helt andre kommentarer til finanslovsforslaget.

Da vi førstebehandlede forslaget, sluttede jeg af med at sige følgende:

»Der er ting, vi gerne så bedre – også i denne finanslov. Det handler vi videre om i det daglige med vores samarbejdspartnere – og vi ved, vi bliver hørt.«

Jeg vil gerne kvittere for, at vi er blevet hørt.

Der er afsat et stort beløb til at forbedre SAR-beredskabet, ganske som vi bad om, ligesom den akutte situation omkring helikopterreservicen på SAR-området fra nytår er reddet.

Også det arktiske universitetssamarbejde, UArctic, er kommet tilbage på finansloven med de 3 mio. kr., vi i sin tid var med til at få afsat under den forrige regering.

Vi har også fået forlænget brugen af den midlertidige anstalt i Kangerlussuaq og sat klart fokus på forbedring af de grønlandske kommunefogeders forhold og løn.

Socialministeren har nu afsat de nødvendige midler og startet den indsats, der skal føre til en helhedsplan for de socialt udsatte grønlandere i Danmark.

Så vi er blevet hørt på en række af de områder, vi rejste spørgsmål om. Men der er stadig nok at arbejde med.

Grønnedal står som et åbent sår efter flytningen af den arktiske kommando til Nuuk. Skal dette smukke og velfungerende bygdeområde virkelig bare rives ned og efterlades som en række fundamentar i landskabet? Kan vi virkelig ikke komme op med en bedre løsning i fællesskab mellem forsvaret og Naalakkersuisut?

Hvad skal vi stille op med Air Greenlands noget uheldige sammensætning af aktier i fremtiden? Hvis SAS opløses eller vælger at sælge sin andel af aktierne, hvem skal så bestemme, hvordan dette skal ske, så det bliver til de grønlandske passagerers fordel og ikke til spekulation?

Hvordan skal vi sikre os fremover mod, at 15-årige piger i ugevis bliver anbragt mellem voksne lovovertrædere i anstalterne for domfældte, fordi der ikke er en institutionsplads for børn klar?

Der er fortsat emner nok at tage fat på i samarbejdet her i salen mellem Grønland og Danmark. Lad os bygge det på tillid og ikke på trusler. Hvis det sker, har vores rigsfællesskab til gengæld en rigtig god fremtid foran sig – som et nyt fællesskab af riger. Tak.

Kl. 16:35

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:35

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Og tak til fru Doris Jakobsen for et, synes jeg, på mange måder inspirerende indlæg her i Folketingssalen. Der er en enkelt ting, jeg bliver nødt til at anholde i fru Jakobsens tale, og det er dér, hvor talen kommer ind på, at det, at man her i Danmark blandt danske politikere diskuterer forhold på Grønland, har noget som helst at gøre med, at vi kommer med bål og brand og kommer med trusler. Tværtimod vil jeg gerne have, at fru Doris Jakobsen går herfra med den opfattelse, at det faktisk handler om at interessere sig dybtfølt for, hvad der sker i Grønland, hvad der sker blandt grønlanderne, og at det er i respekt for selvstyreaf-talen, at der faktisk er fælles områder, som skal diskuteres her i Folketinget, og som Folketinget også skal tage stilling til.

Der er jo ikke nogen, der anfægter Grønlands ret til at være sig selv, men så længe vi har et fællesskab, så længe vi har nogle ting, vi er fælles om, så er det faktisk også Folketingets pligt at diskutere de forhold frit og have en holdning til dem. Og det er altså ikke at komme med bål og brand, det er ikke at komme med trusler, det er at forholde sig konstruktivt til grønlandernes fremtid.

Kl. 16:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:36

Doris Jakobsen (SIU):

Ja, storskalaloven er jo meget vigtig for Grønland, også for de næste generationer, ikke mindst for Grønlands økonomi, for vores udvikling. Vi har jo brug for en selv bærende økonomi i fremtiden. Vi kan jo ikke altid regne med det bloktilskud fra Danmark.

De danske partier og fagbevægelserne her i Danmark har reageret på storskalaloven og er bekymrede for den. Vi kan selvfølgelig forstå det fra vores parti, Siumuts, side, vi har også selv kritiseret den, og vi har ikke stemt for den, for vi synes, at vi skal have mere tid til at lave den på en ordentlig måde.

Ja, vi er åbne for en dialog med de danske politikere for at forbedre storskalaloven, men nu er den blevet vedtaget af flertallet i Inatsisartut. Vi respekterer selvfølgelig flertallets beslutning, men jeg fastholder, at vi i stedet for trusler eller at kæmpe mod hinanden skal samarbejde åbent og på en positiv måde.

Kl. 16:37

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:37

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det synes jeg er en fremstrakt hånd, og den synes jeg vi skal tage imod. Det her handler jo ikke om, om man grundlæggende har respekt for, at der er en demokratisk proces i Grønland. Det handler om, at man må have forståelse for, at på de områder, hvor vi er fælles, er der også en demokratisk proces her i Folketinget, og at det der, hvor Folketinget skal tage stilling til nogle ting, der involverer Grønland, er fuldstændig lige så demokratisk og rigtigt, at Folketinget diskuterer det og tager stilling til det, som det er, at man i Grøn-

land tager stilling til det. Derfor bare tak for, synes jeg, den konstruktive tone i det, der bliver sagt, og som bliver returneret på samme måde.

Kl. 16:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:38

Doris Jakobsen (SIU):

Vi ved, at Grønland er gået fra hjemmestyre til selvstyre, som de fleste danske partier her i Folketingssalen har vedtaget det, ligesom vi også har fået råstofloven. Men alligevel er der udlændingeloven, som stadig væk ligger i den danske lovgivning. Vi håber selvfølgelig også, at den, fordi ansvaret for den ligger hos den danske regering, ikke kommer til at blive begrænset. Derfor er vi åbne for en god dialog i fremtiden med den danske regering.

Kl. 16:38

Formanden :

Tak til Siumuts ordfører. Så er det hr. Edmund Joensen som ordfører for Sambandspartiet.

Kl. 16:39

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Set gennem en færøsk optik er tilskuddet til Færøernes hjemmestyre den vigtigste post på finanslovsforslaget. Tilskuddet figurerer med 624,1 mio. kr., og jeg har forstået, at beløbet dog vil blive opgraderet med stigning i priser og lønninger, så det kommer op på 632,2 mio. kr. Det er det, der er posteret.

Men derved står det klart, at man fra regeringens side ikke imødekommer landsstyrets stående ønske om at normalisere bloktilskuddet. Det skal ikke være en normalisering med tilbagevirkende kraft, som det nu fejlagtigt blev påstået, og det skal heller ikke være til finansiering af skattelettelser, som andre fejlagtigt påstår. Nej, landsstyret ønsker bloktilskuddet normaliseret fremadrettet for at afslutte underfinansieringerne af Færøernes sundhedsvæsen, socialvæsen og de andre områder, som vi har et fælles ansvar for i rigsfællesskabet. Jeg beklager, at regeringen ikke indtræder fuldt ud i de forpligtelser, den har på Færøerne, til at være solidarisk og handle til fordel for velfærden på Færøerne.

På den finansielle og økonomiske dagsordenen står også den meget vigtige sag om et fælles europæisk finanstilsyn. Denne sag er Sambandspartiet på Christiansborg meget optaget af. Færøerne og Grønland står som bekendt uden for EU, men vi har en fælles finanssektor i rigsfællesskabet. Derfor har det stor bevågenhed på Færøerne og i Grønland, om Danmark indtræder i et fælles europæisk tilsyn.

Jeg har forstået, at tilsynet med færøske og grønlandske banker ikke påvirkes af det fælles tilsyn, men jeg vil gerne høre finansministeren, om han kan uddybe, hvad det betyder, at banker ikke påvirkes. Forhåbentlig er betydningen af et højt europæisk niveau, at det vil slå igennem i tilsynet på Færøerne og i Grønland, hvis Danmark deltager.

Gang på gang har jeg både i udvalg og her i salen efterlyst et svar på, hvad der vil ske med indskydergarantien i fremtiden. I EU-sammenhæng arbejder man med planer om en fælles indskydergaranti. I forlængelse heraf må man kunne forvente, at regeringen har en plan for indskydergarantien på Færøerne og i Grønland, hvis Danmark vælger at deltage.

Derfor vil jeg spørge finansministeren: Har regeringen en plan, og hvad går den ud på? Og vil regeringen forpligte sig til, at indskydere på Færøerne og i Grønland får en garanti, der er på linje med den fælles europæiske, hvis Danmark beslutter at gå med i en fælles

europæisk konstruktion? Jeg føler virkelig, at vi på Færøerne og i Grønland har brug for information. Hidtil har regeringen været tilbageholdende i så henseende.

Så er der endnu et spørgsmål: Har regeringen gjort sig tanker om, hvordan tilsynet skal være med banker, der ikke er systemisk vigtige i Danmark, men særdeles systemisk vigtige på Færøerne? Det er et vigtigt spørgsmål, og jeg vil sætte pris på et svar fra ministeren.

Her til sidst vil jeg kvittere for, at regeringen bakker op om at fortsætte den fælles forskning mellem Danmark og Færøerne og nu også Grønland. Forskningen gør os i stand til at forstå havets natur, havstrømme, udvikling af fiskebestande og klimaændringer i Nordatlanten og i Nordeuropa. Vores universiteter og forskere knytter tætte videnskabelige bånd, og det er vigtigt, at forskning indgår som en naturlig del af samarbejdet mellem Færøerne og Danmark.

Tak til regeringen for, at den prioriterer projektet med 10 mio. kr. over 3 år. Og hermed fortsætter forskningsprogrammet, der blev søsat under Foghregeringen. Ambitionen er, at vi etablerer et permanent havforskningscenter på Færøerne. Øerne ligger perfekt placeret på selve dørtærskelen, hvor Ishavets kulde og Golfstrømmens varme mødes og skaber nyt liv. Tak.

Kl. 16:44

Formanden :

Tak til ordføreren. Så er det hr. Sjúrdur Skaale som ordfører for Javnaðarflokkurin.

Kl. 16:44

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (JF):

Det var fornemt udtalt, hr. formand.

Jeg vil sige noget, der er lidt i samme spor som den udveksling, som der var mellem fru Doris Jakobsen og hr. Kristian Thulesen Dahl lige før; jeg vil følge det samme tema.

Flaget følger flæsken. Med denne sarkastiske bemærkning karakteriserede venstrefløjens modstandere af dansk EF-medlemskab i sin tid EF-tilhængernes drivkraft. For modstanderne handlede dansk medlemskab om at opgive den nationale suverænitet for i stedet at kaste sig i armene på et stort, uigennemskueligt apparat, hvis eneste formål det var at tjene storkapitalens interesser. Man anfægtede ikke, at medlemskabet på kort sigt ville være en økonomisk fordel for specielt landbruget, men med ordene om, at flaget følger flæsken, konstaterede man tørt, at prisen var en tilsidesættelse af grundværdier i det danske folkestyre som nærdemokrati og socialt ansvar.

Det var ikke kun økonomiske fordele, som var EF's formål. Det var også fred, stabilitet og socialt ansvar, der rakte ud over landenes egne grænser. Det var datidens danske ledere også bevidste om, ikke mindst statsminister Krag selv. Men det var ikke det, der kunne få de danske vælgere til at stemme ja. For at sikre medlemskabet var det nødvendigt at holde fokus på de økonomiske fordele.

Efterfølgende er der som bekendt mange, der har beklaget, at man fra starten ikke talte mere om den politiske vision med EF. Det har jo siden hen besværliggjort debatten om det store formål, nemlig den politiske integration. Debatten om EF og siden EU er af tilhængerne selv blevet reduceret til en debat om flæsk.

Debatten om fællesskabet mellem Danmark og Færøerne lider mange gange samme skæbne: Den kredser om flæsk, nærmere bestemt om det tal, der står under § 7 i det finanslovsforslag, vi behandler i dag: 624 mio. kr. plus dyrtidsregulering plus det løse, velsagtens hen imod en milliard kroner alt i alt. Det er det, som fællesskabet med Danmark er værd. Uden Danmark, ingen milliard, siger tilhængerne. Men en årlig milliard for suveræniteten over et land er billig leje, og når man ved, at næsten al færøsk import og eksport går igennem Danmark, er rigsfællesskabet samlet set ikke nogen dårlig forretning for statskassen, siger modstanderne. Fællesskabet er næppe

en dårlig forretning for nogen af parterne, men det kan snart gå helt galt, hvis det kun betragtes som en forretning.

Der sker en stor udvikling i Arktis i disse år. Verdens supermagter viser stor interesse for det danske rige ikke på grund af Danmark, men på grund af Grønland. For det er ikke urealistisk, at Grønland inden så forfærdelig mange år kan klare sig uden at blive nævnt i den finanslov, der behandles her i salen.

Hvad er det så, man er fælles om set fra dansk side? Ikke meget, faktisk næsten ingenting – i hvert fald hvis man spørger respondenterne i den undersøgelse om kendskabet til Grønland, som blev foretaget blandt danskere for nylig. De vidste utrolig lidt om den store gamle koloni, der gør den danske stat så spændende for stormagterne. Én ting vidste man dog om Grønland, nemlig det, vi behandler i dag: Grønland på finansloven – det, Grønland koster – flæsket. Og når man kun kender til det forretningsmæssige aspekt af fællesskabet, kan det få konsekvenser den dag, det forretningsmæssige aspekt ikke er relevant længere.

De undersøgelser, der er lavet om danskernes kendskab til Færøerne, viser samme tendens: Der er en meget begrænset viden. Den reelt ikkeeksisterende undervisning om Færøerne i skolen har medført, at selv gymnasieelever ikke kender navnet på Færøernes hovedstad. Og når der ikke er nogen viden, er der naturligvis heller ikke nogen interesse. Men som i tilfældet med Grønland er der dog en udbredt opfattelse, når det gælder Færøerne, nemlig at det koster statskassen penge, mange penge – ifølge opfattelsen langt mere, end der står i det finanslovsforslag, vi har på bordet.

Kl. 16:49

Nu har Færøerne langtfra den eksotiske tiltrækningskraft og den store internationale bevågenhed, som falder Grønland til del, men interesse er der. De store olieselskaber bliver ved med at lave kæmpestore investeringer ved Færøerne, de tror på, at de før eller siden finder den elefant, de søger efter. Hvis det sker, går der ikke lang tid, før finanslovens 624 mio. kr. ikke er relevante længere. Den dag vil danske regeringer og den vidtgående samhørighedsfløj på Færøerne ikke længere kunne sove trygt i troen på, at flaget nok skal følge flæsket, og den vidtgående løsrivelsesfløj vil finde stortrommen frem.

Ligesom visse EU-tilhængere i Danmark kun har agiteret med flæsk, så har visse rigsfællesskabstilhængere på Færøerne kun agiteret med flæsk. Begge grupper står med et problem den dag, der ikke er noget flæsk længere.

Fakta er i hvert fald, at bloktilskuddet i manges bevidsthed er blevet den bro, der ligger tværs over den geografiske, nationale og kulturelle kløft, der adskiller Færøerne og Danmark. Hvis den bro end dag ikke er der længere, må de orientere sig på ny.

Jeg mener ikke, at fællesskabet hverken kan eller skal opløses, men hvis de økonomiske forudsætninger ændres, hvis olieelefanten f.eks. bliver fundet, så kommer der pres på. Så bliver det nødvendigt at redefinere fællesskabet som et fællesskab uden økonomisk afhængighed, og hvor parterne er mere ligestillede, end de er i dag.

Når man hører udmeldingerne fra Storbritannien og Sydeuropa, må man konstatere, at der er en reel fare for, at EU falder fra hinanden. Den store opgave er at skabe forståelse for, at unionen kan og skal handle om andet end flæsk.

Rigsfællesskabet kan inden så længe stå med samme opgave. Det vil indebære, at man ikke bare nordpå, men også i Danmark må gøre sig klart og sætte ord på, hvad værdien er i det, vi har i fællesskab, ikke kun på regeringsniveau eller politisk niveau, men specielt på folkeligt niveau. På det niveau, det folkelige niveau, kan man ikke se den store værdi i dag; ikke fordi værdierne ikke er der eller i hvert fald kan være der, men simpelt hen fordi man ikke kender noget i det fællesskab, hvor man for en gangs skyld har rollen som storebror.

Den manglende viden kan opfattes som ligegyldighed, og det kan påvirke holdningen oppe nordpå. Ingen kan som bekendt lide at blive taget for givet.

Der har været en fin debat om rigsfællesskabet i dansk presse det sidste år. I debatten har man også omtalt det forhold, at den viden og den bevidsthed, befolkningen engang havde om Grønland og Færøerne, ikke er der længere. I den forbindelse sagde en af Weekendavisens skribenter, at den manglende interesse kan føre til fællesskabets endeligt. Derfor må det være en dansk pligt, mente han, at eleverne i danske skoler i hvert fald får et minimum af viden om det grønlandske og det færøske samfund. Han foreslog endvidere, at en rejse nordpå burde være en fast del af et almindeligt dansk skoleforløb.

En anden debattør skriver i dagens udgave af Politiken, og jeg citerer:

»Det er en stor fejl, at der har indfundet sig en dansk opfattelse af, at vi ikke må mene noget om Rigsfællesskabet og skal overlade alt initiativ til færingerne og grønlænderne. Meningen er at respektere deres selvbestemmelse, men passiviteten er gået så langt, at den er blevet til respektløs ligegyldighed. Hvis man ikke engagerer og interesserer sig for et fællesskab, forgår det«.

Måske har disse debattører ret. I hvert fald må man ikke tro, at bloktilskuddet er den knage, det hele kan blive ved med at hænge på.

Til sidst vil jeg sige, at jeg naturligvis vil stemme for finansloven og dermed for bloktilskuddet. Men personligt ser jeg frem til den dag, hvor vi ikke længere skal diskutere størrelsen af dette tilskud her i salen; ikke fordi Færøerne samlet set er en modtager fra Danmark, men dels fordi bloktilskuddet i den danske bevidsthed er med til at reducere opfattelsen af Færøerne til en slags klient, dels fordi tilskuddet i det hele taget er et forstyrrende element i den politiske debat – både internt på Færøerne og i forholdet mellem Færøerne og Danmark.

Ingen bør kunne hævde – hverken med rette eller med urette – at det færøske flag følger den danske finanslovs flæsk.

Ingen bør kunne have den opfattelse – hverken med rette eller med urette – at finanslovens flæsk definerer fællesskabet mellem landene.

Det, der skal definere fællesskabet, er den kulturelle rigdom og den samfundsmæssige synergi, som det giver mulighed for. Men det kræver oprigtig interesse og åben debat, en debat uden den berøringsangst, man nogle gange støder på, også her i salen.

EU har brug for et værdibaseret, politisk og kritisk engagement. Det har rigsfællesskabet også.

Kl. 16:55

Formanden :

Fru Sara Olsvig har en kort bemærkning.

Kl. 16:55

Sara Olsvig (IA):

Tak. Tak for den fine tale. Jeg er meget enig i meget af det, som hr. Sjúrdur Skaale kommer ind på vedrørende den uvidenhed, som man ofte møder her i Danmark om Grønland og Færøerne. Nu kom hr. Sjúrdur Skaale også ind på det med den berøringsangst, man derfor nogle gange kan mærke – også i forhold til sager, som man skal ind over fra Folketingets side. Og måske kan der også nogle gange være en forvirring om, hvilke sager der hører til her i Folketinget, og hvilke sager der hører til i vores parlamenter henholdsvis i Grønland og på Færøerne.

Men jeg vil høre hr. Sjúrdur Skaale, om den berøringsangst også er noget, som ordføreren mener man finder hos den siddende regering her i Danmark. Tak.

Kl. 16:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:56

Sjúrður Skaale (JF):

Altså, jeg vil sige, at jeg har en meget god dialog med mange parlamentarikere her i salen, som levende og oprigtigt engagerer sig i og interesserer sig for færøske forhold. Det gælder også ministre, som jeg har møder med om relevante sager.

Hvis spørgeren spørger ind til regeringens ledelse, bliver jeg desværre nødt til at sige, at man dér har den samme berøringsangst, som vi har set før. Fra regeringens ledelses side tør man ikke gå ind i sagerne; man tør ikke debattere dem, idet man ligesom siger: Det er ikke vores – det er deres, det er deres.

Som en debattør siger i dagens Politiken, er det nok, fordi man mener, det er at vise respekt, når man ikke går ind i sagerne. Men jeg synes, det er lidt en misforståelse. Det er ikke respektløst at engagere sig, at have interesse og at have en mening om sagerne i rigsfællesskabet.

Kl. 16:56

Formanden :

Fru Sara Olsvig? Nej, der er ikke mere. Så er der en kort bemærkning fra hr. Edmund Joensen.

Kl. 16:56

Edmund Joensen (SP):

Nu er vi ved tredjebehandlingen af finansloven, og Færøernes bloktilskud indgår med 632 mio. kr., som er en betragtelig del af den færøske finanslov. Nu har hr. Sjúrður Skaale snakket så meget om bloktilskuddet, og han får det lidt til at lyde som en negativ ting for den færøske økonomi. Men selv om finansloven omhandler over 600 mio. kr., er der stadig væk en manko i den færøske økonomi på 250 mio. kr. Nu vil jeg gerne spørge hr. Sjúrður Skaale: Er det sådan, at hans parti, Socialdemokratiet på Færøerne, har sendt ham i byen for at tale bloktilskuddet ned, eller hvor meget vil han sætte bloktilskuddet ned? Tak.

Kl. 16:57

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:57

Sjúrður Skaale (JF):

Jeg sagde klart i talen, at jeg vil stemme for finansloven og dermed også for bloktilskuddet til Færøerne. Nu synes jeg ikke, at vi skal gå ind i en rent færøsk debat. Men når jeg siger, at jeg ønsker, at bloktilskuddet forsvinder med årene, så er det, fordi det er et meget forstyrrende element i debatten på Færøerne. Der er jo sådan, at nogle kan rejse sig op og sige: Stem på mig, så udløser det danske penge. Stem på de andre, så får I ikke nogen danske penge.

Det er et forstyrrende element i debatten på Færøerne, og selv om bloktilskuddet er mikroskopisk på den danske finanslov, så er det også med til at definere Færøerne i den danske bevidsthed, og der er mange, der ser Færøerne som en klient og har en fuldstændig forvrænget idé om, hvor stort det her bloktilskud er. 620 mio. kr. er ikke alverdens penge, men i manges bevidsthed i Danmark er det langt større. Derfor ville der være et langt bedre og sundere forhold mellem Danmark og Færøerne, hvis ikke der var et økonomisk forhold, som er så dominerende, men mere et forhold, som beror på en kulturel mangfoldighed.

Kl. 16:59

Formanden :

Hr. Edmund Joensen.

Kl. 16:59

Edmund Joensen (SP):

Jeg kender ingen på Færøerne, som ikke hver eneste dag kæmper for at have en selvberende økonomi. Så det er ikke derfor, at der er underskud på den færøske finanslov. Det er derfor, at der er bloktilskud på den danske fælles finanslov. Men der er bare andre omgivelser på Færøerne, der er andre levevilkår, som gør, at vilkårene er til sådan noget. Tak.

Kl. 16:59

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:59

Sjúrður Skaale (JF):

Hvis hr. Edmund Joensen mener, at man skal det, og at alle gør det, at de kæmper for at blive økonomisk selvhjulpne, selvberende, så er vi enige om det. Det må være alles mål, det er klart.

Kl. 16:59

Formanden :

Tak til ordføreren. Der er ikke flere ordførere eller privatister. Så er det søreme finansministerens tur.

Kl. 17:00

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak, formand. Og tak til ordførerne og Folketinget for en, synes jeg, interessant, men for så vidt også ganske forventelig debat om finansloven for 2013, hvor ordførerne jo heldigvis også har fundet anledning til ikke bare at drøfte finansloven for næste år, men også de bredere perspektiver i en alvorlig økonomisk situation. Jeg skal vende tilbage til de enkelte partiers bidrag til den debat, man vil først starte med nogle ord om den situation, vi står i; den opgave, vi som regering og Folketing skal håndtere, og den kurs, regeringen har valgt at fastlægge med finansloven for 2013.

I den sammenhæng skal der ikke være nogen som helst tvivl om, at 2012 rent økonomisk set har været et værre år, end vi havde håbet på. Der er en voldsom statsgældskrise i de sydlige eurolande, som har lagt en stor dæmper på hele den internationale økonomi. Og den usikkerhed, som præger den internationale økonomi, har også ramt Danmark, hvor både forbrugere og virksomheder er usikre på fremtiden og derfor er tilbageholdende med investeringer og forbrug. Vi er stadig væk ikke i Danmark ude af den økonomiske krise, og vi må se i øjnene, at genopretningen kan blive langvarig og ujævn. Regeringens økonomiske politik er tilrettelagt, så den tager højde for det grundvilkår. Vi understøtter vækst og beskæftigelse under krisen, og samtidig fører vi en ansvarlig finanspolitik med en sund udvikling i de offentlige finanser inden for rammerne af EU-henstillingen.

I løbet af 2012 blev der også taget en række initiativer på EU-plan og i de sydeuropæiske EU-lande, og det har betydet mere ro på de finansielle markeder. Det giver et vist håb om, at væksten og tilliden kan vende tilbage både til den europæiske og til den danske økonomi. For langt de fleste vestlige lande forventes en moderat fremgang de næste par år, og fremgangen er dog særlig afhængig af den udvikling, der så sker i verdensøkonomien. Den største risiko knytter sig til, hvordan de sydeuropæiske økonomier udvikler sig. 2012 har vist os, at der ikke skal meget til, før en ny uro blusser op og tilliden igen svækkes.

Vi forventer, at dansk økonomi forbedres i de kommende år. Samlet set vurderes BNP at vokse med 1,2 pct. i 2013 og med 1,6 pct. i 2014. Det er en behersket fremgang, men den er stærk nok til, at der kan komme en vending på arbejdsmarkedet. Og vi kan jo trods tilbagegangen i år glæde os over, at ledigheden ikke er så høj, som vi har set i tidligere perioder med svage konjunkturer, og vi kan samti-

dig glæde os over, at vores langtidsledighed er lavere end i andre lande.

Som sagt er regeringens økonomiske politik tilrettelagt, så vi understøtter vækst og beskæftigelse under krisen, og samtidig fører vi en ansvarlig finanspolitik med en sund udvikling i de offentlige finanser inden for rammerne af EU-henstillingen. Den ansvarlige linje i finanspolitikken er med til at fastholde Danmarks rolle som en såkaldt sikker havn i det internationale finansielle uvejr. Det bedste skjold mod international finansiel uro er jo en ansvarlig og troværdig finanspolitik. Det styrker tilliden til dansk økonomi, så vi kan holde renterne nede til gavn for borgere og virksomheder.

Finansloven for 2013 indeholder en bred vifte af initiativer, der understøtter væksten, holder hånden under arbejdsmarkedet og giver mere velfærd. Investeringer er vigtige for Danmarks fremtid, og vi har lavet en lang række aftaler, som øger investeringerne.

Med energiaftalen blev der investeret markant i vedvarende energi. Investeringsvinduet giver virksomheder en skattefordel, hvis de investerer i 2012 og 2013. Og i økonomiaftalerne med kommunerne øges investeringerne i klimatilpasning med 2½ mia. kr. i 2013. Vi har også sat gang i renoveringerne af den almene boligsektor, og de indgåede aftaler medfører samtidig en mere bæredygtig udvikling af det danske samfund. Der investeres særlig i en bedre anvendelse af energiressourcerne og en grøn omstilling af energiproduktionen. Det sker bl.a. ved investeringer i den kollektive trafik og den kommunale klimatilpasningsindsats. Det er alt sammen aftaler, der er indgået i forlængelse af de vækstinitiativer, der blev sat i gang med finansloven for sidste år.

Med kickstarten ventes de offentlige investeringer at udgøre næsten 2½ pct. af BNP i 2012, og det er det højeste niveau, vi har haft siden starten af 1980'erne. Også i 2013 og 2014 skønnes de offentlige investeringer at udgøre mere end 2 pct. af BNP, og de ligger derved stadig væk på et højt niveau. De mange initiativer og kickstarten er dermed med til at holde hånden under beskæftigelsen, så vi rammes mindre hårdt af de internationale forhold. Derfor er vækstudsigtene i Danmark også bedre end i en række europæiske lande. Samlet set vurderes initiativerne at løfte beskæftigelsen i den private sektor med ca. 10.000 personer i 2012 og med 20.000 personer i 2013.

Samtidig med at vi altså understøtter økonomien, efterlever vi EU-henstillingen, og det vil sige, at det offentlige underskud nedbringes til under 3 pct. i 2013, og at den strukturelle saldo forbedres med 1½ pct. af BNP fra 2010 til 2013.

Kl. 17:05

Så vidt de brede økonomiske rammer for næste års finanslov. Men den aftale, der er indgået mellem regeringen og Enhedslisten, indeholder derudover en række initiativer, der skaber fremgang for Danmark. Den viderefører det vigtige kursskifte i dansk politik, med hvilket vi fastholder en ansvarlig økonomisk politik, men samtidig gør mere for at hjælpe danskere i arbejde.

Der er i alt indgået 11 aftaler som led i finanslovforhandlingerne, heraf er otte brede aftaler hen over midten. Det gælder aftalerne om forskning, statsforvaltningerne, udmøntningen af UMTS-midlerne, Kriminalforsorgen, midler til svage grupper fra satspuljen, redningsberedskabet, erhvervsuddannelserne og det sociale tilsyn.

Det glæder mig, det glæder hele regeringen, at flere partier er med til at tage ansvar for vores samfund. Særlig i en økonomisk krisetid er der behov for, at mange løfter det ansvar.

Den internationale krise har siden 2008 medført et betydeligt fald i beskæftigelsen, og regeringen igangsætter derfor med finanslovaftalen en ekstraordinær arbejdsmarkedsindsats, der skal styrke langtidsledige dagpengemodtageres tilknytning til arbejdsmarkedet. Vilkårene for de ledige styrkes, så flere danskere bringes nærmere arbejdsmarkedet. Nu har vi lavet en akutpakke med intensiveret job-søgningsstøtte og jobformidling, og vi har indgået en aftale om aku-

tjob, som indebærer, at der opslås 12.500 akutjob målrettet ledige, som risikerer at opbruge deres dagpengere.

Uddannelse og opkvalificering kan bringe langtidsledige dagpengemodtagere tættere på arbejdsmarkedet. Regeringen og Enhedslisten giver derfor udfaldstruede dagpengemodtagere ret til at påbegynde en uddannelse. Målgruppen får samtidig mulighed for at modtage en forsørgelsesydelse på mellem 60 pct. og 80 pct. af den maksimale dagpengesats. Indsatsen for at nedbringe ungdomsledigheden øges. Det sker, ved at flere unge kommer i uddannelse og tilegner sig konkret erhvervs erfaring. Vi laver en række konkrete initiativer om bedre brobygning til uddannelse, praktikkonsulenter og en række andre ordninger. Der oprettes en uddannelsespulje, der giver ufaglærte ledige og ledige med forældede uddannelser et uddannelsesløft. Dertil kommer en række øvrige tiltag på beskæftigelsesområdet, der forbedrer vilkårene på arbejdsmarkedet, herunder flere fleksjob og en styrket indsats mod social dumping.

Derudover er der lavet en erhvervs pakke, der styrker de private virksomheder i Danmark og dæmper grænsehandelen. Konkret introduceres en række afgifter på el og fødevarer, ligesom udstationeringskatten ændres. Det er særlig til gavn for grupperne med de lavere indkomster, for hvem afgifterne på fedt og sukker vejer tungere i budgettet. Samtidig reduceres virksomhedernes administrative omkostninger. Med finansloven videreføres den ambitiøse grønne omstilling, der har været på regeringens dagsorden fra dag et, ved at der afsættes i alt 1,5 mia. kr. til grønne satsninger. Regeringen gør en stor og aktiv indsats for at omsætte grønne erhvervs mæssige styrkepositioner i Danmark til fremgang og nye arbejdspladser. Samtidig styrkes forskning og udvikling, der kan medvirke til at skabe mere og bedre grøn teknologi. Der sættes stærkere ind over for økonomisk kriminalitet, bl.a. ved at indføre regler om konkurskarantæne. Det forhindrer, at personer, der har ført grov og uansvarlig forretning og er gået konkurs, ikke bare kan træde ind i nye forretningsledelser.

Der drages samtidig større omsorg for udsatte grupper, ved at vi afsætter 180 mio. kr. årligt til at styrke tandsundheden for økonomisk vanskeligt stillede. Det er med til at reducere den sociale ulighed i sundhed, og samtidig iværksættes der initiativer til at forebygge udsættelse af lejere, så flere borgere kan få betalt deres husleje og blive boende. Mere og bedre viden og uddannelse er vejen til, at vi sikrer fremgang og velstand i fremtiden, og derfor prioriteres uddannelse væsentligt med finansloven for 2013. Bl.a. forbedres kvaliteten af erhvervsuddannelserne, uddannelsesgarantien styrkes, og taxameterløftet på humaniora og samfundsvidenskab videreføres. Dertil kommer styrkelsen af forskningen på en række områder, der har betydning for den langsigtede fremgang og beskæftigelse. De offentlige forskningsbevillinger bliver på godt 20 mia. kr. i 2013, og det svarer til 1,07 pct. af BNP, hvilket er mere end forskningsmålsætningen på 1 pct.

Kl. 17:10

Derudover er der sikret de nødvendige ressourcer til det rekordstore optag på ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser i 2013. Det betyder, at indfrielsen af regeringens ambitiøse uddannelsesmålsætninger er rykket et meget stort skridt nærmere.

Efter en lang årrække med en udlændingepolitik i ubalance ønsker regeringen at styrke integrationsindsatsen. Det skal bl.a. ske, ved at vi får en bedre modtagelse af nyankomne flygtninge og familiesammenførte. Der skal også være en bedre service og en hurtigere sagsbehandling på familiesammenføringsområdet, og det er der også fundet ressourcer til i finansloven for 2013.

De mange nye initiativer, der er taget i aftalerne om finansloven, og som jeg netop har gennemgået, er finansieret krone for krone. Regeringen havde i finanslovsforslaget afsat en række reserver til velfærdsinitiativer og særlig prioriterede områder på 900 mio. kr. Reserverne udmøntes til de centrale initiativer i enighed med Enhedslisten. En række af beskæftigelsesinitiativerne er bl.a. finansieret ved

omprioriteringer på Beskæftigelsesministeriets område, og regeringen sikrer dermed, at midlerne anvendes mest hensigtsmæssigt med henblik på at bringe flere nærmere arbejdsmarkedet.

Afgifts- og konkurrencepakken udgør cirka 2,4 mia. kr. i varig virkning efter tilbageløb og adfærd, og lempelserne modsvares af en tilsvarende finansiering, der består af en højere bundskat og lavere personfradrag. Samlet set bliver det på den baggrund ikke dyrere at være dansker. Afgifterne på fedt og sukker vejer tungere i budgettet hos grupperne med lavere indkomst, og derfor vil en afskaffelse af afgifterne bidrage til en bedre social profil. Den samlede afgifts- og konkurrencepakke inklusive finansieringselementerne betyder samlet set en begrænset formindskelse af indkomstforskellene i Danmark.

Med finansloven for 2013 tager regeringen endnu et skridt på en lang og svær vej til at gøre Danmark til et stærkere samfund. Vi har stadig væk mange ønsker til at rette op på Danmarks tilstand efter 10 år med VKO. Vi har også en international krise og økonomiske rammer, der betyder, at det ikke alt sammen kan gennemføres på kort tid. Men med finansloven for 2013 formår vi at fastholde en ansvarlig kurs for finanspolitikken og samtidig holde en hånd under arbejdsmarkedet.

Regeringens økonomiske politik er lagt an på en reformdagsorden, der skal skabe grobund for en solid udvikling i velstand og velfærd i de kommende år. Der er behov for, at vi styrker rammerne om vores velfærdssamfund frem mod år 2020. Regeringen har derfor et løbende fokus på reformer, der i sig selv bidrager til at understøtte større efterspørgsel og flere job. Regeringen har allerede indgået fremadrettede perspektivrige aftaler om skat, førtidspension og fleksjob. Regeringen vil i det kommende år præsentere forslag til nye reformer af kontanthjælpssystemet og forslag til, hvordan unge kommer hurtigere gennem uddannelserne. Regeringens tiltag med finansloven for 2013 kombineret med fremtidsrettede reformer udgør sammen en sund og solid løsning for en økonomi i krise.

Hvad er så alternativet til den kurs, jeg her har gennemgået i hovedtræk? Det har vi jo haft lejlighed til at debattere igennem en lang dags debat. For mit vedkommende giver den debat bestemt anledning til nogle afsluttende refleksioner, der også peger lidt længere fremad end til blot denne dags diskussion om statens husholdningsbudget for 2013.

Lad mig starte med Enhedslisten og med en kvittering for det samarbejde, der har ført til gennemførelsen af en lang række af de positive initiativer, jeg netop har gennemgået. Det er initiativer, der sikrer et stærkere Danmark, præcis som det var vores mål ved forhandlingernes udgangspunkt. Det er inden for en ansvarlig økonomisk ramme, præcis som det var vores mål ved forhandlingernes udgangspunkt. Det er tydeligt fremgået af dagens debat og også debatter før dagens debat og af indlægget fra Enhedslistens finansordfører, at på en lang række stræk i den økonomiske politik står Enhedslisten for grundlæggende andre synspunkter end regeringen. Respekt for det. Der er tale om modsætninger, man også har kendt historisk, men det er jo heldigvis ikke modsætninger, der forhindrer os i at nå en lang række konkrete, vigtige resultater. Det vil jeg gerne kvittere for.

Kl. 17:14

Det fører mig videre til den første ordfører i rækken i dag, hr. Peter Christensen, og partiet Venstres forsøg på at fremlægge et sammenhængende alternativ til regeringens økonomiske politik, og det synes jeg var en, skal vi sige, blandet fornøjelse. Som jeg hørte indlægget og den efterfølgende debat, var det vel præget af tre grundlæggende træk. For det første fik man fra hr. Peter Christensens side en vurdering af den almindelige økonomiske udvikling, og der siger man – og jeg skrev det ned – at det da ville være dejligt, hvis prognoserne holder, altså ikke bare regeringens prognoser, men også de prognoser, der kommer fra en lang række uafhængige økonomiske

institutioner, og de prognoser, der siger, at vi har mulighed for at vende den økonomiske udvikling i løbet af 1-2 år under bestemte internationale forudsætninger med den politik, der føres af den nuværende regering. Der får vi jo så desværre på fornemmelsen, at det ikke er helt oprigtigt ment, og at man nærmest håber på, hvad der i virkeligheden svarer mere til Venstres partiprogram og mindre til de økonomiske prognoser og mekanismer, som en ansvarlig regering forholder sig til.

For det andet hører man fra Venstres ordfører et forsøg på at fremstille Venstres forslag om langvarig nulvækst i de offentlige udgifter – hvis man da overhovedet kan kalde det for et forslag – som en simpel, magisk og i virkeligheden nem løsning på de mange svære problemer, der har ramt Danmark efter 10 år, hvor Venstre selv havde ansvaret for den økonomiske politik.

For det tredje hører man så – og det er nok det mest bemærkelsesværdige – et meget ihærdigt forsøg på at besvare de mange spørgsmål, der helt naturligt rejses i forhold til den konkrete udformning af Venstres politik, ved, at man paradoksalt nok punkt for punkt vælger at henvise til beslutninger, som den nuværende regering har truffet.

Man kan tage besparelser på forsvaret, som blev nævnt flere gange af Venstres ordfører. Jo tak, der gik regeringen jo i spidsen og dannede en bred aftale om et forsvar, der vil kunne det samme som hidtil, bare 2,7 mia. kr. billigere. Men det er jo på baggrund af det seneste forsvarsforlig, hvor vi med Venstre for bordenden helt åbenlyst ikke prioriterede skarpt nok, når det gjaldt forsvarets udgifter. Og det er jo efter et forhandlingsforløb, hvor man bestemt ikke oplevede Venstre som et parti, der tog førertrøjen, når det gjaldt om at sætte en sparedagsorden eller på nogen måde ønskede at gå videre, end regeringen lagde op til.

Man kan også tage indsatsen for at prioritere nye, vigtige tiltag inden for en stram økonomisk ramme med dette års finanslov, som blev nævnt flere gange af Venstres ordfører. Der må man igen sige: Jo tak, det har regeringen så vist sig i stand til at gennemføre. Men husker man bare et kort øjeblik tilbage på Venstres eget finanslovsforslag, var det jo ikke oplægget. Der kom man til forhandlingerne med et forslag, som ikke hang sammen økonomisk, som var præget af flotte, gennemarbejdede forslag på udgiftssiden og langt løsere ideer, når det gjaldt indtægterne.

Man kan også tage mulighederne for at sikre et massivt løft af vores uddannelser, vigtigst af alt folkeskolen, ved bl.a. at sætte nye og mere fleksible arbejdstidsregler på dagsordenen. Også det initiativ nævnte Venstres ordfører flere gange. Jo tak, det har vi så taget efter årtier, hvor man med Venstre for bordenden ikke har evnet at sikre det løft af folkeskolen, der ville kunne forebygge en lang række andre samfundsproblemer.

Når man så dertil lægger de andre ting, der kom frem i debatten – at Venstre glad og gerne slynger om sig med totalt ufinansierede forslag i milliardklassen på f.eks. retsområdet, at Venstres ordfører glad og gerne udstikker garantier mod nulvækst og dermed garantier for flere udgifter i forhold til store dele af den offentlige sektor som sundhed, uddannelse, ældrepleje og forskning uden at ville forholde sig til, hvad det betyder for de andre indsatsområder – ja, så bliver det samlede indtryk mildest talt ikke ansvarligt, mildest talt ikke sammenhængende.

Når det så efterfølgende gælder Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, må ordføreren undskylde, at jeg egentlig hører og vurderer indlægget i sammenhæng med de bidrag, vi fik fra Venstres ordfører. For når det gælder Dansk Folkeparti, er der jo helt obligatoriske uenigheder, som ordføreren aldrig undlader at repetere. Det gælder f.eks. udlændingepolitikken, og det gælder udviklingsbistanden. Men ellers deler jeg jo den socialdemokratiske ordførers iagttagelse i forhold til Dansk Folkeparti. Indlægget var, om man så må sige, rutinemæssigt kritisk, men ser man på det konkrete indhold,

var det jo i virkeligheden meget forsigtigt i forhold til egentlig at foreslå en anden økonomisk kurs end den svære, men realistiske linje, regeringen har lagt.

Det er for mig at se meget vanskeligt at vurdere, om den indstilling fører til en mere konstruktiv håndtering af de kommende forhandlingsforløb, der venter os. Det handler formentlig mere om taktik, end det handler om indhold på lange stræk. Og det klogeste fra min side er nok bare at ruste mig med en sund skepsis, men naturligvis også med en åbenhed.

Det, jeg imidlertid *kan* vurdere – for det står meget, meget klart, synes jeg, når man lytter til debatten i dag – er, at sammenhængen mellem Venstres bud på en alternativ økonomisk politik og den politik, der forfølges af Dansk Folkeparti, er nærmest ikkeeksisterende. Og når man så til sidst lytter til de to mindste, men på sin vis alligevel mest markante borgerlige partier, må man jo bare helt generelt beundre den massive energiudladning, der kastes ind i konkurrencen om at stå længst til højere i den økonomiske politik i Danmark. Det er meget kraftfuldt, men det er ikke særlig realistisk, når man hører de visioner, der lægges frem. Under alle omstændigheder må man sige, at vejen til at realisere de visioner i samarbejde med hr. Kristian Thulesen Dahl virker ualmindelig lang og trang.

Kl. 17:20

Så den samlede konklusionen fra min side – efter snart mange timers debat om næste års finanslov – er meget enkel: I Danmark er der ikke noget samlet alternativ til den ansvarlige og afbalancerede økonomiske politik, som regeringen klart og tydeligt har lagt frem og nu gennemfører skridt for skridt.

Der er kritik, der er skepsis og der er polemik fra alle sider, og det er jo et grundvilkår, når man som vi har stillet sig i midten af dansk politik og har truffet en fast og klar beslutning om at fravælge nemme løsninger og se problemerne direkte i øjnene.

Realiteten er jo, at når man skærer igennem alle ordene, alle talerne og alt det negative, så er det egentlig ganske klart, hvad der står tilbage. Og det er tre ting.

For det første, at Danmark står midt i en global – men desværre ikke mindst europæisk – krise, der helt grundlæggende sætter rammen for vores økonomi. Den udfordrer vores samfundsmodel, og den udelukker garantier om en bestemt økonomisk udvikling på et bestemt tidspunkt.

For det andet, at vi i den situation står med et grundlæggende valg: Enten kan vi tro på vores samfundsmodel, altså på ideen om et stærkt dansk velfærdssamfund – også som udgangspunkt for at vinde konkurrencen om vækst og arbejdspladser midt i en krisetid; eller også kan vi vælge en strategi, der grundlæggende handler om at trække i den modsatte retning, altså væk fra de særlige værdier, der kendetegner Danmark.

Endelig for det tredje, at regeringen har taget bestik af den situation og har truffet sit valg. Vi tror ikke på, at Danmark vil klare sig bedre i den globale konkurrence ved at svinge de værdier, der hidtil har bragt os meget langt. Netop derfor tager vi meget gerne ansvaret og kritikken for at reformere vores velfærdssamfund, balancere vanskelige hensyn og for at prioritere offensivt, effektivt og rimeligt.

Der finder man os. Det gjorde man ved dette års finanslovforhandlinger, og det vil man også gøre efter årsskiftet, når arbejdet fortsætter med forhandlinger om de mange andre initiativer, regeringen har taget, for at bringe os stærkt og sikkert ud af krisen.

Kl. 17:22

Formanden :

Det forholder sig sådan, at der er tilmeldt nogenlunde det antal korte bemærkninger, vi kan nå inden for den afsatte time. Så det, vi kan se for os – som jeg har forstået det, men jeg kan tage fejl og blive rettet – er, at der måske ikke bliver en anden omgang. Så der er altså mulighed for, at vi efter en kort pause om en times tid går til afstemning. Men nu ser vi. Det er i hvert fald ikke min plan på nuværende

tidspunkt at lave aftenpause. Men salen bestemmer det i et vist omfang selv, hvis man starter på en anden omgang.

Den første korte bemærkning er fra hr. Peter Christensen, værsgo.

Kl. 17:22

Peter Christensen (V):

Tak for det. Det er jo altid fascinerende at høre finansministeren smykke sig med lånte fjer, men det vil jeg lade være med at kommentere yderligere, for der kunne jo stå en afpillet hane tilbage, hvis vi gik ind i den debat.

Til gengæld kan man jo høre finansministeren sige: Regeringen har taget bestik af situationen. Javel, man indgår en politisk aftale om finansloven, og siden den er blevet indgået, har det ændret sig. Nu vurderer man, at væksten vil falde med yderligere en tredjedel i forhold til det, man spåede tidligere, at bruttoledigheden vil stige i forhold til året før, og at den private beskæftigelse vil falde med yderligere 7.000. Det er kommet frem, efter man har indgået en politisk aftale om finansloven. Giver det regeringen grund til at overveje, om der skal laves nogle yderligere initiativer, eller er man tilfreds med det forkerte bestik af situationen, man tog?

Kl. 17:24

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 17:24

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Når det gælder hårpragt, er vi jo begge to forholdsvis afpillede, men det har ikke nødvendigvis noget med vores politik at gøre.

Nej, det er korrekt, at de tal, vi ser i øjeblikket som følge af den udvikling, der er i Europa, er alvorlige. Det gennemgik jeg også med stor grundighed. På den baggrund synes jeg vi vedtager det rigtige finanslovsforslag, som ikke giver os nogen garantier for, at det vil være hurtigt overstået, hvilket man i øvrigt heller ikke ville have fået med noget andet finanslovsforslag.

Vi har fortsat i de kommende år et stort arbejde at gøre med at reformere det her samfund, så det klarer sig langt bedre i den internationale konkurrence om arbejdspladser, end det har gjort hidtil – vel at mærke efter 10 år, hvor spørgerens parti har haft ansvaret. Vi har store drøftelser, vi skal tage i de kommende år, ikke mindst når det gælder uddannelse, og vi har sat dagsordenen for de drøftelser, og der kommer flere.

Kl. 17:24

Formanden :

Hr. Peter Christensen.

Kl. 17:24

Peter Christensen (V):

Jamen altså, hvis finanslovaftalen tager hånd om den økonomiske vurdering, der er for 2013, betyder det så, at finansministeren, på det tidspunkt finansministeren indgik aftalen, var klar over, at væksten ville falde dramatisk, og at beskæftigelsen i den private sektor ville falde yderligere, mere, end man havde regnet med? Var det en viden, finansministeren havde, da der blev forhandlet finanslov?

Kl. 17:25

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 17:25

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Spørgeren kender jo ganske udmærket den kadence, der er i arbejdet med prognoser og forslag. Finansloven, finanslovsforslaget blev fremsat på baggrund af en meget alvorlig økonomisk situation, som

er skabt af en international økonomisk krise, og på baggrund af et ti-år, hvor spørgerens parti har haft et enerådende ansvar for dansk økonomisk politik. Det er vi så i gang med at rette op på – delvis med det her forslag, delvis med det, der kommer i det kommende år.

Kl. 17:25

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 17:25

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Finansministeren sagde noget om, at man selvfølgelig skal have en god portion skepsis over for hinanden og sådan noget. Det skal vi jo professionelt have over for politiske modstandere, altså en god portion sund skepsis. Men det skal jo ikke betyde, at man ikke afprøver muligheder, og hvis der i det, som finansministeren for et øjeblik siden sagde, ligger, at man fra regeringens side i kommende forhandlinger agter at afsøge mulighederne i forhold til Dansk Folkeparti, er vi klar til at gøre det samme den anden vej. Så det ser jeg bestemt frem til.

Så vil jeg lige stille et spørgsmål som opfølgning på det, hr. Peter Christensen var inde på. Da arbejdet med finansloven for 2013 var i gang, var det på baggrund af en forventning om økonomisk vækst i det danske samfund i 2012, altså at økonomien ville være i fremgang. Det viser sig nu, at økonomien i 2012 er i tilbagegang. Hvad betyder det konkret i forhold til regeringens ønsker om at kunne lave en kickstart? Ændrer det noget i de ting, regeringen arbejder med?

Kl. 17:27

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 17:27

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg vil gerne først bruge taletiden på at forholde mig til det, spørgeren kom ind på, inden spørgsmålet blev stillet, og så må vi komme tilbage til det andet bagefter.

Jeg tager meget gerne en drøftelse med Dansk Folkeparti. Det har jeg i øvrigt altid gerne gjort – ikke bare i den tid, jeg har haft i det her embede. Jeg husker, at jeg sågar har serveret flæskkesteg for hr. Kristian Thulesen Dahl ved en meget hyggelig lejlighed. Så der er overhovedet ikke noget, der på det personlige plan eller principielt forhindrer os i at nå frem til et samarbejde om aftaler. Det er det politiske, det handler om, og fra vores side er der et krav om, at det foregår inden for en ramme, vi anser for at være ansvarlig. Om det kan lykkes i fremtiden, må jo vise sig.

Kl. 17:27

Formanden :

Tak til finansministeren. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Flæskkesteg er altid nyttigt og godt i alle henseender. Men nu bliver jeg nødt til at forholde mig til det, finansministeren siger, og et forhandlingsforløb forudsætter jo også, at man svarer, når man undervejs bliver spurgt om noget. Man henviser ikke til, at spørgsmålet kan stilles gennem Folketinget som § 20-spørgsmål, som det så teknisk hedder her i salen. Altså, det skal jo være en dialog.

Men tilbage til mit spørgsmål fra før, som jeg gerne vil have en refleksion over. Det handler om, at når der nu er minusvækst i det danske samfund – den danske økonomi for 2012 er i minus – og man har lavet en finanslov med den forudsætning, at økonomien er i fremgang, giver det så ikke anledning til nogle initiativer? Giver det

ikke anledning til, at man fra regeringens side reflekterer over det og tager nogle initiativer?

Kl. 17:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Finansministeren.

Kl. 17:28

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, det gør det helt afgjort, og som jeg også lagde op til, bliver det et meget aktivt 2013 fra vores side. Men når det gælder kickstarten, som spørgeren sigter til, så understreger den alvorlige konjunktursituation jo bare, hvor fuldstændig rigtigt det har været at satse på at fremrykke investeringer af både privat og offentlig karakter for at holde hånden under beskæftigelsen.

Det er jo en udvikling, der er helt parallel med det, man har set i andre lande, også i USA, hvor der har været præcis den samme debat om, hvorvidt det, at situationen var endnu mere alvorlig, end man troede, gjorde, at man måske egentlig burde have gjort endnu mere for at rette op på den. Det var ikke tilfældet der, og det er det heller ikke her.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Næste spørger er hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 17:29

Frank Aaen (EL):

En stor del af dagens debat har jo drejet sig om udviklingen i beskæftigelsen og arbejdsløsheden. På baggrund af at der er kommet nye skøn for beskæftigelsen, som desværre går i den forkerte retning, og at der er kommet nye tal for arbejdsløsheden, der desværre også går i den forkerte retning, kunne jeg godt tænke mig at høre finansministerens overvejelser om, om ikke der var brug for at lave noget meget målrettet for at sikre, at der kommer mere gang i beskæftigelsen end det, vi har set. Så ville vi kunne få startet 2013 på en både for de arbejdsløse og for samfundsøkonomien bedre måde, nemlig i form af at få voksende beskæftigelse.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:30

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo en interessant debat, og det forholder sig vel bare sådan, at ingen politiker i den her Folketingssal eller nogen politiker i noget parlament i noget vestligt land i øjeblikket kan fremkomme med noget forslag, der hurtigt kan trylle højere vækst og beskæftigelse frem i deres økonomier. Havde man kunnet det, havde man nok gjort det.

Det, der et eller andet sted må være udfordringen, er at forsøge at håndtere den kolossalt svære økonomiske situation, vi står i, på en ansvarlig måde, der tager højde for, hvor forskelligartede problemerne er. Og der er jo særlig to hensyn, der skal balanceres. På den ene side bør man klart investere i mere vækst og beskæftigelse, og på den anden side skal man så afgjort holde styr på de offentlige udskud på budgetterne, så vi kan sikre os lave renter. Så skal man jo føre en effektiv erhvervs politik og forsøge at udvikle det, man er bedst til i et land, så man også kan leve af det i en højere grad, end det har været tilfældet indtil videre. Og det er det, vi gør.

Kl. 17:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Trylle og trylle, det er også så meget forlangt. Men når der nu ligger 8 mia. kr., der var budgetteret i kommunerne, i regionerne og i staten, og som af forskellige årsager ikke er blevet brugt, så kunne man jo sådan set, uden at trylle, men bare ved at knipse med fingrene, sige, at de 8 mia. kr. kan bringes i anvendelse, så vi får stoppet fyringerne ude i kommunerne og på den måde får vendt den negative udvikling i beskæftigelsen. Det har ikke noget med trylleri at gøre, det har noget at gøre med politisk vilje. Og det synes jeg regeringen bør overveje.

Kl. 17:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Finansministeren.

Kl. 17:31

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg er glad for, at kravet ikke er trylleri, for det ville skille os fundamentalt, hvis det havde været tilfældet. Når det gælder kommunerne, er der jo indgået en aftale om kommunernes økonomi, som giver kommunerne muligheder, de så selv disponerer over efterfølgende, i det omfang de holder sig inden for de rammer, der er stillet op. Og det må man jo have en vis respekt for at de så rent faktisk gør.

Kl. 17:31

Kl. 17:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så er det hr. Mike Legarth, De Konservative, værsgo.

Kl. 17:32

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Jeg vil starte med at hæfte mig sådan ved de bagvedliggende værdier, som finansministeren siger den her finanslov indeholder. Finansministeren taler om ansvarlighed, han taler om rimelighed, og der vil jeg spørge finansministeren om arveafgiften, som jo er en konservativ mærkesag: Er finansministeren ikke enig i, at det jo er penge, der er blevet beskattet én gang, og ville det ikke være fuldstændig rimeligt, at en fjernelse af arveafgiften var med i det her finanslovsforslag?

Kl. 17:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det synes jeg ikke ville være rimeligt. Jeg synes, det er sådan, at når man har et velfærdssamfund – og det har vi jo i Danmark, og de fleste partier i Folketinget går angiveligt ind for, at vi skal have sådan et – skal det også finansieres af forskellige skattemæssige bidrag. Og jeg tror bestemt ikke, at en fjernelse af arveafgiften vil være den mest effektive anvendelse af de frie midler, vi måtte have i vores samfund. Det mener jeg ikke i noget særlig vidt omfang ville gavne vores økonomi, og jeg kan heller ikke se, at det er en rimelig prioritering. Så svaret er nej.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Mike Legarth.

Kl. 17:33

Mike Legarth (KF):

Nu er økonomi- og finansstof vigtigt, men der er jo andre ting, der betyder noget for trivlsen, for frihedsfølelsen, for glæden, skabely-

sten og andet, og herunder hører de problemer, som arveafgiften giver for det enkelte individ. Jeg synes, det er fuldstændig horribelt, at de penge, der er tjent én gang, skal dobbeltbeskattes af finansministeren i forbindelse med arv. Lad det ligge.

Spørgsmål 2: Finansministeren har en kollega, skatteministeren, der tager sig af grænsehandel. Skatteministeren siger: Der er styr på det, der er kontrol over tingene. Men jeg kan sige, at der er sket en eksplosion i grænsehandelen. Vil finansministeren tage imod en invitation og se det med egne øjne ved den tyske grænse?

Kl. 17:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:34

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu tager jeg jo faktisk jævnlige imod hr. Mike Legarths invitationer til stor gensidig fornøjelse, og jeg vil bare sige, at når det gælder grænsehandel, er der faktisk konkret gjort det med den her finanslovaftale, at man har fjernet fedtafgiften og undladt at indføre den udvidelse af sukkerafgiften, der ellers var planlagt, hvilket jo må være til gavn i forhold til den problemstilling, hvis man ellers kan tage den kritik alvorligt, der har været af, at de to afgifter førte til mere grænsehandel. Og jeg vil tro, at spørgeren selv har stemt for den første, for ellers har han da holdt sig væk fra salen den dag.

Kl. 17:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så er det hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 17:34

Ole Birk Olesen (LA):

Finansministeren mener tilsyneladende ikke, at der er stor realisme i Liberal Alliances politik. Tillad mig at minde om den ganske nære fortid, foråret 2010, hvor Liberal Alliance foreslog, at der skulle være 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor. Det blev der rystet på hovedet af af finansministerens parti og mange andre; det var helt urealistisk; det ville være at smadre den offentlige sektor og hele velfærdsstaten, at man ville have 40.000 færre offentligt ansatte i løbet af 10 år.

Nu er der ikke engang gået 3 år siden dengang, og der er blevet 30.000 færre offentligt ansatte på 3 år – ikke 40.000 på 10 år, men 30.000 på 3 år. Så realismen afhænger jo af nødvendigheden. Det viser sig, at selv finansministeren og hans parti kan finde ud af at gøre det, der er nødvendigt, fordi man skal.

Så er spørgsmålet jo blot: Hvornår erkender finansministeren, at der er noget, man skal her – at vi skal gøre noget for at redde dansk erhvervslivs konkurrenceevne og skabe grundlaget for ny økonomisk vækst i den private sektor i Danmark?

Kl. 17:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:35

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men jeg tillod mig såmænd bare at dele ud af mine iagttagelser fra debatten i dag, hvor jeg må sige, at skulle den ulykkelige situation opstå, at et andet flertal greb regeringsmagten i Danmark, ville jeg have meget, meget svært ved at se for mig, at der egentlig skulle være nogen form for sammenhængende alternativ til den ganske vist svære og udfordrende linje, vi kører i den økonomiske politik, når man lytter til, hvad der bliver sagt i dagens debat. Jeg hører ikke, at der på noget væsentligt punkt er en sammenhæng mellem det, hr. Ole Birk Olesen gerne vil i den økonomiske politik, og det, hr. Kri-

stian Thulesen Dahl gerne vil i den økonomiske politik. Det skulle da højst være, når det gælder nogle udgifter, men slet ikke, så vidt jeg kan høre, når det gælder indtægter.

Kl. 17:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 17:36

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen altså, når man kan få både Socialdemokraterne og SF til at opgive de to partiers vidtløftige planer fra før valgkampen og få dem til at slå ind på en mere normal kurs i den økonomiske politik, og når man kan få Enhedslisten til at stemme for finanslovsforslag, der rummer en forholdsvis lille vækst i det offentlige forbrug, mon så ikke også det skulle kunne lade sig gøre, når nødvendigheden dikterer det, at få Dansk Folkeparti til at acceptere nogle af de ting, som Dansk Folkeparti har accepteret tidligere? Jeg tror, finansministeren gør sig disse overvejelser for at undgå at svare på spørgsmålet, som jo er: Hvornår accepterer finansministeren, at der skal gøres noget for at sikre konkurrenceevnen i Danmark?

Kl. 17:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:37

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men jeg må bare ønske held og lykke med den borgerlige revolution. Altså, hvis man vil have en ansvarlig, afbalanceret linje i en økonomisk politik, kan det ske med den her regering. Jeg har svært ved at se, at det skulle være tilfældet med en anden, men jeg kan da høre, at der er masser af inspiration til noget ganske andet, hvis man lytter til hr. Ole Birk Olesen i hvert fald.

Kl. 17:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Erling Bonnesen, Venstre, værsgo.

Kl. 17:37

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. I 2008 var Danmark netto gældfri med VK-regeringen i spidsen. Da gik det godt i Danmark. Den daværende opposition kom så, da krisen kom, og sagde, at det hele kunne gøres meget nemmere, sådan lidt kvikt, med kickstart og i den stil.

Hvad er så resultatet nu? Jamen det er jo stigende ledighed, og at økonomien er gået i stå. Det er sådan set slutresultatet af den 4-årige tidslinje. Hvordan har finansministeren det egentlig med det? For det er jo det, der er det reelle billede. Man er gået fra, at Danmark var netto gældfri i 2008, og så står man nu med et kæmpe hul i kassen. Man har lovet en masse ting, og økonomien er gået i stå. Hvad har finansministeren af bemærkninger til det?

Kl. 17:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:38

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det var jo en nærmest grænseløs forsimpning af nyere økonomisk historie, tror jeg man må sige.

Altså, det er vel sådan, at når der i øjeblikket gøres status over den økonomiske politik de seneste to årtier, er det, der står tilbage efter megen politisk polemik, at den linje, der blev ført i 1990'erne, og som jo også blev kritiseret voldsomt, var til gavn for landets økonomi. Og det, der skete i de efterfølgende 10 år, var ganske vist be-

hageligt, mens det varede, i en periode, men viste sig jo at bygge på, at man ikke havde styr på konjunkturerne og derfor løb direkte ind i en økonomisk overophedning, som vi stadig væk i dag betaler en pris for. Det er det, vi hører, senest jo fra Nationalbanken og også fra en række andre uvildige iagttagere.

Så hvordan jeg har det med det? Ja, jeg har det sådan, at det er hårdt arbejde at rette op på det, og det er vel bare den konklusion, der kan drages på den baggrund.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:39

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan godt forstå, at finansministeren sådan lige skulle suge luft ind en ekstra gang, når der sådan på 30 sekunder kan opstilles, hvad der er fakta. Og det er jo ikke forsimpning, det er fakta. Vi er gået fra i 2008, at Danmark var netto gældfri med VK-regeringen i spidsen, til nu at have et underskud på bundlinjen. Økonomien er gået i stå, ledigheden stiger, og det må finansministeren da forholde sig til. Der er ikke nogen sådan nye initiativer, man håber bare, det går over. Er det det, der er linjen nu? Er det at tage bestik af situationen?

Kl. 17:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:39

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men nu har hr. Erling Bonnesen jo en rigtig god juleferie foran sig, og der vil jeg bare råde til, at man benytter nogle af de lange aftener til at få læst sig igennem f.eks. Nationalbankens seneste vurdering af den økonomiske politik og de andre uvildige ting, der er skrevet om styringen af den økonomiske politik under den regering, hr. Erling Bonnesen selv støttede som medlem af Folketinget for Venstre, og så kan vi jo vende tilbage til debatten på den baggrund.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Jacob Jensen, Venstre, værsgo.

Kl. 17:40

Jacob Jensen (V):

Tak. I forbindelse med at Økonomisk Redegørelse blev fremlagt i sidste uge, husker jeg, at økonomi- og indenrigsministeren udtalte noget i retning af, at det slet ikke gik, som regeringen forventede. Det kan man jo rolig sige, når vi kom fra en situation i august måned, hvor regeringen havde forventet en fremgang i økonomien på 0,9 pct., til nu her ved årsskiftet, hvor situationen er, at vi må konstatere, at regeringen for 2012 lægger ud med, at det hedder -0,4 pct.

Derfor vil jeg godt spørge finansministeren, hvorfor finansministeren og regeringen stadig kalder den økonomiske politik, som regeringen står for, for en kickstart – jeg antog, at en kickstart var noget, hvor man ligesom startede og det kørte fremad – når nu faktum er, at regeringens politik har medført, at økonomien ikke går fremad, men går tilbage.

Kl. 17:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:41

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak, formand. Jamen præcis som i svaret til hr. Kristian Thulesen Dahl må jeg jo bare sige, at det har man set i en lang række lande,

ikke mindst i USA som måske det mest prominente eksempel. Der har man jo set en debat om effekten af at forsøge at støtte beskæftigelsen med investeringer, og kritikken fra det yderste højre har været, at det ikke virkede, fordi krisen viste sig at være så alvorlig, at de negative, modgående effekter var endnu større. Man kan nærmest sådan tale om et Obamaproblem, ikke? Det har vi naturligvis også her i Danmark, og jeg lever gerne med debatten om det.

Den kølige, faglige konklusion er jo bare, at havde vi ikke taget de initiativer, vi har taget for at støtte vækst og beskæftigelse med private og offentlige investeringer, havde vi stået i en langt vanskeligere situation på baggrund af en udvikling, der kommer til os udefra. Det er jo det fagligt rigtige i den her sammenhæng, og det er det, vi skal forholde os til politisk.

Kl. 17:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:42

Jacob Jensen (V):

Jeg synes bare, at man som regering må kalde tingene det, de er, og derfor synes jeg også, det ville være forkert at blive ved med at kalde noget, som kører baglæns, for en kickstart. Altså, man må kalde en skovl for en skovl og en spade for en spade, og når vi nu i Økonomisk Redegørelse kan se, at faktum er, at økonomien er i backgear – den går ikke fremad, den er ikke startet, den kører baglæns – så synes jeg også, det ville klæde regeringen og finansministeren at kalde det det, som det er, og det er jo ikke en kickstart.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:42

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der hører jeg jo spørgeren være meget langt væk fra den faglige påstand, han kom med i første omgang. Altså, det begreb, man bruger om det her internationalt, er, at man kalder det for en stimulus, altså et forsøg på at stimulere til øget vækst og beskæftigelse med investeringer i en situation, hvor konjunkturerne går ned, og hvor folk er arbejdsløse, uden at de i virkeligheden behøvede være det, hvis der var den efterspørgsel, som ville være naturlig og i ligevægt. Det er da fundamentalt ansvarligt at gøre det i en situation, hvor man har en lav vækst og en lav beskæftigelse på grund af ting, der kommer udefra.

Kl. 17:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 17:43

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, fru formand. Finansministeren var jo meget inde på det her med beskæftigelsen, og at det var en stor prioritet hos regeringen, at vi skal sikre danske arbejdspladser, dels dem, der er her, dels nogle nye, som vi skal skabe. Den holdning deler vi selvfølgelig i Dansk Folkeparti.

Men derfor kan man godt undre sig over nogle af de initiativer, som pågår, og bl.a. kan vi jo se, at antallet af østeuropæere, som har arbejde i Danmark, er stigende. Vi kan også se, at regeringen synes, det er i orden, at der kommer 5.000 kinesere til Grønland for at arbejde. Vi kan se, at regeringen synes, det er fint, at der skabes mange tyske arbejdspladser i forbindelse med dansk grænsehandelsproblematik. Det er så den ene side af sagen. Men den anden side af sagen

er jo, at man også har valgt at gennemføre en lang række initiativer, bl.a. afskaffelse af boligjobordningen, og det læner sig op ad omkring 5.000 tabte arbejdspladser.

Synes finansministeren selv, at man med de her prioriteter i regeringen gør en god indsats for at sikre danske arbejdspladser?

Kl. 17:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det finansministeren.

Kl. 17:44

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes så afgjort, at der gøres en god og vigtig og nødvendig indsats for at sikre beskæftigelsen i Danmark. Det er jo også det, man ser, når man regner på effekterne af regeringens økonomiske politik, nemlig at den samlet set støtter vækst og beskæftigelse.

Når det gælder østeuropæisk arbejdskraft, så tror jeg, det er vigtigt at forstå, at forestillede man sig den situation, som jeg tror spørgeren antyder ville være ideel, nemlig at vi i Danmark lukkede af for handel og for arbejdskraft i forhold til resten af Europa, så er der næppe nogen tvivl om, at vi ville stå i en langt mere alvorlig beskæftigelsessituation og som et langt fattigere samfund. Det, vi selvfølgelig skal sætte ind over for, er social dumping; det er ting, der foregår ulovligt og urimeligt, og det har den her regering jo sat ind over for i modsætning til, hvad Dansk Folkeparti var i stand til at få igennem, da man havde indflydelse i den tidligere regerings tid.

Kl. 17:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er det jo sådan, at det svar, som ministeren kommer med, bl.a. drejer sig om østaf-talen. Det er faktisk en aftale, som Dansk Folkeparti ikke var med i, men finansministerens eget parti, Socialdemokraterne, var en aktiv partner. Den har netop undermineret mange af de danske arbejdstagerrettigheder, set i forhold til at der er kommet en stigende konkurrence på mange af de typisk lavtlønnede områder i Danmark. Det er jo en kendsgerning, kan vi se. Der findes hjemmesider, man kan gå ind på, og så kan man ellers bestille en tømrer eller en murer til 80 kr. i timen osv. Det er ganske lovligt. Det er da en helt klar opgave, som regeringen burde gøre noget ved, altså at gå ind og forhandle om nogle af de her ting, således at vi i Danmark ikke skal se, at de her job til stadighed bliver taget af udenlandsk arbejdskraft frem for dansk.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det finansministeren.

Kl. 17:46

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror generelt, det kunne være rigtig godt at få lidt mere fokus på, hvad det egentlig er, Dansk Folkeparti mener om vores tilknytning til EU, og hvad det egentlig ville betyde for vores økonomi, hvis nogle af de ideer, man kommer på banen med, blev gennemført. Det tror jeg fint vi kunne få en debat ud af i den kommende tid.

Det, vi fokuserer på, er at sikre en tilknytning til EU, der sikrer os mulighed for vækst og eksport, og samtidig skal vi sætte ind imod snyd og dumping ved at stramme de regler, vi har i Danmark. Det er kursen.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kim Christiansen (DF):
Tak for det. I 2012-finansloven præsenterede finansministeren en kickstart. Inden for bl.a. transportområdet og vejområdet var det 1,6 mia. kr. Den bestod stort set af næsten færdiggjorte vejprojekter, så det var begrænset med den der kickstart. Nu forsøger man så det samme stunt i 2013 ved at sige: Vi tager 3,9 mia. kr. fra Infrastruktur-fonden og bygger en Storstrømsbro med de penge i 2018. Og det står ovenikøbet anført som en vækstpakke. Hvordan kan det blive en vækstpakke i 2013, når man påbegynder byggeriet i 2018?

Kl. 17:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Finansministeren.

Kl. 17:47

Finansministeren (Bjarne Corydon):
Jeg tror, at hvis man skal have en udlægning af det, vi skriver i vore publikationer, skal man nok ikke have den fra hr. Kim Christiansen. Det er rigtigt, at vi foreslår at finansiere, fuldfinansiere, krone til krone-finansiere, ansvarligt finansiere en ny Storstrømsbro, og det drøfter vi så med spørgeren, som har den idé, at sådan en kunne man sagtens bygge, man skulle bare lade være med at finansiere den ansvarligt. Det er vel det, der skiller os på det punkt.

Kl. 17:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:47

Kim Christiansen (DF):
Det er overhovedet ikke det, der skiller. Det undrer mig bare, at finansministeren sammen med Enhedslisten, som ikke er en del af forligskredsen bag Infrastruktur-fonden, kan lave en aftale. Der står jo ovenikøbet også i finansloven, at det skal godkendes af forligskredsen, og så er mit spørgsmål: Hvordan kan vi stemme ja til en finanslov i dag med et punkt, som skal godkendes senere, måske engang i januar, af en forligskreds? Vil det ikke give lidt problemer? Og stadig væk undrer jeg mig over, at man vælger at bygge noget i 2018, som til gengæld blokerer for en lang række gode projekter, der kunne have været igangsat i 2013.

Kl. 17:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Finansministeren.

Kl. 17:48

Finansministeren (Bjarne Corydon):
Det kunne jeg ikke rigtig følge med i. Det hænger nok sammen med mine svage åndsevner. Så vidt jeg ved, har vi ikke indgået nogen aftale med Enhedslisten om at bygge en Storstrømsbro. Det forsøger vi at nå til enighed med spørgerens parti og en række andre partier i Folketinget om, fordi vi mener, at det er vigtigt og nødvendigt, og fordi vi mener, at det skal finansieres ansvarligt. De drøftelser pågår, og forhåbentlig nås der et resultat.

Kl. 17:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Per Clausen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 17:48

Per Clausen (EL):
Jeg takker da for finansministerens sidste bemærkning, for jeg var jo helt nervøs for, at en af vores ordførere havde indgået en aftale, jeg ikke havde opdaget. Det ville jo ikke være godt.

Jeg vil godt tilbage til det, hr. Frank Aaen tog op, nemlig, at der jo skete den ulykkelige ting, at kommunerne ikke brugte 8 mia. kr. i 2012, som regeringen mente at det ville være rigtig godt og fornuftigt og forsvarligt at bruge. Så er spørgsmålet til finansministeren bare: Hvis det var fornuftigt og forsvarligt at bruge dem i 2012 og de ikke blev brugt, hvorfor så ikke give kommunerne mulighed for at bruge de penge i 2013? Det må da stadig væk være fornuftigt og forsvarligt at bruge pengene.

Kl. 17:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Finansministeren.

Kl. 17:49

Finansministeren (Bjarne Corydon):
Der er vel det meget enkle forhold, at vi her til Folketingets finanslovdebat ikke skal tage kommuneforhandlingerne for 2014. Dem tager jeg, i det omfang at det stadig væk er mig, der er finansminister, med kommunerne, når jeg mødes med dem til den tid. Og det er rigtigt, at kommunerne udviser en voldsom tilbageholdenhed i de her år efter en årrække, hvor der ikke har været styr på budgetterne i den kommunale økonomi. Det er naturligvis en udfordring at ramme præcist i forhold til det budget, man har lagt, men generelt at bebrejde kommunerne, at man lægger det med en vis forsigtighed og man overholder de budgetter, som ellers systematisk blev overskredet tidligere, er jeg ikke med på. Det synes jeg ikke er rimeligt.

Kl. 17:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Per Clausen.

Kl. 17:50

Per Clausen (EL):
Men det, der er årsagen til, at det er relevant at tage det op i dag, er jo, at da finansloven blev forhandlet, havde vi en anden forventning til den økonomiske udvikling i 2012 end den, der har vist sig, da der kom den økonomiske redegørelse. Det skyldes bl.a., at kommunerne ikke har brugt de her 8 mia. kr. Så mit spørgsmål til finansministeren er bare: Jamen hvis det var forsvarligt og ansvarligt at bruge dem i 2012, er det så ikke også forsvarligt og ansvarligt at bruge dem i 2013, og er det derfor ikke i dette tilfælde kun et spørgsmål om, hvorvidt man vil tage et ekstra politisk initiativ for at øge beskæftigelsen?

Kl. 17:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Finansministeren.

Kl. 17:50

Finansministeren (Bjarne Corydon):
Det er jo generelt sådan, at rammerne for kommunernes økonomi fastlægges i kommuneaftalerne, og det er et samlet billede. Man ser både på driftsudgifterne og anlægsudgifterne, og man gør det i en aftalemæssig sammenhæng. Det kommer vi også til at gøre fremadrettet.

Kl. 17:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:51

Bent Bøgsted (DF):
Tak, formand. I Beskæftigelsesministeriet har man vurderet, at de investeringer på det offentlige område, der sker fra nu af og frem til 2020, giver 20.000-25.000 job hvert år, altså fra nu af og fremad. Hvordan hænger det, at der bliver skabt 20.000-25.000 job, så sam-

men med, at finansministeren har sagt, at ledigheden vil stige yderligere i 2013? Hvor mange job er det så, man regner med forsvinder? Hvis der bliver skabt 20.000-25.000 job i 2013 og ledigheden vil stige, hvor mange job er det så, der forsvinder? Vi har jo hørt lidt om, hvor der kunne forsvinde nogle job. Det var jo bl.a. i forbindelse med afskaffelse af håndværkerfradraget og sådan flere forskellige ting.

Men hvor mange job regner finansministeren så med at der forsvinder i 2013, altså når beskæftigelsesministeren siger, at der kommer en stigning på 20.000-25.000 job?

Kl. 17:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Finansministeren.

Kl. 17:52

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror generelt, hvis jeg altså forstår spørgsmålet rigtigt, man må sige, at når man ser på de beregninger, der lægges frem, de prognoser, der bliver lavet af mit ministerium og andre økonomiske ministerier, så hænger de mekanismer, der beskrives, sådan ud fra et fagligt udgangspunkt ikke på nærmest nogen som helst måde sammen med det, der optager spørgeren og flere andre spørgere her i dag.

Man regner med en mere dæmpet, mere økonomisk udvikling i Danmark, jo først og fremmest på baggrund af at den internationale udvikling er så svag og så usikker, at det naturligvis hos forbrugerne og hos virksomhederne skaber en vis forsigtighed, en vis frygt for fremtiden, der gør, at man holder igen med investeringer og forbrug. Jeg husker ikke at have set grænsehandelen, boligjobordningen eller andet nævnt som nogen væsentlig faktor, i hvert fald ikke i nogen af de prognoser, jeg har set udarbejdet.

Kl. 17:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:53

Bent Bøgsted (DF):

Nu nævnte jeg heller ikke ligefrem grænsehandelen. Men altså, ifølge det, der står i det fra Beskæftigelsesministeriet, vurderer man, at de her 176 mia. kr., der bliver smidt ud i offentlige investeringer, skaber de her 20.000-25.000 nye job hvert år frem til 2020. Og når finansministeren så siger, at vi skal se en yderligere stigning i ledigheden i 2013, må der jo være et problem i 2013, der ikke rigtig hænger sammen med det andet. For enten holder de tal fra Beskæftigelsesministeriet ikke, eller også vil vi se et ret stort fald i antallet af job i 2013, altså for at der kan komme en stigning i ledigheden. Det vil jo betyde, at der bliver flere ledige end de her 25.000 job, der vil blive skabt i 2013. Og det er det, jeg ikke rigtig kan forstå samspillet i, for det betyder så, at der vil komme et ret så stort fald i beskæftigelsen eller en ret så stor stigning i ledigheden her i 2013.

Kl. 17:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Finansministeren.

Kl. 17:54

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Nu er det generelt sådan med vores økonomi, at den er så dynamisk, at der jo hvert år skabes ganske mange job og også forsvinder ganske mange job i stedet for. Ellers må man vel bare sige, at spørgeren på sin egen måde har formået at forklare nogle af de fundamentale sammenhænge, der er rent økonomisk, når man fører krisepolitik.

I en situation, hvor forbrugerne holder tilbage, hvor virksomhederne holder tilbage på grund af forsigtighed og frygt, er det vigtigt, at man sætter ind med investeringer, så man alligevel holder en hånd under beskæftigelsen, altså så man har to modgående bevægelser.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre. Værsgo.

Kl. 17:55

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Det er således, at regeringen nu har lavet en aftale om, at billetpriserne i den kollektive trafik, bus og tog, skal stige 3,5 pct. Det er i hvert fald konsekvensen – det er ikke lige det, der står i aftalen, men det er altså konsekvensen – for ganske almindelige pendlere. Og som et lille plaster på såret har man nogle ganske få timer midt på dagen, hvor andre mennesker, der ikke har behov for at bruge kollektiv trafik lige så meget, kan få billetten til nedsat pris.

Synes finansministeren ikke, at det er meget uartigt over for de pendlere, som hver dag tager på arbejde for at tjene penge til føden og til at betale den skat, som i øvrigt er steget meget kraftigt under den nuværende regering, at de nu skal betale ekstra høje billetpriser, til trods for at regeringen lovede det modsatte?

Kl. 17:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:56

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det synes jeg egentlig er interessant, for jeg havde jo lejlighed til at forhandle en finanslov med Venstres finansordfører, og jeg husker ikke noget forslag om billigere billetpriser ved den lejlighed. Jeg husker ikke, at det blev bragt på bane, og jeg husker slet ikke, at det blev finansieret. Nu kan man jo godt fra Venstres side bringe ting på bane, man ikke finansierer, det sker lejlighedsvis, men ingen af delene gjorde sig gældende.

Så hvis man fra hr. Flemming Damgaard Larsens side ser det som en uartighed, i forhold til hvad der sker med billetpriserne i Danmark, må man jo tage et internt seminar i Venstre om det.

Det, jeg kan sige fra regeringens side, er, at der er fundet penge til at sænke billetpriserne ganske markant i forbindelse med en aftale, som Venstre desværre ikke ønskede at deltage i. Så det er vel realiteterne.

Kl. 17:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:56

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg tror, finansministeren totalt har misforstået mit spørgsmål. Altså: Uartigheden består i, at *regeringspartierne* i valgkampen lovede en markant nedsættelse af billetpriserne i den kollektive trafik – i busser og tog – og nu ser vi konsekvensen af den politik, man fører. Det er det stik modsatte, der sker, i forhold til de pendlere, der hver dag må drage på arbejde for at tjene til føden og til skatten, og for at tjene de ekstra penge ind, de skal betale i ekstra skat på grund af de høje skatter og afgifter og de stigninger, der er sket. Det er det, jeg har spurgt om: Om ikke det er uartigt, at man lover noget, og så holder man det ikke og rammer i stedet for pendlere.

Kl. 17:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:57

Kl. 18:00

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu er det jo sådan med de lønmodtagergrupper, spørgeren sigter til her, at lige præcis de grupper i lige præcis de her år får en skatteletelse som sådan en ekstra håndsækning i forhold til det ansvar, man løfter, når man går på arbejde og støtter fællesskabet – på baggrund af vores initiativ. Og så er det sådan, at vi har et forsigtighedsprincip, når det gælder den økonomiske politik, og det vil sige, at vi ikke gennemfører udgifter, der ikke er finansieret, i modsætning til Venstre. Derfor har vi fundet penge til en markant sænkning af billetpriserne, men ikke i fuldstændig bred forstand.

Kl. 17:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Ellen Trane Nørby, Venstre, værsgo.

Kl. 17:58

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne tilbage til boligjobordningen, for både finansministeren og hans partifæller har i mange sammenhænge gjort alt for at negligere effekten af boligjobordningen, men den har, hvis man spørger Dansk Byggeri, skabt langt over 5.000 job i bygge- og anlægssektoren, og den har været med til at holde hånden under en lang række af de folk, der ellers ville være presset ud i arbejdsløshed.

Finansministeren sagde før, at der ikke er nogen steder i de økonomiske skrifter, hvor boligjobordningen er omtalt. Det er jo sådan, at de økonomiske vismænd sådan set omtalte boligjobordningen som noget, der har en positiv effekt på beskæftigelsen i Danmark. Jeg vil egentlig bare høre finansministeren: Hvad er det, finansministeren vil sige til de mange tusinde mennesker, der står til at miste deres job som følge af, at regeringen afskaffer boligjobordningen, og til de op mod 500, der står til ikke at kunne få den praktikplads, som ellers var sikret gennem boligjobordningen? Hvad skal de nu? Skal de også tage et akutjob? Eller hvad er regeringens svar til dem? Beskæftigelse skaber finansloven i hvert fald ikke på det punkt.

Kl. 17:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 17:59

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Jeg tror generelt ikke, at man skal holde sig til tal fra Dansk Byggeri, hvis man vil have den præcise vurdering af effekten af det her. Jeg tror, at man skal holde sig til de tal, der kommer fra officielt uvildigt hold. De siger noget andet og noget mere skeptisk i forhold til jobvindingen. Det kan man så diskutere.

Det, der i hvert fald står fast, uanset hvilke tal man vælger at tro på, er, at der er tale om en ganske dyr ordning. Vi diskuterede, at det ville koste 1,7 mia. kr. at videreføre den. Det mener jeg ikke er den rigtige prioritering i den nuværende økonomiske situation. Jeg mener, at effekten jo ville være, at vi ville bruge ganske mange penge i en situation, hvor der i øvrigt ikke er mange penge til rådighed efter 10 år med spørgerens parti ved roret, på at støtte noget arbejde, som for en stor dels vedkommende ville være blevet foretaget under alle omstændigheder. Det gælder bl.a. for det arbejde, som jeg ville kunne få støtte til i min økonomi. Derfor synes jeg, at det er bedre at prioritere anderledes. Det står vi fuldstændig ved.

Kl. 18:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Ellen Trane Nørby.

Ellen Trane Nørby (V):

Så det, der er finansministerens svar til de mange mennesker, der står til at miste deres arbejde i bygge- og anlægssektoren, er, at hvis de er rigtig heldige, bliver arbejdet udført alligevel. Jeg synes måske, at det er lidt kendetegnende for den arrogance, som vi lidt oplever fra regeringens side, når det handler om at forholde sig aktivt til den stigende arbejdsløshed, der er i samfundet.

Finansministeren siger så, at man ikke skal bruge tallene fra Dansk Byggeri. Man kunne måske også spørge finansministeren, om det ikke bare er endnu en indrømmelse af, at alle de tal, der tidligere kom fra finansministeren i »En fair løsning« og »Fair forandring« og en lang række andre ting, var lige så uholdbare som regeringens økonomiske prognoser, når det handler om dansk vækst.

Kl. 18:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 18:01

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes, at det til sidst blev helt usammenhængende. Men altså, det korte af det lange er, at vi har haft en boligjobordning i Danmark, som har kostet ganske mange penge, og som uden for enhver faglig tvivl også har sendt penge til borgere, der ville have foretaget de pågældende renoveringer under alle omstændigheder. Fint nok, det er så i orden. I en prioriteringsmæssig sammenhæng med et stort offentligt underskud med mange opgaver, som vi gerne vil have løst, og også investeringer, der for mig at se på en mere nyttig måde skaber vækst og beskæftigelse, er det ikke en prioritering, vi har valgt at gøre.

Kl. 18:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det hr. Henrik Høegh fra Venstre. Værsgo.

Kl. 18:01

Henrik Høegh (V):

Tak for det. Regeringen holder hånden under beskæftigelsen, siger finansministeren, og imens stiger og stiger ledigheden, og væksten falder. Nu har der lige været spurgt til boligjobordningen, men jeg vil dog alligevel have afklaret et spørgsmål. For jeg står her med en redegørelse fra miljøministeren og by, bolig og landdistriktsministeren, der er udsendt i fredags. Den her redegørelse handler om, hvordan man kan hjælpe de beboere i det åbne land, der har problemer med at skaffe pengene til at blive tilsluttet den offentlige kloak. Det er der faktisk ikke rigtig nogen bud på her. Et af lyspunkterne i denne rapport er, at dem, der får problemet, kan bruge boligjobordningen eller håndværkerfradraget, når de skal betale den her regning. Ligger der alligevel et nyt initiativ efter nytår som en nytårsgave, som de to ministre her tager forskud på?

Kl. 18:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det finansministeren.

Kl. 18:02

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg må tilstå, at jeg ikke kender den pågældende udredning, men jeg tror bare generelt ikke, at ret mange partier i det her Folketing kan have det synspunkt, at vi skal løse strukturelle problemer i forhold til privat renovering eller private anlægsarbejder af nogen art i Danmark, ved at vi giver statsstøtte til, at det skal gennemføres. Jeg undrer mig egentlig. Jeg kunne forstå det, hvis Venstre havde haft det synspunkt i en konjunkturpolitisk sammenhæng, altså at det i en pe-

riode kunne være nyttigt. Hvis Venstre generelt er ved at overgå til det synspunkt, at skatteyderne skal betale for privat håndværksarbejde som sådan en måde, vi løser problemer på i Danmark, så vil det undre mig. Jeg synes ikke, at det lyder særlig liberal.

Kl. 18:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det hr. Henrik Høegh.

Kl. 18:03

Henrik Høegh (V):

Så kan jeg jo kun blive skuffet, for der var ingen hjælp i den her rapport. Men vi er jo i en situation, hvor ledigheden stiger og stiger, og samtidig siger finansministeren, at man holder hånden under beskæftigelsen. Så hvad er budskabet til de håndværkere – uanset om det nu er de 1.200 eller de 5.000, som efter nytår må stille sig i arbejdsløshedskøen? Hvornår er det, at den her hånd, som ministeren holder under beskæftigelsen, giver dem job?

Kl. 18:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det finansministeren.

Kl. 18:03

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det tror jeg da i meget høj grad at regeringens økonomiske politik bidrager til at gøre. Nu kan man jo også få en lille smule hjælp ved at lytte til de andre indlæg, der har været i debatten. Hr. Bent Bøgsted peger meget præcist på, at der estimeres at være en meget omfattende jobeffekt af det høje niveau for offentlige investeringer, vi har i de her år, ikke mindst i håndværksbranchen. Det er jo helt bevidst.

Kl. 18:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:04

Karina Adsbøl (DF):

Finansministeren gjorde i sin tale rede for, at han går ind for social lighed. I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at høre, om finansministeren mener, at det i forbindelse med skattereformen er social lighed, at mennesker med handicap og førtidspensionister skal betale for skattelettelser.

Mener finansministeren, at det er social lighed at øge brugerbetalingen i forhold til høreapparater, og at regeringen vil stramme tilkendelseskrakterne for høreapparater? De vil spare 10 mio. kr. på den konto. Samtidig vil de gøre det sværere for mennesker, der bor i de skønne landdistrikter i forhold til befordringsgodtgørelse, så man ikke længere kan få det, når man skal have et høreapparat. Mener ministeren, at det er social lighed?

Kl. 18:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Finansministeren.

Kl. 18:05

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg mener, at den regering, der i øjeblikket har ansvaret, har gjort endog ganske meget for at øge den sociale lighed i Danmark, bl.a. ved at afskaffe de fattigdomsydelser, som spørgeren formentlig selv har været med til at stemme igennem.

Den skattereform, der bliver sigtet til, er jo i sig selv en reform, der betyder, at stigningen i de ydelser, vi taler om, bliver mindre. Men til gengæld får vi jo muligheden for at give ret massive skattelettelser til lige præcis den brede gruppe af lønmodtagere, der måske

ikke tjener særlig meget på at gå på arbejde i sammenligning med at være på overførselsindkomst. Reformen betyder også, at en af de grupper, der vinder mest overhovedet, er enlige forsørgere. Det er bestemt heller ikke en gruppe, der nødvendigvis har det nemt økonomisk i den nuværende situation.

Så ja, jeg synes samlet set, at de mange initiativer, vi har taget, ikke mindst i forbindelse med den her finanslov, hvilket jeg også gennemgik i min tale, bidrager til, at vi får et mere lige og et mere rimeligt samfund i Danmark.

Kl. 18:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Karina Adsbøl.

Kl. 18:06

Karina Adsbøl (DF):

Jamen så forstår jeg på finansministerens svar, at han finder det rimeligt, at mennesker med handicap og mennesker på førtidspension, som ikke kan komme på arbejdsmarkedet, måske på grund af en stor funktionsnedsættelse, skal betale for skattelettelser. Men så fik vi jo det på plads.

I forhold til »Fair Løsning 2020« var Socialdemokraterne i sin tid ude at sige, at kommunerne skulle have flere penge og flere millioner, heriblandt Jammerbugt Kommune, Norddjurs Kommune og Allerød Kommune. Der var flere millioner, der skulle deles ud. Hvor mange millioner er der blevet delt ud til kommunerne?

Kl. 18:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 18:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg skal ikke præcis kunne redegøre for de enkelte kommuner i forhold til landets økonomi. Jeg ved bare, at vi har indgået en kommuneaftale for 2013, som jeg synes er både fornuftig og ordentlig, og som ikke mindst, når det gælder anlægsinvesteringer, giver nogle videre rammer, end der ellers var lagt op til.

Kl. 18:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Christian Juhl fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 18:07

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne høre, om finansministeren kan huske perioden august-september 2011. Da var nogle af os ude i en valgkamp, og nogle af os var med i en valgkamp med to hovedslogans. Vi skulle sikre efterlønnen, og vi skulle rulle dagpengeforringelserne tilbage. Det var den kampagne, der hed SKÆVT-kampagnen, og også ministerens parti var med i den. Jeg vil spørge ham, om han vil give mig et præj om, hvordan han synes, det er gået. Han skal prøve at lade efterlønnen ligge lidt, for det bliver for omfattende. Han skal nøjes med det overskuelige svar på, hvor godt han synes at den der kampagne med at rulle dagpengeforringelserne tilbage er lykkedes for os.

Kl. 18:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 18:07

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak for det spørgsmål. Det giver anledning til at få sagt, at der set fra min side jo er stor politisk afstand mellem mit parti i den regering, der sidder, og spørgerens parti. Den afstand handler jo om mange ting. Den handler måske mest grundlæggende om, at vi finder det

vigtigt og nødvendigt at tage regeringsansvaret, ansvaret for at lede landet, under de omstændigheder, der nu byder sig.

Når det gælder dagpengereformen, er det jo blevet sagt meget klart før valget, at det ikke var en reform, mit parti har stemt for. Det var heller ikke en reform, vi på nogen måde havde lovet at afskaffe. Det, vi havde lagt op til, var, at hvis man kunne lave en trepartsaftale, som kunne sætte noget andet i stedet med samme effekt, var det en mulighed at gå i den modsatte retning. Det kunne man ikke.

I øvrigt må man generelt sige, at der ikke var noget flertal i Folketinget for at gå i en anden retning. Selv under de omstændigheder anser vi det for helt relevant og helt nødvendigt som Socialdemokratiet at tage ansvaret for at lede landet ud af den økonomiske krise, vi nu engang står i.

Kl. 18:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Christian Juhl.

Kl. 18:09

Christian Juhl (EL):

Jeg er nødt til at rette ministeren, hvor nødig jeg end vil. Hele ministerens eget parti stod bag den kampagne, så der er ikke noget nyt i det krav. Hvis regeringen og Enhedslisten står sammen i sådan et spørgsmål, kan vi jo i morgen rulle dagpengeforringelserne tilbage, hvis vi vil.

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål om akutjobpakken. Ministeren har kaldt den en fuld og dækkende løsning på problemet. Det er Danmark, når det er bedst, sagde ministeren, og så lavede han en aftale med arbejdsgiverne om, at han nok skulle holde fingrene fra dagpengereglerne, hvis ellers de ville levere nogle job. Er det stadig væk en fuld og dækkende løsning, og hvis det nu ikke er en fuld og dækkende løsning, hvis nu arbejdsgiverne svigter, vil ministeren så give et tilsagn om, at vi tager fat på dagpengereglerne alligevel?

Kl. 18:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Taletiden er ved at udløbe. Den er faktisk udløbet.

Værsgo til finansministeren.

Kl. 18:09

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Jeg vil ikke give noget tilsagn i den retning overhovedet. Jeg mener faktisk, at der er noget utrolig rigtigt og godt i, at landets arbejdsgivere i den situation, der var opstået, hvor en lang række mennesker stod i kø for komme ind på arbejdsmarkedet i en svær konjunktursituation, da tog et ansvar. Man gjorde det af nogle principielle årsager. Det har jeg respekt for. Det synes jeg er godt. Jeg synes, at vi generelt i det bredere politiske spektrum måske skulle udvise en vis respekt for det.

Kl. 18:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Lars Barfoed, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 18:10

Lars Barfoed (KF):

Jeg har siddet og tænkt lidt på strudsen. Strudsen har det med at gemme hovedet i busken, og så tror man ikke, hvis man er en struds, at nogen kan se en. Jeg synes, finansministeren har det ligesom en struds her i aften, for der er flere, som har spurgt ind til det med beskæftigelsen i Danmark, og hver gang har ministeren alle mulige forklaringer om, at den ene eller den anden ordning ikke kan hjælpe noget alligevel. Finansministeren gemmer sig så bag ved det her med, at vi jo har dårlige konjunkturer, og at man har sat en masse i gang.

Bekymrer det virkelig ikke finansministeren, at vi kan se, at der forsvinder produktionsarbejdspladser ud af Danmark, og har regeringen overhovedet ingen tanker om, hvordan vi skal tilrettelægge en udvikling i Danmark, så vi får nogle bedre strukturelle betingelser for at skabe arbejdspladser i private danske virksomheder? Man havde chancen, da man skulle lave en finanslov, for at tilrettelægge en langsigtet politik, så vi sikrede produktionsarbejdspladser i Danmark og gav danskerne større tryghed på jobbet. Har regeringen ingen som helst bud på, hvordan vi kan sætte en fornuftig udvikling i gang, så vi får bedre vilkår for private arbejdspladser?

Kl. 18:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 18:11

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak. Jeg er blevet sammenlignet med mange dyr igennem min korte politiske karriere, man aldrig tidligere med en struds. Mere krænken- de sammenligning har jeg dog oplevet, og jeg vil sige, at jeg ikke føler, at der er nogen strudseform i det, jeg står og siger her overhovedet. Det er tværtimod meget åbent, med hensyn til hvad der egentlig er realiteter, og hvad vi vil gøre for at gøre noget ved det. Og jo, vi er jo i gang med at løse den opgave, som spørgeren sigter til. Har spørgeren slet ikke nogen egenrefleksioner over, at alle de problemer, man her sigter til, svag produktivitet, svag konkurrenceevne, udfordringer for vores produktionserhverv, jo er skabt i det tiår, hvor spørgeren bar et nøgleansvar for den økonomiske politik i Danmark? Er der slet ikke nogen egenrefleksioner over det?

Vi står så med ansvaret for at rette den situation op på en måde, der er afbalanceret, ordentlig, dansk, kan man sige, og vi er faktisk godt i gang med at løfte konkurrenceevnen, for den er jo blevet forbedret i den periode, hvor vi har haft den nye regering. Den blev forværret i den periode, hvor vi havde den tidligere regering.

Kl. 18:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Barfoed.

Kl. 18:12

Lars Barfoed (KF):

Tilsyneladende har finansministeren ikke nogen bud, for det eneste, finansministeren kan give som svar, er at vende sig rundt og kigge tilbage og påstå, at den regering, som Det Konservative Folkeparti var en del af, ikke gjorde noget, at Det Konservative Folkeparti ikke gjorde noget. Jeg vil bare minde finansministeren om, at Det Konservative Folkeparti har sat dagsordenen for efterlønsreform, for dagpengereform, for skattereformer, der skulle føre til, at vi fik en mere konkurrencedygtig økonomi i Danmark. Og finansministeren er garanteret inderst inde, selv om han ikke vil indrømme det, rigtig glad for, at vi har fået gennemført en efterlønsreform, som trods alt sikrer et bedre grundlag for dansk økonomi i fremtiden. Men der kommer jo ikke et bud fra finansministeren på, hvad der skal ske. Vi foreslog under finanslovforhandlingerne f.eks. at tilrettelægge lavere selskabsskatter i Danmark. Det ville man ikke være med til.

Kl. 18:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 18:13

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der kom en næsten 30 minutter lang tale om vores konkrete bud, og i øvrigt ligger der udførlige planer for, hvad vi går videre med straks efter nytår. Det er muligt, at Det Konservative Folkeparti har sat

dagsordenen i den tidligere regering, det skal jeg ikke kunne sige. Det må man jo have en drøftelse med Venstre om. I hvert fald kan jeg konstatere, at man ikke førte en økonomisk politik, man havde ikke en styring af konjunkturerne i Danmark, der stillede os noget særlig stærkt sted, da vi overtog regeringsansvaret. Og det er heller ikke vurderingen fra de uvildige økonomer, der kigger på, hvad der egentlig foregik, da man havde ansvaret.

Kl. 18:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Bertel Haarder fra Venstre. Værsgo.

Kl. 18:14

Bertel Haarder (V):

Hørte jeg rigtigt, at finansministeren udtalte, at der ikke var sket noget løft af folkeskolen under den tidligere regering? Hvis jeg hørte rigtigt, vil jeg lige gøre opmærksom på, at så sent som for en uge siden var der en undersøgelse, der blev offentliggjort, som viste, at nu læser danske børn femtebedst blandt 50 lande, hvorimod danske børn i 1980'erne var nr. 29 ud af 32 lande. Så hvad mener finansministeren med, at der ikke er sket noget løft?

Der er sket et løft på det allermest afgørende punkt, nemlig læsefærdighed, og det er især de svage elever, som nu læser langt bedre. Det skyldes jo noget, der var bredt flertal for her i Folketinget, nemlig de forkætrede elevplaner, test og kvalitetsrapporter, som skabte opmærksomhed om det faglige. Det virkede, og det kan man få finansministerens partifæller i borgmesterkontorerne til at bekræfte. Så kunne vi lige få dementeret den udtalelse, hvis jeg hørte rigtigt?

Kl. 18:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 18:15

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror ikke, at spørgeren hørte helt rigtigt, og jeg behøver ikke kontakte nogen socialdemokratiske borgmestre for at få afdækket den diskussion. Jeg har selv fornøjelsen af at have tre børn i folkeskolen og er en ivrig bruger af såvel elevplaner som nationale test, kvalitetsrapporter m.v. Jeg synes, at det er glimrende initiativer, og jeg er glad for, at de blev gennemført. Mit parti har selv stået bag dem.

Jeg talte om det nødvendige løft af folkeskolen. For sådan som jeg ser folkeskolens situation, kan det vel være, at der er opnået resultater, og de er jo så opnået i fællesskab mellem mit parti og spørgerens parti, men jeg mener så afgjort ikke, at vi er i mål med at have en folkeskole, der på alle led og kanter leverer det, der skal til, for at vi ikke senere i de børns liv, vi taler om, oplever problemer med, at de ikke kan tage en ungdomsuddannelse, oplever integrationsproblemer, oplever problemer med, at de ikke kan få et job på et arbejdsmarked, der stiller stadig større krav til deres kundskaber, oplever problemer med deres demokratiske dannelse osv. osv. Så sådan prøvede jeg at fremlægge sagen.

Kl. 18:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Bertel Haarder.

Kl. 18:16

Bertel Haarder (V):

Tak for, at vi nu fik det sat fuldstændig på plads, og så stopper historien naturligvis ikke med det løft, der skete under den tidligere regering. Vi skal samarbejde om yderligere løft, og der har finansministeren en bedre opposition, end vi havde, da vi var ved magten.

Men jeg vil godt lige følge op på svaret til hr. Barfoed, som blev opfordret til at foretage en egenrefleksion over de 10 år, hvor han

havde medansvar. Kunne finansministeren ikke foretage lidt refleksion over en udtalelse fra den danske nationalbankdirektør for få uger siden, som lød, at dansk økonomi ville have været forværret, hvis man havde fulgt finansministerens parti i de 10 år? Giver det ikke anledning til selvrefleksion?

Kl. 18:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 18:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er glimrende med refleksion, men jeg synes nu, at man, når det gælder de forgangne 10 år, skulle starte med at hæfte sig ved de fyldige publikationer, der udkommer i disse år, om konsekvenserne af den kurs, som jo også hr. Bertel Haarder har et medansvar for, om end man havde sit primære fokus på folkeskolen fra hr. Bertel Haarders side.

Kl. 18:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til finansministeren. Der er vist ikke flere, der ønsker at udtale sig. Jo, vi kan lige nå et par spørgsmål til (*munterhed*), hvis man ellers overholder taletiden. Fru Tina Nedergaard, Venstre.

Kl. 18:18

Tina Nedergaard (V):

Tak, det vil jeg bestræbe mig på. Jeg har sådan set et ret kort spørgsmål til finansministeren. Finansministeren har jo været finansminister i godt et års tid, og på mange måder er han en tiltalende herre – jo, jo, det er han – men det, der bare er beklageligt, er, at det er gået ned ad bakke med den danske økonomi i det års tid. Og sådan som tallene er i øjeblikket, ser det ud til, at vi simpelt hen er blevet fattigere igennem det seneste år. Vi har negativ vækst i det danske samfund.

I den sammenhæng synes jeg det giver anledning til at spørge finansministeren, om end vi er ved tredjebehandlingen af finanslovsforslaget, om ikke det giver finansministeren anledning til, punkt 1, at få sat fart på de reformer, man har stillet i udsigt, og som Venstre meget gerne vil være en del af, og punkt 2, om ikke finansministeren gør sig sekundære overvejelser om, hvorvidt de nye skatter og afgifter, der kommer, ikke er med til at forværre situationen også i danskernes privatøkonomi. Der er flere, der bliver ledige, og det sætter jo også tingene i stå, for så køber man mindre osv. Giver det slet ikke anledning til, at man reviderer den opfattelse, at den finanslov, der er lavet, er den rigtige?

Kl. 18:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 18:19

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men tak – og jeg havde nær sagt i lige måde. Nu har jeg jo kendt spørgeren i en rigtig stor del af min voksne tilværelse og er også af den opfattelse, at spørgeren er et meget tiltalende menneske, selv om hun har valgt det forkerte parti. Men det kan hun ikke selv gøre for, for det er sådan nogle valg, man træffer tidligt i tilværelsen.

Men jeg mener jo, både når det gælder reformer og skatter, at der i den grad er sat en rigtig kurs med den her finanslov. Altså, reformsporet er i det år, hvor jeg har haft ansvaret for den økonomiske politik, jo blevet fulgt særdeles aktivt. Og hvis jeg hører spørgeren sådan, at Venstre er klar til mere realistisk, ansvarligt samarbejde på den konto, er det jo godt.

Når det gælder skattepolitikken, letter vi jo skatten for almindelige lønmodtagere i de år, der følger – for brede lønmodtagergrupper – vel at mærke i en aftale med spørgerens parti.

Kl. 18:22

Kl. 18:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Tina Nedergaard.

Kl. 18:20

Tina Nedergaard (V):

Så jeg skal altså opfatte det sådan, at regeringen, uagtet at den godt er klar over, at tallene har ændret sig undervejs og det ser værre ud, end regeringen selv havde forventet, ikke agter at gøre noget ved det. Det er altså fint nok, det er o.k., at flere bliver ledige, pyt med det, der er flere job, der bliver nedlagt, arbejdspladser, der forsvinder, det er o.k., det accepterer man som regering, det ikke er regeringens problem. Er det det, jeg skal tolke ud af ministerens svar?

Alternativet er jo, at ministeren konkret fortæller, hvad regeringen agter at gøre fremadrettet, straks nytåret er overstået, for at forbedre situationen for den danske økonomi.

Kl. 18:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Finansministeren.

Kl. 18:20

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det er ikke sådan, man skal forstå mit svar overhovedet. Jeg tror heller ikke, det var sådan, man forstod mit svar, hvis man nu skulle være helt ærlig.

Når det gælder konkrete planer for dansk økonomi, for reformer, for initiativer, skulle jeg mene, at regeringen står væsentlig stærkere end spørgerens parti, som i hvert fald, når det gælder det konkrete, ikke har optrådt voldsomt stærkt på det seneste.

Kl. 18:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så er det den allersidste spørger, og det er hr. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre, værsgo.

Kl. 18:21

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Er det finansministerens opfattelse, at de nye skatter og afgifter, som regeringen har introduceret siden sin tiltrædelse, har haft nogen betydning for Danmarks konkurrenceevne?

Kl. 18:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:21

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ja, jeg tror generelt, hvis man ser det, der skrives om dansk økonomi, som jo ikke skrives med ført hånd af os, men af dem, der nu følger det på det faglige grundlag, der ligger, at man så vil mene, at konkurrenceevnen er blevet styrket på det seneste. Det vil være opfattelsen. Den er ikke blevet styrket *nok* i forhold til det ganske store efterslæb, der er efter 10 år med spørgerens parti i førersædet og for bordenden, når man har ført økonomisk politik i Danmark. Så der er stadig væk enorme udfordringer, og det er der i øvrigt også, når det gælder vores produktivitet, som jo også hænger sammen med vores konkurrenceevne.

Men ja, konkurrenceevnen er blevet styrket, mens vi har haft den regering, der sidder nu. Det tror jeg ikke der er ret mange der er i tvivl om.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 18:22

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Hvis det er finansministerens oplevelse, at der er en sammenhæng mellem de nye skatter og afgifter og en forøget konkurrenceevne, ligger der jo en ubehagelig løsning for skatteborgerne lige for. Er det ministerens opfattelse, at det er den vej, man skal gå og introducere yderligere skatter og afgifter for yderligere at styrke konkurrenceevnen, eller kunne det have en negativ effekt på bemeldte konkurrenceevne?

Kl. 18:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 18:22

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, vores skattepolitik er meget klar. Og det nytter jo ikke noget at udlægge det, jeg sagde, i den retning, man selv ønsker at høre det, for bagefter at tage afstand fra det, man selv har fundet på.

Jeg påpeger, at ser man i de publikationer, der er udgives om dansk økonomi, er det formentlig sådan – helt i modstrid med det indtryk, man får fra spørgeren – at konkurrenceevnen er blevet styrket, mens vi har haft regeringsansvaret. Den blev ganske kraftigt svækket over den periode, hvor spørgerens parti havde regeringsansvaret. Det er vel sådan nogenlunde realiteterne.

Kl. 18:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Nu tror jeg ikke, der er flere. Vi er i hvert fald nået igennem talerækken. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Før vi begynder afstemningen, holder vi en kort pause.

Mødet udsættes og genoptages i dag kl. 18.30.

:

Mødet er udsat. (Kl. 18:23).

Kl. 18:30

Afstemning

Formanden :

Mødet er genoptaget.

Så går vi i gang med afstemningerne.

Til § 6. Udenrigsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 457 af Dansk Folkeparti. Der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 12 ... Nå, der kom lidt flere til. Nu må jeg bede medlemmerne om at være på deres pladser og trykke nogenlunde samtidig, ellers bliver det her for langt.

For stemte 14 (DF og 1 (S) (ved en fejl)), imod stemte 95 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 458 af Venstre og Det Konservative Folkeparti, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 52 (V, DF, LA og KF), imod stemte 55 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4-8 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 7. Finansministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 9-31 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 8. Erhvervs- og Vækstministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 32-58 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 9. Skatteministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 59 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 60 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 61-64 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 10. Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 65, 66, 506, 507 og 67 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 11. Justitsministeriet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 68 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 59 (S, RV, SF og EL), imod stemte 33 (V og KF), hverken for eller imod stemte 18 (DF og LA).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 69-73 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 74 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 81 (S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 29 (V), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 75-77 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 78 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 63 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 47 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 79 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 98 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 80 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 81 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 98 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Kl. 18:34

Der stemmes om ændringsforslag nr. 82 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 64 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 46 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 83 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 64 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 47 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 84 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Til § 12. Forsvarsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 85-91 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 14. Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 92-94, 508-512, 95-97, 513, og 98 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 459 af Venstre, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 47 (V, DF og KF), imod stemte 59 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 99 og 100 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 15. Social- og Integrationsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 101-112 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 113 af finansministeren.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 59 (S, RV, SF og EL), imod stemte 46 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 114 af finansministeren.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 59 (S, RV, SF og EL), imod stemte 47 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 115 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 59 (S, RV, SF og EL), imod stemte 47 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 116-123, 514 og 124-144 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 16. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 145 og 146 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 460 af Det Konservative Folkeparti.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 17 (DF og KF), imod stemte 93 (V, S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 147-161 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 17. Beskæftigelsesministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 162-178 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 461 af Dansk Folkeparti, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 21 (DF og EL), imod stemte 90 (V, S, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 515 og 180 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 462 af Det Konservative Folkeparti.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 4 (KF), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 463 af Venstre, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 34 (V og KF), imod stemte 72 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Kl. 18:40

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 516, 182 og 183 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 184 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 72 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 39 (V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 185-191 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 464 af Venstre. Der stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 39 (V, LA og KF), imod stemte 72 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 517 og 193-198 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 465 af Dansk Folkeparti.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 18 (DF og LA), imod stemte 92 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 199-201, 518 og 203-210 af finansministeren.

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 466 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 211-213 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 467 af Det Konservative Folkeparti, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 9 (LA og KF), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 214-235 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 19. Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 236-269 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 468 af Venstre og Det Konservative Folkeparti nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 34 (V og KF), imod stemte 76 (S, DF, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 270-272 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 469 af Det Konservative Folkeparti, og der stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 9 (LA og KF), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 273, 519, 520, 276-283 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 20. Ministeriet for Børn og Undervisning.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 284-342 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 21. Kulturministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 343-357 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 470 af Det Konservative Folkeparti nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 47 (V, DF og KF), imod stemte 59 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 358-369 af finansministeren?

De er vedtaget.

Kl. 18:45

Til § 22. Ministeriet for Ligestilling og Kirke.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 370 og 371 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 23. Miljøministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 372-378 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 24. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 379 af finansministeren? Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 380 af Venstre ... undskyld, ændringsforslaget er af finansministeren, og det vil sikkert være udslagsgivende for nogle af jer. Der stemmes om ændringsforslag nr. 380 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 70 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 38 (V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 381-386 af finansministeren?

- De er vedtaget.
- Til § 28. Transportministeriet.
- Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 387-405 af finansministeren?
De er vedtaget.
- Til § 29. Klima-, Energi- og Bygningsministeriet.
- Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 406, 521-523, 409, 524-526 og 410-419 af finansministeren?
De er vedtaget.
- Til § 35. Generelle reserver.
- Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 420-428, 527, 430, 528 og 529 og 431-434 af finansministeren?
De er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 471 af Venstre og Det Konservative Folkeparti.
Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 47 (V, DF og KF), imod stemte 64 (S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 435-443 af finansministeren?
De er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 472 af Liberal Alliance.
Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 5 (LA), imod stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 473 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.
Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 5 (LA), imod stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 474 af Liberal Alliance.
Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 6 (LA og 1 (KF) (ved en fejl)), imod stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 475 af Liberal Alliance.
Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 5 (LA), imod stemte 107 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes derefter om ændringsforslag nr. 476 af Liberal Alliance. Der stemmes nu.
Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 9 (LA og KF), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes derefter om ændringsforslag nr. 477 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.
Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 5 (LA), imod stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes dernæst om ændringsforslag nr. 478 af Liberal Alliance, og der stemmes nu.
Vi slutter afstemningen.
- For stemte 18 (DF og LA), imod stemte 93 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 479 af Dansk Folkeparti.
Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 18 (DF og LA), imod stemte 93 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Vi går til afstemning om ændringsforslag nr. 480 af Det Konservative Folkeparti, og der kan stemmes nu.
Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 21 (DF, LA og KF), imod stemte 89 (V, S, DF, RV og EL), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes derefter om ændringsforslag nr. 481 af Venstre og Dansk Folkeparti, og der kan stemmes nu.
Vi slutter afstemningen.
- For stemte 52 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes herefter om ændringsforslag nr. 482 af Venstre, og der kan stemmes nu.
Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 52 (V, DF, LA og KF), imod stemte 59 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes derefter om ændringsforslag nr. 483 af Dansk Folkeparti.
Jeg slutter afstemningen.

Kl. 18:49

For stemte 13 (DF), imod stemte 98 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 484 af Dansk Folkeparti.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 98 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 485 af Dansk Folkeparti.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 98 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes dernæst om ændringsforslag nr. 486 af Dansk Folkeparti.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 98 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Vi går til ændringsforslag nr. 487 af Dansk Folkeparti, og der kan stemmes nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Vi går til afstemning om ændringsforslag nr. 488 af Dansk Folkeparti, og der kan stemmes nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Vi stemmer dernæst om ændringsforslag nr. 489 af Dansk Folkeparti.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 98 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 490 af Det Konservative Folkeparti.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 9 (LA og KF), imod stemte 101 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Til § 36. Pensionsvæsenet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 444 og 445 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 37. Renter.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 530-540 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 38. Skatter og afgifter.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 493 af Venstre og Dansk Folkeparti, og der stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 47 (V, DF og KF), imod stemte 59 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes dernæst om ændringsforslag nr. 492 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes dernæst om ændringsforslag nr. 491 af Det Konservative Folkeparti, og der kan stemmes.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 4 (KF), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes herefter om ændringsforslag nr. 494 af Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 52 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 541 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 495 af Det Konservative Folkeparti.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 9 (LA og KF), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 496 af Liberal Alliance.
Jeg slutter afstemningen.

Kl. 18:54

For stemte 8 (LA og KF), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 542 og 448 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 497 af Liberal Alliance.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 543-546 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 498 af Liberal Alliance.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 547 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 499 af Liberal Alliance.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 548-550 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 500 af Liberal Alliance.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 551-553 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 501 af Liberal Alliance.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 9 (LA og KF), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Derefter stemmer vi om ændringsforslag nr. 502 af Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 9 (LA og KF), imod stemte 101 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 554 og 555 af finansministeren?

De er vedtaget.

Kl. 19:00

Der stemmes om ændringsforslag nr. 503 af Liberal Alliance.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 22 (DF, LA og KF), imod stemte 89 (V, S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 556-558 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 559 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

Ændringsforslaget er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 560-562 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 504 af Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 22 (DF, LA og KF), imod stemte 89 (V, S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 563 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 505 af Liberal Alliance.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 18 (DF og LA), imod stemte 93 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Til § 40. Genudlån m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 564-578 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 41. Beholdningsbevægelser m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 579-582 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 42. Afdrag på statsgælden (netto).

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 583-585 af finansministeren?

De er vedtaget.

Hermed er afstemningen om ændringsforslagene slut.

Jeg foreslår, at behandlingen af finanslovforslaget standses, og at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Herefter stilles sagens behandling i bero.

Kl. 19:02

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 19. december 2012, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 19:03).
